சோதிசாத்திரம்.

RB:1.

THE

ORIENTAL ASTRONOMER:

BEING A

COMPLETE SYSTEM

OF

HINDU ASTRONOMY,

ACCOMPANIED WITH A TRANSLATION AND NU-
MEROUS EXPLANATORY NOTES.

WITH AN APPENDIX.

JAFFNA:
AMERICAN MISSION PRESS:
1848.

ADVERTISEMENT.

The preparation of this work, with the Translation and Notes, has been in hand for several years. Other and imperative engagements, daily recurring in the care and instruction of the Seminary, have left only occasional hours which could be devoted to this work. The whole has been recently revised, and carried through the press, in the midst of many urgent engagements, and under the pressure, often, of severe bodily infirmaties. This statement is made as an apology for any errors which may have escaped observation, and for any apparent want of symmetry in the Volume. The more important errors, it is believed, are noticed in the *Corrigenda* at the end of the Volume.

These circumstances also account, in part, for the long time the work has been in the press. It seems in place further to remark, that only a *part* of what was originally intended, and to which allusion is made in the Introduction, has been inserted in the Appendix.

Batticotta Seminary,
November, 1848.

H. R. HOISINGTON.

INTRODUCTION.—பதிகம்.

The following work has been prepared with special reference to the course of instruction in the Batticotta Seminary. As all the classes in this Institution are instructed in the English Language and European Science, this branch might be pursued in English. There are, however, important reasons, why our educated assistants, who are called to act chiefly through their own mother tongue, and among such a people as this, should be familiar with HINDU ASTRONOMY in its own proper dress and form. But in order that the missionary student may himself receive the desired improvement from this branch of learning and that he may be prepared to use his acquisitions to the best advantage, it is most obviously necessary that the system be brought out to view, in all its parts, in the light of a true and more perfect system. This is what is aimed at in giving a translation of the work, and in appending the many notes in Tamil and English. With these aids even a native Teacher can bring the whole into profitable com-

இந்தப் புஸ்தகம் வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள வித்தியாசாலையின் மாணாக்கரினது கல்விப் பயிற்சிக்கு உபயோகமாகும்பொருட்டுச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அதிற் கூடிய எத்திறத்தாரும் இங்கிலிசு பாஷையையும் ஐரோப்பைய சாஸ்திரத்தையும் படித்து வருகிறபடியால் இதையும் இங்கிலீசுபாஷையிலே படித்தல் நன்றாம். ஆயின் நம்மிடத்திற் படித்து நமக்குத் துணைத்தொழில்செய்கிறவர்கள் தங்கள் சனனபாஷையிலேயே பெரும்பாலுங் காரியம் பார்க்க வேண்டியவர்களாகையால், அவர்கள் இந்து சோதீசாஸ்திரத்துடன் அதன் சுய அணிருபங்களிற்றானே பயின்றிருக்க வேண்டுமென்பதற்குப் பலமுக்கிய நியாயங்களுண்டு. ஆனால் கிறீஸ்தபோதனையில் வளரும் எமது மாணாக்கன் வேண்டிய தேர்ச்சியை இந்நூலிடத்தே தான் விரும்பியமாத்திரமடைந்து அவ்வறிவை லோகோபகாரமாய் உபயோகிக்கும்படி இச்சாஸ்திரத்தின் எப்பகுதிகளுந் தன்னிலும் அதிபூரண சத்திய சாஸ்திர ஒளியில் தெரிவுறக் காட்டப்படவேண்டியது பிரத்தியட்சமாய் மகா அவசியமாமே. இது நோக்கமாகவே இந்நூல் இங்கிலிஷில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுந் தமிழ் இங்கிலிசு இவ்விரண்டிலும் அநேக விசேடவுரைகள் சேர்க்கப்பட்டுமிருக்கின்றது. இவற்றைத் துணையாகக்கொண்டு ஒரு தமிழ உபாத்தீதானும் எமது வித்தியாசாலையிற் பயிற்றப்பட்டுவருகிற ஐரோப்பைய

parison with the European System as taught in the Seminary.

A few sections have been appended to the translation, on matters of importance to students in this country, and which are wanting, either in whole or in part, in the text-books used in the Seminary.

A few remarks on the Astrology and Astronomy of the Hindus and on the History of the science will not be out of place in this connection. It is highly desirable that each class be fully instructed on these points previously to entering on the study of the work itself.

I. *Hindu Astronomy* is made the foundation of a vast system of *Astrology*. The *real movements* and *relative positions* of the planets, are wrought into a systematic connection with a great variety of arbitrary divisions of the signs of the Zodiac, and of the 27 Lunar Mansions. To these bodies are ascribed various mythological appendages, as beasts, birds, trees, &c. all of which are, of course, woven into the fine spun theory, and help to form, in the view of the deluded wondering mass, a more recondite and imposing system than that of Astronomy itself. Thus is the sublime philosophy of the

சாஸ்திரத்தினுடன் இந்நூல் முற்றையும் பிரயோசனமாக இணைத்துக்காட்ட வல்லவனாவான்.

இவ்வித்தியாசாலையினிடத்தே இங்கிலிஷில் வழங்கு நூல்களில் இத்தேசத்து வித்தியார்த்திகளுக்கு விசேஷமாய் வேண்டியவற்றுட் சிலபல குறைவுபட்டிருக்கின்றதனால் இங்கீலிசுமொழிபெயர்ப்புடன் சில பகுதிகள் அநுபந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்துக்களின் சோதிடத்தையுஞ் சோதிசாஸ்திரத்தையும் அவைகளின் வரலாற்றையுங் குறித்துச் சில விசேஷங்களை இவ்விடத்திற் சொல்லில் அது வழுவாகாது. அன்றியும் இந்நூலைக் கற்கப்புகுவதன்முன்னே ஒவ்வொரு மாணாக்கனும் இவைகளைத் தெளிவுறப் படித்தறிந்துகொள்வது மிகவும் வேண்டியதாமே

க. இந்து சோதிசாஸ்திரம், மிக விரிந்த சோதிடத்துக்கு ஆதாரமாய்ச் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றது. சுவேச்சையாய் வகுக்கப்பட்ட பல கூறான இராசிப் பிரிவுகளும் இருபத்தேழு நட்சத்திரப் பிரிவுகளுமாகிய இவற்றுடன் கிரகங்களின் உண்மையான சாரங்களையும் அவைகள் ஒன்றையொன்று நோக்கி நிற்கு நிலைகளையுங் கலந்து ஒரு சாஸ்திரமாக இயற்றியிருக்கின்றது. அவைகளுக்கு விலங்கு, பறவை, தாபரம் முதலிய பல பௌராண உபாங்கங்களுள்ளனவாகச் சொல்லப்பட்டும்; ஆகவே சூட்சமாய் இழைத்த கோட்பாட்டுடன் அவைகள் ஒன்றாய்ப் பின்னப்பட்டும் மருட்பிடித்து ஏம்பலிக்கிற சனத்தின் பார்வைக்குச் சோதிசாஸ்திரத்தையும் பார்க்க அதிக புதைபொருளடங்கி ஆச்சரியரூபங்கொண்ட சாஸ்திரமாய்த்தோற்றுவிக்கவுந் துணையாகின்றன. இவ்விதமாய் வானத்தின் மகா

heavens degraded to subserve the cause of a delusive superstition, whose advocates profess to be able to divine future events, and to point out rules to regulate the conduct of man in every stage, and in almost every circumstance, of his existence in this world.

The Astrological dogmas of this country have an important bearing on all the domestic arrangements and practices of the people. They extend to a great variety of popular superstitions, which run out into every department of life. This is seen in the lucky and unlucky months, days, and various other divisions of time, in the horoscope which has a powerful controling influence in the arrangement of marriage, and in many of the particulars in the settlement of families, in the more general prognostics for the year as given in the *Panchankam*, &c. &c. There is probably no part of heathenism which has a more constant and operative influence on all classes of society, than Astrology in its popular developements. Here you may learn much of the *bondage of this people.*

II. *Hindu Astronomy*, viewed as a system, is exclusively *Mathematical*, or

ஞானநூலானது அறுப்பான விபரீதாசாரத்திற்குத் துணைச்செய்யும்படி இழிவுபடுத்தப்பட்டது. அவ்விபரீதாசாரிகளோ வருங்காரியஞ் சொல்லவும், மனுஷனின் ஒவ்வொரு பிராயத்திலும் எக்காரியத்திலும் அவனொழுகுவதற்கான நெறிகளை விதிக்கவும் தாம் வல்லவர்களென்று சாதிக்கிறார்கள்.

இத்தேசத்துச் சோதிட விதிகளைக்கொண்டே சனங்கள் இல்லொழுக்க கிரமங்களை இயற்றுகிறார்கள். மனுஷனின் ஒவ்வொரு தொழிலினிடத்துஞ் செறிந்து வழங்கும். அநேகவித விபரீதாசாரங்களை அவ்விதிகள் தழுவி முடிந்திருக்கின்றன. இதற்கு உதாரணமானது சுபமாததினாதி பலவகைக் காலப் பதப்புகளிலும், விவாகப் பொருத்தத்தையும், மனைபுகுதற்குரிய பலகாரியங்களையும் ஆண்டுகொள்ளுகிற சாதகத்திலும் பஞ்சாங்கம் முதலியவைகளில் எழுதப்பட்டு வருஞ்சாதாரண வருடபலங்களிலுங் காணலாம். சோதிடஞ் சனங்களுக்குள் வழக்கப்பட்டுவருமளவில் அதற்குச் சமானமாய் அஞ்ஞான மதத்தின் எப்பகுதியானாலுஞ் சகலரையும் நிதமும் ஆண்டுகொள்ளுந் திறமுள்ளதல்லப்போலும். இதினாலே இச்சனத்தின் சிறைத்தனம் இவ்வளவென்று விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

௨. இந்து சோதிசாஸ்திரத்தை ஒரு நூலாயெடுத்துப் பார்க்குமிடத்து, அது கணிதநூல், அல்லது

Practical. In Puranic descriptions, however, it assumes different forms, often fantastic and absurdly false. Though Hindu Astronomy, as such, is strictly *mathematical*, yet the system is constructed on very different principles from those on which European systems are based.

The following are among the most obvious points of difference between the Hindu and European systems.

1. In the Hindu system, the sun is reckoned as a *planet*, as strictly so as Venus; while the Earth is considered, directly or indirectly, as the *centre of the system.* This is contrary to demonstrative facts in the Copernican System.

2. In the number and specification of the planets, the *Hindu system* is at variance with the *Copernican.* The Asteroids and Herschell are unknown in Hindu Astronomy; as, also, are the *secondary planets* belonging to Jupiter, Saturn, and Herschell. At the same time, the moon is reckoned among the *primary planets*, and several other *imaginary planets* are introduced, as Raku, Kethu, Kulican, &c.

3. The *mean motions* and *positions* of the bodies in the European system are

செய்காரியநூலே ஆகும். ஆகிலும் அது புராணங்களிற் பெரும்பாலும் கட்டும் ஒவ்வாப்பொய்யுமான பலவேஷங் கொண்டிருக்கின்றது. இந்துசோதீ சாஸ்திரம் இவ்விதமாய்க் கணிதநூலாகவே இருந்தாலும், ஏரோப்பைய சாஸ்திரத்திற்கு மூலாதாரப் பிரமாணமும் வேறே, இதன் ஆதாரப் பிரமாணமும் வேறேயாம்.

எளிதின் உணரக் கூடியதாய் இந்து, ஏரோப்பைய சாஸ்திரங்களுக்குட் கிடக்கும் விரோதங்களிற் சிலவருமாறு.—

க. இந்து சாஸ்திரமானது, சுக்கிரனைப்போலத்தானே சூரியனையும் ஒரு கிரகமென்று சொல்வதன்றிப் பூமியானது மண்டலத்துக்கெல்லாம் மையமென்றும் வெளிப்படையாய் அல்லது குறிப்பாய்ச் சாதிக்கின்றது. இது கோபர்ணிக சாஸ்திரத்திற் சித்தாந்தப்பட்ட காரியங்களுக்கு விரோதமாயிருக்கின்றது.

உ. கோபர்ணிக சாஸ்திரத்திற்கு மாறாக இந்திய சோதிசாஸ்திரங் கிரகங்களின் தொகை பிறழக் கூறுக்கின்றது. வெஸ்தே, ஜுனோ, சீரீஸ், பல்லஸ், என்னும் அஸ்தருடிக்களும், ஏர்சல் என்னுங் கிரகமும், வியாழன், சனி, ஏர்சல் என்பவைகளுக்குள்ள உபக்கிரகங்களும் இந்திய சாஸ்திரத்தால் அறியப்படவில்லை. அல்லாமலுஞ் சந்திரன் முதற்கிரகங்களில் ஒன்றாகவும், இராகு, கேது குளிகன் முதலிய மனோபாவனை விஷயங்கள் கிரகங்களாகவுஞ் சேர்க்கப்பட்டன.

௩. ஏரோப்பைய சாஸ்திரத்தில் வானசோதிகளின் மத்திமகதியும் மூலத்துருவமும் திடமா

determined by *at least two actual observations.* But the Hindu assumes that the planets were all in a *line of mean conjunction* with the first point of Aries, according to some systems, at the beginning of Kali Yuga, or according to others, at the beginning of Tuvapara Yuga, at midnight on the meridian of Lanka; now this assumption is neither scientific nor true. For example;-At the commencement of Kali Yuga, the sun's mean longitude was $=10^s\ 1^\circ\ 1'\ 1''$; which involves an error in time, of about two months. Venus' mean Longitude was then$=1^s\ 2^\circ\ 43'\ 46''\cdot 6$. This is no small error. Neglecting this error, the mean motion of Venus, in this period, for a year would be$=7^s\ 15^\circ\ 11'\ 52''\cdot 8$ which is $29''.165$ too much.

4. The *results attained* on the European method are not only *more accurate*, but much *more numerous*, and, consequently, of a *vastly more practical value*, especially in the sciences of Geography, and Navigation, than what can be attained by the *Hindu method*.

5. The Hindu astronomical *Tables*, in respect to *extent* and *accuracy*, *suffer greatly* in comparison with the European Tables.

ன திருட்டிசோதனை இரண்டேயாதல்கொண்டு நிச்சயம்பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இந்துசாஸ்திரமோசிலநூற்படி கலியுகாரம்பத்திலே,அல்லதுவேறுநூற்படி துவாபரயுகாரம்பத்திலே அர்த்தராத்திரி வேளையில் இலங்கை மத்தியரேகையினிடத்தே கிரகங்கள் யாவும் மேடமுதற்குணத்தில் மத்தியமயோகமாக நின்றதெனத் துணிவுகூறுகின்றது. இத்துணிவு சாஸ்திரயுத்திக்கு அடுத்ததுமல்லச் சத்தியமானதுமல்லவே. உதாரணம். கலியுகாரம்பத்தில் சூரியனுடைய மத்திமப்புடம் க௰. இராசியும், க. பாகையும், க. கலையும், க. விகலையுமாயிருந்தது. ஆகவே காலப் பிரமாணத்தால் இதுஇரண்டு மாதமளவுக்குப் பிழைக்கின்றது. சுக்கிரன் மத்திமப்புடமோ க. இராசியும், உ. பாகையும் ௪௩. கலையும் ௪௭. விகலையுமாம். இதுவும் அற்ப பிழையல்ல. இப்பிழையை விட்டு சுக்கிரனுக்கு வருடகதிபார்த்தால் ௭. இராசியும், கரு. பாகையும், கக. கலையும், ருஉ. விகலையுமாம். இதில் உகூ. விகலை அதிகப்பட்டிருக்கின்றது.

௪. ஏரோப்பைய முறையால் வந்த சித்திகள் மிகநுட்பமாயிருக்கிறதுமன்றி அதிதொகையானவைகளுமாயிருக்கின்றன. ஆகையால் இந்திய சாஸ்திரத்தால் வருஞ் சித்திகளைப்பார்க்க அவைகள் விசேஷமாய் பூமிசாஸ்திரம், மாலுமி சாஸ்திரம் என்பவைகளில்மகா பெரிய சாதனேபயோகம் உடையன.

௫. ஏரோப்பைய சோதிசாஸ்திர வாக்கியங்களோடு இணைத்துப்பார்த்தால் இந்திய சாஸ்திர வாக்கியம் விரிவிலும் நுட்பத்திலும் மிகக் குறைவுபட்டிருக்கின்றது.

III. *The following particulars* point out some of the more important facts in the history of this science.

1. Chaldea may be considered the *cradle of Astronomy*, as it was also of the human race. They had a knowledge of the period of 6,585⅓ days, in which the *moon* makes 223 *revolutions* with regard to the *sun*; 239, with regard to the *apsides* of her orbit; and 241, with regard to her *nodes*. By this they calculated Lunar Eclipses, &c.

They attached great importance to the *theory of the planets*; which bodies they observed with care, and more particularly, *Saturn*.

They divided the *Zodiac* into 12 *signs*; and they had 24 extra Zodiacal constellations—12 in each hemisphere. These have been given to other nations.

To the *Chaldeans*, also, we owe the *duodecimal division of the day*, or that of the 24 hours of the day into twice twelve. They have also the credit of inventing the *Gnomon*.

Apollonius Mindius says, they classed *Comets* with the planets, and were able to determine their motions.

Callisthenes transmitted to Aristotle a *series of ob-*

௩. இப்பால் இச்சாஸ்திர சரிதையிற்சில விசேஷ சங்கதிகள் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன.

க. கல்தேயாதேசம் மனுஷசாதியைத் தாலாட்டினதுபோலவே சோதிசாஸ்திரத்தையுந் தாலாட்டின தென்றென்னலாம். ௬௫௮௫⅓ தினத்திற் சந்திரன் சூரியனிலிருந்து ௨௨௩ மண்டலஞ் செய்கிறதென்றும்; துங்கனிலிருந்து ௨௩௯ மண்டலஞ் செய்கிறதென்றும், இராகு கேதுவிலிருந்து ௨௪௧ மண்டலஞ்செய்கிறதென்றுங் கல்தேயர் அறிந்து அதனால் அவர்கள் சந்திரகிரகணம் முதலியவைகளை நிச்சயித்தார்கள்.

கிரகசாரம் மகா முக்கியமுடையதெனக் கொண்டு அக்கிரகங்களை, விசேஷமாய்ச் சனியெனுங் கிரகத்தைச் சர்க்கிரதையாய்க் கவனித்தார்கள்.

அவர்கள் பவனசக்கரத்தைப் பன்னிரண்டு இராசியாகப் பிரித்து மேலும் அச்சக்கரத்தில் இருபுறத்திலுமிருக்குங் கோளார்த்தங்களில் ஒவ்வொன்றுக்குப் பன்னிரண்டாக இருபத்துநாலு தாராகணங்களையுங் குறித்திருந்தார்கள். இவைகளை மறு சாதிகளும்பெற்றுக்கொள்ளலாயிற்று.

அல்லாமலும் கல்தேயர்தானே இரவு பகல் பன்னிரண்டு பன்னிரண்டாய், ஒரு தினத்தைஇருபத்துநாலுஓரைகளாகப் பிரித்தார்கள். அதுவுமன்றி சங்குஸ்தாபன முறையை உண்டுபண்ணினவர்களென்ற கீர்த்தியையும் இவர்கள் உடையவர்கள்

அவர்கள் தூமகேதுக்களையும் கிரக வகுப்பில்அமைத்து அவைகளின்கதிகளை நிச்சயிக்கவல்லவர்களாயிருந்தார்கள் என்று அப்பலோனியுமையோநிதியு என்பவன் சொல்லுகிறான்.

பாபிலோன் நகரத்தை அலே

servations made at Babylon during a period of 1,903 years preceding the capture of that city by Alexander. This would carry back the origin of Astronomy in Chaldea to at least 2,234 years before the birth of Christ.

2. The Chinese possess the *oldest authentic records* of Astronomical observations. But this rather proves the antiquity and permanent character of the Government, than that they were the *earliest Astronomers.* We may safely suppose that some of the *Chaldean Astronomers,* at the time of the "Dispersion," removed to China, at the founding of that empire. From a similar view of *attested facts* in the history of the world, we must conclude, that *India* might boast of *Astronomers equally early* though she may not now have records to show in proof of it.

The Chinese invented their cycle of *sixty years* very early—their books say, as early as B. C. 2,900.

A *conjunction* of the five planets, is mentioned in the Chinese records as having happened between B. C. 2, 514 and 2,436.

They, like the Indians,

க்குசந்தர் பிடித்துக்கொண்டதற்குமுன்னே ௧௯௱௩. வருஷங்களாக வான சோதிகளைக்குறித்து அந்நகரத்திற் செய்யப்பட்டுவந்த திருட்டிசோதனைகளைக் கல்லீஸ்தீனி என்பவன் அரிஸ்தோரில் என்பவனுக்குக் கொடுத்தான். ஆகவே, கிறிஸ்துபிறக்க ௨௨௱௩௪. வருஷங்களுக்குமுன்னே கல்தேயாவிலே சோதிசாஸ்திரம் ஆரம்பமாயிருந்ததெனக் காணலாம்.

௨. சோதிசாஸ்திரத்தில் அதிபூருவமானதாய்த்திடச்சாட்சிபெற்ற திருட்டிசோதனைகள் சீனருக்குள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனல் அவைகள் சீன இராச்சியம் நெடுநாட்பட்டு மாறுதலின்றியிருக்கிறதென்று காட்டுவதன்றி, அச்சாதியார் ஆதிசோதிசாஸ்திரிகளென விளக்காவாம். சாதிகள் சிதறுண்டபோது கல்தேயசோதிசாஸ்திரிகளிற் சிலர், சீனஇராச்சியஆரம்பத்திலேதானே அங்கே போனார்களென்று நாம் எண்ணினல் வழுவாகாதுபோலும். இப்படியே இந்தியாவுஞ் சீனத்தைப்போல அதிபூருவ சோதிசாஸ்திரிகளுடைத்தாயிருந்ததென்பதற்கு இப்பொழுது அதனிடத்தில் எழுதப்பட்ட சாதனங்கள் இல்லாதிருந்தும் உலக சரித்திரத்தில் விளங்குஞ் சில சாட்சிகளைக்கொண்டு காரியம் அப்படித்தானே இருந்ததென்று முடிக்கவேண்டும்.

அறுபது வருடச் சக்கரத்தைச் சீனர் வெகுகாலத்திற்குமுன்னே, அவர்களுடைய நூலின்படி கிறிஸ்து பிறக்க ௨௯00. வருஷங்களுக்கு முன்னே கட்டினார்கள்.

கிறிஸ்துவின் பிறப்புக்கு முன்னிகழ்ந்த ௨௫௧௪ம். ௨௪௩௬ம். வருஷங்களுக்கிடையிலே ௫. கிரகங்களும் யோகமாவலயாய் நின்றனவென்று சீனருடைய எழுத்துக்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

அவர்களும் இந்துக்களைப்போ

take for *an epoch* a fictitious general conjunction of the planets with the first point in Aries.

They divided the Zodiac into 27 *constellations or Nacshastras* as well as into 12 *signs*.

There is some little reason to believe that they could predict eclipses (probably by the Chaldean cycle of 19 years) as early as B. C. 2,128,—though for 10 centuries after that, there is no record of any eclipse to be found. In the year 1,100 B. C. several observations were made Several eclipses are recorded as having happened between B. C. 720 and 481.

Complete treatises on *Astronomy*, dating back as early as the year B. C. 108, are still in existence. The treatise of *Licon-hur* was formed about B. C. 104. The *epoch* of his tables is a *general conjunction* of the sun, moon, and planets, the moon being on the ecliptic, about 143,127 years, before the year 104 B. C., according to their Chronology. This, undoubtedly, was obtained by calculating backwards from the years 104 B. C. (his real epoch with the mean motions found for the differ-

ல மேடமுதற்றுனத்திற் கிரகங்கள் யாவும் பொதுயோகமாய் நின்றனவென்று மனோபாவனையாய் நிச்சயித்து அவ்வேளையையுகாரம்பமாய் வைத்துக்கொண்டார்கள்.

இராசி மண்டலத்தை அவர்கள் ௨௭. நட்சத்திரங்களாகவும் பன்னிரண்டு இராசிகளாகவும் பகுத்திருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் கிறிஸ்துபிறக்க ௨௧௨௮. வருடங்களுக்கு முன்னே கல்தேயருடைய ௧௯.வருடசக்கரத்தைக்கொண்டாக்குங் கிரகணங் கணிக்கக் கூடியவர்களாயிருந்தார்களென்று நம்பச்சற்றேயிடமுண்டு. ஆகிலும் அதற்குப்பின் பத்துச் சதகங்களாகக் கிரகணசோதனைசெய்தார்களௌன அவர்கள் எழுத்துக்களிற் கண்டதில்லை. கிறிஸ்துவுக்கு ௧௧00. வருடங்களுக்குமுன்னே பல கிரகணங்கள் திருட்டிசோதனை செய்யப்பட்டன: அவைகள், கி—மு. ௭௨0ம். ௪௮௧ம். வருஷங்களுக்கிடையே சம்பவித்தனவாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

கி—மு. ௧0௮. வருஷத்திற்பூரணமாய் எழுதப்பட்ட சோதிசாஸ்திர நூற்கள் இப்பொழுதும் இருக்கின்றன. இலகன்காருடைய நூல், கி—மு. ௧0௪. வருஷத்திலேசெய்யப்பட்டது சீனருடைய காலநிருபணவிளக்கத்தின்படி கி—மு.௧0௪. க்கு முன்னுன ௧௪௩,௧௨௭. வருடமளவில் சூரிய சந்திரருங் கிரகங்களும் யோகமாவலயாய் நின்றனவாகவுஞ் சந்திரன் கிராந்திமண்டலத்தில் நின்றதாகவுங் கொண்டு அவன் வாக்கியஞ் செய்திருக்கிறுன். கிரகங்களின் முலத்துருவம் கி—மு. ௧0௪. வருஷத்திலே நிச்சயித்திருந்தும், அவைகளின் மத்திம கதியைகொண்டு அவ்விரண்டிற்கு முன் எப்பொழுது யோகமுண்டானதெனக் கணிதம்பண்ணி

ent planets, till a general conjunction was obtained.

3. The early part of *Hindu Astronomy* is involved in *great obscurity*. It is, however, believed that it may be traced to Chaldea. There are several Epochs in Hindu Astronomy which have been distinctly marked out.

(1.) The *Lunar Mansions, or Nacshastras* are the most ancient part of Hindu Astronomy found on record. They date somewhere between the years 1528 and 1371 B.C. This may be considered the *first Epoch* in Hindu Astronomy.

(2.) The *second Epoch* may be considered as commencing in the year 1181 B. C. "At this epoch," says Mr. Bentley, "Hindu Astronomy begins to assume a more regular form. Many improvements were made, the solar months were formed and received their names, another set of lunar mansions was introduced depending on the tropical revolution of the sun, corresponding in name and number with those of the Zodiac, and the six seasons of the year established on unalterable principles, which with the months, depended also on the tropical revolution of the sun."

யறியப் பட்டதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

௩. இந்து சோதிசாஸ்திரத்தின் பூருவ சரித்திரம் மிகமலைவுள்ளதாயிருக்கின்றது. ஆகிலும் அது முதன் முதல் கல்தேயாவிலிருந்து வந்திருக்கலாமெனச் சாதிக்கப்படுகின்றது. இந்து சோதிசாஸ்திரத்திலே வெளிப்படையாய்த் தோற்றும் பல துருவங்களுண்டு.

௧. எழுத்துக்களிற்காண்கிறபடி இந்திய சோதிசாஸ்திரத்தில் அதிபூருவப்பட்டதாய்த் தோற்றுவது நட்சத்திரங்களைப்பற்றியே. இவைகள், கி—மு. ௧௫௨௮ம். ௧௩௭௧ம். வருஷங்களுக்கிடையிலேவகுக்கப்பட்டனவெனக் காண்கின்றது. இந்திய சோதிசாஸ்திரத்தில் இதுவே முதற்றுருவம் என்றெண்ணலாம்.

உ. இரண்டாந்துருவம், கி—மு. ௧௧௮௧ம். வருஷத்திலே தொடங்கினதாக நினைக்கலாம். இந்தத் துருவத்திலே இந்து சோதிசாஸ்திரம் ஒழுங்கு பற்றிய நூலாகத் தொடங்கி வெகு தேற்றமடைந்ததென்றுஞ் சௌரமாதங்கள் வகுக்கப்பட்டு அவைகளுக்குரிய நாமங்களைப் பெற்றனவென்றும் இராசிமண்டலத்து நட்சத்திரங்களுக்கு எண்ணிலும் பெயரிலுஞ் சரியாக சூரியனின் அயன ஆண்டைப்பற்றியதாய் வேறு கூட்டமான நட்சத்திரங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டனவென்றும் மாதங்களுடனே சூரியனின் அயன ஆண்டைப்பற்றியிருக்கும் . ஆறுபருவங்களையும் விகாரப்படமாட்டாத நெறியைக் கொண்டு நிலைப்படுத்தினார்களென்றும் பென்றிலிசொல்லுகிறான்.

The astronomers of this period, after having formed and named the Hindu months as above mentioned, framed a *cycle* of *five years*, for civil and religious purposes, in which they reckoned:

Natural days or degrees	1,800
Mean solar days	1,830
Lunar days or Tithis, (of 30 to a lunation)	1,860
Lunar Sidereal days	2,010
The number of lunations, therefore, $=\frac{1860}{30}=$	62
The year, $\frac{1830}{5}=$	366

The lunation, $=\frac{1830}{62}=$ 29*d.* 12*h.* 23*m.* 13*s.*

The *difference* between the *shortest* and *longest day* was *one hour and thirty-six minutes*, which serves to point out the latitude of the place, which was between 13° and 14° N.

Mr. Bentley seems to have ascertained that the *Ramayana* was written 940 B. C., that Rama was born 961 B. C., that the "*Churning of the Ocean,*" a figurative representation of an *eclipse*, occurred 25th *October*, 945 *B. C.* This whole story of the *war* between the *Gods* and *Giants*, was, about 200 years afterwards, new-modelled and improved by Hesiod and others.

முன் சொன்னதுபோல இக்காலத்துச்சோதிசாஸ்திரிகள் மாதங்களை வகுத்துப் பெயரிட்டதின்மேல் தேசசமயாசாரங்கள் காரணமாக, ௫. வருடசக்கரமொன்றைக் கட்டினார்கள்.

அச்சக்கரமொன்றுக்கு,

சாவனதினம்	௧௮௦௦
மத்திமசௌரதினம்	௧௮௩௦
திதி	௧௮௬௦
நட்சத்திரசாந்திரதினம்	௨௦௧௦

ஆகையால் இச்சக்கரத்துக்குக் கூடிய சாந்திர மாதங்கள் ௬௨ $=\frac{௧௮௬௦}{௩௦}$ ஒருவருடப் பிரமாணமான தினம், ௩௬௬ $=\frac{௧௮௩௦}{௫}$

ஒரு சாந்திரமாதப் பிரமாணம் தினம், ௨௯. நாடி, ௩௦. விநாடி, ௫௮. தற். ௨ $=\frac{௧௮௩௦}{௬௨}$

தீர்க்கதினம் இலகுதினங்களுக்குள்ள வித்தியாசம் நாடி, ௩. விநாடி, ௪௨. தற். ௩௦. இது ஸ்தானஅட்சபாகத்தைக்குறித்துக்காட்டுகின்றது; ஆகவே உத்தராட்சம், ௧௩ம். ௧௪ம். பாகங்களுக்கிடையிலே அதிருந்தது.

இராமாயணம், கீ—மு. ௯௪௦ம். வருஷத்திலே எழுதப்பட்டதென்றும் இராமர், கீ—மு. ௯௬௧ம். வருஷத்திலே பிறந்தாரென்றும், ஒரு கிரகணசம்பவத்துக்கு உவமையான பாற்கடல்கடைதல், கீ·மு. ௯௪௫ம். வருஷத்திலே ஐப்பசி மாதம், ௨௫ந். தேதி நடந்ததென்றும் தேவ அசுர யுத்த சங்கதி ஏறக்குறைய, ௨௦௦. வருஷங்களுக்குப் பின்னால் எசியோட் முதலியவர்களாற் புதுமாதிரியாய் வருணிக்கப்பட்டதென்றும் பென்றிலி சொல்லுகிறான்.

It appears also, that the Astronomers of this period (945 B. C.,) among other things, had determined the *rate of precession of the equinoxes*, which they found to be 3° 20′ in 247 Hindu Tropical years, and one month; in consequence of which determination, they settled the commencement of the former period, and made it the first of Sittirei, in the year 1192 B. C.

They found that, in this period of 247 years and one month, in which the sun made 247 revolutions and one sign over, the moon made 3,303 revolutions and one sign over, and that there were 3,056 lunations complete, and that the number of days in the whole period was $90,245\frac{1}{2}$.

Hence we get—Length of the Tropical year=$365d.\ 5h.\ 50m.\ 10s.\frac{98}{593}$

Length of the Sidereal year =$365d.\ 6h.\ 9m.52s.\frac{3568}{6671}$

Length of a lunation=$29d.\ 12h.\ 44m.\ 3s.$

Moon's tropical revolution =$27d.\ 7h.\ 43m.\ 5s.$

Mean annual precession = $48''\cdot56661$.

Sun's mean motion for 365 days=$11s.\ 29°\ 45'\ 37''$

கி—மு. ௯௪௫ம். வருஷத்திலே இருந்த சோதிசாஸ்திரிகள் அயனாண்டு, ௨௪௭. மாதம், ௧. இலே அயனசலனம், ௩. பாகையும், ௨௰. கலையுமென்று தீர்மானித்திருந்தார்களென்றுந் தோற்றுகின்றது. அத்தீர்ப்பைக்கொண்டு, கி—மு. ௧,௧௯௨ம். வருஷத்திலே சித்திரை மாதம் முதற்றேதியிலேதான் முந்தினதுருவாரம்பமென்று கண்டு வைத்துக்கொண்டார்கள்.

சூரியன், ௨௪௭. தரஞ்சுற்றி மேலே ஒரு இராசியைக் கடந்த காலமான, ௨௪௭. வருஷத்துக்குள்ளும், ஒருமாதத்துக்குள்ளும் சந்திரன், ௩, ௩௰௩. தரஞ்சுற்றி மேலே ஒரு இராசியைக் கடந்ததென்றும், அதில், ௩௰௫௬. சாந்திரமாதங்கள் முடிந்தனவென்றும் அதில் அடங்கிய தினம், ௯௰,௨௪௫½. என்றும் அவர்கள் கண்டார்கள்.

ஆகையால்,

அயனஆண்டுப்பிரமாணம் தினம், ௩௬௫. நாடி, ௧௪. விநாடி, ௩௫. தற்பரை, ௨௫. நட்சத்திரவருடப்பிரமாணம் தினம், ௩௬௫. நாடி, ௧௫. விநாடி, ௨௪. தற்பரை, ௪௰. சாந்திரமாதப்பிரமாணம் தினம், ௨௯. நாடி, ௩௧. விநாடி, ௫௰. தற்பரை, ௭. சாந்திர அயன மாதம், தினம், ௨௭. நாடி, ௧௯. விநாடி, ௧௭. தற்பரை, ௪௰. வருடாந்தமத்திம அயனசலனம், ௪௮இ. விகலை ௩௬௫. தினத்தில், சூரியமத்திமகதி, ௧௧. இராசி, ௨௯. பாகை, ௪௫. கலை, ௩௭. விகலை. சந்திரமத்திமகதி, ௯.

Moon's mean motion for 365*d.*=13*r.* 4*s.* 9° 22′ 57″.

(3.) The *third astronomical Epoch* began in the year 698 B. C. At the commencement of this period, the precession amounted to 6° 40′. All the months, seasons, colures, and moveable or tropical lunar mansions, were now found to have receded, in respect to the positions they had in 1192 B. C., by that quantity=6° 40′

(4.) The *fourth astronomical Epoch* began on the 27th November, 451 B. C. The only *important observation* in this period, on record, was in the year 215 B. C., when, at the winter solstice, the sun and moon were in conjuction on *Sunday*, at sunrise in the beginning of the 22d lunar asterism, *Tiruvonum*. This observation was the foundation of the festival called the "Arttothaya." This is the great ceremony which occurs at *Ramesuram* once in about sixty years.

(5.) The *fifth Epoch* dates from the 25th December, 204 B. C., when the *precession* amounted to a whole lunar mansion, or 13° 20′, reckoning from the year 1, 192 B. C., when it was no-

வட்டம், ௪. இராசி, ௯. பாகை, ௨௨. கலை, ௫௭. விகலை.

௩. மூன்முந்துருவம், கி-மு. ௬௯௮ம் வருஷத்திலே ஆரம்பித்தது. இத்துருவாரம்பத்தில், அயனசலனம் பாகை, ௬. கலை, ௪௦. மாதங்கள், பருவங்கள், அயனமண்டலங்கள், அயன நட்சத்திரங்கள் எனும் இவையெல்லாம், கி-மு. ௧௧௯௨ம். வருஷத்திலே நின்ற நிலை விலகி, ௬. பாகை, ௪௦. கலைக்குப் பின்னிட்டு நின்றனவென இக்காலத்தில் அறியப்பட்டது.

௪. சோதிசாஸ்திரத்தைச்சார்ந்த நாலாந்துருவம், கி-மு. ௪௫௧ம். வருஷம் கார்த்திகைமாதம் ௨௭ந் தேதியிலே ஆரம்பித்தது. இத்துருவத்திற்குள்ளான, கி-மு. ௨௧௫ம். வருஷத்திலே செய்யப்பட்ட திருட்டிசோதனை ஒன்றேமாத்திரம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. அப்போது தக்கணாயனத்தில் ஞாயிற்றுக்கிழமை சூரியோதயத்துத் திருவோணாரம்பத்தில் சூரியனுஞ் சந்திரனும் ஒருயோகமாக நின்றன. இத்திருட்டிசோதனைதானே அறுபது வருடத்துக்கொருமுறை இராமேச்சுவரத்திற் கொண்டாடுகிற அர்த்தோதயம் என்னப்படும் பெரிய மாமாங்கத்துக்குக் காரணமாயிருந்தது.

௫. ஐந்தாந்துருவம், கி-மு. ௨௦௪ம். வருஷம் மார்கழிமாதம் ௨௫ந் தேதி முகனையாக எண்ணப்படுகிறது. அப்பொழுது அயனசலனம் ஒரு நட்சத்திரத்திற்குச் சரியாயிருந்தது. அதாவது, அயனசலனம் இல்லாத, கி-மு. ௧௧௯௨ம் வருஷம் தொடுத்து எண்ணிக்கண்ட பாகம், ௧௩. கலை, ௨௦. ஆம். இத்துருவ

thing. At or about this period, improvements were made in Hindu Astronomy, *new and more accurate tables* of the planetary motions and positions were formed, and equations introduced.

Besides these improvements, the *Hindu history* was divided into *periods* for chronological purposes, which *periods*, (in order that they might never be lost, or, if lost or disputed, might, with the assistance of a few data be again recovered)–were settled and fixed by *astronomical computations* in the following manner:— The years, with which each period was to commence and end, having been previously fixed on, the inventor by computation, determines the month, and moon's age on the very day on which Jupiter was found to be in conjunction with the sun, in each of the years so fixed on; which being recorded in the Calendar and other books, might at any time be refered to for clearing up any doubt, in case of necessity.

It was from these conjunctions of the sun with Jupiter, that the periods themselves were named *Yugas*, or conjunctions, and the order in which they were

காலாந்தத்தில், இந்து சோதிசாஸ்திரந் தேற்றம்அடைந்து நவமும் அதிநுட்பமுமான கிரகசார மூலத்துருவவாக்கியங்கள் கட்டப்பட்டன. திருத்துவாக்கியங்களுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன.

மேற்கூறியதேற்றங்களை ஒழிய காலநிருபணைவிளக்கத்துக்காக இந்திய சரித்திரங் காலாந்தர பகுப்படைந்தது. இந்தக்காலாந்தரங்கள் மங்கிப்போகாதபடிக்கும்அல்லது மங்கினாலாவது ஆட்சேபிக்கப்பட்டாலாவது சில சாதனங்களைக்கொண்டு மறுபடியும் அறியும்பொருட்டாகவும், பின் வருமாறு சோதிசாஸ்திர கணித மூலமாய் அவைகள் தீர்மானமாய் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு காலாந்தரத்துக்கும் ஆதியந்த வருடங்களை முன்னுற அறிந்துகொண்டு அவ்வவ்வருஷத்திலே குரு பரிதி யோகமான தினத்துக்குச் சரியான மாதந் திதியின்னவென்று கணிதத்தினால் கற்பிக்கப்பட்டது. இவைகள் பஞ்சாங்கத்திலும், மற்ற நூல்களிலும் எழுதப்பட்டிருப்பதால் வேண்டிய காலத்து, ஐயந்தெளிதற்பொருட்டு அவைகளைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

குருபரிதியோகமானபடியினாலேதான் இந்தக் காலாந்தரங்களுக்கு யுகமென்று பெயர். அந்த யுகங்களுக்குப் பெயரிடப்பட்ட கிரமமாவது, இந்த யுகங்களைக் கற்பித்த ஆசிரியனுக்கு முந்தின கா

named was this:—The first period immediately preceding the inventor, was called the *Kali Yuga*; the second, or next preceding, was called the *Dwapara Yuga*; the third was called *Treta Yuga*; and the fourth or the furthest back from the author, was called the *Kreta Yuga*, with which the creation began. The end of the first period, called the *Kali*, was fixed by a conjunction of the sun, moon and Jupiter, in the beginning of Cancer, on the 26th June, 299 B. C. This was called the *Satya Yuga*, or true conjunction, and is the radical point from which the calculation proceeds.

Having thus far explained the principles on which the four ages of the ancient Hindus were founded and settled, I shall now exhibit them complete, with all their dates in the following table;

லாந்தரம் முதல்யுகம் அல்லது கலியுகமெனவும், அதற்கு முந்தின இரண்டாங் கலாந்தரம் துவாபரயுகமெனவும் அதற்கு முந்தின மூன்றுங் காலாந்தரம் திரேதாயுகமெனவும் கடை நின்ற நாலாங் காலாந்தரங் கிரேதாயுகம் எனவும் பெயர்பெற்றன இந்தக் கிரேதாயுகாரம்பத்திலேதான் உலகஞ் சிருட்டிக்கப்பட்டது. முதற் காலாந்தரமாகிய கலியுகாந்தம், கற்கடகாரம்பத்திற் பரிதி குருசந்திர யோகமான, கி—மு. ௨௯௯ம் (வரு). ஆனிமீ. ௨௬ந்தேதி என நியமப்பட்டது. இதுவே சத்திய யுகம் எனப்படுவது. இதுவே மூலமாகச் சகல கணிதமும் நடைபெறும்.

இவ்வளவும் பூருவ இந்துக்களுடைய சதுர்யுகங்களைக் கற்பித்து ஸ்தாபித்த வரலாற்றை விளக்கிப் பின்னுக வருகிற சக்கரத்தில் அவைகளை விவரமாய்க் காலக்கணக்கின்படி காட்டுகிறேன்.

Names and order of the four ages.	Dates.	Moon's age and Month.	Error in the Hindu tables used.
Kreta or fourth,	19th April 2,352. B.C.	3d Tithi of Vaisaka	About 21° 46
Treta or third,	28th Oct. 1,528. "	9th of Kartika	" 13 1
Dwapara or 2d.	15th Sept. 901. "	28th of Bhadra	" 6 22
Kali or first, —ended,	8th Feb. 540, "	15th of Magha	" 2 33
	26th June 299. "	1st. of Sravana	" 0 1

சதுர்யுக நாமகிரமங்கள்.	தேதி.	திதி, மாதங்கள்.	இந்து வாக்கியப் பிழை.
கிரேதாயுகம் நாலாவது	கி—மு ௨௩௫௨ ௵. சித். மீ ௧௯௳.	௩ந். திதி வைசாகம்	ஏறக்குறைய ௨௦° ௪௯′
திரேதாயுகம் மூன்றுவது	கி—மு ௧௫௨௮ ௵. ஐப். மீ ௨௮௳.	௯ந் திதி கார்த்திகை	" ௧௩° ௧′
துவாபரயுகம் இரண்டாவது	கி—மு ௯௦௧ ௵, புரட். மீ ௧௫௳	௨௮ந். திதி பாத்திரம்	" ௬° ௨௨′
கலியுகம் முதலாவது	கி—மு ௫௪௦ ௵. மாசி மீ ௮௳.	௧௫ந். திதி மாகம்	" ௨° ௩௩′
கலியுகமுடிவு	கி—மு ௨௯௯ ௵. ஆனிமீ ௨௭௳.	௧ந். திதி சிராவணம்	" ௦° ௧′

The *year* of the Hindu creation, or beginning of the *Kreta Yuga*, corresponds exactly with the year of the Mosaic flood. This shows the opinion of the Hindus in respect to the creation at that time, 204 B. C.

இந்துக்கள சொல்லுகிற சிருட்டி ஆரம்பம் அல்லது கிரேதாயுகத்தொடக்கம் மோசே எழுதியிருக்கிற சலப்பிரளய காலத்துடனிணங்கி வருகின்றது. இது, கி—மு. ௨௦௪ம். வருஷத்திலேயிருந்த இந்துக்கள் உலகத்தோற்றத்தைப்பற்றிக் கொண்ட கோட்பாட்டைக் காட்டுகின்றது.

(6.) "*The sixth Astronomical period*, began on the 23rd January, A. D. 54; when observations were made, and the positions of the planets for that epoch together with their mean motions, were corrected, when necessary."

௬. ஆறுஞ் சோதிசாஸ்திரத்துருவம், கி—பி. ௫௪ம். வருஷம் தை மாதம், ௨௩ம். தேதியிலே ஆரம்பித்தது. அப்போது திருஷடிசோதனைகள் செய்யப்பட்டு வேண்டிய இடங்களில் கிரகங்களுக்குத் தற்கால மூலத்துருவங்களும், மத்திம கதிகளுந் திருத்தப்பட்டன.

"About A. D. 51, Christianity was preached in India by St. Thomas." This gave rise to the periods called *Manwantaras* or *patriarchal periods.*—The dates of their respective commencement being fixed by the computed conjunction of *Saturn* with the *Sun*, in the same manner as those of the *four ages* given above

கி—பி. ௫௧ம். வருஷமளவிலே கிறிஸ்தமதத்தை இந்தியாவிலே தோமாவென்பவர் பிரசங்கித்தார். அதுகாரணமாகத்தான் மன்வந்தரங்கள் என்னுங் கால வகுப்புண்டாயின. மேலே சொல்லிய நாலு யுகங்களும் குருபரிதியோகங்களினால் நிறுத்தப்பட்டிருந்தது போல ஒவ்வொரு மன்வந்தரத்தொடக்கங்களுந் சனி பரிதியோகங்களினால் குறிக்கப்பட்டி

were fixed by the conjunctions of *Jupiter* and the Sun. This was done in order to extend the numbers in Hindu Chronology beyond those of the Christian.

ருக்கின்றன. இது இந்திய காலாந்தரங்கள் கிறிஸ்த காலாந்தரங்களுக்கும் முற்பட்டனவென்று காட்டும்படி செய்யப்பட்டன.

(7.) The *seventh Epoch* was about A. D 291. There are no observations of importance during this period, which extends to A. D. 538.

௭. எழாந் துருவம், கி—பி. ௨௯௧ம். வருஷமளவிலே தொடங்கினது. கி—பி. ௫௩௮ம். வருஷத்திலே முடிகிற இந்தக்காலாந்தரத்தில் முக்கியமான திருஷ்டிசோதனைகள் செய்யப்படவில்லை.

(8.) The *eighth Epoch* was about A. D. 538. This is the epoch of the *Brahma Siddhanta*, and is one of great importance in both the history and Astronomy of the Hindus. Measures were then taken by the Brahmans for removing the land marks of their ancient History, and for introducing the enormous periods of the *Calpas* &c. (See Bentley's Hindu Astronomy, pp. 83—92.)

௮. எட்டாந் துருவம், கி—பி. ௫௩௮ம். வருஷமளவிலே தொடங்கிற்று. இதுவே பிரமசித்தாந்தமுண்டான காலமாயும், இந்தியரின் சரித்திரஞ் சோதிசாஸ்திரமென்ற இவ்விரண்டிலும் மிகமேன்மை பெற்றதாயும் இருக்கின்றது. அக்காலத்திலேதானே பூருவ சரித்திரத்தின் எல்லைகளை விலக்கிப்போடவும் கற்பங்கள் முதலிய நெடுங்காலாந்தரங்களை விதிக்கவுமாகப் பிராமணர் உபாயங்களை உண்டுபண்ணினூர்கள். இவற்றைக் குறித்துப் பெண்றிலியென்பவனுடைய இந்து சோதிசாஸ்திர சரிதையில், ௮௩—௯௨. பக்கங்களிற் காண்க.

The *Surya Siddhanta*, claimed by the Hindus as one of their most ancient works, is proved to have been written about A. D. 1068.

இந்துக்கள் பூருவ நூல்களுளொன்றென்று சாதிக்கிற சூரிய சித்தாந்தம், கி—பி. ௧0௬௮ம். வருஷத்திலே எழுதப்பட்டதாக ரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

Bhaskara wrote his system about A. D. 1150. This is one of the most rational systems of Astronomy extant in India. It is not known to the people in this part of the country, but deserves to be transferred to the Tamil language. *Bhaskara* is the reputed author

பாஸ்கராசாரியர் தனது நூலை கி—பி. ௧௧௫0ம். வருஷமளவிலே எழுதினூர். இந்தியாவிலே வழங்குகிற சோதிசாஸ்திர முறைகளுக்குள் இது அதிக உத்தம நெறிபற்றியிருக்கின்றது. இத்தேசப் பகுதியிலிருக்கிறவர்கள் அதையறியார்கள் ஆகையால் அது தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்படத் தகுந்த நூலாயிருக்கின்றது. பாஸ்காரசாரியர் மேன்மை பெற்ற

of the *Vija Ganita*, a valuable treatise on the elements of Algebra. In this work is found the principle of the rule for the solution of affected Quadratic Equations.

The *Arya Siddhanta*, a system much used in southern India, was formed about A. D. 1322. It differs from the Gregorian reckoning *one day* in *sixty years*, making the year 365*d*. 15நா. 31வி. 15த. = 365*d*. 6*h*. 12*m*. 30*s*.

In this volume, the leading system is that of *Ullamudiam*. Its epoch, which can be easily made out from the work itself, is A. D. 1234. It is pretty well known in this Province. This system has been selected, because it is more complete than most others here extant, and as being a fair specimen of this branch of Hindu science. On some points in which it is less accurate, selections have been added from other authors. These additions are sufficiently marked and explained where they occur.

A whole section has been added on *Planetary Phenomena*, from the work of *Vararuchi*, who wrote under the patronage of King *Sakarasasekaran*, about A. D. 1506. This is by the *Vakya* process, and is that

வீசகணித் ஆக்கியோனெனப்பெயர்பெற்றவர். இதில் வருக்க சமீகரண விதி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

தென் இந்தியாவிலே அதிகமாய் வழங்குகிற ஆரியசித்தாந்தம் என்னும் நூல், கி–பி. ௧௩௨௨ம். வருஷமளவிலே உண்டாக்கப்பட்டது. ௩௬௫. நாள். ௧௫. நாழிகை. ௩௧. விநாழிகை. ௧௫. தற்பரை என வருடப்பிரமாணங் கூறுகின்ற இந்த நூலானது ௬0. வருடத்துக்கு, கிரேக்கோரியனது முறைப்படி எண்ணினால் ஒருதினம் விலகும்.

நாம் இவ்விடத்திலே எடுத்துக்கொண்ட நூல்களுள் உள்ளமுடையான் செய்த நூலே விசேஷப்பட்டது. அது, கி–பி. ௧௨௩௪ம். வருஷத்திலே உண்டாக்கப்பட்டது. இது அந்நூலைக்கொண்டுதானே நிச்சயம்பண்ணியிருக்கிறது. இந்நாட்டார் இந்நூலையே விசேஷமாய் அறிந்திருக்கிறார்கள். உள்ளமுடையான், இவ்வூரில் வழங்கும் வேறநேக நூல்களிலும் அதிக பூரணப்பட்டதாயும், இந்த சோதிசாஸ்திரத்தை விளக்குதற்கு நல்லுதாரணமாயும் இருப்பதால் அதனையே தெரிந்துகொண்டோம். அதிற் சிலகாரியங்கள் நுட்பமாயிராததால் அதை நிரப்புகிறதற்காக வேறு நூல்களிலிருந்து சில சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேர்க்கப்பட்ட இவைகளென வருமிடங்களில் எல்லாம் வேண்டியவளவு விவரமாய்க் குறித்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

கி-பி. ௧௫0௬ம். வருஷமளவில் செகராசசேகரனென்னும் இராசனுடைய அநுமதிப்படி வாருசி என்பவரால் செய்யப்பட்ட கிரகசார எண்ணல் இதனுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது வாக்கிய

which is now usually adopted by native Astronomers in this Island, as being the most accurate in its results.

On the subject of *Eclipses*, a modern compilation has been subjoined made by a native Astronomer of this Province. The epoch of this work is A. D. 1788; though doubtless since modified andcorrected, in many particulars, as, from time to time, facts required. It is written in plain prose style. It bears the title *Vakya Karanam*, being constructed on the principles of the *Vakya* process. It seems to have been taken chiefly from a more ancient work of the same name; but is rendered more correct by means of the light which European science has shed in the land. The process of correcting has been gradual; and most of the changes were undoubtedly made within the last few years. The author, who lived within two miles of the Batticotta Seminary, died in A. D. 1845. Many of the improvements in this work, are unquestionably, to be accredited, directly or indirectly, to the instruction given in this Institution.

The *Tables* given in this work are those which are used in this Province. They have been carefully compar-

கரணமுறை. இத்தீவிலிருக்குஞ் சோதிடர்கள் இதின் வழியாய் அதிக நுட்பமான பலங்களைக் காணலாமென்று பெரும்பாலும் இதையே எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

கிரகணமுறைகளுள், சிறிதுநாட்களுக்குமுன் இந்நாட்டிற் பிறந்த சோதிசாஸ்திரியினாற் செய்யப்பட்ட ஒரு முறை சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதன் துருவ ஆண்டு, கி-பி. ௧௭௮௮. அது உரைத்தமிழால் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. வாக்கிய விதியைக்கொண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறபடியால் அதற்கு வாக்கிய கரண கிரகணம் என்றுபெயர். அப்பெயர்கொண்ட ஒரு பழைய நூலிலிருந்தெடுக்கப்பட்டு இத்தேசத்தில் வழங்கிவருகிற ஐரோப்பைய சாஸ்திர அறிவைக்கொண்டு அதிகந் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றதுபோலும். அதுவும்வரவரக்காலத்துக்குக்காலந் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. சந்தேகமின்றிச் சென்ற சிலவருடங்களுக்குள்ளாகத்தான் மிகுமாறுதல்கள் பண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள வித்தியாசாலையிலிருந்து இரண்டு மைலுக்குள்ளாகவிருந்த அதன் ஆக்கியோன், கி-பி. ௧௮௪௫ம். வருஷத்திலே இறந்துவிட்டார். அந்நூலினிடத்தே தோற்றும் அநேக தேற்றங்கள் இந்தவித்தியாசாலையிற் பயிற்றப்பட்ட கல்வியினால் ஏதோ ஒருவழியாய் ஆனவை என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

இந்தப் புஸ்தகத்திலிருக்கிறவாக்கியங்கள் இந்நாட்டிலே வழக்கமானவைகள். தமிழிலுஞ் சங்

ed with different copies in both Tamil and Sanscrit. The same are given, in connection with the translation in the European form and character.

A few European Tables, such as are required for the second part of this volume, are added.

It is the decided opinion of the preparer of this work, that the study of this branch of science has proved an important means of liberalizing the minds of the students and of loosening and removing bonds of superstition. But the study has hitherto been pursued at disadvantage, for the want of text books, each student being obliged to write out the lessons from dictation.

It is believed that the present publication will not only facilitate progress in this branch of learning, but also, render the study more practically useful.

Batticotta, 1847.

கிருதத்திலுமுள்ள பலபிரதிகளுடன் இவைகள் நுட்பமாய் ஒத்துப் பார்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாக்கியங்கள் தானேஐரோப்பைய முறையாயும் மாதிரியாயும் இங்கிலிசு மொழிபெயர்ப்புடன்அணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இப்புஸ்தகத்தில் இரண்டாம்பகுதிக்கு வேண்டியனவாயிருக்குஞ் சில ஐரோப்பைய வர்க்கியங்களும் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இச்சாஸ்திரத்தைப் படிப்பது மாணுக்கரது மனங்கள் விரியவும் விபரீதாசாரபாசங்கள்அவிழ்ந்தகலவும் முக்கியஏதுவாமென்பதுஆக்கியோனுடைய தெளிந்த கருத்தாம். இது வரைக்கும் அச்சுப்பிரதிகள் இல்லாததால் வாய்ச்சொல்லாய்க் கேட்டெழுதிப்படித்து வந்தது மாணுக்கருக்குபயோகப்படவில்லை. இந்நூல் இச்சாஸ்திரப்பயிற்சியை இலகுவாக்குவது மாத்திரமல்ல, மாணுக்கருக்குப் பிற்காலத்தில் அநுபோகப்பட்டதாயுமிருக்கும்.

பரகிதம்.

பொன்னவனனையமுன்னோர் பொருந்திய நவக்கோளெண்ணைப்
பன்னியவடநூலாற்செய் பரகிதப்பனுவறன்னை
மன்னியதமிழினாலே மண்ணுளோரறியும்வண்ணம்
அன்னமென்னடையினாய்கேள் உரைசெய்வனழிவிலாமல். க.

என்பது. பிரகற்பதியை அனைய வித்துவான்களால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்ட பரகிதத்தைத் தமிழினாலே அழியாதவண்ணஞ் செய்யுளாக உரைப்பனென்றவாறு.

யுகம் வருவிக்க.

அழிவிலாஇராசியீராறதனைவான்கலையதாக்கி
ஒழிவிலா எண்பான்ருக்கக் கிரேதையோராறுபான்ஏற்ற
வழுவிலாத்திரேதைநாற்பான் வான்றுவாபரமதாகும்
கழிவிலா இருபான்ருக்கக் கலியுகவருடமாமே. உ.

எ து. அழிவில்லா ஆதித்தியன் மயமாகிய இராசி, கஉ. வைத்துஒரு இராசிக்கு, க௲00. கலையாக எல்லாவற்றையுங் கலையாக்க, உகசா00. கலையாம். இஃதை, ௮0. ஆற்பெருக்க, களஉ௲000. இது கிரேதாயுகமாம். அஃதை சா0. ஆற்பெருக்க, கஉகூசா000. இதுதிரேதாயுகமாம். அஃதை ச0. ஆற்பெருக்க ௮சாச0̃00. இதுதுவாபரயுகமாம். அஃதை உ0. ஆற்பெருக்க, சஙஉ000. இது கலியுக வருடமாம். எ று.

சகாப்தம் பிறப்பிக்க.

வருமறுபானைச் சென்ற வட்டமெத்தனை யென்றத்தாற்
பெரிதுறப்பெருக்கிப் பின்னும் பிரபவ முதலாய்ச்சென்ற
தெரிவுறு வருடத்தோடு மணிமறை சுடர்கள் சேர்த்தாற்
பொருவறு கணிதர்யாரும் புகழ்சகன் வருடமாமே.

எ-து. அறுபதை வைத்து அப்போது சென்ற வட்டத்தாற்பெருக்கிப் பிரபவ முதலாய்ச் சென்ற வருடமும், ௬௪௬ ங் கூட்டச் சகனுக்குச்சென்ற வருடமாம். பிரபவாதி அறுபது சென்றால் ஒரு வட்டஞ் சென்றதென்று அறிந்து மேலுமப்படியே கூட்டிப் பெருக்குவது. எ-று.

விசேடவுரை.

வட்டந் துடங்குமுன்பு சகாஞண்டு ௬௪௬. சென்றமையால், ௬௪௬. கூட்டுவது. இதனாற் கிறிஸ்துவருஷம் எ௮. இற் சகாப்தந் துடங்கியதென்று காண்க.

பிரகற்பதிசக்கரம்.

வருஞ்சகனாண்டிரண்டாய் வைத்துமேலறுபாற்கீந்தால்
இருந்தகீழ்ப்படிமுவேழொன்றேற்றிக் கண்ணைகாலீன்றேன்
பொருந்துமத்துள்ளெங்தேவர்க்கீந்துபோந்ததுமேற்கூட்டி
இருந்தபன்னிரண்டாற்ருக்கி முன்னதற்கியமாதம். ௪.

எ-து. சகனுக்குச் சென்ற ஆண்டை இரண்டு படியாக வைத்து மேலிற் படியை அறுபதாலரித்து நின்ற சேடமறிந்துஅதிருக்க, கீழிற்படியை, ௨௨. ஆற் பெருக்கி அதினுடனே "கண்ணைகாலீன்றேன்" என்று கூட்டி "உள்ளெங்தேவர்" என்னுங் கருவியாலரித்துப் பெற்ற பலம் மேலிற்படியிலே கூட்டி ஈயாதிருந்த சேடம், ௧௨. ஆற் பெருக்கி முற்கருவியாலரித்துப் பெற்ற பலம் மாதமாம். எ-று.

ஈயாது முப்பான்மாறி இதற்கியத் தேதிபின்னும்
ஈயாததறுபான்ருக்கிமுன்னதற்கியநாடி
ஒயாமேலிருபதாண்டும் உத்தமம் பின்னுலைர்தும்
ஏயாமத்திமம் பின்றீதாயிருபதும் விளங்குங் காலம். ௫.

எ-து. ஈயாத சேடத்தை முப்பதிற் பெருக்கி முற்கருவியாலரித்துப் பெற்ற பலம் தேதியாம். இன்னும் ஈயாத சேடம் அறுபதிற் பெருக்கி முற்கருவியாலரித்துப் பெற்ற பலம் நாழிகையாம். முன்புநின்ற மேற்படி ௨௰. க்குள்ளாகில் உத்தமவிம்சதி என்றும், ௪௰. க்குள்ளாகில் மத்திமவிம்சதி என்றும், ௬௰. க்குள்ளாகில் அதமவிம்சதி என்றுமறிவது. இப்படி இருபதிருபதாகக் கழித்து மேனின்றதாண்டாகவும் கீழ் நின்றது மாதம் தேதி நாழிகையாகவும் கண்டுகொள்வது. எ-று.

விசேடவுரை.

௧. ஆண்டென்று ஈண்டுக்கூறியது சௌர ஆண்டன்று, அஃது பிரகற்பதி ஒரிராசியிலிருக்கும் மத்தியகாலப் பிரமாணமாம்.

௨ இவ்வாண்டு, ௧௮௯௭ சென்ற சௌரஆண்டு, ௧௮௭௫. செல்லுமாதலின் அந்தரஆண்டாய ௨௨. ஆற்பெருக்கி "உள்ளௌங்தேவர்" என்றீவது.

௩. சகரனாண்டு தொடங்கியபோது நிகழாநின்ற பிரகற்பதிசக்கரத்தில், ஆண்டு ௩. மாதம் ௩. தினம் ௧௩. கழிந்ததாதலின், "கன்னைககாலீன்றேன்" என்று கூட்டுவது, ஆகவே இதனை "உள்ளௌங்தேவர்" எனுங் கருவியாலரித்தபலம் முற்றறித்த ஆண்டு மாதந் திகதியாம்.

இனிச்சகாப்தம், ௧௭௯௯க்கு பிரகற்பதி ஆண்டாதிய கணிக்கும் வகை.

$$\frac{௧௭௯௯}{௬0} = ௨௯ \text{ வட்டமும் } ௨௯. \text{ வருடமுமாம்.}$$

$$\frac{௧௭௯௯ \times ௨௨ + ௪௨௯௧}{௧௮௭௫} = ௨௩. \text{ வருடமும் } ௧௬. \text{ தினமும் } ௮. \text{ நாழி}$$

கையுமாம். ஆகவேவருடம் ருஉ. என்றும் விம்சதி அதமவிம்சதி என்றும் அறிக.

சூத்திரம்.

சேர்த்தியசகரனாண்டிற் கைசெய்தவில்லோனென்றே
ஏற்றிடக்கலியாண்டித்தில் நூலோன்றன்றூதனீசன்
சீர்த்ததுதாக்கிநெற்செய்வேலியீத்தது நாட்சேடம்
வேற்றறுபதினாற்குக்கி இதற்கியவிளங்குநாடி. ௬.

எ து. சகரனாண்டிலே "கைசெய்தவில்லோன" என்று கூட்டக் கலியுகத்திற்சென்றவாண்டாம்.

இஃதை "நூலோன்றன்றூதனீசன்" என்றதாற் பெருக்கி "நெற்செய்வேலி" என்னுங் கருவியால் அரித்துப் பெற்றபலம் நாளாம்; சேடத்தை ௬0.ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கரித்தபலம் நாழிகையாம். எ-று.

விசேடவுரை.

"நூலோன்றன்றூதனீசன்" என்று பெருக்கி "நெற்செய்வேலி" என்றீகவெனவே, வருடப்பிரமாணமாகிய ௩௬௫ தினமாதியவாற் பெருக்குகவென்பதாயிற்று. அல்லது ௩௮௭௭. வருடத்தில் ௧௪௧௬௧௦௬. தினமேயாதலாற் கலியப்தத்தில் எத்தனை தினமென்று திரிராசிகமுறைப்படி கணிக்கச்சொன்னாரென்றலுமமையும். இச்சூத்திரத்துட்கூறிய வருடப்பிரமாணமாவது. தினம் ௩௬௫. நாழிகை ௧௫. விநாழிகை ௨௯. தற்பரை ௨௯. ஐரோப்பைக்கணிதர் நிச்சயித்திருக்கின்ற வரு

டப்பிரமாணமாவது. தினம் ௩௬௫. நாழிகை ௧௫. விநாழிகை ௨௨. தற்பரை ருச.

சுத்ததினங் காண வேறுமொரு விதம்.

கலியப்தத்தை வைத்துக் "கைதேடிப்போன்றந்தான்" என்ற வாக்கியத்தாற் பெருக்கிநின்றதிலே "செல்விபார்க்க" என்று களைந்து நின்றதை "பூந்தேரு" என்று வைத்து ஈந்தபலத்தை மேலே தண்டாகாரமாகவைத்துக் கண்டது சுத்ததினமாம். பின்புநின்ற சேடத்திற் சுன்போட்டு சு. ஆற் பெருக்கிமுற்கருவிக்கீந்துகண்டபலம் நாழிகையாம் பின்புநின்ற சேடத்திற் சுன்போட்டு சு. ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து கண்டபலம் விநாழிகையாம். பின்புஞ் சேடமுண்டானாற் சுன்போட்டு சு. ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்தபலந் தற்பரையாம். இது வருடாதிக்குத் தற்பரையாதிசுத்ததினமாம். தற்பரையை அர்த்தாதிகங்கொடுத்துத் தள்ளிமேனின்றதினத்தை ஏழிற்கழித்து நின்றசேடம் வெள்ளி வாராதிசங்கிரமத்துருவமாம். இதுதானே மேடசங்கிரமமாம். இந்தச் சங்கிரமத்துருவத்தை வைத்து இதிலே சங்கிரமவாக்கியங் கூட்டி அந்தந்த மாதச் சங்கிரமநாழிகை விநாழிகையறிவது. பகற்சங்கிரமமானல் அன்றுமுதற்றேதியாகவும், இராச் சங்கிரமமானல் மற்றைநாள் முதற்றேதியாகவும் எழுதுவது.

விசேடவுரை.

இச்சூத்திரத்தில் அடங்கிய வருடப்பிரமாணமாவது. தினம் ௩௬௫. நாடி ௧௫. விநாடி ௩௧. தற்பரை ௧௫. யுகாந்தசேஷமாகிய தினம் ௨. நாடி ௮. விநாடி ௫௧. தற்பரை ௧௫. களையவேண்டியவதால் இங்ஙனஞ் "செல்விபார்க்க" என்றுகளைந்தது.

சங்கிரமத்துருவம்.

நாடவணயேழிற்றள்ள வெள்ளிமுன்னணுகும் வாரம்
ஓடியகடிகைதன்னில் ஒருபதின்மூன்றுகூட்ட
நாடியவிநாடியோடு நவிலுமுவிநாடியேற்ற
கூடியதுருவமாகுங் கொண்டசங்கிராந்திக்கெல்லாம். எ.

எ து. சுத்ததினத்தை ஏழிற்கழித்து நின்றதனைக் கலியுகம்பிறந்த சுக்கிரவாரம்முதலாக அற்றைக்கிழமையென்றறிவது. இதன்கீழ்நின்ற நாழிகையுடனே பதின்மூன்று நாழிகையும் அதன்கீழிருக்கிற விநாழிகையுடன் மூ

ன்று விநாழிகையுங் கூட்டிப்பார்க்க அவ்வாண்டுக்கு நாளும் நாழிகையும் விநாழிகையுங்கூடின சங்கிரமத்துருவமாம். எறு.

சங்கிரமவாக்கியம்.

சாதித்துலுக்கா, வைகாசி
நீணீர்தையனூர், ஆனி
ஆசானூர்குடான், ஆடி
நீர்விற்றீராகுர், ஆவணி
நீணீர்ப்பூக்காணாய், புரட்டாதி
கூறேநீர்புகீர், ஐப்பசி
சிவனேநீடூர், கார்த்திகை
நெற்றிக்கேபட்டம், மார்கழி
கோதிவனவிடாய், தை
ஊரீர்பூக்கொள்ளீர், மாசி
ஓதப்புகுதும், பங்குனி
வடிவுவட்டம், சித்திரை
இந்தவாக்கியங்களைச் சங்கிரமத்துருவத்தினுடனே கூட்டி அந்தந்த மாதப்பிறப்புக்காண்பது.

மாதவாக்கியம்

பாரிலுண்டுபொழில், வைகாசி
ஈந்தீர்ஜயர்க்காமூர், ஆனி
பாமூாமூர்முந்திவன, ஆடி
தீண்டிலீர்பார்த்துக்காண்க, ஆவணி
நீணீர்க்கூறுமூர்முந்த, புரட்டாதி
கூறேநீமுன்னூரேக, ஐப்பசி
சிறபரேநீடூர்வந்தார், கார்த்திகை
பொன்னியைஇந்துவென்பார், மார்கழி
எட்டினேன்கண்டூர்மீளார், தை
பூணீருடோடுஞ்சோதி, மாசி
ஒட்முந்துநீரினில், பங்குனி
வதியும்வண்டுபூவில், சித்திரை
இந்த வாக்கியங்களை சங்கிரமத்துருவத்தினுடனே கூட்டிச் சித்திரையாதி அந்தந்த மாதப்பிறப்பளவுக்குஞ்சென்றநாளும்நாழிகையும் அறிவது.

பஞ்சாங்க வாக்கியம் பிறப்பிக்க.

விளங்குவாக்கியமேயெண்ண விகலையோர்முப்பத்தைந்தும்
வளங்கலைபத்தும் பாகைபன்மூன்றும்வைத்துமுன்னின்
உளங்கொள்வாக்கியந்தானென்றேலொன்றுதாக்கிரண்டேல்
இளங்கொடியிரண்டாலேற்றுமற்றுமிவ்வகையாலேற்றே. அ.

எ து. பஞ்சாங்கவாக்கியம் பிறப்பிக்கும்படி முப்பத்தைந்து விகலையும் பத்துக்கலையும் பதின்மூன்று பாகையும் வைத்து முதல்வாக்கியங் காணவேண்டின் ஒன்றாற் பெருக்குவது. இரண்டாம் வாக்கியங் காணவேண்டின் இரண்டாற் பெருக்குவது. மற்ற வாக்கியங்களும் இவ்வகையே பெருக்கியறிவது. முடிந்த வாக்கியங் காணவேண்டின் உசஅ. ஆற் பெருக்குவது. எறு.

ஏற்றினதொகையைத்தீட்டி விகலையீருபதொன்று
முற்றியகலையோராறும்வைதது முன்போலத்தாக்கி
மாற்றிதுதன்வனமுன்னமெண்ணினதொகையில்வாங்கிக்
கோற்றவேல்விழியாய்சேடமேடாதிதுலாதிகொள்ளே. கூ.

எ து. முன்பு பெருக்கினதொகையைத் தீட்டிவைத்துப் பின்பு சுக. விகலையும், சா. கலையும், வேறே வலப்

புறத்திலேவைத்து முன் சொன்னதுபோலே பெருக்கி அத்தொகையை முன்பு தீட்டின தொகையிலே கூளைந் துநின்ற சேடத்திற்கு மேடாதி துலாதியறிவது. எ-று.

விசேடவுரை.

கரு. பாகை, க0 கலை, ருரு விகலை, இது சந்திரமத்திமபுத்தியாம். சா. கலை, சக. விகலை, இது துங்கமத்திமபுத்தியாம். இவ்விரண்டையும் அந்தரித்த சேஷம். கரு. பாகை, ரு. கலை, ருச. விகலை, இது சந்திரன் சாமண்டலமத்திமபுத்தியாம். இதனை விகலையாக்கி மண்டலப் பிரமாணமான விகலையை யரித்த பலம் சாமண்டல மாதமாம். அது சந்திரன் துங்கனைப் பிரிந்து கூடுங் காலவரையாம். சந்திரன் சாமண்டலமாதம் அறியும்படி; $\frac{\text{கஉகூசா000 விகலை}}{\text{சஎ0ருச விகலை}}$ = உஎ. தினமும், ருரு. நாடியும், கசா. விநாடியும், ககூ. தற்பரையுமாம். இது உஎ. தினமும், ருரு. நாடியும், கசா. விநாடியும், ருரு. தற்பரையுமென்றிருக்கவேண்டும்.

கொண்டதிற் புசைநற்கோடி கவளர்ந்துசாக்குறித்த சாவுந்
தண்டருமதியிற்கொண்டு சாசங்கரித்தபேற்றைப்
பண்டுமுன்றீட்டிவைத்த படியின்மேடாதிவாங்க
மண்டலந் திகழ்துலாதி கூட்டவாக்கியமதாமே ய.

எ-து. மேடாதி துலாதியறிந்துநின்ற தொகையிலே புசாகோடி களைந்து சந்திரன்சாவிலே சாக்கொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் முன்புதீட்டிவைத்த படியிலே மேடாதி களைந்து துலாதி கூட்டுவது. இப்படிக் களைந்து கூட்டி நின்றது பஞ்சாங்க வாக்கியமென்று சொல்லுக. எ-று.

மேடாதி துலாதியும் புசாகோடி கொள்ளும் வகையுஞ் சாக்கொள்ளும் விதமும் பின்பு கிரகப்புடத்திலே கண்டுகொள்க.

விசேடவுரை.

பஞ்சாங்கவாக்கியங்கள் துங்கனிலிருந்தெண்ணப்பட்ட சந்திரப்புடங்களாம். உசஅ. தினத்திற் சாமண்டலமாதம் ஒன்பதுமுடியச் சந்திரன் முன்புபோலத் துங்கனோடு பொருந்திநிற்கும். ஆனால் முற்றுமல்ல.

வாக்கியம் பிழைதீர.

வாக்கியத்தொகையைவைத்துப் பிழைத்ததின்றொகையைவாங்கி
நிக்கின்றதனால்வந்த வாக்கியமுடிவினேரே
போக்கின்றலகுதன்னைப் புகன்றிட்டதானிவைந்த
வாக்கியம்பிழையாதென்றார்மண்ணினில் வடித்தநூலோர். யக.

எ-து. உ௯௨. வைத்துப் பிழைதீர்க்கவேண்டிய வாக்கியத் தொகையைக் களைந்துநின்ற சேடமெத்தனையென் றறிந்து அத்தனையாம் வாக்கியத்தை முடிந்தவாக்கியத்திற் களைந்துநின்றது தானினைந்த வாக்கியமேயாகும். இது தவறாது. எ-று.

வடித்தநூற்றிருபானலாம் வாக்கியங்காணவேண்டின்
முடிந்தவாக்கியத்திற்பாதிமொழிந்தனர்முடிவுகாணிற்
றொடங்குவாக்கியத்தோடெற்றின்முன்னில்வாக்கியத்தைச்சூட்டத்
திடங்கொள்வாக்கியமிராசிமண்டலங்குறையிற்சேர்த்தே. ௰௨.

எ-து. ௧௨௪.ம் வாக்கியங் காணவேண்டின், முடிந்த வாக்கியத்திற் பாதியலகுகோள்வது. முடிந்த வாக்கியங்காணவேண்டின், முதல் வாக்கியத்தையும் ௨௪௭.ம் வாக்கியத்தையுங் கூட்டிக் காண்பது. குறைந்தவற்றுக் கெல்லாம் இராசிமண்டலங் கூட்டிக்கொள்க. எ-று.

அற்றைவாக்கியம்.

எல்லையிறினத்தின்மன்னன்வீடுசூழ்குளமெடுத்துப்
பல்லியோனிக்கரித்தபலமுதலாகுஞ்சேடஞ்
செல்விகேளேறீர்மாவென்றரித்ததுவிருத்தஞ்சேடஞ்
சொல்லிடிலற்றைநாட்குத்தோன்றும்வாக்கியமதாமே. ௰௩.

எ-து. சுத்ததினத்தைவைத்து இதிலே சென்றமாதமுந் தேதியுங்கூட்டிக் கிழமைகண்டு இதிலே "மன்னன் வீடுசூழ்குளம்" என்று களைந்துநின்ற சேடத்தை "பல்லியோனி" என்றதற்கரித்துப் பெற்றபலம் முதற்பலமாம். நின்றசேடம் "ஏறீர்மா" என்றரித்துப் பெற்றபலம் விருத்தபலமாம். நின்றசேடம் அற்றைக்குச் சென்ற வாக்கியம். எ-று.

விசேடவுரை.

௧. கலியுகாதிசென்ற சுத்ததினத்திலே "மன்னன்வீடுசூழ்குளம்" என்றுகளைகவெனவே, சுத்ததினத்தைச் சுருக்கும்படி சாமண்டலகுணகமாகிய இத்தனைதினத்தைக்கழிக்கச் சொன்னதென்றறிக. இத்தனைதினத்திற் சென்றவருடம் ௪௨௮௯. ஆம்.

௨. "பல்லியோனி" என்றது, ௧௧0. சாமண்டலமாதத்திலுள்ள தினமாம். இதற்கரிக்கவெனவே முன்னர்ச்சுருக்கிய தொகையை பின்னுஞ் சுருக்குவதற்கென்றறிக.

௩. "ஏறீர்மா" என்பது ஒன்பது சாமண்டலத்திலுள்ள தினமம். "பல்லியோனி" என்றதற்கரித்து நின்றசேடத்தை "ஏறீர்மா

என்றதற்கிங்கால் எத்தனைமுறை பஞ்சாங்கவாக்கியமுடிந்ததென்று ம் அதிலெத்தனையாம் வாக்கியம் அற்றைவாக்கியமென்றும் அறிய லாம்.

சசித்துருவம்.

ஆமுதலையாற்றுன்றுள்பெருக்கிப்பின்னீணீர்ச்செங்கால்
ஏமுறவிருத்தத்தேற்றியிதின்முதற்பலத்தைவாங்கிச்
சேமமாஞ்சேடந்தன்னிற்செய்யபோன்கொள்ளுமென்றே
வாமமேகலையாய்வாங்கவாக்கியத்துருவமாமே. யச.

எ து. முதற்பலத்தை "ஐயாற்றுன்றுள்" என்று சர்ப் பாகாரமாகவைத்துப் பெருக்கிப் பாகை கலை வரிசையா லேற்றிட்டு பின்பு விருத்தபலத்தை "நீணீர்ச்செங்கால்" என்று சர்ப்பாகாரமாக வைத்துப்பெருக்கி இதனையும் பாகை கலை வரிசையாலேற்றிட்டு இந்த விருத்தபலத்தி லே முற்பட்ட முதற்பலத்தைக் களைந்து நின்றசேடத்தி ற் "செய்யபோன்கோள்ளும்" என்று களைந்துநின்றதுவா க்கியத்துருவமாம். எறு.

விசேடவுரை.

க. சசித்துருவமென்பது தற்காலப் பஞ்சாங்க வாக்கியந்தொடங் கிய அற்றைக்கு எண்ணிக்கண்ட சந்திரமத்திமப்புடமாம். அது அவ் வேளையிற்றுங்கன்புடத்திற்குச்சமமாம்.

உ. "ஐயாற்றுன்றுள்" என்பது "பல்லியோனி" என்றதினத்திற்குத் துங்கமத்திமகதியாகிய "மதியென்போன்மகன்" என்ற இராசி பா கை கலையை மண்டலத்திற்களைந்த சேடமாம்.

ங. "நீணீர்ச்செங்கால்" என்பது "ஏறீர்மா" என்றதினத்தில் து ங்கன் சென்றபாகைகலையாம்.

ச. "செய்யபொன்கொள்ளும்" என்பது துங்கன் மூலத்துருவத் தை கஉ. இராசியிலெடுத்த சேடமாம். "மன்னன் வீடுதுழ் கு ளம்" என்ற திஞந்தத்திலே துங்கனுக்கு மத்திமப் புடம். இராசி ங. பாகை உங. கலை சங. இதனை பன்னிரண்டு இராசியிற் களையச் சேடம் இராசி ரு. கலை கஎ. இதுவே "செய்யபொன்கொள்ளும்" என்றது

ரு. நுதிவிழுதல். "தேடீர்வாள்" பலம், கஉ. ம் வாக்கியம் ருரு. ஞ் சென்றால் நுதிவிழுமென்றறிந்து ருரு.ம் வாக்கியம் வருகிறதிஞந்தத் திற்குமுன் சொன்ன கிரமத்திலே சசித்துருவங் கட்டிக்கொள்ள வும்.

சசித்துருவங்காண வேறேரு விதம்.

திஞதிசுத்ததினத்திலே "சீரேவைத்தோன்றேல்லூரா ன்" என்றுவாங்கி நின்றதை "நாள்வெற்றிப்பாணம்"

என்றும் பின்பு "மதிசோதி" என்றும் பின்பு "தேடீர்வாள்" என்றும் வைத்தீந்துபெற்றபலங்கள்நாள்வெற்றிப்பாணபலமும் மதிசோதிபலமுந் தேடீர்வாள் பலமுமாம். சேடம் கதவாக்கியமாம். இதிருக்க, சர்ப்பாகாரமாகச் "சொல்லக்கேளீர் செய்யாளை" என்றுவைத்து நாள்வெற்றிப்பாண பலத்தினுற் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி இரண்டும் விகலை, கலை கூ0. ஆலேறிட்டு அவற்றின் மேற்படியாகை, ௬0.ஆலேறிட்டுஅதின்மேற்படி இராசிமண்டலங் களைந்து இதிருக்க, "கற்றேன்மதியேன்போன்மகன்" என்றுவைத்து "மதிசோதி" பலத்தாற் பெருக்கி முன்போலேறிட்டு இதுவுமிருக்க, "தூயோன்சீர்சீரேம்மான்" என்று வைத்துத் தேடீர்வாள் பலத்தாற்பெருக்கி, முன்போலேறிட்டு மூன்றுதோகையும் ஒன்றுய்க்கூட்டி, இதிலே "செம்பொற்போதோ மாலோன்பேண்" என்று கூட்டி ஏறிட்டுநின்றது விகலாதி சசித்துருவமாம். நடக்கிற சசித்துருவத்திலே "தூயோன்சீர்சீரேம்மான்" என்றுகூட்ட மேல்வருஞ் சசித்துருவமாம்.

தற்காலிக்க.

துருவதற்காலமென்று தோன்றும்வாக்கியத்தின் முன்னுள்
மருவுவாக்கியத்தை வாங்கி வந்தநாழிகையாற் சேடம்
பெருகிடவிகலை முன்னும் பெற்றது வரிசைசெய்து
துருவமுன்களைந்த வாக்கியத்துடன் கூட்டச்சுத்தம். யரு.

எது. தற்காலம் எண்ணும்படி அற்றைவாக்கியத்தை வைத்து முன்னைநாளில் வாக்கியத்தைக் களைந்து நின்றசேடத்தைக் காணவேண்டுநாழிகையாற் பெருக்கிநின்றது விகலைமுன்னும்; அதனை வரிசையாலேறிட்டு அதிலேமுன்பு களைந்த வாக்கியத்தையுந் துருவத்தையுங் கூட்ட அது சுத்தப்புடமாம். இதில் நாட்பார்த்தால் அப்போதுகண்டநாழிகை அந்நாளிற்சென்ற நாழிகையாம். எ று.

நட்சத்திரம் எண்ணும்படி.

சசித்துருவத்தை வைத்து அதினுடன் அற்றைவாக்கியமும் மானியாதியுங் கூட்டச் சசிப்புடமாம். இதிலே டுபட்டநாளையெடுத்து நின்றதை கூ0. ஆற் பெருக்கிச் சந்திரபுத்திக்கீந்து பெற்றபலஞ் செல்லுநாளிற் சென்ற நா

ழிகையாம். இதை கூ0. இற் களைய அந்தநாள்முடியுநா டியாம்.

திதி எண்ணும்படி.

சசிப்புடத்தைவைத்து அதிற்சென்ற மாதமுந் தேதியுங்களைந்து எண்ணுகின்றமாதம் பகற்சங்கிரமமானுற் சங்கிராந்திநாடி விநாடி கலை விகலையிற் கூட்டியும், இராச்சங்கிரமமானல், கூ0. இற் சேடங்களைந்தும், நின்றதிலே யோக்கியாதி வாக்கியம் மீளுதி ஏழுமாதமுங்கூட்டியுந்து லாதியைந்துங்களைந்தும்நின்றது திதிப்புடமாம். இதிலேடுபட்ட பக்கத்தையெடுத்து நின்றசேடத்தை கூ0. ஆற் பெருக்கிச் சந்திரபுத்தியிற் சூரியபுத்தியைக் கழித்துவந்த அந்தரபுத்திக்கு ஈயச் செல்லுந்திதியிற் சென்றநாழிகையாம். இதை கூ0. இற் களையச் செல்லுந்திதி முடியுநாடியாம்.

யோகம் எண்ணும்படி.

சசிப்புடத்தை வைத்துத் திதிக்குக் கூட்டியவைகளைக் களைந்துங் களைந்தவைகளைக் கூட்டியும்நின்றது யோகப்புடமாம். இதிலேடுபட்டயோகம் எடுத்துநின்றசேடத்தை கூ0. ஆற் பெருக்கி அருக்க புத்தியுஞ் சந்திரபுத்தியுங்கூடின தொகைக்கீய நாழிகையாம். ஒழிந்தன முன்போற்காணவும்.

கரணம் எண்ணும்படி.

ஒருதிதிக்கு இரண்டுகரணமாய்ப் பூருவபக்கப் பிரதமையிற்பாதிதொடுத்துக் கிரமமாய் முதலேழுகரணமும் எட்டுமுறை வந்தபிற்பாடு கடைநாலு ஸ்திரகரணமும் வந்துமுடியும்.

விசேடவுரை.

இதனுல் முப்பது திதிக்குங் கூடியகரணம் கூ0. என்றும், ஒரு சாந்திரமாதத்தில்இந்த கூ0. கரணமுஞ் சென்றுவருமென்றும் அறியலாம்.

ஆதித்திய புடம்.

சுத்தமாந்தினத்திற் சென்றமாதங்கள்தேதிகூட்டி
அத்தினமதனிற்சூழ்போந்தொந்தெறகேகுளமகற்றி

வைத்ததெல்லார்க்குங்கண்டம்மந்தன்முன்வாரங்கண்டு
மொய்த்திருபதினற்றுக்கிமுக்கோடிநேல்லென்றீயே. யசு.

எது. சுத்ததினத்தைவைத்து இதிற் சௌரமாதவகை யாற் சென்றமாதமுந் தேதியுங்கூட்டி இதிலே "சூழ்போ ங்தோங்தேற்கேகுளம்" என்றுகளைந்து நின்றசேடம் எல் லாக்கோட்களுக்குங் கண்டம்என்று சொல்லுவது. இ தைத்தீட்டிச் சனிமுதலாகக் கிழமைகண்டுகொள்வது. ஆதித்தியனை எண்ணும்படி கண்டத்தைவைத்து இருப தாற்பெருக்கி "முக்கோடிநேல்" என்றீவது. எறு.

விசேடவுரை.

க. "சூழ்போங்தொங்தெற்கேகுளம்" என்பது கலியுகாதி, மூலத்து ருவங்கட்டியநாள்வரைக்குஞ் சென்றதினமாம். இதனைவருடமாக் க,சஙசச. வருடமும் ஙஉச. தினமுமாம். ஆகவே மூலத்துருவங்கட் டியது கலியுகவருடம் சஙசச. சென்றுசெல்லாநின்ற குரோதிவருட ம் மாசி மாதம் என்றறிவது. இந்தத்தொகையான தினத்தைக் க ளைவது சுத்ததினத்தைச் சுருக்கிக் கணிதம் எளிதில்முடிக்கும்படி.
உ. உ0. வருடத்தில் எஙOரு. தினமாமாதலில் உ0. ஆற் பெருக்கி "முக்கோடிநெல்" என்றீவது. இதில் ஒருவருடப்பிரமாணம் ஙசுரு. தினமும் கரு. நாடியுமாகக்கொள்ளப்பட்டது.

ஈபலமண்டலாத்தம்இருந்ததீராறிற்றுக்கி
ஈயமுற்கருவிக்கீந்தவப்பலமிராசிசேடங்
தோயுமுப்பானிற்றுக்கிச்சொன்னதற்கீயப்பாகை
கூயதையறுபாற்றுக்கிஇதற்கீயக்கலையாங்கோதாய். யஎ.

எது. முன்பு "முக்கோடிநேல்" என்றதற்கீந்த பலத்தி ன்பெயர் மண்டலாத்தமாம். இதைத் தீட்டிவைத்து நின்றசேடத்தை கஉ. ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்த பல ம் இராசியாகவைத்து நின்றசேடத்தை ஙO. ஆற் பெருக் கி முற்கருவிக்கீந்த பலம் பாகையாகவைத்து நின்றசே டம் சுO. ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம்க லையாகவைத்து அர்த்தாதிகம் வருகிற்கலையொன்று கூட் டுவது. எறு.

கோதின்மண்டலாத்தந்தாக்கிக்கோற்றுடிவேதநூலிற்
போதுறுகலைமுன்னீக்கிப்பொய்தீர்மிக்கபோதங்கூட்டச்
சோதிமத்திமம்பாகாதிவேதவான்களைதூழ்சேடம்
ஆதியாறிராசிக்குள்ளூமேடாதிதுலாதியப்பால். யஅ.

எது. மண்டலாத்தத்தைக் "கோற்றுடி" என்றுபெ ருக்கி"வேதநூல்" என்றரித்துப் பெற்றபலம் கலையாம். இதை எண்ணியிருந்தகலையிலேகளைந்து "பொய்தீர்மிக்க

போதம்" என்ற மூலத்துருவங்கூட்ட ஆதித்தன் மத்திமமாம். இந்த மத்திமத்திலே பாகாதியாக "வேதவான்" என்று மந்தோச்சங்களைந்து நின்றசேடம் ஆறிராசிக்குள்ளாகில் மேடாதியென்றும் ஆறுக்கப்பால் துலாதியென்றும் அறிவது. எறு.

விசேடவுரை.

பதின்மூன்றும்பாட்டின்படி பெருக்கி ஈந்தால் ஒருவருடத்துக்கு உகூ. விநாடியும் உகூ. தற்பரையுங் குறையும். அதனால் ஒவ்வொருமண்டலத்திற்கும் உகூ. விகலையாக சுகஅ. மண்டலாத்தத்திலே ௬00. கலைவிலகும். ஆதலால் மண்டலாத்தத்தை "கோற்றேடி" என்று பெருக்கி "வேதநூல்" என்று களைந்து கலைகாண்பது.

பாற்புசைகோடியென்றுபகுந்தோரைமும்முன்றேட்டிப்
போற்புசையதனிற்சாக்கொள்கோடியேற்புசையதாக்கிச்
சேர்த்தவைமுக்காற்பாகைக்கொருசாவாய்க்களைந்தசேடம்
பேர்க்கலையாக்கிப்பெற்றசாமேல்வைபின்சாக்கீழ்சேர். யகூ.

எது. மேடாதி துலாதி தீட்டிநின்றதை வைத்து இதிலே புசைஎன்று மூன்றிராசியுங் கோடிஎன்று மூன்றிராசியுமாகக்களைந்துபுசையென்று களைந்தபின்கோடியேடபடாதிருந்தாற் புசையென்று மூன்றிராசிவேறேவைத்து நின்றகோடியைக் களைந்து நின்றசேடத்தை முன்றேமுக்காற்பாகைக்கொரு சாவாகக்கொண்டு சேடத்தைக் கலையாக்கிப் பெற்றசாவைக் கலைக்குமேலாகவைத்து அதன் பின்னிற் சாக் கலைக்குக்கீழாகவைப்பது. எறு.

பின்சாவின்முன்சாநீக்கிப்பெற்றதாலிடையைத்தாக்கிக்
குன்ருதார்க்கீந்தபேறுகூட்டுமேற்சாவின்மேற்சாப்
பின்சாவிற்களையஇல்லேற்பெற்றசாமாறிவைத்து
முன்போலவீந்தபேற்றைமொய்குழல்களைமேற்சாவில். உய.

எது. கீழ்ச்சாவிலே மேற்சாவைக் களைந்து நின்றசேடத்தால் நடுநின்றகலையைப் பெருக்கிக் "குன்ருதார்" என்னுங் கருவியாலரித்துப் பெற்றபலம் மேற்சாவிலே கூட்டுவது. கீழ்ச்சாவிலே மெற்சாக்களையப் போதாதாகிற் கீழ்ச்சாவை மேலேவைத்து மேற்சாவைக் கீழேவைத்து முன்போலே பெருக்கிஅரித்துப் பெற்றபலம் மேற்சாவிலே களைவது. எறு.

விசேடவுரை.

முன்றேமுக்காற் பாகைக்கு ஒருசாவாமாதலின் அதவணக்கலையாக்க, உஉடு. கலையாம் அதுவே "குன்ருதார்" என்பது. உஉடு. கலைக்

குப்பின்சாவிலே முன்சாலைக்கழித்த அந்தரகலையேயானுல் நடுநி
ன்றகலைக்கெத்தனையெனத்திரிராசிகமுறைப்படி கணிக்கவேண்டி
யமையாற் "பின்சாவின் முன்சாநீக்கிப் பெற்றதாலிடையைத்தாக்
கிக் குன்றுதார்க்கீந்தபேறுகூட்டு மேற்சாவில்" என்று கூறியது.

சாக்கொளப்போதாதாகின்முதற்சாவாற்கலையைத்தாக்கி
■க்கமுன்போலவீந்தபலங்கலையாமென்றெண்ணி
மாக்கலைவரிசைசெய்துமத்திமமதனிற்கூட்டத்
தூக்கியதுலாதிமேடங்களைந்திடஅருக்கன்றூய்தாம். ௨௧.

எது. சாக்கோள்ளப்போதாதாகில் முதற்சாவிலே நடு
நின்றகலையைப்பெருக்கி முன்புபோலரித்து மேலேவை
க்க அதுகலையாம். அக்கலையை வரிசையாலேறிட்டு ஆ
தித்தன் மத்திமத்திலே துலாதியாகிற் கூட்டி, மேடாதியா
கில் களைய ஆதித்தனுக்குச் சுத்தப்புடமாம். ௭௫.

சந்திர புடம்.

தூய்கண்டம்அறுநூறேற்றிஇறைவிதூரம்போக்கி
ஆயும்பன்னிரண்டுமுப்பதறுபதாற்பெருக்கிமுன்னீங்
தேய்கின்றவிராசிபாகைகலைகொண்மண்டலாத்தமெட்டால்
ஈவந்தபலமுன்னீக்கோண்சோதிமாயவனென்றேற்றே ௨௨.

எது. சந்திரனை எண்ணும்படி கண்டத்தைவைத்துஅ
றுநூறுற்பெருக்கி "இறைவிதூரம்" என்னுங்கருவியால்
அரித்துப் பெற்றபலம் விருதாப்பலமாம். நின்றசேடத்
தை ௧௨. ஆலும், ௩0. ஆலும், ௬0. ஆலும், பெருக்கி முற்
கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் இராசி, பாகை, கலைகளாம்.
முன்புதீட்டின மண்டலாத்தத்தை எட்டால் அரித்துப்
பெற்றபலம் கலையாம். இத்தைக் கலையிலே களைந்து
"ஒண்சோதிமாயவன்"என்றமூலத்துருவங் கூட்டச் சந்
திரன் மத்திமமாம்.

விசேடவுரை.

௬00. சந்திரமண்டலத்தில் ௧௬௫௬௫. தினமாமாதலில் ௬00.
ஆற்பெருக்கி "இறைவிதூரம்" என்றரிப்பது. ஒருசந்திரமண்டலப்
பிரமாணம் தினம் ௨௭. நாடி ௧௯. விநாடி ௧௮. ஆகக்கொள்ளப்பட்ட
து. இப்படிச் சந்திரமண்டலப் பிரமாணங்கொளின் எட்டு வருடத்து
க்கொரு கலைசந்திரன் விலகிநிற்பானுதலின் மண்டலாத்தத்தை எட்
டுக்கீந்து கலை தள்ளுவது.

ஏற்றமத்திமமாந்திங்கட்கினித்துங்கனேணக்கண்டத்தை
மாற்றிலாவிண்ணோர்க்கீந்துவரும்பலம்போகச்சேடம்
ஆற்றுமீராறுமுப்பான்அறுபானுற்பெருக்கிமுன்னிற்
சேர்த்ததற்கீந்தராசி பாகையுங்கலையுஞ்செய்யே. ௨௩.

எது. துங்கனையெண்ணும்படி கண்டத்தை வைத்து "மாற்றிலா விண்ணோர்" என்னுங் கருவியாலரித்துப் பெற்றபலம் விருதாப்பலமாம். நின்றசேடத்தை கஉ. ஆலும், ௬0. ஆலும், ௬0. ஆலும் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் இராசி பாகை கலைகளாம். எ-று.

விசேடவுரை.

துங்கன்மண்டலதினம் ௬உ௬உ. ஆதலின் "மாற்றிலாவிண்ணோர்" என்றரிப்பது.

செய்யமண்டலாத்தமுன்னமணமென்றுபெருக்கொண்பத்திக்
கெய்தியபலமுன்னிக்கிஎன்போலும்பொன்னிகூட்டத்
துய்யமத்திமமாம்இத்தைச்சோமன்மத்திமத்தில்வாங்கி
மையில்சாமுன்போற்செய்துமறிநீக்கமதியினெண்ணும். உச.

எது. மண்டலாத்தத்தை "முன்னைமணம்" என்று பெருக்கி "ஒண்பத்தி" என்னுங் கருவியாலரித்துப் பெற்றபலம் கலையாம். இதை வரிசைசெய்து நின்றதை முன்னேண்ணிநின்றதிலே களைந்து "என்போலும்பொன்னி" என்றமூலத்துருவங் கூட்டத் துங்கன்மத்திமமாம். இதைச் சந்திரன் மத்திமத்திலேகளைந்து நின்றதை மேடாதி துலாதியறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம் பண்ணிச் சாபலமுழுதுஞ் சந்திரன்மத்திமத்திலே மேடாதிகளைந்து துலாதிகூட்டச் சந்திரன் சுத்தப்புடமாம். எ-று.

விசேடவுரை.

முந்தினபாட்டின்படி கணித்தால் ௬க0. வருடத்திலே துங்கன் கககூரு. கலைவிலகுமாதலின் "முன்னைமணம்" என்று மண்டலாத்தத்தைப் பெருக்கி "ஒண்பத்தி" என்றீந்தகலையைத்தள்ளுவது.

செவ்வாய் புடம்.

எண்செவ்வாய்தனக்குக்கண்டம்எண்ணேழ்பூவரித்துப்போக்கி
மண்டியிராறுமுப்பதறுபதான் மாறிமுன்னி
கண்டதுராசிபாகைகலைகொண்மண்டலாத்தார்பூநீர்
கொண்டுடன்பெருக்கிப்பொய்யிலார்க்கீந்தபலமுன்கூட்டே. உரு.

எது. செவ்வாயை எண்ணும்படி கண்டத்தை வைத்து "எண்ணேழ்பூ" என்னுங் கருவியாலரித்துப் பெற்றபலம் விருதாப்பலமாம். நின்றசேடத்தை கஉ. ஆலும், ௬0. ஆலும், ௬0. ஆலும் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் இராசி பாகை கலைகளாம். முன்சொன்ன மண்டலாத்தத்தை "பூநீர்" என்றுபெருக்கிப் "பொய்யி

லார்'' என்னுங் கருவியாலரித்துப் பெற்றபலம் கலையா ம். இதைமுன்பு எண்ணிநின்ற கலையிலே கூட்டுவது. எ-று.

விசேடவுரை.

செவ்வாய் மண்டலதினம் ௬அ௪. ஆதலின் ''எண்ணேழ்பூ'' என்றரிப்பது. இப்படியரித்தால் ௨௬0. வருடத்திற்செவ்வாய் ௪௬. கலைவிலதுமாதலின் மண்டலாத்தத்தை ''பூநீர்'' என்று பெருக்கிப் ''பொய்யிலார்'' என்றீந்தகலை கூட்டுவது.

கூட்டிப்பின்கன்னிதேரோன்பகனீக்கஇடைகுசற்குத்
தீட்டிதிற்பாகையாதிதேராணிகளைந்தசேடம்
ஆட்டோடுதுலாதியாய்ந்துசாபலம்பாதியாக்கி
வாட்டுமத்திமத்தின்மேடந்துலகூட்டுமந்தஞ்சேய்க்கே. ௨௬.

எது. முன்புநின்ற தொகையிலே ''கன்னிதேரோன்பகல்'' என்றமூலத்துருவங்களையச்செவ்வாய்மத்திமமாம். இதைத் தீட்டிவைத்து இதிலே பாகையாதியாக ''தேராணி'' என்ற மந்தோச்சங்களைந்து நின்றதில் மேடாதி துலாதியறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலம் பாதிசெய்து செவ்வாய்மத்திமத்திலே மேடாதி களைந்து துலாதிகூட்ட மந்தார்த்தமாம். எ-று.

மந்தத்தையருக்கனார்தம்மத்திமமதனில்வாங்கி
அந்தமில்மகரமாதியாறுமந்தாதிச்சாவாம்
வந்தகர்க்கடகமாதியாறுமத்திமச்சாவாதஞ்
சிந்தித்துச்சாக்கோள்கொண்டுசாபலம்பாதிசெய்யே. ௨௭.

எது. மந்தார்த்தத்தை ஆதித்தன்மத்திமத்திலே களைந்து நின்றசேடம் மேடாதி துலாதியறிந்து, மகராதிஆறும் ஆதியந்த பாதிச்சாவென்றுங் கர்க்கடகாதிஆறும் மத்திம பாதிச்சாவென்றும்அறிவது. இப்படிச்சாவறிந்துபுசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலத்தை அர்த்திப்பது. எ-று.

செய்யுமேடாதிமந்தவரையினிற்சேர்க்கச்செவ்வே
வெய்யசீக்கிரார்த்தம்ஈதில்வேராணிகளைமந்தோச்சந்
தையல்கேள்மேடமாய்ந்துசாக்கோள்சாபலத்தைமுற்றும்
பொய்யில்சேய்மத்திமத்திற்றுலகூட்டப்புடமதாமே. ௨௮.

எது. முன்புஅர்த்தித்து நின்றசாபலத்தை மந்தார்த்தத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளையச் சீக்கிரார்த்தமாம். சீக்கிரார்த்தத்திலே ''வேராணி'' என்று மந்தோச்சமேடுத்

து நின்றசேடத்தை மேடாதி துலாதியறிந்து புசாகோடி கொண்டு சாவெடுத்துச் சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழு துஞ் செவ்வாய்மத்திமத்திலே மேடாதி களைந்து துலாதி கூட்டப் புடமத்திமமாம். எறு.

புடந்தனையருக்கனுர்தம்மத்திமமதனிற்போக்கி
அடைந்தகோன்மேடநண்டுமகராதியறிந்துசாவாய்ந்
திடந்தருபுசையேகோடிகொண்டுசாபலத்தையெல்லாம்
புடந்தனின்மேடங்கூட்டித்துலைநீக்கப்பூமன்சுத்தம். உகூ.

எது. புடமத்திமத்தை ஆதித்தன்மத்திமத்திலே களை ந்து நின்றதை மேடாதி துலாதிமகராதி கர்க்கியாதி அறிந் து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழு தும் புடமத்திமத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளையச் செவ்வாய்க்குப் புடமாம். எறு.

புதன் புடம்.

பூகண்டநூறிற்ருக்கிப்புதனுக்குவெள்ளைச்செந்தேன்
ஈகண்டதீராறையாறிருமுப்பான் பெருக்கிமுன்னீந்
தாகின்றவிராசிபாகைகலையாக்கிப்பேசீர்நீண்டோன்
போகங்கொண்மண்டலாத்தம்பெருக்கரிபோலிகாலென்றே. ௩௰.

எது. புதனையெண்ணும்படி கண்டத்தைவைத்து நூ ற்றுப்பெருக்கி "வெள்ளைச்செந்தேன்" என்றகருவியால் அ ரித்துப் பெற்றபலம் விருதாப்பலமாம். நின்றசேடத் தை கஉ. ஆலும், ௩௦. ஆலும், ௬௦. ஆலும் பெருக்கி முற் கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் இராசி பாகை கலைகளாம். முன்சொன்ன மண்டலாத்தத்தைப் "பேசீர்நீண்டோ ன்" என்றுபெருக்கிப் "போலிகால்" என்றரித்துப் பெற் றபலம் கலையாம். எறு.

விசேடவுரை.

புதனுடைய நூறுமண்டலத்தில் அஎகூஎ. தினமாமாதலின்நூற்றுப் பெருக்கி "வெள்ளைச்செந்தேன்" என்றீவது. இப்படிப்பெருக்கியீந் தால், உ௩௦. வருடத்திற் புதன் சசசஅ. கலைவிலதுமாதலின் மண்ட லாத்தத்தை "பேசீர்நீண்டோன்" என்று பெருக்கி "போலிகால்" என்றரித்தபலங்கூட்டுவது.

என்றதிற்பலமுன்கூட்டியொருசெங்கோல்வெய்யோனென்றே
அன்றதிற்களையப்புந்திமத்திமமதனில்வெய்யோன்
சென்றமத்திமத்தைநீக்கிச்சேடங்கோன்மேடந்தேர்ந்து
நின்றது மகரமாதிகடகாதியறிகநேரே. ௩௧

எது. முன்புகண்டபலம் கலையாம். இதைவரிசை செய்து முன்பு எண்ணிநின்றதிலே கூட்டி "ஒருசெங் கோல்வெய்யோன்" என்றமூலத்துருவங் களையப் புதனுக்கு மத்திமமாம். இதைத்தீட்டிவைத்து இதிலேஆதித்தன் மத்திமத்தைக்களைந்து நின்றதை மேடாதிதுலாதி மகராதி கர்க்கியாதி அறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணுவது. எறு.

நேர்ந்தசாபலத்திற்பாதிநீள்கதிர்மத்திமத்திற்
சேர்ந்தமேடாதிகூட்டச்சீக்கிரவரையாம் இத்தில்
ஆர்ந்தவேழிராசிநீக்கி அறிகோறிதுலாதிசாக்கொள்
கூர்ந்தசாபலத்தைவெய்யோனடுவுடன்றுலாதிகூட்டே. ௬௨.

எது. சாபலத்தை அர்த்தித்து ஆதித்தன்மத்திமத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளையச் சீக்கிரார்த்தமாம். இதில்இவனுடைய மந்தோச்சமான ஏழிராசிகளைந்து நின்றதை மேடாதிதுலாதியறிந்து புசாகோடி முன்போலேகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் ஆதித்தன் மத்திமத்திலே மேடாதிகளைந்து துலாதிகூட்டப் புடமத்திமமாம். எறு.

கூட்டிடப்புடமாம் இத்தைக்குலப்புதனடுவினீக்கி
ஆட்டுடன்றுலாதிகண்டுமகராதி அறிந்துசாவாய்ந்
தோட்டியபுசையேகோடியொழித்துச்சாசங்கரித்துப்
பூட்டியபலம்புடத்திற்றுவலநீக்கப்புதற்குத்தூய்தாம். ௬௬.

எது. புடமத்திமத்தை இவன்மத்திமத்திலே களைந்து நின்றதை மேடாதி துலாதி மகராதி கர்க்கியாதியறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாவறிந்து சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் புடமத்திமத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளையப் புதன்சுத்தப்புடமாம். எறு.

குரு புடம்.

தூயகண்டத்தோர்சுன்வைத்ததைவிச்சாதிரிசீர்க்கீந்து
போயதீராறுமுப்பதறுபதாற்பெருக்கிமுன்போல்
ஈபலமிராசியாதி இருத்திமண்டலாத்தங்கீணீர்
ஆயதாற்பெருக்கிப்பொய்யிலார்க்கரித்ததுமுனீக்கே. ௬௪.

எது. வியாழனை எண்ணும்படி கண்டத்தை வைத்து அதிலொரு சுன்கொடுத்து "விச்சாதிரிசீர்" என்றரித்துப் போக்கிநின்றசேடத்தை ௧௨. ஆலும், ௬0. ஆலும், ௬0. ஆலும் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் இராசிபாகை கலைகளாம். முன்சொன்ன மண்டலாத்தத்தை

"கீணீர்" என்றுபெருக்கிப் "போய்யிலார்" என்றரித்து ப் பெற்றபலம் கலையாம்; இதைக்களைவது. எறு.

விசேடவுரை.

குருவினது, க0. மண்டலத்தில் சஙஙஉங. தினமாமாதலிற் கண்டத் திற்குச் சுன்கொடுத்து "விச்சாதிரிசீர்" என்றரிப்பது. இப்படிப்பெ ருக்கி அரித்நாற் குரு உங0. வருடத்திலே சச. கலை விலசி நிற்குமாத லாற் "கீணீர்" என்றுபெருக்கிப் "பொய்யிலார்" என்றீந்தபலங்க ளாவது.

நீக்கித்திற்குடிசூழ்பொன்னேயெனக்களந்திட்டசேடங்
கோக்குருநடுவாம் அத்திலாரேரைகளந்துகோலா
டாக்கினதறிந்துசாக்கொள் அன்னதிற்பாதிதன்வன
மாக்குருமத்திமத்திற்றுலகூட்டமந்தமாதே. ஙரு.

எது. முன்புநின்றதிலே "குடிசூழ்பொன்னே" என்ற மூலவாக்கியங்களைய வியாழன்மத்திமமாம். இதைத்தீ ட்டிவைத்து இதிலே இவன்மந்தோச்சமான சு. இராசி களைந்து நின்றதை மேடாதி துலாதி அறிந்து புசாகோடி கொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலத்தை அர்த்தித்து இவன்மத்திமத்திலே மேடாதிகளைந்து துலாதிகூட்ட மந் தார்த்தமாம். எறு.

மாதராய்மந்தந்தன்னை அருக்கன்மத்திமத்தில்வாங்கி
ஆத்மேடாதிகோலென்றறிந்துபின்னடுவந்தாதி
நீதிசாவறிந்துசாக்கொள் சாபலம்பகுந்துநேரே
தீதிலாப்பலமதாடேற்கூட்டச்சீக்கிரமதாமே. ஙசு.

எது. மந்தார்த்தத்தை ஆதித்தன் மத்திமத்திலே களை ந்து நின்றதை மேடாதி துலாதி மகராதி கர்க்கியாதி அறிந் து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலத் தை அர்த்தித்து மந்தார்த்தத்திலே மேடாதி கூட்டித் து லாதிகளையச் சீக்கிரார்த்தமாம். எறு.

சீக்கிரத்திராசி ஆறுகளைசேடமேடங்கோறேர்
சாக்கொள் சாபலத்தைமுற்றுந் தடங்குருமத்திமத்திற்
போக்கிமேடாதிகூட்டத் துலாதியேறபுடமதாகும்
ஆக்கியபுடத்தைநீக்குஅருக்கன்மத்திமத்தில்ஆங்கே ஙஎ.

எது. சீக்கிரார்த்தத்திலே இவன்மந்தோச்சமான சு. இ ராசிகளைந்து நின்றதை மேடாதிதுலாதிஅறிந்து புசாகோடி கொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் இவன் ம த்திமத்திலே மேடாதி களைந்து துலாதி கூட்டப் புடமத் திமமாம். இதை ஆதித்தன் மத்திமத்திலே களைவது. எறு.

ஆங்கதிற்சேடமேடந்துலாதி ஆய்ந்தந்தாதிச்சாத்
தீங்கறுமத்திமச்சாப்புசாகோடிதெளியக்கொண்டு
தாங்குசாசங்கரித்துச் சாபலமுழுதுங்கோலேல்
வாங்கிமேடாதிகூட்ட வான்குருச் சுத்தமாமே. ௩௮.

எது. முன்புநின்ற சேடத்தை மேடாதி துலாதி மகராதி கர்க்கியாதி அறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் புடமத்திமத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதி கழிய வியாழத்துக்குச் சுத்தப்புடமாம். எறு.

சுக்கிரன் புடம.

சுத்தவெண்புகர்க்குக்கண்டந்தூயவைந்நூற்றிற்ருக்கி
வைத்தரிகருவிமைதீர்ராகவன்வாய்ந்தசேட
மொய்த்ததீராறுமுப்பதறுபதாற்பெருக்கிமுன்னீர்
தெய்த்தநுண்ணிடையாய் ஓரைமுதற்பாகைகலையிருந்தே. ௩௯.

எது. சுக்கிரனை எண்ணும்படி கண்டத்தைவைத்து ஐந்நூற்றிற்பெருக்கி "மைதீர்ராகவன்" என்றரித்துப்பெற்ற பலம்போக நின்றதை ௧௨.ஆலும் ௩0.ஆலும் ௬0. ஆலும் பெருக்கி முற்கருவிக்கரித்துப் பெற்றபலம் இராசி பாகை கலையாம். எறு.

விசேடவுரை.

சுக்கிரன் மண்டலம் ௫00. க்கு ௧௧௨௩௪௧. தினமாமாதலில் ஐந்நூற்ருற் பெருக்கி "மைதீர்ராகவன்" என்றீவது.

இருந்தமண்டலாத்தமேற்றிமேற்குலம்பொலிகாற்கீந்து
வரும்பலமுன்கவளந்துவைப்போம்வையோன்ருள்வாங்கப்
பொரும்புகர்நடுவாமித்திற்பொலிசுடர்நடுவைநீக்கி
அருந்துலைமேடமாதிமகரநண்டாதி ஆய்ந்தே. ௪௰.

எது. மண்டலாத்தத்தை "மேற்குலம்" என்று பெருக்கிப் "பொலிகால்" என்றரித்துப் பெற்றபலத்தை முன்பு எண்ணிநின்ற கலையிலே கழிந்து "வைப்போம்வையோன்ருள்" என்ற மூலத்துருவங்கழியச் சுக்கிரனுக்கு மத்திமமாம். இதிலே ஆதித்தன் மத்திமத்தைக் கழிந்து நின்றதை மேடாதி துலாதி மகராதிகர்க்கியாதி அறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணுவது. எறு.

விசேடவுரை.

௩௯. ம் பாட்டின்படி பெருக்கி ஈந்தாற் சுக்கிரன் ௨௩0. வருடத்தில் ௧௫௮. கலை விலகுமாதலில் "மேற்குலம்" என்று பெருக்கிப் "பொலிகால்" என்றரித்த பலங்கழிவது.

ஆய்ந்ததுபதுந்தாடாதி அருக்கன்மத்திமத்திற்கூட்டிப்
பூந்துலையாதிபோக்கச்சீக்கிரம் அதிற்பொற்கோயில்
வாய்ந்தமந்தோச்சம்வாங்கிமறிதுலை அறிந்துசாக்கோள்
போந்தசாபலந்துலாதிபோலிசுடர்நடுவுபூட்டே. சக.

எது. சாபலத்தை அர்த்தித்து ஆதித்தன் மத்திமத்திலே மேடாதி கூட்டித் துலாதிகளையச் சீக்கிரார்த்தமாம். இதிலே இவனுடைய மந்தோச்சம் "பொற்கோயில்" பாகாதிகளைந்து நின்றதை மேடாதி துலாதி அறிந்து புசாகோடி கொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் ஆதித்தன் மத்திமத்திலே மேடாதிகளைந்து துலாதிகூட்டப் புடமத்திமமாம். எ று.

பூட்டிடப்புடமாம்இத்தைப்புகர்நடுவதனில்வாங்கி
ஆட்டுடன்றுலாதி ஆய்ந்துநடுவும் அந்தாதிச்சாவுங்
காட்டினதறிந்துசாக்கோள்கருதுசாபலம்புடத்திற்
சூட்டுமேடாதியாகிற்றுலைகளைபுகரோன்சுத்தம். சஉ.

எது. புடமத்திமத்தைச் சுக்கிரன் மத்திமத்திலேகளைந்துநின்றதை மேடாதி துலாதி மகராதி கர்க்கியாதி அறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் புடமத்திமத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளையச் சுக்கிரனுக்குச் சுத்தப்புடமாம். எ று.

சனி புடம்.

புகல்சனிகண்டமுதூர்நெற்றேட்டத்தீந்துபோக்கித்
திகழுமீராறுமுப்பதறுபதாற்பெருக்கிச்சேர்ந்த
வகையேமுன்னதற்கீந்தோரைமுதல்வைத்துமண்டலாத்தம்
பகர்தருவையந்தாக்கிப்போலிகாற்கீபலமுன்பாச்சே. சங.

எது. சனியை எண்ணும்படி கண்டத்தை வைத்து "முதூர் நெற்றேட்டம்" என்றரித்துப்போக்கி நின்றதை கஉ.ஆலும், ௩0.ஆலும், ௬0ஆ.லும், பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் இராசி பாகை கலைகளாம். முன்சொன்ன மண்டலாத்தத்தை "வையம்" என்று பெருக்கிப் "போலிகால்" என்றதற்கீந்து பெற்றபலம் முன்பு நின்றகலையிலே கூட்டுவது. எ று.

விசேடவுரை.

சனியினது ஒருமண்டலத்தில் ௧0,எ௬௬. தினமாமாதலில் "முதூர்நெற்றேட்டம்" என்றீவது. இப்படியீந்தால் உ௩0. வருடத்திலே சனி ௧௩. கலை விலகுமாதலில் "வையம்" என்றுபெருக்கி "போலிகால்" என்றரித்தபலங் கூட்டுவது.

பாச்சித்தில்ஐமுகன்பொன்மெய்யெனப்பறித்தசேடம்
பூச்சனிநடுவாம் இத்திற்பூசாநெய்களைந்துகோலா
டாச்செறிவறிந்துசாக்கொண்டதிற்பாதிகோன்மேடாதி
சாச்சனிநடுவினீக்கித்துலகூட்டச்சனிக்குமந்தம். சச.

எது. முன்பு நின்றதிலே "ஐமுகன் பொன் மெய்" என்ற மூலத்துருவங்களையச் சனிக்குமத்திமமாம். இதைத்தீட்டி இதிலே "பூசாநெய்" என்றதைப் பாகாதியாகக் களைந்து நின்றதை மேடாதி துலாதி அறிந்து புசாகோடி கொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலத்தை அர்த்தித்து இவன் மத்திமத்திலே மேடாதிகளைந்து துலாதிகூட்ட மந்தார்த்தமாம் எ று.

சனிமந்தந்தன்னவெய்யோன்றன்னடுவதனிற்றள்ளி
இனியமேடாதிநண்டுமறிசுறவறிந்துசாக்கொண்
டவையதிற்பாதிமேடமாதிமந்தத்திற்கூட்டச்
சினவியகொலவேற்கண்ணாய்சீக்கிரவரையாஞ்செவ்வே. சரு.

எது. மந்தார்த்தத்தை ஆதித்தன்மத்திமத்திலே களைந்து நின்றதை மேடாதிதுலாதி மகராதிகர்க்கியாதி அறிந்துபுசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலத்தை அர்த்தித்து மந்தார்த்தத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளையச் சீக்கிரார்த்தமாம். எ று.

செவ்வியசீக்கிரத்திற்கூடாப்பெண்களைந்தசேடந்
தவ்வமில்மறிகோநேர்ந்துசாக்கொள்சாபலத்தைமுற்றும்
வெவ்வியசனியின்மத்திமத்தின்மேடாதிநீக்கக்
கவ்வையில்புடமாம்இத்தைக்கதிர்நடுவதனில்வாங்கே. சசு.

எது. சீக்கிரார்த்தத்திலே "கூடாப்பெண்" என்று பாகாதிகளைந்து நின்றதை மேடாதிதுலாதி அறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் இவன் மத்திமத்திலே மேடாதிகளைந்து துலாதிகூட்டப் புடமத்திமமாம். இதை ஆதித்தன் மத்திமத்திலே களைவது. எ று.

வாங்கிமேடாதிகோன்முன்மகராதிகடகமாதி
ஆங்கவை அறிந்துசாக்கொண்டதையுமேடாதியாகிற்
பூங்குழன்மடவாய்கூட்டித்துலாதியேற்புடத்திற்போக்கத்
தீங்கிலாச்சனியின்சுத்தப்புடமெனச்செப்பலாமே. சஎ.

எது. வாங்கி நின்றதை மேடாதிதுலாதிமகராதி கர்க்கியாதி அறிந்து புசாகோடிகொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலமுழுதும் புடமத்திமத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளையச் சனிக்குச் சுத்தப்புடமாம். எ று.

பாடு உதயம்.

செப்பியசெவ்வாய்பன்னேழ்சீர்மதிபுந்திபன்மூன்
றெப்பிலாவியாழம்பன்னொன்றென்பதுபாகம்வெள்ளி
தப்பின்மூவைந்துபாகஞ் சனிகதிர்முன்பின் சாரில்
அப்பொழுதிறப்புமந்தப்பிறப்புமாம் ஆங்கவர்க்கே. சஅ.

எது. ஆதித்தனுக்கு கஎ. பாகை அளவிற் செவ்வாய் பாடு உதயமென்றும், சந்திரன் புதன் கரு. பாகையளவிற் பாடு உதயமென்றும், வியாழன் கக. பாகையளவிற் பாடு உதயமென்றுஞ், சுக்கிரன் கூ. பாகையளவிற் பாடு உதயமென்றுஞ், சனி, கரு. பாகையளவிற் பாடு உதய மென்றும் அறியப்படும். எ று.

சுக்கிரன் பாடு உதயம்

ஆங்கண்டமதனிற்கூட்டிச்செந்தெருவரிநீர்மேடு
பாங்கொக்கவரித்தால் அன்றுபடுவதுகிழக்கேவெள்ளி
பூங்கண்டம்புதுவாள்கூட்டிப்பொருந்துமுன்போலவீந்தால்
வீங்கிளமுலையாய் ஒக்கவீந்தநாள்மேற்குப்பாடே. சகூ.

எது. சுக்கிரன்பாடு அறியும்படி கண்டத்தைவைத்து இதிலே "செந்தெரு" என்று கூட்டி நின்றதோகையை "நீர்மேடு" என்றரித்தால் ஒக்க வீந்துதாகில் அன்றுகிழக்கே பாடு. கண்டத்திலே "புதுவாள்" என்று கூட்டி "நீர் மேடு" என்று அரித்தால் ஒக்க வீந்துதாகில் அன்று மேற்கே பாடாம். எறு.

விசேடவுரை.

கண்டந்தொடங்க, ருஎஎ. தினத்திற்கு முன்னே சுக்கிரன்வக்கிராத்தமனமாயும், உருரு. தினத்திற்கு முன்னே சுபாவாத்தமனமாயும் இருந்ததாதலாற் "செந்தெரு" என்றும் "புதுவாள்" என்றுங்கூட்டுவது. "நீர்மேடு" என்பது சுக்கிரன் ஆதித்தனைப் பிரிந்து கூடுங்காலவரையாம்.

பாடுமேற்றலையேற்பட்ட பத்தாநாட் கிழக்கேதோன்றும்
பாடுகீழ்த்திசையேற்பட்ட பதிற்றேழின் மேற்கேதோன்றும்
பாடுமேற்றலையேற்பார்த்தவெண்ணுக்குமுன்னேயாகிற்
பாடதாற்கிழக்கேமூன்று நாளைக்குமுன்னேபாடாம். ருய.

எது. மேற்றலை வக்கிராத்தமனமாகில் அத்தமித்த பத்தாநாட்கிழக்கே வக்கிரோதயமாம். கீழ்த்தலை அத்தமனமாகில் எழுபதாநாள் மேற்கே உதிக்கும். மேற்றலை அத்தமனமாகில் எண்ணிப் பாடுகண்டநாளைக்கு மூன்றுநாள்முன்னே படும். ஆதித்தனுடைய கிரணத்தினாலே மூ

டப்பட்டபடியாற் கிரகங்கள் பாடே.ன்று பெயராயிற்று. எ று.

இராகு புடம்.

முன்னிய கண்டந்தன்னை முல்லைவெண்பூவென்றீந்து
பன்னிரு முப்பாறுபதாற்ருக்கி ஈதைமுன்னீங்
தன்னதை இராசிபாகைகலையாக்கி மண்டலாத்தங்
தன்வனமின் கோண்டலென்றுபெருக்கியீ பொலிகாறன்னுல் ருக.

எது. இராகுவை எண்ணும்படி கண்டத்தை வைத்து "முல்லைவெண்பூ" என்றரித்துப் பெற்றபலம் போகின்றதை கஉ.ஆலும், ௩0.ஆலும், ௬0.ஆலும், பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் இராசி பாகை கலைகளாம். மண்டலாத்தத்தை "மின்கோண்டல்" என்று பெருக்கிப் "பொலிகால்" என்னுங் கருவியாலீவது. எ று.

விசேடவுரை.

இராகுவுக்கு ௬௭௬௫. மண்டலதினமாமாதலில் "முல்லைவெண்பூ" என்று கண்டத்தை அரிப்பது.

தன்பலமதனிற்கூட்டித்தையலாய் எண்சீர்வெண்பா
முன்புறும் அதனிற்கூட்ட மொய்யரா நடுவாம் இத்தை
இன்பமண்டலத்தினீக்கவிராகுவின் சுத்தம் இத்தில்
வன்றிறலிராசியாறு கூட்டிடக்கேதுமாதோ. ருஉ.

எது. முன்பரித்துப்பெற்ற பலங் கலையாம். இத்தை வரிசைசெய்து முன்பெண்ணிநின்றதிலே கூட்டி "எண்சீர்வேண்பா" என்று மூலத்துருவங்கூட்ட இராகு மத்திமமாம். இதை இராசிமண்டலத்திற் கழிய இராகுவுக்குச் சுத்தப்புடமாம். இதில் ௬ இராசிகூட்டக் கேதுசுத்தப்புடமாம். எ று.

விசேடவுரை.

முன்கூறியவகையாய்க் கண்டத்தை அரித்தால், உ௩0.வருடத்துக்கு, க0௩. கலை விலகுமாதலால் "மின்கொண்டல்" என்று பெருக்கி "பொலிகால்" என்றீந்தபலங் கூட்டுவது.

மத்தமம் எண்ணும்படி.

எண்ணிக்கண்ட சுத்ததினத்தை வைத்து, இதிலே "கான்பட்ட திண்டேர்ச்சூதன்," என்று கழிந்து நின்றது செவ்வாய் வாராதிகண்டமாம். கண்டத்தைவைத்து அவரவர் குணகாரத்தினுலே பெருக்கி அவரவர் ஆரகத்துக்கு அரித்தபலம்விருதாப்பலமாம். சேடத்தை கஉ.ஆலு

ம். ௬0.ஆலும். ௬0.ஆலும், பெருக்கி முற்கருவிக்கரித்த பலத்தை இராசி பாகை கலையாகவைத்து, பின்பு கண்டத்தை வைத்து அவரவர் பகன்வாக்கியத்துக்கீந்து பெற்ற பலங் கலையாம். இதை ஏறிடவுண்டானால் ஏறிட்டுமுன்வைத்தபடியிலே செவ்வாய் புதன் சனி இராகு இவர்களுக்குக் கூட்டவும். ஆதித்தன் துங்கன் சந்திரன் வியாழன் வெள்ளி இவர்களுக்குக் களையவும். இப்படிச்செய்து நின்றதிலே அவரவர் மூலத்துருவங்கூட்ட அன்று சூரியோதயவரைக்கும் மத்திமமாம்.

மந்திமப்பட வாக்கியம்.

	குணகாரம்.	ஆரகம்.	பகணம்.	மூலத்துருவம்.
சூரியனுக்கு	௬க	சிந்தாதிப்படம்	ஊருதோபோதம்	
சந்திரனுக்கு	௬00	விடையிற்கூத்தன்	போவானிரப்பார்	செந்தரைநல்லூர்
துங்கனுக்கு	க	ஆனியாடி	வேளூர்ப்பெண்	எற்றேன்மேலாமயன்
செவ்வாய்க்கு	க	வெள்ளேறூர்ந்தோன்	ஊருபேகப்போம்	நீதிவிண்டனம்
புதனுக்கு	க00	வெள்ளைச்செந்தேன்	தலைவன் [யம்	கன்டோமுன்னுளோடம்
வியாழனுக்கு	க0	இன்னுளிச்சித்திரி	கொண்டூர்வை	வீசீர்மேலாகும்
சுக்கிரனுக்கு	௫00	மைதீரராகவன்	இட்டூர்முன்	செந்தற்கூர்கொங்கூர்
சனிக்கு	க	ஊர்சூழ்நெற்றேட்டம்	ஊனுமுன்சீர்	ஏற்றுடன்போர்தீர்
இராகுவுக்கு	க	முல்லைவெண்பூ	சிவன்றேர்	பெண்ணையவந்தான்மால்

விசேடவுரை.

சுத்ததினத்திலே 'கான்பட்ட தீண்டேர்ச்சுதன்'' என்று கணக்கு கண்டமறிந்ததனால் கிறிஸ்த ௲ கரு௦எ. இலே கண்டந் தொடங்கியதென்று காணலாம்.

கிரக புடம்.

இம்முறை விக்கிரமாதித்த இராசனினது சபையிலிருந்த நவரத்தின புலவரில் ஒருவராகிய வரருசியினால் முன்னர் வடமொழியிற் செய்யப்பட்டும் பின்னர் செகராசசேகரன் என்ற அரசனினது அனுமதிப்படி இற்றைக்குமுன் ௬௪௦ வருடமளவிலே தமிழாய் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுமிருக்கின்றது.

க. செவ்வாய் முதல் ஐந்துகிரகத்துக்கும் புடமெண்ணும்படி நாழிகையாதியாக இட்டசுத்ததினம்வைத்து இதிலே அவரவருடைய சோத்தியவாக்கியத்தில்எடுக்கப்போந்த வாக்கியங்கொண்டெடுத்து எடுத்தவாக்கியத்தின் அந்தத்தில் மும்மூன்றெழுத்துத் துருவாக்கரம் என்று மேலே வைப்பது.

உ. பின்பு தனத்தைத் தனத்தோடேயும் இருணத்தை இருணத்தோடேயுங் கூட்டித்தனத்துருவம் மேல்வைத்து இருணத்துருவங்கீழ்வைத்துப் பெரியதிற்சிறியதுகளைந்து நின்றகலையை அறுபதாலேறிடவுண்டானால் ஏறிட்டுக்கலை மிகுந்தாற் பாகையாக்கி நின்றது அந்தந்தக்கிரகங்களுக்குத் துருவமாம்.

ங. நின்றசேடத்தைப் பரிவிருத்தி வாக்கியத்துக்கீந்து பெற்றபலம் கேதபரிவிருத்தியாம். நின்றது வருடாதி சேடமாம்.

ச. இதில் எடுக்கப்போந்த இலக்கத்தை எடுத்து நின்றது தினசேடமாம். இலக்கம் எடுத்த வாக்கியத்தைஇடது புறத்திலே வைத்து அதற்குப்பிந்தின வாக்கியத்தை வலதுபுறத்திலே வைத்து இந்த வாக்கியங்களிலே சுத்தம்பண்ண வேண்டுமெழுத்துச் செவ்வாய்க்கிரண்டு, புதன் சனி வியாழன் இந்த மூன்றுகிரகத்துக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்து, வெள்ளிக்கிரண்டெழுத்து இந்த எழுத்துக்களைக் கொண்டு அவரவர் துருவத்தைப் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி அறுபதாலேறிட்டு அர்த்தாதிகங்கொடுத்து வாங்கிப்போட்டு நின்றதை அறுபதாலேறிடவுண்டானால் ஏறிட்டு நின்றபா

ளை கலையை அந்த வாக்கியத்திலே தனமுந் தனமுமாகிலு
ம் இருணமும் இருணமுமாகிலுங் கூட்டி, ஒன்று தன
ம் ஒன்றிருணமானாற் களையச் சுத்தவாக்கியங்களாம்.

ரு. புதன், வியாழன், சனி இந்தமூன்றுகிரகத்துக்கும்
ஒவ்வோரேழுத்தாகையினாலே ஒவ்வோரு எழுத்துக்கோ
ண்டு துருவத்தைப் பெருக்கிச் செவ்வாய்க்குப்போலே
வாக்கியங்களைச் சுத்தம்பண்ணிக்கோள்க. வெள்ளிக்
கிரண்டேழுத்தாகையினாலே தனத்துருவமானால் முன்
னேழுத்துக்கோண்டும், இருணத்துருவமானாற் பின்னே
ழுத்துக்கோண்டுஞ் சுத்தம்பண்ணுவது.

சா. எல்லாக்கிரகத்துக்கும் முன்வாக்கியம் பூருவம்,
பின்வாக்கியம் அபரம். அபரவாக்கியத்திலே பூருவவா
க்கியத்தைக் களைந்து நின்றபாகையைக் கலையாக்கி மீ
ளவுஞ் சுன்போட்டு, சா. ஆல் பெருக்கி விகலையாக்கி இ
லக்காந்தரத்துக்கீந்து பெற்றபலம் புத்தியாம்.

எ. இந்தப் புத்தியைக்கோண்டு தினசேடத்தைப்பெ
ருக்கி இருபடியும் அறுபதால் ஏறிட்டு அர்த்தாதிகங்கோடு
த்து வாங்கிப்போட்டு நின்றகலையைப் பூருவவாக்கியத்
திலேகூட்டித் துருவமுந் தனமாகிற்கூட்டி இருண்மாகிற்
களைந்து நின்றது அந்தந்தக் கிரகங்களுக்குச் சுத்தப்புட
மாம்.

வக்கிர புடம்.

அ. இந்த ஐந்து கிரகத்துக்கும் வக்கிரமானகாலத்திலே
பூருவவாக்கியம் பெருத்து அபரவாக்கியஞ் சிறுத்திருக்கு
ம். பூருவவாக்கியத்தை இருப[illegible]வைத்து ஒருபடியிலே
அவரவர் அபரவாக்கியத்தைக்களைந்து நின்றபாகையைக்
கலையாக்கி மீளவுஞ் சுன்போட்டு, சா.ஆல் பெருக்கி இல
க்காந்தரத்துக்கீந்து பெற்றபலம் புத்தியாம்.

கூ. இந்தப் புத்தியைக்கோண்டு தினசேடத்தைப்பெரு
க்கி இருபடியும்அறுபதாலேறிட்டு அர்த்தாதிகங்கோடுத்து
நின்றகலையைப் பூருவவாக்கியத்திலேகளைந்து துருவமுந்
தனமாகிற்கூட்டி இருணமாகிற் களைந்து நின்றது வக்கிர
புடமாம்.

பெயர்ச்சி எண்ணும்படி.

ய. இந்தக் கிரகங்கள் எந்தஇராசியிலே நிற்கின்றனவே

ன்றறிந்து அந்தஇராசியிற் பிரமாணத்தைமேலேவைத்து அந்தக்கிரகங்களுடைய துருவத்தை இருணத்துருவமாறல் இராசியின்கீழே பாகைகலையாகவைத்துத் தனத்துருவமானுல் அந்த இராசியிலே களைந்து நின்றது இட்டமாம். இட்டத்தைச் சர்ப்பாகாரமாய்வைத்து இதற்குக் குறைந்தவாக்கியத்தை இட்டத்தின்கீழே வைத்து இதற்குப் பின்வாக்கியத்தை வலது புறத்திலே வைத்து வாக்கியங்களை வாக்கிய சுத்தமாக்கி நின்றது முதல் வாக்கியம்பெருத்தால் வக்கிரசாரமென்றும் பின் வாக்கியம் பெருத்தாற் சுபாவசாரமென்றும் அறிக. சுபாவசாரஞ் சுத்தம்பண்ணியிருந்தால் பின் வாக்கியத்திலே முன் வாக்கியத்தைக் களைந்து நின்றபாகத்தைக் கலையாக்கி மீளவுஞ் சுன்போட்டு ஆறுற் பெருக்கி இலக்காந்தரத்துக்கீந்து பெற்றபலம் புத்தியாம்.

யக. இந்தப் புத்திக்குமேலே இட்டத்தை வைத்து முன் வாக்கியமாகச் சுத்தம்பண்ணி இந்த வாக்கியத்தை இட்டத்திலேகளைந்து நின்ற பாகையைக்கலையாக்கி மீளவுஞ் சுன்போட்டு விகலையாக்கி முன்வைத்த புத்திக்கீந்தபலந் தினமாம். நின்றசேடத்தை அறுபதாற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் நாழிகையாம்.

யஉ. இதிலே முன் வாக்கியத்து இலக்கத்தையுங் கூட்டி வருடத்திற்பின்பு பரிவிருத்திசென்ருற் கேதபரிவிருத்தியிலே எல்லா வாக்கியத்திலும் பின் வாக்கியத்து இலக்கத்தையுங் கூட்டி வருடாதி சேடங்களைந்து மாதவாக்கியமுங் களையவுண்டானுற் களைந்து இன்னமாதம் இத்தனையாந்தேதி இத்தனையா நாழிகையிலே பெயருமென்றறிக.

அநுவக்கிரம் எண்ணும்படி.

யஙு. இட்டத்தைச் சர்ப்பாகாரமாக வைத்து இதிலே ஒரு இராசிகளைந்து நின்றது அநுவக்கிர இட்டமாம். வக்கிரமுதல் நிமிர்ச்சியுளவும் பார்த்தால் இட்டத்துக்குக் குறைந்தவாக்கியமுண்டானுல் அநுவக்கிரமுண்டு.

யச. இட்டத்துக்கேறின வாக்கியத்தைக் கீழேவைத்துக் குறைந்த வாக்கியத்தை வேறேவைத்து இரண்டுவாக்கியமுஞ் சுத்தம்பண்ணிப் பெரியவாக்கியத்தை இருப

டிகட்டிச் சிறியவாக்கியங் களைந்து நின்றபாகத்தைக் கலையாக்கி மீளவும் விகலையாக்கி இலக்காந்தரத்துக்கீந்து பெற்றபலம் புத்தியாம்.

யரு. இந்தப் புத்தியை வைத்துக்கோண்டு பெரியவாக்கியத்திலே இட்டதைக்களைந்து நின்றபாகையைக் கலையாக்கிக் கீழ்க்கூட்டி மீளவும் விகலையாக்கி முன்வைத்த புத்திக்கீந்து பெற்றபலந் தினமாம். நின்ற சேடம் அறுபதாற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் நாழிகையாம். இதிலே பெருத்தவாக்கியத்து இலக்கத்தையுங்கூட்டி வருடாதிசேடமும் மாதவாக்கியமுங்களைந்து இன்னமாதம் இத்தனையாந் தேதி இத்தனை நாழிகையிலே அநுவக்கிரமேன்றறிக.

யசு. சேவ்வாய்க்கு எஉரு.ம் வாக்கியத்தில் அத்தமனம், ருரு.ல் உதயம், ௬உக.ல் வக்கிரம், சஉகூ.ல் நிமிர்ச்சி.

யஎ. புதனுக்கு க00.ல் அத்தமனம், கஎ.ல் உதயம், சகூ.ல் வக்கிரம், ருக.ல் வக்கிராத்தமனம், சுரு.ல் வக்கிரோதயம், எ0.ல் நிமிர்ச்சி.

யஅ. வியாழனுக்கு ௬அரு.ல் பாடு, கச.ல் உதயம், க௬கூ.ல் வக்கிரம், உருகூ.ல் நிமிர்ச்சி.

யகூ. சுக்கிரனுக்கு ருசகூ.ல் அத்தமனம், ௬ரு.ல் உதயம், உசுஎ.ல் வக்கிரம், உஅஎ.ல் வக்கிராத்தமனம், உகூஎ.ல் வக்கிரோதயம், ௬கச.ல் நிமிர்ச்சி.

உய. சனிக்கு ௬சுக.ல் அத்தமனம், கஎ.ல் உதயம், கஉ0.ல் வக்கிரம், ௬சு0.ல் நிமிர்ச்சி.

உக. இவைகளேண்ணும்படி அந்தந்த இலக்கங்களை வைத்து வருடத்திற்பின் பரிவிருத்திசென்றுற் கேதபரிவிருத்தியிலே எல்லாவாக்கியத்திலும் ஈற்றில்வாக்கியத்து இலக்கத்தையுங் கூட்டி வருடாதிசேடங்களைந்து மாதவாக்கியமுங் களைய உண்டானுற் களைந்து அந்தந்தக் கிரகம் அந்தந்த முறையாய் இன்னமாதம் இத்தனையாந் தேதி இத்தனைநாழிகையிலே இருக்குமேன்றறிவது.

உஉ. ஆதிவாக்கியமுற்றுல் எண்ணும்படி, மந்தோச்சத்தைப் பூருவவாக்கியமாக வைத்துப் படிகட்டிப் புடப்பெயர்ச்சி எல்லாம் எண்ணிக்கோள்க.

மந்தோச்சமாவது.

உ௬. சேவ்வாய்க்கு "ஒதோம் மேலாகில்," புதனுக்கு

"போஞேமோ சோல்லேன்," வியாழனுக்கு "போஞேமோ சோல்லூர்," வெள்ளிக்கு "போமோ போன்ஞெளி," சனிக்கு "போவோங் கூடாரேன்ரே."

துருவப் பெயர்ச்சி.

உச. நாடியாதியான சுத்ததினத்திலே நாடியாதியாக வருடப் பிரமாணங் கூட்டி இதில் எடுக்கப்போதாத சோத்தியவாக்கியங்கள் எடுக்கப்போதுகிலும், எடுத்தவாக்கியம் பின்னேயும் ஒருக்கால் எடுபடினும்அந்தவாக்கியத்தை எடுத்துத் துருவத்தைக்கட்டிநின்ற சேடத்தை நாடியாதியான் வருடப்பிரமாணத்திலே களைந்து இருபடிசெய்து ஒருபடியிலே மாதவாக்கியங் களைந்து இன்னமாதம் இத்தனையாந் தேதி இத்தனை நாழிகையிலே துருவப்பெயர்ச்சி என்றறிக. மற்றப்படி கேதசேடமென்றறிவது துருவப் பெயர்ச்சி எண்ணும்போழுது துருவப்பெயர்ச்சிக்கு முன்னே சோன்னபடியே பெயர்ச்சியிடுவது. துருவப் பெயர்ச்சிக்குப் பின் வருடாதிசேடங் களையாமற் கேதசேடத்தைக்கூட்டி மாதவாக்கியங் களைந்து பெயர்ச்சியிடுவது. இட்டமும் வேருக்கிக் கோள்க.

இராகு புடம் எண்ண வகை.

உரு. தினமுதலான சுத்ததினத்திலே "மூன்றூர்போமோ சோல்லூர்" என்கிற வாக்கியங் களைந்து நின்றது ஊனதினமாம். இதை இருபடிவைத்து ஒருபடியை "மாறை என்னூர்" என்கிற புத்திக்கீந்து பெற்றபலம் விருதாப்பலமாம் ஈயாது நின்றசேடத்தின்கீழே "கூத்தூரும்" என்கிற வாக்கியத்தைவைத்து ஈந்துபெற்றபலம் இராசியாம். நின்றசேடத்தை முப்பதிற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் பாகையாம். நின்றசேடத்தை அறுபதிற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலங் கலையாம். அர்த்தாதிகமுண்டாகிற் கோடுத்துவாங்கிப்போட்டு நின்ற இராசி பாகை கலையை வைத்து முன்புநின்ற ஊனதினத்தின் கீழே "கூற்றினையுண்டோன்" என்கிறவாக்கியத்தை வைத்தீந்து பெற்றபல முன்னிருந்த இராசி பாகை கலையிலே களைந்து நின்றதைப் பன்னிரண்டிராசிவைத்துக் களைந்து நின்றது இராகுவுக்குச் சுத்தப்புடமாம். இதிலே ஆறிராசி கூட்டக் கேதுவுக்குச் சுத்தப்புடமாம்.

விசேடவுரை.

"மாறையென்னார்" என்பது இராகுவின் மண்டலதினமாம். இலதை "முல்லைவெண்பூ" என்று முற்கூறியிருக்கிறது. "கூத்தூறும்" என்பது இராகு ஓர்ராசியில் நடக்குங் காலமாகிய தினமாம். முற்குறித்த வகையிற் கணிதஞ்செய்தால், ருகூஙகூ. தினத்தில் இராகு ஒருகலை விலகுமாதலால் ஊனதினத்தை "கூற்றினையுண்டோன்" என்னுங் கருவியாலரித்தபலங் கலையாவது.

இராகுவுக்குச் சாரம் எண்ணு வகை.

உகூ. வருடாதிக்குப் புடமெண்ணி இன்ன இராசியிலே நிற்கிறானென்றறிந்து மேனின்ற இராசியை எடுத்துப்போட்டுக் கீழேநின்ற பாகையைக் கலையாக்கி மீளவும் விகலையாக்கி இத்தை "வலையன்" என்கிற வாக்கியத்துக்கீந்து பெற்றபலம் நாளாம். ஈயாது நின்ற சேடம் அறுபதாற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் நாழிகையாம். இதிலே மாதவாக்கியங் களைய உண்டானாற் களைந்து நின்றதனால் இன்னமாதம் இத்தனையாந் தேதி இத்தனை நாழிகையிலே பெயருமென்றறிவது.

விசேடவுரை.

ககூக. கலைக்கு இராகுசெல்ல, கூ0. நாட்செல்லுமாதலாற் "கீழேநின்ற பாகை கலையை" விகலையாக்கி "வலையன்" என்னுங் கருவியாலரிப்பது.

கிரகணம்.

சயந்தமாலை.

மாமதிகதிரோன்றன்னை வாளராவளைக்கும் வண்ணம்
தாமரை அயனேயன்ஞன் சாற்றிய சயந்தமாலை
ஆமது தமிழ்னல்யான் அறைகுவதாவணயீட்டம்
போம்வழி எறும்புபோக நினைக்கும்புன் மதியைப்போலாம் க.

எது. முன்னையோராற் செய்யப்பட்ட சயந்தமாலையெ ன்னும் வடமொழியதனைத் தமிழினல் யான்சொல்வது இப்பரிசு, எ று. மாமதி என்பது பூரணசந்திரன்.

மதிகதிர் துங்கன்பாம்பின் மத்திமமுனைநாட்கெண்ணி
உதயமுன்னுவாச்சென்னடி அறிந்தொரு நாழிகைக்கு
மதிகலையொருபன் மூன்றும் மன்னிய விகலைபத்தும்
கதிர்கலை ஒன்றுமாகக் கடிகையுள்ளளவும் ஏற்றே உ.

எது. இராகுகேதுநின்ற இராசியிலாதல், அதற்குமுன் பின் இராசியிலாதல் சந்திராதித்தர் வந்து பகலே அமாவா சியாதல் இராத்திரிப் பூரணையாதல் அற்றுதேயாகில் அன் று கிரகணசங்கையென்றறிந்து முன்னை நாளுக்குச் சந்தி ராதித்தர்மத்திமத்தையுந் துங்கன் மத்திமத்தையும் இரா கு மத்திமத்தையும் எண்ணித்தீட்டிக் கிரகணம்பிடிக்கி ற அன்று உதயாதி சித்தாந்தப்படி உவாநாழிகை இன்ன தென்றறிந்து உவாநாழிகையொன்றுக்குச் சந்திரனுக்குக் கலை பதின்மூன்றும் விகலைபத்தும் இரவிக்கு ஒருகலையு ம் துங்கனுக்கு ஆறேமுக்கால் விகலையும் இராகுவுக்கு மூன்றுவிகலையுமாக உவாநாழிகை உள்ளளவும் ஏற்றுவ து. எ று.

ஏற்றிய தொகைகடம்மை இவர்கண்மத்திமத்திற் கூட்டச்
சாற்றியதற்காலத்து மத்திமமாதுமத்திற்
றேற்றிய சுத்தமெண்ணிச் சுடர்மதி தற்காலத்து
மாற்றிலாவேதவானுந் துங்கனுங்கவள மக்தோச்சம் ௩.

எது. முன்பேற்றிநின்ற கலை விகலைகள் இவர்கள் ம த்திமத்திலே கூட்ட உவாவறுதி நாழிகைக்குத் தற்கால மத்திமமாம். இதைத் தற்காலமத்திமமென்று தீட்டி இ வற்றைக்கொண்டு தற்கால சுத்தப்புடமெண்ணி இந்தச் சுத்தப்புடங்களைத் தற்கால சுத்தப்புடமென்று தீட்டி வைத்துத் தற்கால ஆதித்தன் மத்திமத்திலே பாகாதியாக

"வேதவான" என்றும் சந்திரன் தற்கால மத்திமத்திலே துங்கதற்கால மத்திமத்தையுங்களைய நின்றது கேந்திர மென்று பெயராம். இக்கேந்திரங்களை இரவிகேந்திரமே ன்றுஞ் சசிகேந்திரமென்றுந் தீட்டி வைப்பது. எ று.

விசேடவுரை.

ஆதித்தனின் மந்தோச்சகதி ருகள. வருடத்துக்கொரு கலையென் பது இந்திய சோதிசாஸ்திரிகளின் கருத்தாய் இருப்பதால் ஆதித்தமந் தோச்சத்தை அக்கர ராசிகமாய்க் கூறியிருப்பது.

களைந்தபின் மகரங்கர்க்கி அறிந்துகோடியிற் சாக்கொண்டு
விளைந்த சாபலமதாய விகலையை வரிசைசெய்து
வளங்கலை அன்பத்தேழிற் கூட்டிதும்கரமாதி
களைந்திடு கர்க்கியாதி கதிர்மதி தனக்குக் கன்னம். ௬.

ஏது. முன்வந்த கேந்திரத்திலே நாலாம் இராசி தொட ங்கி ஒன்பதாம் இராசி அறுதியாகக் கர்க்கியாதியென்றும் பத்தாம் இராசிதொடங்கி மூன்ரும் இராசி அறுதியாக ம கராதியென்றும் அறிந்து புசாகோடிகொண்டு கோடியிலே சாக்கொள்வது. சாக்கொள்ளப்போதாதாகில் முதற்சாவா லே நடுநின்ற கலையைப் பெருக்கி முன்புபோலே "குன் ருதான்" என்னுங் கருவியால் அரித்துப்பெற்றபலம் மே ற்சாவிலே கூட்டுவது. சாக்கொள்ளும்படி ஆதித்தனுக்கு ஆதித்தன் சாவிலுஞ் சந்திரனுக்குச் சந்திரன்சாவிலுங்கொ ள்வது. இப்படிச் சாசங்காரம்பண்ணிப் பெற்றசாபலம் விகலையென்றறிந்து வரிசையால் ஏறிட்டுக் கலையாக்கி அ ன்பத்தேழு கலையை வேறேவைத்து முற்பட்டகேந்திரம் மகராதியாகில் அக்கலையைக் கூட்டுவது. கர்க்கியாதியாகி ற் களைவது. இப்படிக்களைதல் கூட்டுதல் செய்துநின்றது இருவர்க்குங் கன்னமென்று பெயராம். இவற்றை இர விகன்னம் என்றுஞ் சசிகன்னம் என்றுந் தீட்டுவது. எறு.

விசேடவுரை.

மகராதி கர்க்கியாதி அறிந்து கோடியிற் சாக்கொண்டு கன்னம் அறி வதற்கு நியாயம் மந்தச்சாவிவரத்திற் காண்க.

கன்னமதறிந்து நீயே செல்லென்று கலைமதிக்கு
மன்னியகதிர்க்குவைப்பு மத்திமபுத்தியென்ருய்ந்
தன்னவை ஐம்பத்தேழாற் பெருக்கரிகன்னந்தன்றற்
பொன்னனுய் இவையினும்ம் புடபுத்தியென்று போற்றே ௭.

எது. "நீயேசெல்" என்ற எ௯சஅ. கலை சந்திரனுக்கு மத்திமபுத்தியென்றும் "வைப்பு" என்ற ருகூ. கலை ஆதித்தனுக்கு மத்திம புத்தியென்றும் அறிந்து ருஎ.ஆல் பெருக்கிச் சசிகன்னத்தால் அரித்துப் பெற்றபலம் சசிப்புடபுத்தியென்றும் ஆதித்தன் மத்திமபுத்தியை ருஎ.ஆல் பெருக்கி இரவிகன்னத்தால் அரித்துப் பெற்றபலம் ஆதித்த புடபுத்தியென்றும் வைப்பது. எ று.

விசேடவுரை.

கன்னம் ஏறப் புத்தி குறைந்தும் கன்னங் குறையப் புத்தி ஏறியும் வருமாதலால் திரைராசிக முறையாய்ப் புடபுத்தி அறியும்படி மத்திமகன்னமாகிய ௯சா௯அ. கலையை மத்திமபுத்தியாற் பெருக்கிப் புடகன்னத்தினுல் அரிக்க வேண்டும். மத்திமகன்னமாகிய ௯சா௯அ. கலையை சூ0.ஆல் அரிக்க ருஎ. கலையும் கஅ. விகலையுமாம். மத்திமகன்னமாகிய ௯சா௯அ. கலைக்கு மந்தச்சாவைச் சேர்த்துப் புடகன்னம் அறியவேண்டியவதனுல் இதனை சூ0.ஆல் அரிக்க ருஎ. கலையும் கஅ. விகலையும் மந்தச்சாவில் அறுபதில் ஒரு யங்குமாம். ஆதலால் ௯சா௯அ. கலைக்குப் பதிலாக ருஎ. கலையும் கலைப்படியில் மந்தச்சாவை அறுபதில் அரிக்க வேண்டியவதனுல் அதனை விகலைப்படியுமாக வைப்பது. கஅ. விகலை அர்த்தத்திற்குக் குறைந்ததினுல்த் தள்ளிவிடப்பட்டது.

புத்திகள் தீட்டி வெய்யோன் புடத்தினிற் புசையிற் சாக்கொண்
டுய்த்த சாபலத்தினுமம் புசாபலகலை என்றுன்னி
அத்தை ஒன்றேமுக்காலாற்முக்கி ஆங்கதிலிரண்டை
நெய்த்திடுங்குழலாய் வாங்கி நின்றது பிராணனென்னே ௬.

எது. ஆதித்தன்புடத்திலே புசாகோடிகொண்டு புசையிலே சாசங்காரம்பண்ணிப் பெற்ற சாபலத்தைப் புடரவி புசாபலகலையென்று தீட்டி இந்தக் கலையை ஒன்றேமுக்காலாற் பெருக்கி அதில் இரண்டலகு களையப் பிராணனென்று பெயராம். இத்தையுந் தீட்டுவது. எ று.

பிராணனை இருபத்தேழா லீபெறு கலை மதிக்குப்
பிராணனை ஆறுக்கீய விகலையாம் வெய்யோற் கித்தைப்
பராமதிகலையினீக்கிப் பகலிராவாதியத்தும்
இராவு நற்பகலும் இத்தை இருபதிற் பின்புகூட்டே எ.

எது. முன் தீட்டிவைத்த பிராணனை இருபத்தேழிலீந்து பெற்றபலம் சந்திரனுக்குக் கலையாம். இதை ஆறிலீந்து பெற்றபலம் ஆதித்தனுக்கு விகலையாம். இப்பலங்களை, ஆதித்தன் மேடமுதலான ஆறுக்குள்ளே நிற்கப் பகற்பத்துநாழிகைக்கு முன்பே உவாவரில் ஆதித்தன் சந்தி

யன் தற்கால சுத்தப்புடத்திலே களைவது. பகல் இருபது நாழிகைக்குப் பின்பே உவாவரினும் அஸ்தமித்து இருபதுநாழிகைக்குப் பின்பே உவாவரினுங்கூட்டுவது. எ-று.

விசேடவுரை.

பிராணனென்பது மத்திம பகலரைக்குஞ் சுத்த பகலரைக்குமுள்ள வித்தியாசம். ஒன்றேமுக்காலாவது விஷவச்சாயாங்குலம் இதனைச் சுத்தம்பண்ண இரண்டைவாங்குவது. அட்சம் சரநாடி விநாடி முதலியவற்றிற்குச் சுத்தம்பண்ண வேண்டியவதனால் திரிதீயசுத்தம்பண்ணுவது. ௬௬0. பாகைக்கு ஆதித்த மத்திமபுத்தியாகிய, ருகூ. கலையும், அ. விகலையுமானால், பிராணனுக்கு எத்தனை கலையென்று திரைராசிக முறைப்படி கணிக்கவேண்டியதால் பிராணனை ஆறுக்கீய விகலையென்றார். இந்தப்படியே, ௬௬0. பாகைக்குச் சந்திரமத்திம புத்தியேயானால் பிராணனுக்கெத்தனை கலையென்று பார்க்கவேண்டியமை பற்றிப் "பிராணனை இருபத்தேழிலீபெறு கலைமதிக்கு" என்றார்.

கூட்டு மேடாதியாறேல் இவ்வகை கோன்முன்றேல்
வாட்டிய பொருளைக் கூட்டுங் கூட்டிய பொருளை வாட்டும்
ஈட்டிய நடுவிற்பத்தும் இரவிடைப் பத்தும் வேண்டாம்
கோட்டியநுதலாய் சேடங் கூறுமுப்புடமதென்றே அ.

எ-து. ஆதித்தன் துலாமுதலான ஆறுக்குள்ளே நிற்கப் பகற் பத்துநாழிகைக்கு முன்னே உவாவரிற் கூட்டுவது. பகல் இருபது நாழிகைக்குப் பின் உவாவரிற் களைவது. இரவைக்கும் இப்படியே கொள்வது. பகல் நடுப்பத்திலும் இராநடுப்பத்திலும் உவாவரிற் பிராணசங்காரமீ வேண்டாம். இப்படிக் கூட்டுதல் களைதல் செய்துநின்றதற்குத் திரிதீய புடமென்று பெயராம். இவையிற்றைத் தீட்டுவது. எ-று.

புடரவி கேந்திரத்திற் புசாபலம் இருபத்தேழீந்
திடமதிகலையாம் ஆறுக்கீந்திட விகலைவெய்யோற்
கடைய முப்புடத்தில் இத்தை அகற்றிமேடாதியாறேல்
நடைதரு துலாமுன்றேற் கூட்ட நாற்புடமதாமே. கூ.

எது. முன்பு தீட்டிவைத்த இரவிகேந்திரத்தைப் புசாகோடிகொண்டு புசையிலே சாக்கொண்டு சாசங்காரம்பண்ணி நின்றசாபலத்தைப் புசாபல கலையென்று தீட்டிவைத்து, உஎ.ஆல் ஈந்து பெற்றபலம் சந்திரனுக்குக் கலையாம். ஆறுக்கீந்து பெற்றபலம் ஆதித்தனுக்கு விகலையாம். இப்பலங்களை ஆதித்தன் மேடாதி ஆறுக்குள்ளே நின்றுளகில் சந்திராதித்தர் திரிதீய புடங்களிலே களைந்து

ங் துலாதி ஆறுக்குள்ளே நின்றாற் கூட்டியும் பெற்றது இருவருக்குஞ் சதுர்ப்புடமென்று பெயராம். இவையிற்றையுந் தீட்டுவது. எ று.

விசேடவுரை.

ஆதித்தன் மந்தச்சாவைக் கூட்டிக் களவதினால் மத்தியகாலமுஞ் சுத்தகாலமும் பிசகுபடும். ஆதலாற் சதுர்த்தசுத்தம் வேண்டியதாம். ஆதித்தனுக்கு ஆறினாலுஞ் சந்திரனுக்கு இருபத்தேழினாலும் அரித்து விகலை கலை காண்பதற்கு நியாயம் ஏழாம்பாட்டு விசேடவுரையிற் காண்க.

நாற்புடமதியின் ஓரை பாகைகள் கலையதாக்கிச்
சீர்த்தவெண்ணூற்றுக்கீயச் சென்னிமுன் சென்றநாளாம்
ஆற்றவீயாதசேடம் அறுபதாற்பெருக்கித் திங்கட்
காற்புடபுத்திக்கீயக் காணுநாட் கடிகையாமே. ய

எது. சதுர்ப்புட சந்திரனில் இராசி பாகையைக் கலையாக்கி எண்ணூற்றிலீந்து பெற்றபலம் அசுபதி முதலாகச் சென்றநாளாம். ஈந்தசேடம் அறுபதாற் பெருக்கிச் சந்திர புடபுத்தியைக் கலையதாக்கி அதனாலீந்து பெற்றபலம் செல்கின்றநாளிற் சென்றநாழிகையாம். அதனால் இன்னநாள் இத்தனைநாழிகையிற் கிரகணமுண்டென்றறிவது. எ று.

விசேடவுரை.

அ00 கலையாவது ஒரு நட்சத்திரத்தினது மத்திமப் பிரமாணம். அது கரு. பாகை உ0. கலைக்குச்சரி.

ஆன்ற நாற்புடமதிக்கே அருக்கனாற் புடத்தை நீக்கி
ஏன்ற வான்கலையதாக்கி எழுநூற்றிருபாற்கீந்தாற்
றோன்றினதந்தபக்கம் பதினைந்தும் அற்றுத்தாக்கில்
ஊன்றியவிருத்தை பன்னான்கதில் உவாக்கலையதாமே. யக.

எது. சதுர்ப்புட சந்திரனிலே சதுர்ப்புட ஆதித்தனைக் களைந்து நின்றசேடத்தைக் கலையாக்கி, எஉ0. ஆல் ஈந்து பெற்றபலம் சென்றபக்கமாம். பதினைந்தும் அற்றுச் சேடம் நின்றுதாகில் பிரதமைக்கலை என்றும் பதினாலும் அற்றுச் சேடம் நின்றுதாகில் உவாக்கலையென்று பெயராம். எ று.

உவவினிற்கலையேல் ஏழ்நூற்றிருபதில் உதவைவாங்கத்
திவ்வியசேடமென்கத் திதிக்குறை திங்கள்வெய்யோன்
அவர்புடபுத்திதன்னில் அகற்றிட ஒன்றிலொன்றை
விவரமாஞ் சேடமிக்க திதிக்குறை அறுபான் வீக்கே. யஉ.

எது. முன்பு பதினாலாம்பக்கம் அற்றுச் சேடம் நின்று தாகில் சேடமானகலையை, எ௨0. வைத்து அதிலே களைவது. களைந்துநின்றசேடந் தற்காலத்துக்குப்பின்பு பதினைந்தாம் பக்கஞ்செல்லக்கடவ நாழிகைக்குக் கலையாம். முன்பு கண்டபக்கம் பதினைந்தும் அற்றுச் சேடநின்றுதாகில் தற்காலத்துக்கு முன்பு பிரதமையிற் சென்றநாழிகைக்குக் கலையாம். இப்படித் தோற்றிநின்றது உவாக்கலையோ பிரதமைக்கலையோ என்றறிந்து இதனைத் திதிசேடமென்று தீட்டுவது. சந்திராதித்தர் புடபுத்திகளை வைத்துப் பெரியதிற் சிறியதைக்களைந்து நின்றசேடம் புடபுத்திவிவரம் என்று தீட்டித் திதி சேடத்தை அறுபதாற் பெருக்குவது. எ று.

வீக்கிய தொகையை முன்வை விவரத்துக்கீய நாடி
ஈத்திடாச்சேடந்தன்னை இருமுப்பாற் பெருக்கி முன்னீங்
தோச்சிட விநாடி இத்தை உவாவினுடியிலுங்கூட்டி
நாற்புடவெய்யோன்றிங்கட் கலையினு நாடிகூட்டே. ௰௩.

எது. முன்பு பெருக்கின தொகையைப் புடபுத்திவிவரகலையால் அரித்துப் பெற்றபலம் நாழிகையாகவைத்து ஈயாதசேடத்தை அறுபதாற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் விநாழிகையாம். இத்தை நாழிகைக்குக்கீழாக வைத்து இதனைத் தற்காலத்து உவாநாழிகையிலே கூட்டச் சுத்தபறுவமாம். இதைத் தீட்டி முன்பு நின்றநாழிகையைச் சதுர்ப்புட சந்திராதித்தர் கலையினும் விநாழிகையை விகலையினுங் கூட்டுவது. எ று.

கூட்டு நாற்புடமதிக்கே திதிக்குறைதனையுங் கூட்டித்
தீட்டுவர்க்கலையதாகிற் றெரித்தது பிரதமையாகில்
வாட்டுதி எல்லாம் வாட்டித் திதிக்குறை மதிப்புடத்தில்
ஓட்டுதி இரவிதிங்கட்சமம் உவாச்சுத்தமாமே. ௰௪.

எது. முன்புநின்ற நாழிகை விநாழிகை கூட்டி நின்ற சதுர்ப்புடசந்திரன் கலை விகலையிலே முன்புதெரித்து வைத்த திதிசேடத்தையுங் கூட்டுவது. முன்பு தீட்டினது உவாக்கலையாகில் எல்லாங்கூட்டுவது, பிரதமைக்கலையாகில் அந்த நாழிகையும் விநாழிகையும் உவா நாழிகையினுஞ் சதுர்ப்புட சந்திராதித்தர் கலை விகலையினுங் களைவது. களைந்துநின்ற சதுர்ப்புடசந்திரனிலே திதிசேடத்தையுங் களைவது. இப்படிக்கூட்டுதல் களைதல்செய்து நின்றது சமரவியுஞ் சமசந்திரனுஞ் சுத்தபறுவமுமாம். இவை

யிற்றைத் தீட்டிவைப்பது. இவ்வ இரண்டு கிரகணத்துக்கும் போதுவாம். எ று.

சூரிய கிரகணம்.

சுத்தமாம் பிராணன்றன்னைச் சொல்லிய ஆறுக்கீய
அத்தகுவிநாடி இத்தை ஐமூன்றுகடிகைதன்னிற்
சித்திரைமுதலாமாறிற் செங்கதிர் நிற்கிற்கூட்டு
பைத்துலயாதியாறேற் கவள பகலரையதாமே. ௰௫.

எது. சூரிய கிரகணம் எண்ணும்படி முன்பு தீட்டிவைத்த பிராணனை ஆறுக்கீந்து பெற்றபலம் விநாழிகையாம். ஆதித்தன் மேடாதியாகில் கரு. நாழிகையை மேலேவைத்து இந்த விநாழிகையைக் கூட்டுவது, துலாதியாகிற் களைவது. இப்படிச் செய்துநின்றது பகலரை என்று பேயராம். இதனைத்தீட்டுவது எ று.

விசேடவுரை.

பிராணன் நாடிமண்டல கலையாயிருப்பதால் அதனை ஆறுக்கீய விநாழிகையாகும் என்றறிக.

பகலரை இரட்டிசெய்யப் பகலளவறுபானடி
அகலவைத்ததனை நீக்க அல்லளவாகும் இத்தைப்
பகர்தரு பாதியாக்கிப் பகலளவோடேகூட்டி
இகலும்வேற்கண்ணாய் நின்ற திராவரையாகுமென்னே. ௰௬.

எது. முன்புசொன்ன பகலரையை இரட்டிக்கப் பகலளவாம். அறுபதுநாழிகையை வேறேவைத்துப் பகலளவைக்களைந்து நின்றசேடம் இராவளவாம். இத்தைப் பாதியாக்கி இராவளவோடேகூட்ட இராவரையாம். எறு

ஆம்பகலரையுஞ் சுத்த பறுவமும் அகலவைத்துத்
தேம்பதிற் சிறுமை நீக்கிப் பெரியதில் விவரம்சேடம்
ஓம்புறு விவரநாடி ஒன்றுக்கோர் சாவாய்நீக்கி
ஏம்புறு விநாடி கீழ்வைத்தெய்திய சாமேல்வையே. ௰௭.

எது. முன்புதீட்டின சுத்தபறுவத்தையும் பகலரையையும் வேறேவைத்துப் பெரியதிற் சிறியதைக்களைந்து நின்றது விவரமென்று பெயராம். இத்தைத் தீட்டிவைத்து இந்த விவரத்தில் நாழிகையையும் வைத்து விநாழிகை உண்டாகிலுங் கீழேவைத்து இதில் ஒரு நாழிகைக்கு ஒரு சாவாகக்கோண்டு மேலேநின்ற நாழிகையைக்

களைந்து பெற்றசாவை விநாழிகையின் மேலாக நிறுத்துவது. எ று.

இலம்பிதச் சா.

க. தாறீர்	அ. நீரோதான்
உ. தாதேனோ	கூ. விண்கண்டான்
௩. மால்பதம்	க0. வேல்கண்டான்
ச கோவீசன்	கக. நீதாதா
ரு. பொற்பூகம்	கஉ. குன்றுதான்
கூ. போர்வேலன்	க௩. குன்றுதான்
எ. வாகையன்	கச. குன்றுதான்

வைத்த சாவதன் பின்சாவை விநாடிக்குக் கீழேவைத்து
மெத்த மேற்சாக் கீழ்நீக்கிச் சேடத்தால் விநாடிஏற்றி
அத்தை ஓராறுபாற்கீந்த பேறதின்மேலே கூட்டி
எத்தனிநாடியாக்கி இலம்பிதபலமென்றெண்ணே யஅ.

எது மேல்நிறுத்தின சாவின் பின்சாவை விநாழிகைக்குக்கீழாகவைத்து மேற்சாவைக் கீழ்ச்சாவிலே களைந்து நின்றசேடத்தால் நடுவில்நின்ற விநாடியைப் பெருக்கி அறுபதால் அரித்துப் பெற்றபலம் மேற்சாவிலே கூட்டி அத்தை அறுபதால் ஏறிட மேலே நின்றது நாடியுங் கீழே நின்றது விநாடியுமாம். இத்தை இலம்பித சாபலமென்று தீட்டுவது. கீழ்ச்சாச் சுருங்கிவரில் கீழ்ச்சாமேற் சாவாக வைத்துக் களைந்து நின்றதை இலம்பிதசாபலமென்று தீட்டுவது. எ று.

எண்ணியவிதனை முன்னை விவரத்திற் கூட்டி ஆறால்
ஒண்ணுதல் பெருக்கி உச்சி முன்னுவாவறுமேல் இத்தைப்
பண்ணிய சமரவிக்கே பாங்குறக்களையும் போதேல்
எண்ணுறக்கூட்ட முன்போல் இலம்பிதவருக்கனுமே யகூ.

எது. முன்புதெரித்த விவரத்தையும் இலம்பிதசாபலத்தையுங்கூட்டி ஆறினாற் பெருக்கினால் நாழிகை பாகையாம். விநாழிகை கலையாம். இத்தை முன்புதீட்டின சமரவியிலே உச்சிக்கு முன்னாகிற் களைவது உச்சிக்குப் பின்பு உவாவரிற் கூட்டுவது, நின்றதிலே அயனசலனமுங்கூட்டி நின்றது இலம்பிதவாதித்தனும். எ று.

இலம்பிதவிரவி திக்கு மேடமுத்தராங் கோல் தெற்குப்
புலம்படவறிந்து நின்ற புசையினிற் சாக்கொண்டச்சா
பலந்தனை ஏழுக்கீந்த பலங் கலை சேடந்தாக்கி
இலங்கிழை விகலையீந்த திரவிவிக்கேபமென்றும். உய.

எது. இலம்பிதவாதித்தன் மேடாதி ஆறுக்குள்ளே நின்ருஞகில் உத்தரகோளம் என்றும் துலாதி ஆறுக்குள்ளே நின்ருஞகில் தக்கணகோளம் என்றும் அறிவது. அறிந்து புசாகோடிகொண்டு கோடியுற்ருற் புசையாக்கிப் புசையிலே சாக்கொண்டு சாசங்காரம்பண்ணிச் சாபலத்தை ஏழால் அரித்துப் பெற்றபலங் கலையாம். சேடமுண்டாகில் அறுபதிற்பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்தபலம் விகலையாம். இத்தை இரவிவிக்கேபமென்று தீட்டுவது. எ று.

என்று முன்றீட்டிவைத்த இலம்பிதசாபலத்தை
நின்ற பன்மூன்றிற்ருக்கி நிரம்பியசமசோமன்றன்
ஒன்றிய விகலைநீக்கி உச்சிமுன்னுவாவேற் பின்னேல்
நின்றது கூட்டிவைக்க இலம்பிதவிந்துவாமே. உக.

எது. முற்படத் தீட்டிவைத்த இலம்பித சாபலத்தைப் பதின்மூன்ருற் பெருக்கிச் சமசந்திரனுடைய விகலைகலைகளிலே உச்சிக்குமுன்பே உவாவரிற் களைவது, பின்பு உவாவரிற் கூட்டுவது. இப்படிச் செய்துநின்றது இலம்பிதசந்திரனும். எ று.

இந்துவில் அரவை நீக்கி இருந்ததிற் கோறிகோல் ஆய்ந்து
புந்தியிற் புசை அறிந்து புசையினைக் கலையதாக்கி
வந்தபன்மூன்றுக்கீந்து பெறுபல மதிவிக்கேபம்
அந்தில் அக்கரவிக்கேபம் அங்குலம் ஏழாம் என்றும் உஉ.

எது. இலம்பிதசந்திரன் எண்ணிநின்றதில் இராகுவைக்களைந்து நின்றசேடம் மேடாதிதுலாதி அறிந்து மேடாதியாகில் உத்தரகோளம் என்றுந் துலாதியாகில் தக்கணகோளமென்றும் அறிந்து தீட்டிப் புசாகோடிகொண்டு புசாசேடத்தைக் கலையாக்கி இக்கலையைப் பதின்மூன்ருல் அரித்துப் பெற்றபலம் சந்திரவிக்கேபம் என்றறிவது. இச்சந்திர விக்கேபம் மேடாதியாகில் உத்தரவிக்கேபம் என்றுந் துலாதியாகில் தெக்கணவிக்கேபம் என்றுந் தீட்டிவைத்து விஷவச்சாயாங்குலம் ஒன்றேமுக்கால்வைத்து நாலாற்பெருக்க ஏழாம். இது தக்கண அக்கர விக்கேபமென்று அறிவது. எ று.

விசேடவுரை.

சந்திரவிக்கேபம் அறியும்படி புசாசேடகலையைச் சந்திரபரமாபமமாகிய உ௭0. கலையாற்பெருக்கித் திரிசாவாகிய ருசாருஅ. கலைக்கீயவேண்டும். உ௭0. ஆல் பெருக்கி ருசாருஅ. ஆலீவது க. ஆல் பெருக்

கி கரு. ஆலிவதற்குச் சரியாமாதலால் "புசையிலைக் கலையதர்க்கி வந்த பன்மூன்றுக்கீந்து பெறுபல மதி விக்கேபம்" என்றது.

விஷவச்சாயாங்குலம் ஒன்றேமுக்கால் என்றதினால், சயந்தமா லை உண்டாக்கின இடத்துக்கு அட்சம், பாகை அ. கலை கஅ. என்று அறியலாம்.

என்றதுதெற்காம் என்றும் விக்கேப மூன்றும் ஒன்றாய்ச்
சென்றதேல் அதுவே திக்காம் இரண்டோன்றாய் ஒன்றேன்றாகில்
பின்னை மேலிரண்டும் வைத்துப் பெரியதிற்சிறுமைவாங்க
அன்னதே திக்காம் சுத்தவிக்கேபந்தானும் அஃதாம். உரு.

எது. முன்புகண்ட தக்கண விக்கேபத்துக்கு என்று ந் தக்கணகோளமே திக்கென்றறிவது. இதுவும் முன்பு சொன்ன இரவிவிக்கேபமும் சந்திரவிக்கேபமும் ஒரு திக்காய்வரில் அதுவே திக்கென்றறிந்து இம்மூன்றையுங் கூட்டிச் சுத்தவிக்கேபம் என்று தீட்டுவது. இரண்டோருதிக்காய் ஒன்றேருதிக்காய் மாறிவரில் ஏகதிக்கானதை க்கூட்டி வேறேவைத்து ஒன்றேரு திக்கானதையும் வேறேவைத்து இரண்டினும் பெரியதிற் சிறியதுகளைந்து நின்றசேடம் சுத்தவிக்கேபம் என்றுதீட்டி, அதுவே திக்கென்று சொல்லுவது. எ று.

தான்மதி கதிரோன்றங்கள் புடபுத்தி பதினறேற்றி
ஏனைமத்திமமாம் புத்திக் கீந்த பேறிரண்டுங் கூட்டி
ஈனமில் சம்பற்கார்த்தம் இதிற்சுத்தவிக்கேபத்தைப்
பூஙஙக களையவுண்டேற் கிராணமே இல்லேற்பொய்யே. உசு.

எது. முன்புதீட்டிவைத்த சசிப்புட புத்தியையும் அருக்க புத்தியையும் வெவ்வேறே வைத்து இவையிற்றைப் பதினறுற்பெருக்கித் தத்தம் மத்திம புத்திகளாலீந்து பெற்றபலம் இரவிதேகமுஞ் சசிதேகமுமாம். இவை இரண்டுதேகத்தையுங் கூட்டச் சம்பற்கார்த்தமாம். இந்தச் சம்பற்கார்த்தத்தை வைத்து இதிலே முற்பட்ட சுத்த விக்கேபத்தைக் களைந்தால் சேடமுண்டாகிற் கிரகண முண்டு. இந்த விக்கேபம் பெருக்கினும் சம்பற்கார்த்தத்தோடொக்கினுங் கிரகணமில்லை. எ று.

விசேடவுரை.

கசு. என்பது சந்திரசூரிய மத்திமதேகங்கள் அல்லது விம்பார்த்தங்களாகிய கலையாம். புடபுத்திகள் ஏறிக்குறையச் சூரியசந்திரதேகங்களும் ஏறிக்குறையுமாதலால் இந்தப்பாட்டின்படி பெருக்கி அரிப்பது.

பொய் மெய்யதறிந்து முன்பு களைந்ததிற் சேடந்தன்னை
இம்மை ஒன்றிரண்டு மூன்றுறெட்டோடீராறு வாங்கிப்
பொம்மென ஒன்றுகூட்டிப் போதாதசேடம் வாங்கி
மெய்மையோராறுபான்முக்கி மேல்வருங் கருவிக்கீயே. உரு.

எது. சுத்த விக்கேபங் களைந்து நின்ற சம்பற்கார்த்த கலையிலே திதிநாடி கொள்ளும்படி, ஓரலகு வாங்கிப் பலம் ஒன்று வேறே வைத்து இரண்டலகு வாங்கிப் பலம் ஒன்று கூட்டுவது. மூன்றலகு வாங்கிப் பலம் ஒன்று கூட்டுவது. ஆறலகு வாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. எட்டலகு வாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. பன்னிரண்டலகு வாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. இப்படியே கூட்டி வாங்கப்போதாத சேடத்தை அறுபதாற் பெருக்கி மேல்வாங்க வருகிற கருவிக்கீவது. எ று.

ஈவது விநாடிமுன்பீந் துற்றது நாடி இத்தை
ஆய்த்திநாடியென்றுங்கதுவாறேன் முழக்கப்பற்றும்
பாய்த்திநாடிப்பாதி உவாவினிற் களையப்பற்றும்
ஏதகும் இந்நாடிக்கே உவாநாடி கூட்ட வீடே. உசு.

எது. முன்பு ஈந்து பெற்றபலம் முதல் வாங்கிவைத்த பலத்தின்கீழே வைத்து மேல்நின்றது நாழிகையும் கீழ்நின்றது விநாழிகையும் என்றறிவது. இப்படிவந்த திதிநாடி ஆறுவரில் சர்வக்கிரகணம் என்றறிவது. இந்தத் திதிநாடியைப் பாதிசெய்யத் திதியர்த்த நாடியாம். முன்பு தீட்டின சுத்தபறுவநாழிகையை இரண்டுபடியாக வைத்து ஒருபடியிலே திதியர்த்த நாழிகையைக் களைந்து நின்றது பரிசநாடியாம். மற்றப்படியிலே திதியர்த்தநாடியைக்கூட்டி நின்றது மோட்சநாடியாம். எ று.

கூட்டிய பரிசநாடி கூர்பகலரை வேறேவைத்
தோட்டிதிற் சிறுமை முன்போல் ஒருநாடிக் கோருசாவாக
மூட்டு சாபலத்தைப் பற்றுநாடியிற் களை முற்போதேற்
கோட்டலர் குழலாய் பின்பேற் கூட்டிடச் சுத்தபற்றும். உஎ.

எது. பரிசநாடியினும் பகற்பாதியினும் பெரியதிற் சிறியதைக் களைந்து நின்ற விவரத்திலே முன்புபோலே ஒருநாழிகைக்கோரு சாவாக இலம்பித சாபலங்கொண்டு இந்தப் பரிசநாடியிலே உச்சிக்கு முன்பாகிற் களைவது பின்பாகிற் கூட்டுவது. இப்படிச் செய்துநின்றது சுத்த பரிசநாடியாம். எ று.

பற்றிடும் விடுதிநாடி பகலரை வேறே வைத்துச்
சிற்றிடை பெருமைதன்னிற் சிறியது களைந்து சேடத்

திற்றசாபலத்தை வீட்டிற் கனவது முன்னேற் பின்னேல்
விற்றருநுதலாய் கூட்ட விடுதிநாழிகைக்குச் சுத்தம். உஅ.

எது. மோட்சநாடியினும் பகற்பாதியினும் பெரியதிற் சிறியது கழிந்து நின்ற விவரத்திலே முன்புபோலே இலம்பித சாபலங்கொண்டு அந்தச் சாபலத்தை மோட்சநாடியிலே உச்சிக்கு முன்னுகிற் கழிந்து பின்னுகிற் கூட்டச் சுத்தமோட்சநாடியாம். எ று.

விசேடவுரை.

தக்கணகோளமாகில் தென்மேற்கே பற்றும். உத்தரகோளமாகில் வடமேற்கே பற்றும். சம்பற்கார்த்தத்தை ஒருகலைக்கு ஓர் அங்குலமாகக்கொண்டு ஒருகயிற்றை ஒருமண்டலமாக்கி அதன்நடுவே இரவிதேகத்தை இத்தனை அங்குலம் என்றறிந்து அதினாலே ஒருமண்டலாகாரமுறித்து இதன் நடுவேநின்று சுத்தவிக்கேபம் இத்தனை அங்குலம் என்று அறிந்து அம்முனையிலே நின்று அதனையும் ஒருமண்டலமாக முறித்துவரிற் சசிதேகமானதெவ்வாறு சேன்றது அவ்வளவு பற்றுமென்றறிவது.

சந்திர கிரகணம்.

சுத்தமாஞ் சமமதிக்கே தொல்லராவதனை நீக்கிப்
பொய்த்த மேடாதி ஆய்ந்து புசையினைக் கலையதாக்கிப்
பத்தொடு மூன்றுக்கீந்து பெறுபலம் மதிவிக்கேபம்
உத்தரகோளந் தெற்காம் உயர்தெற்கு வடக்கென்றேதே. உகூ.

எது. சந்திரனை முன்போல எண்ணிச் சமசந்திரனிலே இராகு சுத்தபுடத்தைக் கழிந்து மேடாதி உத்தரகோளம் என்றும் துலாதி தக்கணகோளம் என்றும் அறிந்து புசாகோடிகொண்டு புசாசேடத்தைக் கலையாக்கி அக்கலையைப் பதின்மூன்றுக்கீந்து பேற்றபலம் கலையாகவைத்துச் சேடமுண்டாகில் அறுபதாற்பெருக்கி முற்கருவியால் அரித்துப் பேற்றபலம் விகலையாகவைத்து இதனைச் சந்திரவிக்கேபம் என்று தீட்டுவது. எ று.

வடங்கொள் பன்னுறில் ஏற்றி மதிப்புடபுத்திதன்னைத்
திடங்கொள் மத்திமமாம் புத்திக்கீபலந் திங்கடேகம்
படர்ந்த ஈதைந்தாற்றுக்கிப் பாதிசெய் பாம்பின்றேகம்
தடங்கொள இரண்டுங்கூட்டி நின்றது சம்பற்கார்த்தம். ௩௰.

எது. சசிப்புடபுத்தியைப் பதினூற்பெருக்கி, எ௫சு. ஆல் ஈந்து பெற்றபலம் சசிதேகமாம். இத்தை ஐந்திற்பே

ருக்கிப் பாதியாக்க இராகு தேகமாம். இத்தேகம் இரண்டையுங் கூட்டச் சம்பற்கார்த்தமாம். எ று.

சம்பற்கார்த்தத்திற் றிங்கள் விக்கேபங் கலைந்தசேடத்
தீம்பரோன் றென்றிரண்டு மூன்று நாலலந்தாறெட்டு
உம்பர் பன்னிரண்டு பன்னொன் கெடுத்ததற்கொன்று முன்போல்
இம்பரில் வைக்க நாடி ஈரைந்தேல் முழுக்கப்பற்றும். ௬௩.

எது. சம்பற்கார்த்தத்திலே சந்திர விக்கேபத்தைக் கழிந்து நின்றசேடத்தில் ஓர் அலகுவாங்கி பலம் ஒன்று வைப்பது. பின்னையும் ஒன்று வாங்கி முன்பு வைத்ததிலே கூட்டுவது. பின்னையும் இரண்டுவாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. பின்பு மூன்றுவாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. பின்பு நாலுவாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. பின்பு கஉ. வாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. பின்பு கச. வாங்கி ஒன்று கூட்டுவது. இவை போதாதவைக்கு முன்போலே அறுபதிற்பெருக்கி மேல்வருங் கருவியால் அரித்து விநாடியாக்கி முன்பு வைத்த நாடியின்கீழே வைப்பது. இத் திதிநாடி பத்தேயாகில் முழுக்கிரகணமாம். எ று.

பற்றினதறிந்து நின்ற பக்கநாடியினிற் பாதி
உற்றுவாநாடிதன்னில் ஒழித்திடப் பற்றுநாடி
பற்றிய உவாநாடிக்கே பக்கநாடியினைக் கூட்ட
வெற்றிவேல்விழியாய் பாம்பு விடுநாடியென விளம்பே. ௬௪.

எது. திதிநாடியைப் பாதிசெய்து சுத்தபருவ நாடியிலே கழியப் பரிசநாடியாம். பருவ நாடியிலே கூட்ட மோட்ச நாடியாம். எ று.

விசேடவுரை.

உத்தரகோளமாகில் வடகிழக்கே பற்றும். தக்கணகோளமாகில் தென்கிழக்கே பற்றும் என்றறிக. முன்பு போலே சம்பற்கார்த்தத்தாலே ஒருமண்டலமுறித்து அதன் நடுவே சசிதேகத்தாலே ஒருமண்டலம் வைத்து இதன்நடுவே சுத்தவிக்கேபத்தை நாட்டிப் பற்றுகிறதிக்கிலே கிடத்தி அதின் முடிவிலே முளையைப் புடைத்து அம்முளையிலே நின்று இராகு தேகத்தாலே ஒருமண்டல முறித்தால் இராகு தேகமாம். இது சசிதேகத்தில் எவ்வளவு சென்றது அவ்வளவு பற்றுமென்றறிக.

வாக்கிய கரணம்.

கிரகணம் எண்ணல்.

க. இட்ட சுத்ததினத்திலே "சீரேவைத்தோன்றேல் லூரன்" என்று கழிந்து நின்றசேடத்தைக் "காரேளில் மாயன்" என்றதற்கரித்துப் பெற்றபலம் முதற் பலமாம். நின்றசேடத்தை "மதிசோதி" என்றதற்கரித்துப் பெற்ற பலம் இரண்டாம் பலமாம். பின்பு நின்றசேடத்தைத் "தேடீர்வாள்" என்றதற்கரித்துப் பெற்றபலம் மூன்றும் பலமாம். பின்பு ஈயாமல் நின்றசேடம் அற்றைவாக்கிய மாம்.

வேறே சர்ப்பாகாரமாகச் "சொல்லக்கேளீர் செய்யாளை" என்றும், "கற்றேன் மதியென்போன் மகன்" என்றும், "தூயோன் சீர்சீரேம்மான்" என்றும், வெவ்வேறே வைத்து முதல் வாக்கியத்தை முதற்பலத்தாலும், இரண்டாம் வாக்கியத்தை இரண்டாம்பலத்தாலும், மூன்றும் வாக்கியத்தை மூன்றும் பலத்தாலும் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி இரண்டும் விகலை கலை ௬0. ஆல் ஏறிட்டு மேற்படி பாகை ௩0. ஆல் ஏறிட்டு இராசி மிகுத்தால் ௧௨. இற் கழிந்து நின்ற மூன்றுருபத்தையும் தானந்தப்பாமல் ஒன்றாய்க்கூட்டி இதிலே "செம்போற் போதோமாலோன் பேண்" என்று கூட்டி விகலையை ஏறிட்டு வாங்கிப்போட்டு நின்றது சசித்துருவமாம். இதிலே அற்றைவாக்கியத்தைக் கூட்டச் சந்திரப்புடமாம் அற்றைவாக்கிய புத்தி தானே சந்திரபுத்தியாம்.

விசேட வுரை.

சசித்துருவம் காணுவதற்கு விவரம் ௨எ.ம், ௨அ.ம், பக்கத்து விசேடவுரைகளிற் காண்க. இந்நூலின்படி மூலத்துருவங் கட்டியது. ௧௨அ௨ ங் கிறிஸ்த ௵. சித்திரை மாதம் என்றுகாணலாம்.

௨. ஆதித்த புடம் எண்ணும்படி,—கெதமாதமும் அற்றைத் தேதியும் வைச்துச் சங்கிரமம் பகலாகிற் கழிந்தும் இரவாகில் ௬0.இற் சேடங் கூட்டியும் யோக்கியாதி மீன்றதி கழிந்துந் துலாதி கூட்டியும் நின்றது ஆதித்த புடமாம். அந்தந்த மாதத்துக்குச் சொன்ன புத்திதானே அர்க்கபுத்தியாம்.

௩. சேனகல சங்காரம்பண்ணும்படி—"மதிசோதி" பலத்தை, ௩௨.ஆலும் "தேடீர்வாள்" பலத்தை ௮.ஆலும் பெருக்கி வெவ்வேறே வைத்துப் பெரியதிற் சிறியதைக்களைந்து நின்றதை ௬0.ஆல் ஏறிட்டு நின்றது விநாடியாம். இது "மதிசோதி" பலத்திற் பெருக்கினது பெருத்தால் இருண விநாடியென்றும் "தேடீர்வாள்" பலத்தாற் பெருக்கினது பெருத்தால் தன விநாடியென்றும் அறிவது.

வேறே "மனந்திடம்" என்ற சர்ப்பாகாரமான மத்திம புத்தியையும் சந்திரபுத்தி பாகை கலையையும் பெரியதிற் சிறியது களைந்து, களையுமிடத்து மத்திமபுத்தி பெருத்தால் முன் எண்ணிவைத்த விநாடி தனம் இருணமாம், இருணந் தனமாம். சந்திரபுத்தி பெருத்தால் முன்கண்டபடியே தனந்தனமாம், இருணம் இருணமாம். இப்படிக்கண்ட விநாடியாலே சந்திரபுத்தியையும் மத்திமபுத்தியையும் அந்தரித்து நின்றசேடத்தைப் பெருக்கி இருப்படியும் ௬0.ஆல் ஏறிட்டு வாங்கி நின்ற மூன்றும்படி கலை சேனகல சங்காரம் என்றுபெயராம்.

விசேடவுரை.

"மதிசோதி" என்றுந் "தேடீர்வாள்" என்றும் ஈந்து சசித்துருவங் கட்டுவதினுல் வரும்பிழையை ஒழிக்கும்படி சேனகல சங்காரம் பண்ணுவதென்றறிக.

௪. இதைச் சந்திரப் புடத்திலே தனமானுற் கூட்டி இருணமானுற் களைவது,---சேனகல சங்காரம் இல்லாதிருந்தால் முன்பு நின்றதுதானே புசாந்தர சந்திரப் புடமாம்.

௫. அயனசலனம் எண்ணும்படி—கலியப்தத்திலே "போவோங்கூடி" என்று களைந்து நின்றதை இருபடி செய்து ஒருபடியைச் "சந்தானம்" என்றதற்கீந்து பெற்றபலத்தை மற்றப்படியிலே களைந்து நின்றதை ௬0.ஆல் ஏறிட்டு நின்றது அயனசலனமாம்.

அயனசலனத்தையும் ஆதித்திய புடத்தையுங் கூட்டச் சாயனரவியாம்.

விசேடவுரை

கலியப்தம் ௩௬00. சென்றபின் அயனசலனம் எண்ணத்தொடங்கியபடியால் கலியப்தத்திலே "போவோங்கூடி" என்று களைவது

ஒருவருடத்துக்கொருகலை அயனசலனம் என்று கணக்குப்பண்ணினால், கஉக வருடத்துக்கு, க கலை விலகும் ஆதலால் "சந்தானம்" என்றீந்து கவளவது. இந்நூலின்படி ஒருவருடத்துக்கு அயனசலனம் அல்லது அயனகதி, ருகூஇ. விகலையாம்.

ரு. சரவிநாடி---இந்தச் சாயனரவியிலே மேடாதி துலாதி அறிந்து புசாகோடிகோண்டு கோடியுற்றுப் புசையாக்கி நின்றதில் இராசி எத்தனையோ அத்தனையாம் புசை வாக்கியத்தை மேலேவைத்து அதற்குப் பிந்தினவாக்கியத்தாலே நடுநின்ற பாகை கலையைப் பெருக்கி ஏறிட்டு ௬௦.ஆல் அரித்து நின்ற மூன்றும்படி விநாடியை மேலே வைத்த புசை வாக்கியத்திலே மேடாதிகூட்டித் துலாதிகளைந்து நின்றது சரவிநாடியாம்.

புசை வாக்கியம்.

தேடீர்--க.
பேடி—உ.
கூடம்—ௐ.

விசேடவுரை.

மூன்றும் புசைவாக்கியத்தினாலே பெருக்கினால் பெற்றவிநாடியோடே முதல் இரண்டு வாக்கியத்தையுங் கூட்டிக்கொள்க. இரண்டாம் வாக்கியத்தாற் பெருக்கினால் முதல்வாக்கியத்தையுங் கூட்டுவது. சாயனரவியைப் புசையாக்கிப் புசையில் ஒரு இராசியிருந்தால் "தேடீர்" என்றது சரவிநாடியாம். இரண்டிராசியிருந்தால், "தேடீர்" "பேடி" என்ற வாக்கியங்களைக் கூட்டிச் சரவிநாடி அரு. என்றறிவது. மூன்றிராசியிருந்தால் மூன்று வாக்கியங்களையுங் கூட்டிச் சரவிநாடி க௦உ. என்றறிவது.

எ. இராசியில்லாதிருந்தால் முதல்வாக்கியத்தாலே பாகை கலைகளைப்பெருக்கி ஏறிட்டு நின்ற மூன்றும்படி சரவிநாடியாம். இந்தச் சரவிநாடியும் முந்தின மேடாதி துலாதியின் படியே இருணம் தனம் என்றறிவது.

வேறே, ௬௦. வைத்துச் சரவிநாடி தனமானாற் கூட்டியும் இருணமானாற் களைந்தும், நின்றது திவாமானமாம். முந்தின சரவிநாடியைப் பாதிசெய்தது சரார்த்த விநாடியென்று பெயராம். இதைத் தனம் இருணம் அறிந்து வைப்பது.

அ. வேறு தேசாந்தரம் எண்ணும்படி---கருவூருக்குக் கிழக்கு இருணமும் மேற்குத் தனமுமாகையால், கிழக்

கு யோசனை கசு. இதை சுO.ஆல் பெருக்கி ருரு.ல் ஈங் து பெற்றபலம் தேசாந்தர இருணவிநாடியாம்.

விசேடவுரை.

இந்நூல் செய்யப்பட்ட கருவூருக்கு, உத்தராட்சம் பாகை, கO. கலை, ருக. இங்ஙனங் கூறப்பட்ட இருண தேசாந்தரத்தினால், இராமேஸ்வரமளவில் மத்தியரேகை கொள்ளப்பட்டதென்று காணலாம். இந்த இராமேஸ்வரம் சோதி சாஸ்திரத்திலே பெயர்போனதும் அச் சாஸ்திரத்துக்கடுத்த சோதனைகள் பண்ணுவதற்கான மண்டபங்களை உடைத்தாயும் அந்தச் சாஸ்திரத்தில் எழுதப்பட்ட அநேக நூல்களுக்கு மத்தியரேகாஸ்தலமுமாயிருந்தது. அதின் உத்தராட்சம் பாகை, கூ. கலை, கஅ. கிறீனுவிசிலிருந்து கிழக்குத் தேசாந்தரம், பாகை, எகூ. கலை, உஉ. விகலை, ரு.

கூ தோறுவிவரம் எண்ணும்படி—ஆதித்தபுடத்தை வைத்து மிதுனாதி இருணமுந் தனுவாதிதனமும் என்று கண்டு மேல்நின்ற இராசியை எடுத்துப்போட்டு அத்தனையாந் தோறுவிவரவாக்கியத்தைப் பாகை கலைக்குமேலே வைத்து அதற்குப் பிந்தினவாக்கியத்தைக் கீழேவைத்து இரண்டு வாக்கியங்களையும் அந்தரித்து வந்த விநாடியினால் நடுநின்ற பாகை கலைகளைப் பெருக்கி ஏறிட்டு ஙO. ஆலீந்து நின்ற மூன்றாம்படியை, மேலேவைத்த வாக்கியம் பெருத்தால் அதிலே களைவது, சிறுத்தால் அதிற் கூட்டுவது, இரண்டு வாக்கியமும் ஒத்திருந்தால் முன்சொன்னபடி பெருக்கியீயவேண்டாம். இப்படி எண்ணிக்கண்டது தனம் இருணப்படி தோறுவிவர விநாடியாம்.

தோறு வாக்கியம்.

க. கூடம்.	எ. கூடம்.
உ. செல்லோ.	அ. கூத்தோ.
ங. குன்றே.	கூ. வீறே.
ச. தடம்.	ய. வீரம்.
ரு. வந்தான்.	யக. மோடா.
சு. தந்தான்.	யஉ. வந்தான்.

விசேடவுரை.

ஆதித்தன் சாவாக்கியத்தைக் கூட்டிக் களைவதினால் மத்திமகாலமுஞ் சுத்தகாலமும் பிசகுபடும். அவ்விரண்டுக்குமுள்ள வித்தியாசமே தோறுவிவரமென்று சொல்லப்பட்டது.

௰. இந்தத் தோறுவிவர விநாடியையுஞ் சரார்த்த விநாடியையும் தேசாந்தர விநாடியையும் தனமுந் தனமும் இருணமும் இருணமுமாகக் கூட்டிப் பெரியதிற் சிறியதைக் களைந்து பெரியதிற்றனம் இருணப்படி கண்டது சரார்த்தாதி விநாடியாம்.

௰க. இந்தச் சரார்த்தாதி விநாடியை இருபடிவைத்து ஒருபடியைச் சந்திரபுத்தியாலும் ஒருபடியை ஆதித்த புத்தியாலும் வெவ்வேறே பெருக்கி ௬0.ஆல் ஏறிட்டு நின்ற மூன்றும்படி கலையைச் சந்திரபுடத்திலும் ஆதித்த புடத்திலும் தனமாகிற் கூட்டி இருணமாகிற் களைந்து நின்றது சுத்தசந்திர புடமும் ஆதித்த சுத்தபுடமுமாம். மூன்றும்படி கலையில்லையாகிற் சந்திராதித்தர் இருவருக்கும் முன்புநின்றதுதானே சுத்தபுடமாம்.

இந்தச் சுத்தசந்திரனிலே சுத்த ஆதித்தனை வாங்கிப் பூரணை அமாவாசை எடுத்துச் சேடத்தைக் கலைசெய்து, ௬0.ஆற் பெருக்கிக் கீழே சந்திரபுத்தியை வைத்து அருக்கபுத்தியைக் களைந்து நின்றது அந்தரபுத்தியென்று தீட்டி இந்தப் புத்தியாலே மேல்நின்றதை ஈந்து பெற்றபலம் நாடியாம். சேடத்தை ௬0.ஆற் பெருக்கி ஈந்துபெற்றபலம் விநாடியாம். இந்த நாடி விநாடி திருதியென்று பெயராம். இத்தை ௬0.இற் களையப் பறுவநாடி விநாடியாம்.

விசேடவுரை.

அந்தரபுத்திக்கு, ௬0. நாடியானால் நடுநின்றகலைக்கு எத்தனை நாடியென்று கணக்குப்பண்ண வேண்டியவதனால், முற்கூறியபடி பெருக்கி அரிப்பது.

௰உ. வேறே திருதியை இருபடியாகவைத்து ஒருபடியைச் சந்திரபுத்தியாலும் ஒருபடியை ஆதித்த புத்தியாலும் வெவ்வேறே பெருக்கி ஏறிட்டுநின்ற மூன்றும்படி கலையாம். இந்தக் கலையைச் சுத்த ஆதித்தனிற் சுத்த சந்திரன் பெருத்தாற் சந்திரனிலே வாங்குவது. சிறுத்தாற் கூட்டுவது. ஆதித்தனுக்குப் பெருக்கின கலையை முன்பு சந்திரனிலே கூட்டினால் ஆதித்தனிலுங் கூட்டுவது களைந்தால் ஆதித்தனிலுங் களைவது இப்படி எண்ணிக் கண்டது சமக்கிரகங்கள் என்றுபெயராம்.

இராகுவுக்குப் பரகிதப்படி தற்காலத்துக்குப் புடம் எண்ணிக்கொள்ளுவது. இந்தமட்டும் இரண்டு கிரகணத்துக்கும் ஒக்கும்.

சூரிய கிரகணம்.

௰௩. சாயன அயன இலக்கினம் எண்ணவகை — சமக்கிரகாதித்தனை வைத்து அயனசலனங் கூட்டி அதிலிருந்த இராசியை மேலேவைத்துக் கீழ்நின்ற பாகை கலையை ௩0. பாகையிலே கழித்து, நின்றதை மேலேவைத்த இராசி எத்தனையென்று கண்டு அத்தனையாம் இராசி வாக்கியத்துக்குப் பிந்தினவாக்கியத்தைத் தண்டாகாரமாக வைத்துப் பெருக்கிக் கீழ்ப்படியை ௬0.ஆல் ஏறிட்டு வாங்கிப்போட்டு, இரண்டாம்படி ௩0.ஆல் ஏறிட்டு இதிருக்க, வேறு பறுவாந்தநாடி விநாடியை வைத்து, ௬. ஆற் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி ௬0.ஆல் ஏறிட்டு வாங்கி, மேற்படி ௩0.ஆல் ஏற்றி இதில் முந்தப் பெருக்கி வைத்த தோகையை எடுத்துப்போட்டு, நின்றதிலே முன்பு மேலே வைத்திருந்த இராசிக்குப் பிந்தின இராசிவாக்கிய முதலாக எடுக்கப்போந்த வாக்கியங்களை எடுத்து, எடுத்த வாக்கியத்துக்கு ஒவ்வொரு அலகு மேலேவைத்த இராசியுடனே கூட்டுவது. இராசி மிகுந்தால் மண்டலங் கழித்துகொள்ளுக. இராசி வாக்கியம் எடுக்கத்தக்கது எடுத்துப் பின்பு எடுபடாதவிடத்து, மேல்நின்ற சேடத்தை ௩0.ஆல் பெருக்கி எடுபடாத வாக்கியத்துக்கீந்து பெற்ற பலம் பாகையாம். சேடத்தை ௬0.ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலங் கலையாம். இந்தப் பாகை கலையை முந்தின இராசியின்கீழே வைத்துக் கண்டது சாயன அயன இலக்கினமாம்.

விசேடவுரை.

இந்த வாக்கியங்கள் அந்தந்த இராசிக்கு உதயாந்த விநாடியாம். எடுபடாத வாக்கியத்துக்கு ௩0. பாகையானால் நின்ற பாகை கலைக்கு எத்தனையென்று திரைராசிக முறையாய்க் கணிக்கவேண்டியபடியால் மேல்நின்ற சேடத்தை ௩0.ஆற் பெருக்கி, எடுபடாதவாக்கியத்துக்கீவது.

இராசி வாக்கியம்.

க. வீறுகாண்ன	எ. காரொலி
உ. போவேனுன்	அ. சேடனில்
௩. புடவி	௯. பற்றிலி
௪. பத்தினி	௰. தறளி
ரு. வேடன்வில்	௰க. போகேனுன்
௬. பாரொலி	௰உ. வீடுகாண்ண

௰௪. வேறு, சாயன அயன இலக்கினத்திலே ௩. இராசிவாங்கி நின்றது கோபோனலக்கினமாம். சாயன அயன இலக்கினத்திலே அயனசலனம் வாங்கி நின்றது இட்டலக்கினமாம்.

௰௫. "வில்லோடேன்" என்ற வாக்கியம் சர்ப்பாகாரம் அக்கர விக்கேபமாம். இது எப்போதுந் தனம் என்று காண்க.

௰௬. வேறு, கோபோனலக்கினத்தை வைத்து மேடாதி உத்தரம் இருணம் என்றுந் துலாதிதக்கணந் தனம் என்றும் அறிந்து, புசாகோடிகொண்டு, புசையாக்கி இதில் இராசியிருந்தாலும் பாகையாக்கிப் பாகையை கரு.க்கீந்து பெற்றபலம் எத்தனையோ அத்தனையாம் ஞாண்வாக்கியத்தை மேலேவைத்து அதற்கு முந்தின வாக்கியங்களையும் அதிலே கூட்டி இதிருக்க, அந்த ஞாண்வாக்கியத்துக்குப் பிந்தின வாக்கியத்திலே கரு.க்கீந்து, நின்றசேடமாகிய பாகை கலைகளைப் பெருக்கிக் கீழ்ப்படியை ஏறிட்டு, மேற்படியை கரு.க்கீந்து பெற்றபலத்தை மேல்வாக்கியத்திற் கலையிலே கூட்டுவது. நின்றசேடத்தை ௬0. ஆற் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி ஏறிட்டு,மேற்படியை முன்போல், கரு.க்கீந்து பெற்றபலத்தை முன்கூட்டி வைத்ததின் கீழே விகலையிலே கூட்டுவது. இப்படிக் கூட்டிக்கண்டது கலை விகலை ஞாணும். ஞாண்வாக்கியம் இரண்டுபடிவந்தாற் கலை விகலையாம். ஒருபடி வந்தால் விகலையாம். இதுகண்டு ஞாண்வாக்கியமெல்லாம் கூட்டுதல் பெருக்குதல் செய்வது. பாகை கரு.க்கீயப் போதாவிட்டால் முதல் வாக்கியத்தாலே பாகை கலையைப் பெருக்கி, முன்போல் ஈந்து கண்டது ஞாணும். இந்த ஞாணை ௬0.ஆற் பெருக்கினது வில்லாம்.

விசேடவுரை.

புசையிற் பதினைந்து பதினைந்து பாகைக்குச் சந்திர விக்கேபத்தில் ஏறிய கலை விகலைகளை ௬.ஆல் அரிக்க விநாடியுந் தற்பரையுமாம். இந்த விநாடியுந் தற்பரையும் ஞாண் எனப்படும். ஞாணை ௬. ஆற் பெருக்க வில்லெனவே விநாடியையுந் தற்பரையையுங் கலை விகலையாக்கினதென்றறிக.

ஞாண் வாக்கியம்.

௧. நடம்.
௨. சோதிபோதம்.
௩. வைத்தோம்.

ச. செல்லோ.
ரு. வீரோ.
சு. ஒதிடவோ.

௰எ. இதைப் பதின்மூன்றிலீந்து பெற்றபலத்தை மேலே வைத்து, சேடத்தை சுO.ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்ற பலத்தைக் கீழேவைத்துக் கண்டது சித்திலுத்தையாம். இதற்குமுந்தின கோபோனலக்கினப்படி தனம் இருணம் அறிந்து கொள்வது. இந்தச் சித்திலுத்தையும் அக்கரவிக்கேபமும் ஒன்று தனம் ஒன்று இருணமானாற் பெரியதிற் சிறியதைக் கழிப்பது. இரண்டும் ஒன்றாகிற் கூட்டுவது. இப்படிக் கூட்டுதல் கழித்தல் செய்துநின்றது கதித்தத்தின் தனம் இருணப்படி நதியென்று பெயராம்.

விசேடவுரை.

சந்திர விக்கேபத்திற் பதின்மூன்றிலொருபங்கு சித்திலுத்தையாம். அதனால் வில்வல கரு.இல் ஈவது.

௰அ. வேறு, சமரவியையுங் கோபோனலக்கினத்தையும் பெரியதிற் சிறியது கழிந்து நின்றதைப் புசாகோடி கொண்டு புசையாக்கி, இராசியையும் பாகையாக்கி பாகையை சு.க்கீந்து, பெற்றபலம் எத்தனையோ அத்தனையாம் இலம்பன வாக்கியத்தையும் அதற்குப்பிந்தின வாக்கியத்தையும் அந்தரித்துச் சேடங்கொண்டு முன்னம் சு.க்கீந்து நின்ற பாகை கலையைப் பெருக்கிக் கீழ்ப்படியை ஏறிட்டு, மேற்படியை ஆறுக்கீந்து பெற்றபலத்தை முந்தின வாக்கியஞ் சிறத்துப் பிந்தின வாக்கியம்பெருத்தால் முந்தின வாக்கியத்திலே கூட்டுவது. பிந்தின வாக்கியஞ் சிறுத்தால் பெற்றபலத்தை முந்தின வாக்கியத்திலே கழிப்பது. இப்படிக் கூட்டுதல் கழித்தல் செய்து நின்றது இலம்பன விநாடியாம்.

விசேடவுரை.

ஒவ்வொரு நாழிகைக்கு ஒவ்வொரு இலம்பனவாக்கியம் இருப்பதால், பாகையை நாழிகையாக்கும்படி, சு.க்கீவது. ஆறுபாகைக்கு அந்தர விநாடியேயானால் நின்ற பாகை கலைக்கு எத்தனை விநாடி என்றறிய வேண்டியபடியாற் பின்னும் சு.க்கீவது.

௰கூ. பாகை சு.க்கீயப் போதாவிட்டால் முதல்வாக்கியத்தாலே பாகை கலைகளைப் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி ஏறி

ட்டு மேற்படியை கூ.க்கீந்து பெற்றதுதானே இலம்பன விநாடியாம். இந்த இலம்பன விநாடியை கூ0.இல் ஏறிட்டு நாடி விநாடிகாண்க.

உம். வேறு, நதியை வைத்து மேற்படியிற் கஉ. எடுக்கவில்லையாகில் இலம்பன விநாடிதானே புடலம்பன விநாடியாம். கஉ. எடுக்கத்தக்கதாயிருந்தால், உ.ஆற் பெருக்குவது; உச. எடுக்கத்தக்கதாயிருந்தால், ௪.ஆற் பெருக்குவது; ஙசு. எடுக்கத்தக்கதாயிருந்தால், க௪.ஆற் பெருக்குவது. இப்படி இருந்ததுக்குத்தக்கது பெருக்கிக் கீழ்ப்படியை கூ0 இல் ஏறிட்டு, வாங்கி நின்ற மேற்படியை இலம்பன விநாடியாலே பெருக்கி அதை முன்பு உ.ஆற் பெருக்கினுற், கஉ.க்கு ஈவது; ௪.ஆற் பெருக்கினுல், உச க்கீவது; க௪.ஆற் பெருக்கினுல், ஙசு.க்கீவது. இப்படி ஈந்து பெற்றபலத்தை இலம்பன விநாடியிலே வாங்கப் புடலம்பன விநாடியாம்.

விசேடவுரை.

முன்கண்ட இலம்பன விநாடியைச் சுத்தம்பண்ணும்படி இப்படிப் பெருக்கி அரிப்பது. நதி கஉ. கலைக்குக் குறைந்தால் இலம்பன சுத்தம் அவசியமன்றென்றறிக.

உக. இந்தப் புடலம்பனத்தை ஏறிட்டுப் பறுவாந்தநாடி விநாடியிலே பகல் பிற்கூறுணுற் கூட்டி, முற்கூறுணுற் களைவது. நடுக்கூறுணுற் பாதிசெய்து கூட்டுவது. இராத்திரிக்கும் இந்தப்படி கூட்டுதல் களைதல் செய்க. இப்படிச்செய்து நின்றது இலம்பன பறுவாந்தநாடி விநாடியாம்.

உஉ. வேறு, புடலம்பனத்தைச் சந்திரபுத்தியாலே பெருக்கிக் கீழ்ப்படி கூ0.இல் ஏறிட்டு, வாங்கிநின்ற ங.ம்படி கலையாம். இதை முன்பு பறுவாந்த நாடியிலே புடலம்பனங் கூட்டுதல் களைதல் செய்தபடியே சமரவியிலே கூட்டுதல் களைதல் செய்க. இப்படிச் செய்துநின்றது இலம்பன சந்திரனும்.

உங. இதிலே இராகுப்புடத்தைக் களைந்து களையப்போதாவிட்டால் மண்டலங்கூட்டிக் களைந்துநின்றதிலே மேடாதி உத்தரம் இருணம் என்றும், துலாதி தக்கணந் தனம் என்றும் அறிந்து புசையாக்கி, இருந்த இராசியையும் பாகையாக்கி, கரு.க்கீந்து முன்புசொன்ன ஞாண்வாக்கியங்கண்டு எண்ணினது ஞாணும். இதை கூ.இற் பெ

ருக்கினது வில்லாம். இந்த வில்லை இருபடிசெய்து ஒரு படியை உக.க்கீந்து, சேடத்தை கூ0.ஆற் பெருக்கிக் கீழே கூட்டி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலங் கலை விகலையாம். இதை மற்றப்படியிலே கூட்டிக்கண்டது முன்கண்ட தனம் இருணப்படி இலம்பன சந்திர விக்கேபமாம்.

விசேடவுரை.

ஞாண்வாக்கியத்தில் எடுத்துக்கொண்ட சந்திரபாமாபமம் குறைவுபட்டிருந்தபடியால், வில்லில் இருபத்தோன்றில் ஒருபங்கை வில்லுக்குக் கூட்டிச் சந்திரவிக்கேபங் காண்பது.

உச. இந்த விக்கேபமும் நதியும் ஒன்று தனம் ஒன்று இருணமானுற் பெரியதிற் சிறியது களைந்தும் இரண்டும் ஒன்ருனுற் கூட்டியும் நின்றது சுத்தபுடநதி என்று பெயராம்.

உரு. வேறு, சந்திரபுத்தியை வைத்து உரு.க்கீந்து பெற்றபலம் மேலேவைத்து, சேடம் கூ0.ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலங் கீழேவைத்துக் கண்டது சந்திர மண்டலமாம்.

விசேடவுரை.

சந்திரமண்டலஞ் சந்திரபுடபுத்தியில் உரு இல் ஒருபங்கானபடியால் உரு.க்கீவது.

உசா. ஆதித்த புத்தியை ரு.ஆற் பெருக்கி, கூ.க்கீந்து பெற்றபலம் மேலேவைத்துச் சேடம் கூ0.ஆற் பெருக்கி, முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலங் கீழேவைத்துக் கண்டது ஆதித்த மண்டலமாம்.

விசேடவுரை.

ஆதித்தமண்டலம் ஆதித்த புடபுத்தியில் கூ.இல், ரு. பங்கானபடியால் ஐந்தாற் பெருக்கி ஒன்பதால் அரிப்பது.

உஎ. இவ்விரு மண்டலமும் ஒன்ருய்க்கூட்டிப் பாதி செய்தது சையோகதேலமாம். இந்தச் சையோகதேலத்திலே சுத்தபுட நதியைக் களையவில்லையாகிற் கிரகணமில்லை. களையவுண்டாகிற் கிரகணமுண்டு. களைந்து நின்றது கிருசாங்குலமாம்.

உஅ. வேறு, சையோகதேலத்தை வைத்துத் தன்னைத்தன்னாலே பெருக்கி, கீழ்ப்படி கூ0.இல் ஏறிட்டு, நின்

றது சையோகதேல வர்க்கமாம்.

வேறு, சுத்தபுடாநதியையும் வைத்துத் தன்னைத்தன் ஞலே பெருக்கி முன்புபோல ஏறிட்டுக் கண்டது நதிவர்க்கமாம்.

இதை முந்தின சையோகதேல வர்க்கத்திலே எடுத்துப்போட்டு நின்றதை மூலங்கொள்ளவென்றும் வர்க்கங் கொள்ளவென்றும் சொல்லலாம். மூலங்கொள்ளும்படி ஒற்றித்த தானம் வர்க்கம் என்றும் இரட்டித்த தானம் அவர்க்கம் என்றும் கண்டு இரட்டித்த தானத்தைவிட்டு ஒற்றித்த தானத்திலே ஒன்றுக்கு ஒரோன்று ஒன்று, இரண்டுக்குஈரிரண்டு நான்கு,மூன்றுக்கு மும்மூன்றுஒன்பது, நாலுக்கு நாநான்கு பதினறு, என்று இந்தப்படியே வர்க்கவிலக்கத்தை எடுத்து மூலத்தை இரட்டித்துக்கீழே வைத்து மேலே வர்க்கங்கொண்டு நின்ற சேடத்தோடு அடுத்த அவர்க்கத் தானத்தை இதற்கீந்து பெற்றபலத்தை முன்னீவுக்கு இணையாக வைத்து ஈவுமுற்றையும் வர்க்கித்து முன்போல் எடுத்து, இப்படியே மூலங்கொள்ளுவது.

விசேடவுரை.

ஒரு சாத்திய திரிபுசத்திலே சையோகதேலங் கன்னமாகவும் புடாநதி அதன்புயத்தொன்ருகவும் இருப்பதால் மற்றப்புயம் அறியும்படி சையோகதேல வர்க்கத்திலே புடாநதி வர்க்கத்தை எடுத்து மூலங் கண்டது.

உகூ. மூலத்தை ஒரு நாடிக்குள்ள அந்தரபுத்திக்கீந்து பெற்றபலம் நாடியாம். சேடத்தை சூ0.ஆற் பெருக்கி, முற்கருவிக்கீந்தது விநாடியாம். இது திதி அர்த்தம். இதை இலம்பன பறுவாந்தநாடியிலே களையப் பரிசகாலமாம். இலம்பன பறுவாந்தந்தானே மத்தியகாலமாம். இந்தப் பிரகாரம் சூரிய கிரகணம் எண்ணிக்கோள்வது.

சந்திர கிரகணம்.

ஙய. சமக்கிரக இராகுப்புடம் அளவும் முன்புசோன்னபடியே எண்ணிப் பின்பு சந்திரபுத்தியைவைத்து,உரு. க்கீந்து பெற்றது அங்குலம். சேடம் சூ0.ஆற் பெருக்கி, முற்கருவிக்கீந்து பெற்றது வியங்குலம். இந்த அங்குல வியங்குலஞ் சந்திரமண்டலமாம்.

ஙக. சந்திரமண்டலத்தை வைத்து, ரு.ஆற் பெருக்கி

ப் பாதியாக்கி அதில் ஒரு அங்குலங்கூட்டிக் கண்டது இராகு மண்டலமாம்.

ஙஉ. வேறு, சமசந்திரனை வைத்து இராகுப்புடத்தைக் களைந்து களையப்போதாவிட்டால் மண்டலங்கூட்டிக் களைந்து நின்றசேடம் மேடாதி உத்தரந் துலாதி தக்கணம் என்று கண்டு புசைசெய்து நின்ற இராசியைப் பாகையாக்கிப் பாகையைப் பதினைந்துக்கீந்து பெற்றபலம் எத்தனையோ அத்தனையாம் ஞாண்வாக்கியத்தையும் அதற்கு முந்தின வாக்கியங்களையும் ஒன்றுய்க்கூட்டி மேலே வைத்து பிந்தின வாக்கியத்தாலே நடுநின்ற பாகை கலைகளைப் பெருக்கிக் கீழ்ப்படியேற்றி, மேற்படியை கடு. க்கீந்து பெற்றபலத்தை மேலேவைத்திருந்த கலையிலே கூட்டி சேடத்தை கூ0.ஆற் பெருக்கி, முற்கருவிக்கீந்து பெற்றபலம் கீழே விகலையிலே கூட்டிக் கண்டது ஞாணும்.

ஙங. இந்த ஞாணை கூ.ஆற் பெருக்கினது வில்லாம். இதை இருபடி வைத்து ஒருபடியை உக.க்கீந்து மேலே வைத்து சேடம் கூ0.ஆற் பெருக்கி ஈந்து கீழேவைத்து இதனை மற்றப்படியிலே கூட்டி நின்றது முன்கண்ட திக்கின்படி சந்திரவிக்கேபமாம்.

ஙச. வேறு, சந்திரமண்டலத்தையும் இராகுமண்டலத்தையுங் கூட்டிப் பாதியாக்கி நின்றது சையோகதேலமாம். இதிலே முந்தின விக்கேபத்தை வாங்கிநின்ற சேடம் கிருசாங்குலமாம். வாங்கப் போதாவிடிற் கிரகணமில்லை.

ஙரு. வேறு, சையோக தேலத்தை வைத்துத் தன்னைத்தன்னாலே பெருக்கிக் கீழ்ப்படி கூ0.ஆல் ஏறிட்டு, நின்றது சையோகதேல வர்க்கமாம். சந்திர விக்கேபத்தைத் தன்னைத்தன்னாலே பெருக்கிக் கீழ்ப்படி ஏறிட்டு நின்றது விக்கேப வர்க்கமாம். இதைச் சையோகதேல வர்க்கத்தில் எடுத்துப்போட்டு நின்றசேடத்தில் மூலங்கொள்ள வகை. மேற்படி ஏகதானம் வர்க்கம் என்றும் இரண்டாந்தானம் அவர்க்கம் என்றும் மூன்றாந்தானம் வர்க்கம் என்றும் நாலாந்தானம் அவர்க்கம் என்றும் இப்படியே கண்டு அவர்க்க தானத்தில் எடாமல் வர்க்கதானத்திலே இருந்த அலகு ஒன்றுக்கு ஒரோன்று ஒன்று, இரண்டுக்கு ஈரிரண்டுநான்கு, மூன்றுக்கு மும்மூன்று ஒன்பது, நாலுக்கு

நாநான்கு பதினாறு, என்றிப்படி வர்க்கமூலங்கண்டு மூல த்தை இரட்டித்துக் கீழே வைத்து, மேலே வர்க்கங்கொ ண்டுநின்ற சேடத்தை அடுத்த அவர்க்கத்தானத்தோடே சேர்த்து,முன்னிரட்டித்த மூலத்துக்கீந்துபெற்ற ஈவை மு ந்தின ஈவுக்கிணையாக வைத்து ஈவுமுற்றையும் வர்க்கித் து முன்போல எடுத்து இந்தப் பிரகாரத்திலே மூலங்கொ ள்வது. பெற்ற மூலத்தின்கீழே ஒரு நாடிக்குள்ள அந்தர புத்தியை வைத்து ஈந்துபெற்றபலத்தை மேலேவைத்து, சேடத்தை சூ0.ஆற் பெருக்கி, முற்கருவிக்கீந்து பெற்ற பலத்தைக் கீழேவைத்துக் கண்டது திதியர்த்தநாடி வி நாடியாம். இதைப் பறுவாந்தநாடி விநாடியிலே கழிய பரிசகாலமாம். கூட்ட, மோட்சகாலமாம். பறுவாந்தந்தா னே மத்தியகாலமாம். இந்தப் பிரகாரஞ் சந்திரகிரகணம் எண்ணிக்கொள்ளுவது.

சகாப்தம் தூளாய். சென்று செல்லாநின்ற கீலகவருஷம்
நாராயண சாஸ்திரியார் குமாரன் விசுவநாத சாஸ்தி
ரியார் செய்த,

வாக்கிய கரண கிரகணம்.

௧. இராகுகேது நிற்கிற இராசி அறிந்து அந்த இராசிமா
தங்களிலும் அதற்கு முன்பின் இராசிமாதங்களிலும் ப
கலிலே அமாவாசை அற்றாற் சூரியகிரகணம் வருமென்று
ம் இரவிலே பூரணை அற்றாற் சந்திரகிரகணம் வருமென்
றுங்கண்டு,

௨. அன்று சூரியோதய வரைக்குக் கலியுகத்திற் சென்
ற தினுதி சுத்ததினத்தைவைத்து இதிலே "மாலைதந்தீர்
பெண்பெற" என்று களைந்து நின்றசேடத்திற்குச் சோம
வாராதி கண்டம் என்று பெயராம்.

விசேட வுரை.

*"மாலைதந்தீர் பெண்பெற" என்று களைந்தது சுத்ததினத்தைச் சு
ருக்கும்படி. இதினால் துருவங்கட்டியது கிறிஸ்தவருஷம் ௧௮௫௨க்கெ
ன்றறியலாம். இது இந்நூல் ஆசிரியருக்குச் சனனவருஷமுமாம்.*

௩. இதின்கீழே "நாள்வெற்றிப்பாணம்" என்றும் "ம
திசோதி" என்றும் "தேடீர்வாள்" என்றும்வைத்து அரித்
தபலம் நாள்வெற்றிப்பாண பலமும், மதிசோதிபலமும்,
தேடீர்வாள்பலமுமாம். சேடம் கேதுவாக்கியமாம். பி
ன்பு சர்ப்பாகாரமாகச் "சொல்லக்கேளீர் செய்யாளை" எ
ன்றுவைத்து நாள்வெற்றிப்பாண பலத்தாற் பெருக்கிக் கீ
ழ்ப்படியிரண்டும் விகலை கலை ௬0.ஆல் ஏறிட்டு மேற்ப
டி பாகை, ௩0.ஆல் ஏறிட்டு அதின் மேற்படி இராசிம
ண்டலங் களைந்து இதிருக்க, "கற்றேன் மதியேன்போ
ன்மகன்" என்றுவைத்து மதிசோதிபலத்தாற் பெருக்கி
முன்போல் ஏறிட்டு இதுவுமிருக்க, "தூயோன்சீர் சீரேம்
மான்" என்றுவைத்து தேடீர்வாள் பலத்தாற் பெருக்கி
முன்போல் ஏறிட்டு இதுவுமிருக்க, இந்த மூன்றுதொகை
யையும் ஒன்றாய்க்கூட்டி ஏறிட்டு நின்றதிலே "வென்றா
ன்வீரன் தண்டோன்றால்" என்ற மூலத்துருவங்கூட்ட
விகலாதி சசித்துருவமாம்.

ச. அற்றை வாக்கியமும் மானியாதியுங்கூட்டி நின்ற து சந்திரபுடமாம்.

ரு. இதைச் சேனகல சுத்தம்பண்ணும்படி,-மதிசோ திபலத்தை அ.ஆலும் தேடீர்வாள்பலத்தை ௩உ.ஆலும் பெருக்கித் தேடீர்வாள்பலத்தைப் பெருக்கின தொகையி லே மதிசோதி பலத்தைப் பெருக்கின தொகையை எடுத் து ௬0.ஆல் ஏறிட்டு நின்றது சேனகல விநாடியாம். பின்பு அற்றைச் சந்திரபுத்தியையும் மத்திமபுத்தியான "சடை ப்பெண்" என்னும் வாக்கியத்தையும் பெரியதிற் சிறிய தைக்கழிந்து நின்றதைச் சேனகல விநாடியினாலே பெ ருக்கி ஏறிட்டுநின்ற கலை விகலையைச் சந்திரபுத்தி பெரு த்தாற் சந்திரபுடத்திலே கூட்டுவது; மத்திமபுத்தி பெருத் தாற் சந்திரபுடத்திலே கழிவது. இப்படிச் செய்துநின்ற திலே கீழ்ப்படி விகலையை அர்த்தாதிகங் கொடுத்து நின் றது சுத்த சந்திரபுடமாம். அற்றைவாக்கியத்திற் சந்திரபு த்திதானே சந்திரகதியாம்.

௬. சூரியபுடம் எண்ணும்படி,—சென்றமாதத்தை இ ராசியாகவும் அற்றையிற் தேதியைப் பாகையாகவும் வைத்து அந்தமாதத்திற் சங்கிரமநாழிகை விநாழிகையை ப் பகலானால் கலை விகலைப்படியிலே வாங்கியும் இராத்தி ரியானாற் சங்கிரமநாழிகை விநாழிகையை ௬0.இலே கழி ந்து சேடநாழிகை விநாழிகையைக் கலை விகலைப்படியி லே கூட்டியும் யோக்கியாதியை மீனாதி எ. மாதமுங் கழி ந்துந் துலாதி ரு. மாதமுங்கூட்டியும் நின்றதில் விகலையை அர்த்தாதிகங்கொடுத்து நின்றது சூரியபுடமாம். அந்தந்த மாதத்துக்குச்சொன்ன அர்க்கபுத்திதானே சூரியகதியாம்.

எ. திதி எண்ணும்படி,—சுத்த சந்திரபுடத்திலே சூரி யபுடத்தைக் கழிந்து பறுவங்கண்டு நின்றசேடபாகை யைக் கலையாக்கிக் கீழேகூட்டி பின்பு ௬0.ஆல் பெரு க்கி நின்றதை ஈந்து, கண்டபலத்தை வைத்துச் சேடத் தை ௬0.ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கீந்து கண்டபலத்தைக் கீழேவைத்துக் கண்டது பிரதமநாடி விநாடியாம். இதை ௬0.நாழிகையிலே கழியச் சுத்தபறுவநாடி விநாடியாம்.

அ. இராகுப்புடம் எண்ணும்படி,---முன்புநின்ற க ண்டத்தைவைத்து "முல்லைவெண்பூ" என்றதற்கு அ ரித்துப் பெற்றபலத்தை விருதாப்பலம் என்றுதள்ளி நி ன்றசேடத்தை ௧உ.ஆலும் ௩0.ஆலும் ௬0.ஆலும் பெருக்

கி முற்கருவிக்கீந்து பேற்றபலம் இராசி பாகை கலையாம். இதிருக்க, பின்புங் கண்டத்தைவைத்துச் "சிவன்றோர்" என்ற பகனத்துக்கு அரித்துப் பேற்றபலம், கலையாம். இதை ஏறிட்டுக் கண்டதை முன்வைத்தபடியிலே கூட்டி இதிலே "முன்னீர்பேதமேண்" என்ற மூலத்துருவமுங் கூட்டிக் கண்டதை இராசி கஉ.இற் கழிந்து நின்றது இராகுப் புடமாம். பறுவநாடி விநாடியைவைத்து விநாடியை அர்த்தாதிகங் கோடுத்துத் தள்ளிப்போட்டு மேனின்றநாடியை ககூ.ஆல் ஈந்த பலம் கலையாம். இதை இராகுப்புடத்திலே கழியத் தற்கால இராகுப்புடமாம்.

விசேடவுரை.

"முல்லவெண்பூ" என்பது முன் பரகிதத்திற் காட்டியபடி இராகுவின் மண்டலகாலமாம். இப்படி மண்டலங்கோண்டு கணக்குப்பண்ணினுல், அகங. தினத்துக்கு ஒரு கலை விலகுமாகையாற் கண்டதை அகங.இல் ஈவது. ககூ.நாடிக்கு ஒருகலை இராகுகதியாமாதலால், உதயாதி பறுவாந்தநாடியை ககூ.இல் ஈவது.

கூ. அயனபுடம் எண்ணும்படி,--கலியப்தத்தைவைத்து "முதனூல்" என்றதற்கு அரித்துப் பேற்றபலம் இராசியாம். சேடத்தை ஙO.ஆலும் சுO.ஆலும் பேருக்கி ஈந்தபலம் பாகை கலையாம். இதைப் புசாகோடிகோண்டு பரகிதக் கிரமமாக யுத்தநாதிச் சாவாக்கியத்தினுல் சாபலங்கண்டு கண்டசாபல கலையை ஏற்றிக்கண்டது அயனபுடமாம்.

யுத்தநாதி வாக்கியம்.

க. மறை
உ. மாவேதம்
ங. சீரேன்முன்
ச. வாதூதி
ரு. போதுசீர்
சு. வெளிப்பு
எ. தந்தார்நூல்
அ. விண்ணோர்பேண்
கூ. விண்ணேசெல்
கO. கைக்துவேல்
கக. சிவிகை
கஉ. மாலோகோண்டல்
கங. மேலூர்கோண்டல்
கச. மையார்கடல்
கரு. முன்னேகடல்
கசு. வேணியாளன்
கஎ. வீணேகாலம்
கஅ. சீதாரிகள்
ககூ. கைக்கும்விடம்
உO. மேலேசிவம்
உக. போதவீரம்
உஉ. கூருர்வீரம்
உங. கூலிவீதம்
உச. போனிரீமம்

விசேடவுரை.

அயனபுடம் அறியும்படி இங்ஙனங்கூறிய விதிக்காதாரம் முன்னர் சூரியசித்தாந்தத்திற் கூறியபடி, பிராக்சக்கரத்தில் அயனஞ்சலனம்ப ண்ணுகின்றதென்று கொண்டுகொண்ட சோட்பாடாம். இந்தப் பிரா க்சக்கரத்தின் மையம் மேஷாரம்பத்தில் இருக்கின்றது. இதின் ஒரு மண்டலகாலம் எகூஅ0. வருடம். ஒரு இராசிக்கு சுகரு. வருடமா க மூன்றிராசிக்கு கஅசரு. வருட்மாம். இதற்குக்கூடிய அயனசலனம் உச. பாகையென்று இந்த யுத்தநாதி வாக்கியத்திலே காணலாம். சூ ரியசித்தாந்தத்திற்போல் இந்நூலிலுங் கலியுகாரம்பத்துக்கு அயனசல னமில்லை என்று கொள்ளப்பட்டது. ஆயினும் பிராக்சக்கரத்து மண் டலகாலம் இந்நூலில் நீடித்ததாகக் கூறியிருக்கின்றது. அயனகதியுங் காலத்துக்குத்தக்க பிரமாணங் கோண்டிருக்கவில்லை. ஆகவே அய னபுடமும் மூலத்துருவங்கட்டிய காலமளவிலன்றி அதற்கு முன்னும் பின்னும் பிசகுபட்டு வருகின்றது. கண்டத்தைக் கோண்டு துருவங்கட் டிய காலம் இன்னதென்று முன்னிதானித்திருப்பது சரிதானேன்பதற் கு இவ்விதமாய் வாக்கியம் பிசகுபடுவதும்ஓர்சாட்சியென்றறியலாம்.

ய. திவாமானம் எண்ணும்படி,—சூரியபுடத்தை வை த்து அயனபுடங்கூட்டி நின்றதிலே மேடாதிதுலாதி அறி ந்து புசாகோடிகொண்டு கோடியுற்றலும் புசையாக்கி நி ன்றபுசையில் இராசி இல்லாமற் பாகை கலை நின்றால், சஅ.ஆற் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி சூ0.ஆலும் மேற்படி ௬0. ஆலும் ஏறிட்டுக் கீழிருபடியும் வாங்கிப்போட்டு மேல்நி ன்றது சரவிநாடியாம். இராசி க.இருந்தால் இராசியை எடுத்துப்போட்டுப் பாகை கலையை ௬அ.ஆற் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி சூ0.ஆலும் மேற்படி ௬0.ஆலும் ஏறிட்டுக் கீழ் ப்படியைவாங்கிப்போட்டு மேனின்ற விநாடியிலே சஅ. க்கூட்டி சூ0.ஆல் ஏறிடச் சரநாடி விநாடியாம். இராசி உ. இருந்தால் இராசியை எடுத்துப்போட்டுப் பாகை கலை யை கசூ.ஆற் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி சூ0.ஆலும் மேற்படி ௬0.ஆலும் ஏறிட்டுக் கீழிருபடியும் வாங்கிப்போட்டு மே னின்ற விநாடியிலே அசூ.கூட்டி சூ0.ஆல் ஏறிடச் சரநாடி விநாடியாம்.

யக. வேறே ௬0. நாழிகையைவைத்து முன்புகண்ட து மேடாதியாகிற் சரநாடி விநாடியைக் கூட்டியும் துலா தியாகிற் களைந்தும் நின்றது திவாமானமாம்.

யஉ. சமக்கிரகம் எண்ணும்படி,—சரவிநாடியை இ ருபடியாக வைத்து ஒருபடியைச் சூரியகதியிலும் ஒருப டியைச் சந்திரகதியிலும் வெவ்வேறே பெருக்கிக் கீழிரு படியும் சூ0.ஆல் ஏறிட்டு வாங்கிப்போட்டு மேனின்ற க லை பாகையைச் சூரியகதியினாலே பெருக்கினாற் சூரிய பு

டத்திலும், சந்திரகதியினாலே பெருக்கிறாற் சுத்தசந்திரபுடத்திலுங் களையச் சமக்கிரகங்களாம். இவ்வளவும் இரண்டுகிரகணத்துக்கும் பொது.

சூரிய கிரகணம்.

௰௩. திவாமானத்தை அர்த்திக்கத் திவார்த்தமாம். சுத்தபறுவத்தையுந் திவார்த்தத்தையும் வைத்துப் பெரியதிற் சிறியதைக்களைந்து நின்றது பறுவ திவார்த்தநாடி விவரம் என்று பெயராம். இதில் நாழிகை எத்தனையென்று கண்டு நாழிகையை எடுத்து அத்தனையாம் இலம்பிதசாவாக்கியத்தை விநாழிகைக்கு மேலாகவைத்துப் பின்னின்ற சாவாக்கியத்தைக் கீழேவைத்து இதிலே மேற்சாவாக்கியத்தைக் களைந்து நின்றசேடத்தால் நடுநின்ற விநாடியைப் பெருக்கி ௬0.ஆல் அரித்துப் பெற்றபலத்தை மேற்சாவிலேகூட்டி அதை ௬0.ஆல் ஏறிட நாடி விநாடியாம். இது இலம்பன நாடி விநாடியாம். இப்படி எண்ணிக் கண்ட இலம்பனநாடி விநாடியைப் பறுவாந்தம் பூருவான்னமாகிற் சுத்தபறுவத்திலே களைந்தும் அபரான்னமாகிற் கூட்டியும் நின்றது இலம்பன பறுவமாம்.

௰௪. இலம்பனநாடி விநாடியைவைத்து விநாடியை அர்த்தாதிகங்கொடுத்துத் தள்ளிப்போட்டு மேனின்ற நாடியைச் சமக்கிரகத்தின் கலையிலே பறுவம் பூருவான்னமாகில் வாங்கியும் அபரான்னமாகிற் கூட்டியும் நின்றது இலம்பன பறுவாந்த ரவியாம்.

௰௫. வேறே, திவார்த்தத்தையும் இலம்பன பறுவத்தையும் வைத்துப் பெரியதிற் சிறியதைக்களைந்து நின்றதை ௬.ஆற் பெருக்கிக் கீழ்ப்படி ௬0.ஆலும் மேற்படி ௩0. ஆலும் ஏறிட்டு நின்ற இராசி பாகை கலையை இலம்பன பறுவாந்த ரவியிலே பறுவம் பூருவான்னமாகிற் களைந்தும் அபரான்னமாகிற் கூட்டியும் நின்றதிலே அயனபுடமுங் கூட்டச் சாயனரவியாம்.

௰௬. இதிலே மேடாதி உத்தரம் துலாதி தக்கணம் என்றுகண்டு புசாகோடிகொண்டு கோடியுற்றவும் புசை பிறப்பித்துப் புசை இராசி ஒன்றுக்கு ௮. சாவாகக்கொண்டு பின்புநின்ற புசா பாகை கலையிலே சுபாங்காதி வாக்கியத்தால் மூன்றேமுக்காற்பாகைக்கு ஒருசாவாகக்களைந்து நின்றபாகையைக் கலையாக்கிக் கீழேகூட்டி எடுபட்ட ஆதித்த சாவாக்கியத்தைக் கலைக்கு மேலாக வைத்து

ப் பின்னின்ற சாவாக்கியத்தைக் கலைக்குக்கீழாக வைத்துக் கீழ்ச்சாவிலே மேற்சாவைக் களைந்து நின்றசேடத்தால் நடுநின்ற கலையைப் பெருக்கி நின்றதைக் "குன்றுதான்" என்றதற்கு அரித்துப் பெற்றபலத்தை மேற்சாவாக்கியத்திலே கூட்டுவது. இப்படிச் செய்துநின்றது தண்டாகாரமாம். இதை ஏழுக்கு அரித்துப் பெற்றபலம் அங்குலமாம். சேடம் ௬0.ஆற் பெருக்கி எ.க்கீய வியங்குலமாம். இது சாயனரவி உத்தரமாகில் உத்தர இரவி விக்கேபம் என்றும் தக்கணமாகில் தக்கண இரவி விக்கேபம் என்றும் அறிவது.

௰எ. இலம்பனநாடி விநாடியைவைத்து கரு.ஆற் பெருக்கிக் கீழ்ஒருபடி ௬0.ஆல் ஏறிட்டு வாங்கிப்போட்டு மேனின்ற கலையைப் பறுவாந்தம் பூருவான்னமாகிற் சமக்கிரகத்திலே களைந்தும் அபரான்னமாகிற் கூட்டியும் நின்றது இலம்பன சமசந்திரனும்.

௰அ. இதிலே தற்கால இராகுப்புடத்தைக் களைந்து களையப் போதாதாகில் இராசிமண்டலங் கூட்டிக் களைந்து மேடாதி துலாதி அறிந்து மேடாதி உத்தரம் துலாதிதக்கணம் என்று கண்டு புசாகோடிகொண்டு கோடியுற்றும் புசைபிறப்பித்து நின்ற புசாபாகையைக் கலையாக்கிக் கீழேகூட்டி நின்றதை கரு.க்கு அரித்துப் பெற்றபலம் அங்குலமாம். சேடத்தை ௬0.ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கு அரித்துப் பெற்றபலம் வியங்குலமாம். இது உத்தரமாகில் உத்தரசந்திர விக்கேபம் என்றும் தக்கணமாகில் தக்கணசந்திர விக்கேபம் என்றும் அறிவது.

௰௯. "போன்ஞேவேல்" என்ற சர்ப்பாகாரமான வாக்கியந்தானே நித்திய தக்கண விக்கேபமாம்.

௨௰. இந்த மூன்று விக்கேபத்தையும் வெவ்வேறே வைத்து ஏகதிக்கானதைஒன்றுய்க்கூட்டிப் பின்னதிக்கானதை வேறேவைத்துப் பெரியதிற் சிறியதைக் களைந்து நின்றது அதிகவசத்தாற் புடவிக்கேபம் என்றுபெயராம்.

௨௧. சூரியகதியை வைத்து ரு.ஆற் பெருக்கி க௯.க்கீந்து பெற்றபலம் அங்குலமாம். சேடத்தை ௬0.ஆற் பெருக்கி முற்கருவிக்கு அரித்துப் பெற்றபலம் வியங்குலமாம். இது இரவி மண்டலார்த்தமாம்.

விசேடவுரை.

சூரியமண்டலார்த்தஞ் சூரியபுடபுத்தியிற் பதினெட்டில் ஐந்துபங்

கான்படியாற் புடபுத்தியை ௫.ஆற் பெருக்கி கஅ.க்கீவது

உஉ. சந்திரகதியை வைத்து ௫0.க்கு அரித்துப் பெற்ற பலம் அங்குலமாம். சேடம் சூ0.ஆற் பெருக்கி முற்கரு விக்கீய வியங்குலமாம். இது சந்திரமண்டலார்த்தமாம்.

விசேடவுரை.

சந்திரபுடபுத்தியில் ௫0.இல் ஒருபங்கு சந்திரமண்டலார்த்தமாமா தலாற் சந்திரபுடபுத்தியை ௫0.க்கீவது.

உஙு. இதையும் இரவிமண்டலார்த்தத்தையுங் கூட்டச் சம்பற்கார்த்தமாம். இதிலே புடவிக்கேபங் களைய இல்லையாகிற் கிரகணம் இல்லை. களையலாமாகிற் களைந்து நின்றது புடவிக்கேபத்தின் திசைப்படி கிருசாங்குலமாம்.

உச. இந்த அங்குல வியங்குலத்தை வைத்து அங்குலத்திலே ஒரு அங்குலம் எடுத்து ஒரு நாழிகை மேலே வைப்பது. பின்பு உ. எடுத்து, க; ௩. எடுத்து, க; சூ. எடுத்து, க; அ. எடுத்து, க; கஉ. எடுத்து, க; இப்படிக்கூட்டுவது. இப்படி எடுக்கப்போந்த அளவும் எடுத்து நின்றதை சூ0.ஆற் பெருக்கி எடுக்கப்போதாத இலக்கத்துக்கு அரித்துப் பெற்றபலத்தை முன் வைத்த நாடியின்கீழே விநாடியாக வைத்து நின்றது திதிநாடி விநாடியாம். இதை அர்த்திக்கத் திதியர்த்தமாம்

உ௫. இலம்பன பறுவத்தை ௩. படிவைத்து ஒருபடியிலே திதியர்த்தங் களையப் பரிசகாலமாம். ஒருபடி இலம்பன பறுவந்தானே மத்தியகாலமாம். ஒருபடியிலே திதியர்த்தங்கூட்ட மோட்சகாலமாம்.

உசூ. இரவி மண்டலார்த்தத்தை இரட்டிக்க இரவிமண்டலமாம். இரவிமண்டலத்துக்குக் கிருசாங்குலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு கிரகணமாம். அரைக்கால், கால், அரை, முக்காற் கிரகணம் வந்து உத்தர கிருசாங்குலமாகில் வாயுவிற் பரிசம் ஈசனில் மோசனம் என்றும், தக்கண கிருசாங்குலமாகில் நிருதியிற் பரிசம் அக்கினியில் மோசனம் என்றும், முழுக்கிரகணமாகில் மேற்கேபரிசம் கிழக்கே மோசனம் என்றும் அறிவது. இப்படிச் சூரியகிரகணம் எண்ணிக்கொள்வது.

சந்திர கிரகணம்.

உஎ. சந்திரனைவைத்துத் தற்கால இராகுப்புடத்தைக் களைந்து களையப்போதாதாகில் இராசிமண்டலங்கூட்டிக்

களைந்துநின்றது பாதுனசந்திரன் என்று பெயராம். இதி லே மேடாதி துலாதி அறிந்து புசாகோடிகொண்டு புசை யாக்கி நின்றபர்கையைக் கலீகரித்துக்கீழேகூட்டி நின்ற கலையை கங.க்கு அரித்தபலம் அங்குலமாம். சேடத்தை கூ0.ஆற்பெருக்கி முற்கருவிக்கு அரித்தபலம் வியங்குல மாம். இந்த அங்குல வியங்குலங்கள் முன்புகண்ட பா துனசந்திரன் மேடாதியாகில் உத்தர சந்திரவிக்கேபம் என்றும் துலாதியாகில் தக்கண சந்திர விக்கேபம் என்று ம்பெயராம்.

உஅ. சந்திரகதியை வைத்து ௫0.ஆல் அரித்துப் பெற் றபலம் அங்குலமாம். சேடத்தை கூ0.ஆற் பெருக்கி மு ற்கருவிக்கு அரித்துப் பெற்றபலம் வியங்குலமாம். இது சந்திரமண்டலார்த்தமாம்.

உகூ. சந்திரமண்டலார்த்தத்தை ௫.ஆற் பெருக்கி அர்த் திக்க இராகுமண்டலார்த்தமாம்.

௩௰. சந்திர மண்டலார்த்தத்தையும் இராகுமண்டலா ர்த்தத்தையுங்கூட்டி நின்றது சமபற்கார்த்தமாம். இதிலே சந்திரவிக்கேபங்களைய இல்லாதிருக்கிற் கிரகணமில்லை. களையலாமாகிற் களைந்துநின்றது கிருசாங்குலமாம். சந்தி ரவிக்கேபம் உத்தரமாகில் தக்கண கிருசாங்குலம் என் றும், விக்கேபம் தக்கணமாகில் உத்தரகிருசாங்குலம் எ ன்றும், அறிவது.

௩க. இந்தக் கிருசாங்குல வியங்குலத்தை வைத்து அங்குலத்திலே ஒன்று எடுத்து மேலே ஒன்று வைப்பது; பின்பு க. எடுத்து, க; உ. எடுத்து, க; ௩. எடுத்து, க; ச. எடுத்து, க; பின்பும் ச. எடுத்து, க; கூ. எடுத்து, க; எ. எ டுத்து, க; கக. எடுத்து, க; ககூ. எடுத்து, க; இப்படிக் கூ ட்டுவது. பின்பு எடுக்கப்போந்தளவும் எடுத்து நின்றசே டத்தை கலீகரித்துக் கீழேகூட்டி எடுக்கப்போதாத இல க்கத்துக்கு அரித்து பெற்றபலத்தை முன்வைத்த நாடியி ன்கீழே விநாடியாக்வைப்பது. இது திதிநாடி விநாடியா ம். இதை அர்த்திக்கத் திதியர்த்தமாம். சுத்தபறுவத்தை ௩. படிவைத்து ஒருபடியிலே திதியர்த்தங் களையப் பரி சகாலமாம். ஒருபடி பறுவந்தானே மத்தியகாலமாம். ஒ ருபடியிலே திதியர்த்தங்கூட்ட மோசனகாலமாம். இ வைகளிலே அற்றையில் திவாமானத்தைக் களைந்து நி ன்றதை இரவிற் பரிசகாலம் என்றும் மத்தியகாலம்

என்றும் மோசனகாலம் என்றும் எழுதுவது.

௯௨. சந்திரமண்டலத்துக்குக் கிருசாங்குலம் எவ்வள வோ அவ்வளவு கிரகணமாம்.

௯௯. அரைக்கால், கால், அரை, முக்காற் கிரகணம் வந்து உத்தர கிருசாங்குலமாகில் ஈசானனிற் பரிசம், வாயுவில் மோசனம் என்றும், தக்கண கிருசாங்குலமாகில் அக்கினியிற் பரிசம் நிருதியில் மோசனம் என்றும், முழுக்கிரகணமாகில் கிழக்கே பரிசம் மேற்கே மோசனம் என்றும் எழுதுவது. இந்தப்படி சந்திர கிரகணம் எண்ணிக் கொள்க.

சோதிசாஸ்திர

வாக்கியங்கள்.

பஞ்சாங்க வாக்கியம்.

௧	விண்ணோர்நாதன்	௭௨௩	௨௩	நிலாவெங்கோன்கோலம்	௭௬௩	௪௫	கையிற்கூடாநெல்	௮௪௨
௨	பைம்பொனீந்தான்	௭௨௯	௨௪	ஆனுடையசோழன்	௭௪௯	௪௬	கொல்லிசொல்லக்கேள்	௮௩௧
௩	வாராய்பூக்கொய்ய	௭௩௩	௨௫	போதமாம்பொற்பதம்	௭௩௮	௪௭	என்சொன்னீர்மாதே	௮௧௭
௪	தீட்டூர்வேங்கடம்	௭௪௨	௨௬	ஐயமீதலறம்	௭௨௯	௪௮	மையார்மென்சோலை	௮0௨
௫	தைக்கடலோடார்	௭௫௫	௨௭	சீராரூர்நாயகன்	௭௨௫	௪௯	குளிர்கொள்வாடை	௭௮௬
௬	மைபோனீண்டமால்	௭௭0	௨௮	சூதாடேன்	௭௨௨	௫0	பூமாதின்பொற்கோலம்	௭௭௧
௭	சீவன்வெண்காட்டான்	௭௮௪	௨௯	கோழிக்கோமான்	௭௨௪	௫௧	சான்றேரூர்தற்கோலம்	௭௫௬
௮	சிந்திப்போமஞ்சி	௮00	௩0	கேடிலாக்கோலம்	௭௨௮	௫௨	தூவாதேவான்கொண்டல்	௭௪௪
௯	மைபோனீராளி	௮௧௬	௩௧	குண்டுநீர்க்கடல்	௭௩௭	௫௩	கொள்ளீர்கோலமலர்	௭௩௪
௧0	வேண்ணுமென்றேதீர்	௮௨௯	௩௨	நின்றனெம்மாயன்	௭௪௮	௫௪	கூறீர்மாபாரதம்	௭௨௬
௧௧	பேணுநட்டார்சீர்	௮௪0	௩௩	நீத்தோன்போதவான்	௭௬௧	௫௫	வைத்திட்டூர்பொன்	௭௨௩
௧௨	மேலோர்நூலோதும்	௮௫0	௩௪	ஒப்பொன்றிலாதான்	௭௭௬	௫௬	ஆடுங்கூத்தன்	௭௨௩
௧௩	உவாபொய்யாது	௮௫௭	௩௫	காமனூலோழி	௭௯௨	௫௭	ஏழுந்தேமா	௭௨௬
௧௪	கீணீர்க்கீழோபூ	௮௫௯	௩௬	கைக்கிளைக்கவி	௮0௭	௫௮	போதங்கண்டலன்	௭௩௨
௧௫	மாக்கோதைநல்லூர்	௮௫௮	௩௭	நன்றகிற்கொள்ளீர்	௮௨௨	௫௯	பற்றிலிபாகன்	௭௪௧
௧௬	புகலிக்கோனேன்	௮௫௩	௩௮	புரஞ்செற்றநீர்	௮௩௪	௬0	முன்னோர்நூல்போற்றாய்	௭௫௪
௧௭	பாணுபெற்றதென்	௮௪௭	௩௯	பொய்யாமலோதும்	௮௪௫	௬௧	பாடும்வேந்தன்தான்	௭௬௭
௧௮	செய்தனசொல்லேன்	௮௩௫	௪0	மின்னிமுழங்கும்	௮௫௩	௬௨	முருகன்கொடி	௭௮௩
௧௯	நல்லோர்த்துநல்லேன்	௮௨௪	௪௧	பண்ணுடைப்பாட்டு	௮௫௮	௬௩	நீலக்குமரி	௭௯௯
௨0	கைதாவேலானே	௮0௮	௪௨	கோணமீசரூர்	௮௫௯	௬௪	தென்னணீர்போமழி	௮௧௩
௨௧	வாழ்த்தீர்கண்ணனை	௭௯௩	௪௩	சென்றனேயாரூர்	௮௫௭	௬௫	குடியாதநீர்	௮௨௮
௨௨	ஓதீர்கீண்டானை	௭௭௮	௪௪	செய்யிற்றனஞ்செய்	௮௫0	௬௬	நீதிநூல்பாரீர்	௮௩௬

௬௭	ஈயிர்பொன்னது	௮௫0	௯0	இதுபொற்பதி	௭௯0	௧௧௩	ஏறுந்துரகம்	௭௩௨
௬௮	வைத்துநீர்வாழும்	௮௫௫	௯௧	தேவன்சீர்வாழி	௮0௫	௧௧௪	ஏகமேபாதம்	௭௪0
௬௯	செஞ்சடையோனூர்	௮௫௮	௯௨	பேசுமெங்கோன்சீர்	௮௨0	௧௧௫	ஓதுகோலமால்	௭௫௨
௭0	பூங்கிளியாரூர்	௮௫௯	௯௩	மாநுதம்பாரீர்	௮௩௪	௧௧௬	பூவினில்மாஞர்	௭௬௬
௭௧	சங்குவெண்கோடேன்	௮௫௫	௯௪	நூலூற்றுநோக்கு	௮௪௪	௧௧௭	வெற்றிப்பூங்கொடி	௭௮௧
௭௨	கேடுபடாதேன்	௮௪௭	௯௫	மேலோர்பொற்பாதம்	௮௫௨	௧௧௮	வீறுடைக்கண்ணி	௭௯௭
௭௩	துருமன்பொய்யேன்	௮௩௭	௯௬	பூணுய்நீபொற்பூண்	௮௫௮	௧௧௯	பூமாதின்கோளி	௮௧௨
௭௪	சொலிரையரே	௮௨௫	௯௭	புல்வீர்வேதநூல்	௮௫௯	௧௨0	வாழச்செல்வநீ	௮௨௬
௭௫	போதவிழ்சோலை	௮௧0	௯௮	மாஞேக்கியோபெண்	௮௫௭	௧௨௧	கனகத்தோடு	௮௩௯
௭௬	தூராம்பூவளை	௭௯௫	௯௯	நிறஞ்செய்யளேன்	௮௫௧	௧௨௨	சைவன்துடங்கு	௮௪௮
௭௭	நீண்மாலைவாடை	௭௭௯	௧00	தென்னவன்பொற்றேர்	௮௪௪	௧௨௩	நீவிலமாது	௮௫௫
௭௮	வேலோமாதரோண்கண்	௭௬௪	௧0௧	வேலொடுகண்டேன்	௮௩௧	௧௨௪	மாலுக்கிட்டபூ	௮௫௮
௭௯	கைவிட்டூர்வான்போகம்	௭௫௧	௧0௨	பெற்றீர்பேசாதே	௮௧௯	௧௨௫	போதமேலாநூல்	௮௫௮
௮0	பேசுநூல்கோதற	௭௩௯	௧0௩	ஓதவாகலை	௮0௩	௧௨௬	குன்றமாயன்பெண்	௮௫௫
௮௧	தேங்கோதைநல்லவள்	௭௩0	௧0௪	*தேனறுமாவலை	௭௮௮	௧௨௭	கீளிக்கூடாமென்	௮௪௮
௮௨	விண்ணவன்	௭௨௫	௧0௫	நல்லதேபொற்கொண்டல்	௭௭௩	௧௨௮	காவிபோற்கண்ணே	௮௩௯
௮௩	உலகியல்	௭௨௨	௧0௬	ஏத்தீரோகாரோணம்	௭௫௭	௧௨௯	சேடமீவார்மேல்	௮௨௬
௮௪	வையமுண்டான்	௭௨௪	௧0௭	நீறணிபொன்னகர்	௭௪௯	௧௩0	ஓதுமெண்கோவை	௮௧௨
௮௫	வெற்பார்மென்கொண்டல்	௭௨௮	௧0௮	சேராய்முத்தன்பதம்	௭௩௯	௧௩௧	வெங்கோபயாளை	௭௯௭
௮௬	விட்டூர்கைதவம்	௭௩௯	௧0௯	பூவின்பெண்காதலன்	௭௨௮	௧௩௨	தேவோன்சீர்பொற்கோலம்	௭௮௧
௮௭	கோவலார்கோமான்	௭௪௭	௧௧0	கைக்கிளை	௭௨௩	௧௩௩	மீளுங்கூடப்போக	௭௬௬
௮௮	வையீர்தீன்பலா	௭௫௯	௧௧௧	நற்றீபங்காண்	௭௨௨	௧௩௪	பூவாடையாம்போக	௭௫௨
௮௯	விழியெம்மான்ருள்	௭௭௪	௧௧௨	கூறீர்விஜேதம்	௭௨௫	௧௩௫	தாணின்றவன்கண்ணன்	௭௪0

கஙசா	கேளும்ம்மாதவன்	எஙஉ	கருகூ	வல்லோமோபோய்சொல	எகூ0	கஅஉ	பொன்னவன்பொற்றேர்	அரு0
கஙஎ	விண்ணோரூர்	எஉரு	கசா0	குருபாதம்போதம்	எஎச	கஅங	மைபோலும்வண்டே	அஙகூ
கஙஅ	முன்னோர்வேதம்	எஉஉ	கசாக	நீதியுண்டாம்போதம்	எருகூ	கஅச	எருதேறுதே	அஉஅ
கஙகூ	வேலோபோதோகண்	எஉங	கசாஉ	கற்றேற்கேசொன்னலம்	எசஎ	கஅரு	கோல்லிமாமலை	அகங
கச0	பூதநாயகன்	எஉஅ	கசாங	எங்கள்கோமாதவன்	எஙகூ	கஅசா	கையீர்புலாவல	எகூகூ
கசக	பொன்னிநீர்நாடன்	எஙச	கசாச	குன்றுமால்	எஉஅ	கஅஎ	பாடும்வேலோன்கோலம்	எஅங
கசஉ	சூடும்பூக்கோய்தான்	எசகூ	கசாரு	மையார்நீலம்	எஉச	கஅஅ	மைநிறமால்கோலம்	எகூஎ
கசங	மின்னிடைநல்லாய்	எருஎ	கசாசா	மதியூர்வான்	எஉஉ	கஅகூ	வினவீர்கோன்பதம்	எருச
கசச	கூறும்மால்கோயில்	எஎங	கசாஎ	தாணிலேதோற்றம்	எஉரு	ககூ0	நீதிநூல்கண்டவன்	எசக
கசரு	சீர்துமணி	எஅஅ	கசாஅ	கூறீரோங்காரம்	எங0	ககூக	பூணீரேமால்பதம்	எஙஉ
கசசா	எழுத்தேவாசீ	அ0ங	கசாகூ	புட்கோடிக்கோமான்	எஙகூ	ககூஉ	ஆறுங்கோபம்	எஉசா
கசஎ	ஊழிவாழ்கநீ	அககூ	கஎ0	தாணிலுளன்மால்	எருக	ககூங	முருகார்கார்	எஉங
கசஅ	என்ணநூல்பாரீர்	அஙக	கஎக	ஓவாதேபாடாய்	எகூச	ககூச	வேண்டுவீர்சொர்க்கம்	எஉங
கசகூ	கழித்தோமது	அசச	கஎஉ	கைதவந்தவிர்	எஎகூ	ககூரு	நீரோவென்றவர் .	எஉசா
கரு0	பாரீர்சீராய்ந்து	அருக	கஎங	வீழ்சீர்காழீ	எகூரு	ககூசா	வேந்தனைக்காண்க	எஙச
கருக	கையுள்ளேபொற்பூ	அருஎ	கஎச	ஈவோற்கேற்போர்கீழ்	அக0	ககூஎ	பாரீர்கண்களால்	எசச
கருஉ	ஏதமிலானூல்	அருகூ	கஎரு	தைத்தீர்த்தமாடீர்	அஉரு	ககூஅ	வேதநீபாடாய்	எருசா
கருங	தாணிலெங்கோனேன்	அருஅ	கஎசா	ஊதீர்முன்கொம்பு	அஙஎ	ககூகூ	மைபோல்மெல்லோதி	எஎக
கருச	தேடீர்வல்லார்நெல்	அருஉ	கஎஎ	இடுகைநன்று	அசஎ	உ00	புனல்கொள்வாவி	எஅகூ
கருரு	பாடுமுன்னோன்பேர்	அசச	கஎஅ	ஏதோநீபோமூர்	அருரு	உ0க	நெறிநின்றேதீர்	அ0உ
கருசா	தூநீறையனே	அஙச	கஎகூ	எல்லாந்தேவரூர்	அருகூ	உ0உ	வீரமென்கற்றீர்	அகஎ
கருஎ	பூணீப்பொன்வண	அஉ0	கஅ0	முன்னீர்மால்போலென்	அருஅ	உ0ங	முத்தொக்கக்கோரும்	அஙக
கருஅ	நன்றுபூதமை	அ0ரு	கஅக	போதோசென்றதேன்	ருரு	உ0ச	பெற்றேமுறவு	அசஉ

உ0ரு	தென்மலைநாடு	அரு0	உஉ0	வேதம்வையம்	எஉச	உஙரு	பையச்சேன்ருேமென்	அருகூ
உ0சூ	நீணித்திலம்பூண்	அருஎ	உஉக	பொன்னுன்றகோலம்	எஉஉ	உஙசூ	பூவினன்மாதென்	அருஎ
உ0எ	திருச்செங்காடூர்	அருகூ	உஉஉ	குன்ருவிரதம்	எஉரு	உஙஎ	பூட்டீர்முன்னேன்றேர்	அரு0
உ0அ	கண்ணன்பாதமென்	அருஅ	உஉங	சிறிதுபாடல்	எஉகூ	உஙஅ	கூறீரையரே	அச0
உ0கூ	நீண்டார்பூமாதென்	அருங	உஉச	ஆடும்பெண்போல்லாள்	எஙஅ	உஙகூ	துடியிலோசை	அஉகூ
உக0	கையார்கோலவேல்	அசரு	உஉரு	கற்ருர்சொற்காணுய்	எசகூ	உச0	அரனென்றறை	அகசூ
உகக	இல்லார்க்கீவார்மேல்	அஙச	உஉசூ	நீள்கொடிக்கோயில்	எசூங	உசக	அளியோபோதோகண்	அ00
உகஉ	முன்னேன்பேர்கோதை	அஉஉ	உஉஎ	வான்ருேய்தாய்மதில்	எஎஅ	உசஉ	துளிரிளங்கொங்கம்	எஅச
உகங	சார்மின்கற்ருரை	அ0எ	உஉஅ	புலமைவாழி	எகூங	உசங	குராம்பூவார்கொய்ய	எஎ0
உகச	தீட்டீர்நீண்டோன்கோலம்	எகூஉ	உஉகூ	இரீர்மாதரீர்	அ0அ	உசச	பொன்னேடைப்போதகம்	எருரு
உகரு	தொழீர்தெய்வக்கோலம்	எஎசூ	உங0	வெண்பாநூல்பாரீர்	அஉச	உசரு	நாராயணசரண்	எசஉ
உகசூ	கண்டாயோபொற்பதம்	எசூக	உஙக	தாராய்பொற்பந்து	அஙரு	உசசூ	புலியின்ருேல்	எஙங
உகஎ	வைத்தீட்டார்நல்லவர்	எசஅ	உஙஉ	பைந்தார்நீண்மாது	அசஎ	உசஎ	கற்றீர்முன்னம்	எஉசூ
உகஅ	நூலோதுமாதவர்	எஙஎ	உஙங	பாரீர்மேலோர்நூல்	அருங	உசஅ	ஈயிர்நேற்ருள்	எஉங
உககூ	நீலப்பெண்	எஉஅ	உஙச	பொற்ருேடியாரூர்	அரு அ			

சாவாக்கியம்.

ஆதித்தியன் மந்தச்சா.		சந்திரன் மந்தச்சா.		செவ்வாய்க்கு மந்தச்சா.		செவ். மகரச்சா.	
௧	வேலோன்	௧	கோமான்	௧	ஓதீர்	௧	பொறை
௨	செல்வம்	௨	கைவில்	௨	நன்றே	௨	தைவெள்ளம்
௩	உற்ருன்	௩	வைப்பு	௩	சீராமன்	௩	மெய்நூலான்
௪	வில்லி	௪	பேய்ப்பெண்	௪	பெண்கூறன்	௪	பூவுந்தி
௫	நல்லீர்	௫	என்கை	௫	அரஞர்	௫	நீல்லீர்நீர்
௬	கைத்தீர்	௬	சுந்தரன்	௬	குருமால்	௬	பளிங்கு
௭	செப்பு	௭	மிடியன்	௭	பொற்ருேடி	௭	வேதநூல்
௮	சீறூர்	௮	பொதுவன்	௮	சீர்நீதி	௮	முன்ஞேனேன்
௯	மாலென்	௯	வெண்ணூலன்	௯	சேவேறி	௯	சடைப்பெண்
௧௦	சேயென்	௧௦	விண்பேறன்	௧௦	ஒலிநீர்	௧௦	முன்சென்றேன்
௧௧	புத்தேள்	௧௧	வேட்டைமன்	௧௧	மாலென்னீர்	௧௧	பொற்தறை
௧௨	மறை	௧௨	இறந்தான்	௧௨	வில்லம்பு	௧௨	நீடீர்கோலம்
௧௩	எல்லை	௧௩	மூவாதான்	௧௩	பாலுண்டு	௧௩	பூமாதவன்
௧௪	மாயோகம்	௧௪	கைவில்லான்	௧௪	சேவேறு	௧௪	பைம்பொனாம்
௧௫	பெண்கோலம்	௧௫	ஓதுமால்	௧௫	நாமாதூர்	௧௫	தோகைபாகன்
௧௬	நாயகன்	௧௬	நல்லூரான்	௧௬	தீருப்பூண்	௧௬	வேளுர்ச்சீவன்
௧௭	கூடலன்	௧௭	சொற்செய்தான்	௧௭	வாளேபூண்	௧௭	வென்றீர்வீரம்
௧௮	மைக்கடல்	௧௮	தேவென்பான்	௧௮	வேலோனேன்	௧௮	குணதணம்
௧௯	மால்பாகன்	௧௯	புத்தேளாம்	௧௯	கைத்தாயென்	௧௯	பொன்னேர்தூதன்
௨௦	நீணுகம்	௨௦	பணையான்	௨௦	வெண்ணீறேன்	௨௦	நீமெய்நூலன்
௨௧	பூணுகம்	௨௧	உடையான்	௨௧	பண்டுறேன்	௨௧	கூறீர்தெய்வம்
௨௨	வேள்பாதம்	௨௨	சேறையான்	௨௨	கற்பெண்ணேன்	௨௨	மூலவேதம்
௨௩	மைநாகம்	௨௩	பொற்கோடி	௨௩	வெளென்றேன்	௨௩	நூலேவேதம்
௨௪	ஐபநாகம்	௨௪	நல்லொளி	௨௪	பொன்னேபெண்	௨௪	ஆடுமையன்

சாவாக்கியம்.

	சேவ்வாய் கர்க்கிச்சா.		புதன் மந்தச்சா.		புதன் மகரச்சா.		புதன் கர்க்கிச்சா.
௧	கீறிடீர்	௧	ஐயன்	௧	சிற்றூர்	௧	நற்சீலன்
௨	எறிவேல்	௨	தேவி	௨	புட்பாகன்	௨	மேற்செல்வான்
௩	நிறைவளம்	௩	முத்து	௩	செவ்வேலன்	௩	மைபோல்வீர்
௪	பூப்பெண்சிலம்	௪	மாலெலன்	௪	சேவீவார்	௪	விசிறு
௫	வெற்றிச்செல்வன்	௫	சேண்மேல்	௫	மேலொளி	௫	சூடீர்பூ
௬	மாலிடையன்	௬	மின்கோலம்	௬	சேவூர்தி	௬	ஆடும்பெண்
௭	நீவேளொப்பாய்	௭	பூரணன்	௭	குன்றுச்சீர்	௭	பூட்டீர்தேர்
௮	வேலைகண்டான்	௮	பைந்நாகம்	௮	வில்லேந்தீர்	௮	அரிவை
௯	மாதேவாருள்	௯	நம்மீசன்	௯	பொன்னுடு	௯	தூதோபோக
௧௦	மானீறிட்டான்	௧௦	கண்ணுதல்	௧௦	உறைப்பு	௧௦	பொன்மெய்க்கோலம்
௧௧	பொன்னெயிற்றுன்	௧௧	மண்டுகம்	௧௧	ஓதுநூல்	௧௧	புராந்தகன்
௧௨	பொற்றேடீவாய்	௧௨	பொற்செல்வன்	௧௨	மீக்கோனேன்	௧௨	கண்பெற்றவன்
௧௩	நீயோவீரா	௧௩	வேள்செல்வன்	௧௩	வீடுசெல்	௧௩	பெண்ணோர்பாகன்
௧௪	மேதைவிடான்	௧௪	முத்தேவன்	௧௪	முன்னேனே	௧௪	நெல்லிநாதன்
௧௫	மானேந்தினன்	௧௫	சடையன்	௧௫	திருவே	௧௫	ஏற்றுப்பாகன்
௧௬	சாருநிலா	௧௬	நூற்சைவம்	௧௬	பொற்கோன்றை	௧௬	மீன்செய்பாகன்
௧௭	வானுயினன்	௧௭	கண்ணெப்பான்	௧௭	தாருவை	௧௭	நன்றேபாட்ல்
௧௮	மால்மேலானுன்	௧௮	குன்றுப்பான்	௧௮	வேள்சேனை	௧௮	நீறேஆரம்
௧௯	சென்னிதாழான்	௧௯	வேலோன்முள்	௧௯	ஐயாபோக	௧௯	சொல்லேநாதம்
௨௦	தேர்மேல்வந்தான்	௨௦	கோலத்தான்	௨௦	ஊரெண்சோழன்	௨௦	மாப்பெண்ணுதன்
௨௧	மீளிவந்தான்	௨௧	ஞானத்தான்	௨௧	நீதங்கற்க	௨௧	ஐந்துபாணன்
௨௨	தெங்கென்றேதாய்	௨௨	சீலத்தான்	௨௨	நேர்சீர்கண்ணன்	௨௨	தார்வீழ்மார்பன்
௨௩	வீரன்போர்மால்	௨௩	நீலத்தான்	௨௩	வேணூர்நம்பன் [ன்	௨௩	நற்றர்மார்பன் [ன்
௨௪	மீதுவலமன்	௨௪	உள்ளத்தான்	௨௪	வெண்ணெய்க்கள்வ	௨௪	வெண்ணெய்க்கள்ள

	குரு மந்தச்சா.		குரு மகரச்சா.		குரு கர்க்கிச்சா.		சுக்கிரன் மந்தச்சா.
௧	கோமான்	௧	தேவி	௧	கூற்று	௧	கந்தன்
௨	ஓதீர்	௨	நீசெல்	௨	மதனன்	௨	நல்லான்
௩	பொற்பூ	௩	மதனன்	௩	புரூரம்	௩	சோதி
௪	கற்றேன்	௪	எம்மீசன்	௪	நூல்கற்ருன்	௪	வேள்வில்
௫	அம்போகன்	௫	வில்வேடன்	௫	மூதூரான்	௫	பூணீர்
௬	சண்டாளன்	௬	செங்கண்மால்	௬	மாந்தளிர்	௬	பந்து
௭	நன்றீதல்	௭	நம்முள்ளான்	௭	பெருவில்	௭	வைப்பு
௮	கர்ப்பூரம்	௮	நீர்மேலான்	௮	வேள்கைவில்	௮	நீர்ப்பூ
௯	கோல்வேலன்	௯	பூவல்லி	௯	தெளிநீர்	௯	வைப்பூர்
௧௦	வைகையன்	௧௦	கேணீதி	௧௦	மாலேநீர்	௧௦	மீன்பேன்
௧௧	செல்வத்தான்	௧௧	வேள்செட்டி	௧௧	சீரோதும்	௧௧	நூற்பேன்
௧௨	சீர்நின்ருன்	௧௨	ஏற்றேர்க்கீ	௧௨	விசிறும்	௧௨	வைப்பேன்
௧௩	ஒருமா	௧௩	பூவில்நீர்	௧௩	வேள்குரு	௧௩	கற்றேன்
௧௪	முதூரன்	௧௪	ஆரூரீர்	௧௪	நற்பேறு	௧௪	மாதே
௧௫	சொன்னேன்காண்	௧௫	பெற்றேன்சீர்	௧௫	போதோனூர்	௧௫	மீன்னே
௧௬	பிறையான்	௧௬	கடவுள்	௧௬	சுரருர்	௧௬	சீரே
௧௭	உள்ளொளி	௧௭	வித்திடு	௧௭	வேதாலூர்	௧௭	குன்றே
௧௮	வலாரி	௧௮	நீகுரு	௧௮	வேள்சிற்றூர்	௧௮	புத்தேள்
௧௯	நீருடி	௧௯	இல்லேடு	௧௯	சுட்டீருர்	௧௯	முத்தே
௨௦	மந்திரி	௨௦	கையேடு	௨௦	கேளீர்நூல்	௨௦	பூவே
௨௧	எரியில்	௨௧	நீபொன்பூண்	௨௧	வையீர்பூண்	௨௧	சூடேன்
௨௨	பன்னீரில்	௨௨	தெய்வநூல்	௨௨	பெற்றீர்பூ	௨௨	பூணேன்
௨௩	விண்மீதில்	௨௩	சேணுரூர்	௨௩	ஈவீருர்	௨௩	ஊரே
௨௪	சீர்நீதி	௨௪	தெரிநூல்	௨௪	சென்னிப்பூ	௨௪	நூலே

சா வாக்கியம்.

	சுக்கிரன் மகரச்சா.		சுக்கிரன் கர்க்கிச்சா.		சனி மந்தச்சா.		சனி மகரச்சா.
க	உமை	க	தூனூர்	க	மூவான்	க	மால்தான்
உ	கோச்சையன்	உ	செல்லூர்கற்க	உ	திரு	உ	முன்னீர்
௩	முன்னேகாண்	௩	வேதநூலன்	௩	மாலே	௩	புத்தூர்
ச	பொன்தேவி	ச	வெண்ணூல்சைவம்	ச	மாதவன்	ச	வேளே
ரு	மின்பெற்றீர்	ரு	சோதிவாருன்	ரு	மாலீசன்	ரு	மைக்கோலம்
சு	செல்தாது	சு	வீருயீவாய்	சு	மின்செல்வன்	சு	பைநாகம்
எ	போமுதூர்	எ	கண்மூன்றுள்ளான்	எ	குன்றேப்பான்	எ	தேவீசன்
அ	திருப்பெண்	அ	எருதூர்ந்தான்	அ	ஊழில்லான்	அ	தென்கூடல்
கூ	முத்தீயே	கூ	எய்யச்சென்ருன்	கூ	மேனூரான்	கூ	முத்தேவன்
க0	பெண்விலை	க0	மாதுபெற்ருன்	க0	வைகையான்	க0	மால்கொண்டான்
கக	ஏடார்சோகம்	கக	செல்தூதென்ருன்	கக	மோகினி	கக	நேசத்தான்
கஉ	கைக்கமலம்	கஉ	நாலூர்சென்ருன்	கஉ	பொற்பூமி	கஉ	நீதிமால்
க௩	மைபோன்மார்பன்	க௩	வெண்சீர்பெற்ருன்	க௩	கைகேயி	க௩	வைத்தீயான்
கச	வெண்வணப்பாரம்	கச	ஒன்னூர்செற்ருர்	கச	தூதனி	கச	ஆரூரான்
கரு	நூல்வேதியன்	கரு	ஈதேதூணும்	கரு	வாழ்ந்தீர்நீர்	கரு	தூர்செற்ருன்
கசு	நீர்பெற்றீர்கள்	கசு	கற்றீர்நூல்தான்	கசு	சீர்கூறீர்	கசு	செவ்வேலான்
கஎ	மையுறுகண்	கஎ	மாலையுற்ருன்	கஎ	ஊர்கேளீர்	கஎ	வேற்கையான்
கஅ	மூந்தீர்கூட	கஅ	முன்னிற்குமால்	கஅ	நூலோதும்	கஅ	மேற்கோயில்
ககூ	வையார்செல்வம்	ககூ	உண்டேன்வீருய்	ககூ	வாழ்மனு	ககூ	வெண்மதி
உ0	கற்கவேதம்	உ0	சிவன்கீற்ருய்	உ0	பூந்திரு	உ0	நீருடி
உக	ஈகைவேந்தன்	உக	பெண்ணீலியாம்	உக	வெண்ணீறு	உக	பத்தினி
உஉ	நீவெண்ணையன்	உஉ	நூலெண்மாலாம்	உஉ	துருகு	உஉ	புத்திரி
உ௩	நாடுகொண்டான்	உ௩	நீபோகாமா	உ௩	கைக்குத்து	உ௩	கோநீதி
உச	மைவாட்கண்ணூர்	உச	மையார்கண்ணூர்	உச	வண்டூதும்	உச	விண்ணீதி

சனி கர்க்கிச்சா.

௧	வேலான்	௧௩	உண்டேமால்
௨	கூத்து	௧௪	வேற்னிகயான்
௩	விண்மேல்	௧௫	மையொலி
௪	மைக்கொண்டல்	௧௬	சேவடி
௫	நீதிமன்	௧௭	கூத்தர்டி
௬	எண்துணன்	௧௮	விசிறி
௭	சொல்வேதம்	௧௯	வேள்வில்லி
௮	மண்கொண்டான்	௨0	நன்னீதி
௯	கூருமால்	௨௧	சீர்நீதி
௧0	கைவில்லான்	௨௨	முன்னீதி
௧௧	நாலுபா	௨௩	சீர்நீதி
௧௨	கண்பெற்றான்	௨௪	விண்ணீதி

சாவாக்கியம் முற்றிற்று.

விசேடவுரை.

கிரகங்களின் மத்திமப்புடத்திலே மந்தோச்சங்கவளாந்து மந்தச்சா அறியுமிடத்துச், சந்திரனை ஒழிந்த மற்றுங்கிரகங்களுடைய மந்தோச்சம் அக்கரராசிகமாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மந்தோச்சத்துக்குச் சொற்பகதியுண்டென்று கூறுகிற நூற்களுஞ் சிலவுள. ஏரோப்பைச் சாஸ்திரிகளுடைய நிதானப்படி மந்தோச்சகதி வருமாறு;

நூறுவருடத்துக்குச் செவ்வாய் மந்தோச்சகதி. இராசி. ௧. பாகை. ௫௧. கலை. ௪0. புதன் மந்தோச்சகதி, பாகை. ௧. கலை. ௩௪. குருமந்தோச்சகதி. பாகை. ௧. கலை. ௩௫. சுக்கிரன் மந்தோச்சகதி. பாகை ௧. கலை. ௨௧. சனி மந்தோச்சகதி. பாகை ௧. கலை. ௫0.

சுக்கிரன் மந்தோச்சமன்றி மற்றவைகளெல்லாம் இராசிக்கிரமமாக நடக்கும். சுக்கிரன் மந்தோச்சமோ இராகுவைப்போல இராசிக்கிரமத்தை விட்டு அதற்குமாறக நடக்கும்.

யோக்கியாதி.

சித்திரை —சூரியகதி வைப்பு.	
க	வேதாளம்
உ	தூதுதான்
ங	வீடாகீர்
ச	மாட்டுக்கு
ரு	கொண்டான்பெண்
சா	பேசீரே
எ	தூதன்கோலம்
அ	உடீர்படம்
கூ	சித்தன்சிவன்
க0	கண்டீரீழம்
கக	போனான்தாரம்
கஉ	நூலோவேதம்
கங	மதுமையல்
கச	வெள்ளிகண்டான்
கரு	காராளிதான்
கசா	சேலோசுறு
கஎ	விடுபூக்காண்
கஅ	மையின்மேலாம்
ககூ	சுறக்கொடி
உ0	கொல்லக்காதி
உக	நீயோகீலி
உஉ	சிவன்தூலி
உங	காராமேதி
உச	கொடிகொண்டீர்
உரு	மையின்வாரீர்
உசா	தேடீர்தீகீர்
உஎ	வென்றுகூறீர்
உஅ	தூதோகைத்தீர்
உகூ	கீதவண்டு
ங0	விண்பாலிக்கும்
ஙக	ஆணிமுத்து

வைகாசி—சூரியகதி தேடு.	
க	பதிமால்
உ	இப்போது
ங	நீர்ப்பெண்
ச	முன்னோன்போதன்
ரு	வெள்ளிசாரம்
சா	மேலோன்முத்தன்
எ	வைமின்செல்வம்
அ	சகம்போனான்
கூ	பாறீர்பாணா
க0	சீவனுக்காம
கக	காடுசென்றாள்
கஉ	முனமொழி
கங	வேதவில்லி
கச	தங்தோங்கூலி
கரு	ஈயிர்மேதி
கசா	வென்றாள்கண்டீர்
கஎ	போதமீயிர
கஅ	விண்டுகூறீர்
ககூ	கூறிவைத்தீர்
உ0	மையல்தாரும்
உக	கூறேமுற்றும்
உஉ	கண்டோஞ்சேது
உங	முத்துக்கோமோசம்
உச	கொடுசிற்றேட்டம்
உரு	ஈயிர்நூற்போதம்
உசா	மைவிடைகொற்றம்
உஎ	விண்ணிறபாரதம்
உஅ	தேடார்புத்தகம்
உகூ	விடார்மேழகம்
ங0	வெல்லக்கற்றார்கள்
ஙக	தானமீந்தார்கள்

யோக்கியாதி.

ஆனி—சூரியகதி நெல்லு.

க	கண்ணொளி
உ	தாரோபூண்
ங	விண்ணோதை
ச	வீணோதானம்
ரு	பூணோமுத்தம்
சு	செல்லோமேகம்
எ	மேலோர்கற்றார்
அ	மைபோலீந்தான்
கூ	கொற்றன்வென்றான்
கo	வண்ணக்கொடி
கக	வீரவில்லி
கஉ	கன்னுன்கூலி
கங	வேண்டார்கைவில்
கச	குடியர்ர்நீர்
கரு	நன்னீருண்ணீர்
கசு	மேனீர்தேடீர்
கஎ	புதுப்பந்து
கஅ	தாரோமுத்து
ககூ	மைபோற்சேது
உo	மூலங்கண்டோர்கள்
உக	ஆறாய்நீகோபம்
உஉ	கற்றாரேன்போர்கண்
உங	வெள்ளமோகடல்
உச	மாகத்தில்மகம்
உரு	மேலோபூதலம்
உசு	விண்ணோவையகம்
உஎ	தைக்குவந்தார்கள்
உஅ	குண்டுகீராம்பல்
உகூ	கொண்டுசென்றார்கள்
ஙo	கூறீர்சோதிடம்
ஙக	கற்றீர்சித்திகள்
ஙஉ	மேனிபூதியம்

ஆடி—சூரியகதி நெல்லு.

க	பொன்னோமின்
உ	கண்டோம்பூ
ங	நல்லோசை
ச	மாலோவானம்
ரு	காணோங்குற்றம்
சு	வானோமேகம்
எ	இன்றோவந்தாய்
அ	மின்னோநீபார்
கூ	இட்டோமென்றான்
கo	சீரோபொன்னி
கக	ஓதோமினி
கஉ	புதுக்குடி
கங	வைத்தீர்கேணி
கச	கீணீர்கண்டீர்
கரு	தேடினீர்சீர்
கசு	விதமென்றீர்
கஎ	எல்லாம்பொது
கஅ	பாடாய்சிந்து
ககூ	செனங்கூடும்
உo	தண்டங்கைக்கு
உக	போவோஞ்சாலோகம்
உஉ	எண்ணீர்யோகம்
உங	நீதமென்றோர்கள்
உச	பண்டுமைக்கோலம்
உரு	மையார்வாளகம்
உசு	கூறோமுகமன்
உஎ	விட்டீர்பெண்ணலம்
உஅ	போவாயோவானம்
உகூ	எண்ணும்பாதாளம்
ஙo	நீதிக்குமானம்
ஙக	வானமேதானம்

யோக்கியாதி.

ஆவணி—சூரியகதி நெல்லு.		புரட்டாதி—சூரியகதி தேடு.	
க	போகாமா	க	ஊரகம்
உ	கைவிட்டீர்	உ	சாதிமான்
ங	கைக்கும்பூ	ங	தேடீர்மீன்
ச	வைபடை	ச	புற்பொது
ரு	கேணிகடல்	ரு	கண்டார்நூல்
சா	தேடுஞ்சிங்கம்	சா	செல்விபெண்
எ	மேடந்தூரம்	எ	இந்துமேல்
அ	வெளியேகம்	அ	கைப்போபோகம்
கூ	சென்றுபோங்காண்	கூ	உண்டாங்கடல்
க0	பூதமின்னார்	க0	காணீர்மாடம்
கக	உண்டாருற்றார்	கக	வென்றீர்சிங்கம்
கஉ	சென்றாரெண்ணார்	கஉ	கூறீர்நீதம்
கங	கையால்வைப்பாய்	கங	இட்டீர்முத்தம்
கச	பாதிவட்டி	கச	தின்றீர்மூலம்
கரு	மீழ்வில்லி	கரு	பாரீர்செல்வம்
கசா	பூசிமுடி	கசா	கண்டீர்மேகம்
கஎ	வேணிவெளி	கஎ	சொன்னீரையம்
கஅ	கண்டீர்கைவில்	கஅ	தேடிச்சொன்னார்
ககூ	நிற்பீர்கண்டீர்	ககூ	செல்விவந்தான்
உ0	உண்ணீர்விடீர்	உ0	கூலிதாரார்
உக	கைவிட்டுண்ணீர்	உக	காராளிதான்
உஉ	வேதமெண்ணீர்	உஉ	பூங்விற்பாய்
உங	என்றும்பேசீர்	உங	போகஞ்சீராம்
உச	கூலியொன்று	உச	நீரின்சீராம்
உரு	முத்தம்பாரும்	உரு	பேசுஞ்சீராய்
உசா	ஈயும்பிட்டு	உசா	வாருருற்றார்
உஎ	நீரில்முத்து	உஎ	வென்றீர்முன்னாள்
உஅ	இளநெல்லு	உஅ	மடங்கூறார்
உகூ	பாட்டுத்தேடு	உகூ	புளிகூட்டார்
ங0	கரியோகொண்டல்	ங0	கைப்புக்கூட்டார்
ஙக	கோலஞ்சாலோகம்	ஙக	வாளால்வென்றார்

யோக்கியாதி.

ஐப்பசி—சூரியகதி வைப்பு.

௧ வேள்
௨ முற்றம்
௩ மின்னார்
௪ மதி
௫ கேணி
௬ பூணீர்
௭ வீடு
௮ சாலோகம்
௯ மைக்கொண்டல்
௧௦ வெற்பகம்
௧௧ பதிகம்
௧௨ நீவிரன்
௧௩ மேலுகம்
௧௪ காலம்பார்
௧௫ குன்றாதான்
௧௬ கைவிட்டார்
௧௭ இந்துமான்
௧௮ வெள்ளொலி
௧௯ பொன்னாணி
௨௦ தீவிழ்
௨௧ தேடூர்மின்
௨௨ பாட்டோதீர்
௨௩ மூலத்தீ
௨௪ பொன்னிகீர்
௨௫ தின்றீர்மீன்
௨௬ எடுத்தீர்
௨௭ வடக்கு
௨௮ குன்றாது
௨௯ கைவில்லு
௩௦ மின்னுக்கு

கார்த்திகை—சூரியகதிபோழ்

௧ நெல்லு
௨ வீடுமன்
௩ கடுக்காய்
௪ வைநீதி
௫ கூறீர்நீர்
௬ சீள்வீடு
௭ சொன்னீர்நூல்
௮ செல்விபெண்
௯ நீலிபேய்
௧௦ கிரியை
௧௧ நூலின்போதம்
௧௨ போலீர்மடம்
௧௩ விற்றீர்மாடம்
௧௪ கூறீர்சிவம்
௧௫ பொதுநீலம்
௧௬ சிறுமுற்றம்
௧௭ நூறுபூகம்
௧௮ சொன்னோம்வேதம்
௧௯ மீன்னோதையல்
௨௦ நூலோபோற்றார்
௨௧ மைபோலவந்தான்
௨௨ சிவன்வாறான்
௨௩ ஊசல்மின்னார்
௨௪ ஐயமீந்தான்
௨௫ விண்ணாடுற்றார்
௨௬ நூறாய்க்கூறாய்
௨௭ கைவானென்றான்
௨௮ நீதிபேசார்
௨௯ கூலிவைத்தான்

யோக்கியாதி

மார்கழி—சூரியகதி நல்லூர்.

௧	பாரகம்
௨	நீதாடா
௩	வெள்ளிடி
௪	வைத்தீர்சீர்
௫	கண்டோம்பூ
௬	சிங்கப்பெண்
௭	தன்றாவேல்
௮	தேடிவை
௯	சோறுபோகம்
௧௦	பாரோவானம்
௧௧	கூறான்சித்தன்
௧௨	பொதுநீலம்
௧௩	முன்னந்தாதன்
௧௪	தையில்வெள்ளம்
௧௫	மின்னோதையல்
௧௬	வெண்பாச்சொன்னாள்
௧௭	கண்டுவந்தான்
௧௮	பூதமின்னார்
௧௯	ே. ாநீசீராய்
௨௦	மீனோகூறாய்
௨௧	மாதாப்பெற்றாள்
௨௨	கற்றீர்மேலாய்
௨௩	கைப்புவைத்தான்
௨௪	தெய்வக்கதி
௨௫	குடிகாறி
௨௬	ஈதுவிதி
௨௭	வானக்குடி
௨௮	பொன்னீதாதி
௨௯	வைத்தீர்வெள்ளி
௩௦	வென்றேன்கைவில்

தை—சூரியகதி நல்லூர்.

௧	பாதாளம்
௨	ஈயிர்பால்
௩	நூலோதீர்
௪	மையாடு
௫	பந்துநூல்
௬	சிவன்றேர்
௭	குடிமை
௮	செல்லுக்கொண்டல்
௯	வையம்பாரம்
௧௦	குட்டிச்சித்தன்
௧௧	கைவிட்டோர்கள்
௧௨	தாரீர்முத்தம்
௧௩	கூறீர்சூதம்
௧௪	வைத்தீர்செல்வம்
௧௫	இதுவேதம்
௧௬	கூறுஞ்சைவம்
௧௭	பொன்போல்வந்தாள்
௧௮	விண்ணோர்வாறார்
௧௯	பொன்னோமின்னார்
௨௦	தூதோநீதான்
௨௧	சீரோமுன்னாள்
௨௨	கற்போநூல்தான்
௨௩	வைப்புக்கூற[illegible]
௨௪	சூதுவென்றான்
௨௫	வீறுபேசார்
௨௬	கடுக்கைத்தார்
௨௭	வைத்தீர்கொடி
௨௮	கூறீர்கவி
௨௯	ஈயீர்தாலி

யோக்கியாதி.

மாசி—சூரியகதி நல்லூர்.	
௧	குன்றூர்
௨	பொது
௩	சூதகம்
௪	கண்டூர்கள்
௫	நூலோதார்
௬	படித்தான்
௭	கூறும்பால்
௮	காராழி
௯	வென்றீர்விண்
௧௦	கானத்தீ
௧௧	செப்பினீர்
௧௨	நாளோது
௧௩	மேல்நாடு
௧௪	சீடுகு
௧௫	வேதநூல்
௧௬	விட்டூர்நூல்
௧௭	தேஞேபெண்
௧௮	நீவிபெண்
௧௯	வெப்புப்பெண்
௨௦	நீதானே
௨௧	விட்டூரே
௨௨	கார்ரோதை
௨௩	கார்ரவண
௨௪	தண்கீரை
௨௫	பொன்ஞேகொண்டல்
௨௬	வையம்போகம்
௨௭	காணிபோகம்
௨௮	தேடும்போகம்
௨௯	வெள்ளக்கடல்
௩௦	நுண்படம்

பங்குனி—சூரியகதி போழூர்.	
௧	வையம்
௨	வெள்ளி
௩	சூது
௪	உதகம்
௫	நீதியம்
௬	காருகம்
௭	கடமான்
௮	சொதிமான்
௯	பேசீர்மால்
௧௦	வெண்கொடி
௧௧	கோமுனி
௧௨	பாடிநீர்
௧௩	குடக்கு
௧௪	வேய்முத்து
௧௫	ஓதீர்நூல்
௧௬	மீன்ஞர்பெண்
௧௭	நூலோமேல்
௧௮	கைச்சீரே
௧௯	மடிமை
௨௦	நீதம்போதம்
௨௧	முத்தன்பதம்
௨௨	முத்தன்பாதம்
௨௩	மூலவிடம்
௨௪	வெல்லநீதம்
௨௫	வேதமுதல்
௨௬	வேதமூலம்
௨௭	வையஞ்செல்வம்
௨௮	சொன்ஞர்வேதம்
௨௯	கொண்டார்வையம்
௩௦	கற்ஞர்சொன்ஞர்

மானியாதி.

	சித்திரை.		வைகாசி.
௧	தேடீர்பொற்றார்	௧	பொதுக்கீதம்
௨	செல்விபோற்றாள்	௨	தண்ணீர்சீதம்
௩	உண்ணான்கொடான்	௩	மதிசீதம்
௪	நீதஞ்சொன்னான்	௪	வண்டார்கீதம்
௫	வாறேமோதான்	௫	மாயன்வீரன்
௬	ஒதுஞ்சைவம்	௬	வானோர்ஈசன்
௭	கைக்கிவளப்புன்ன	௭	ஆடுஞ்சிவன்
௮	வென்றான்சைவன்	௮	விட்டீர்சித்தம்
௯	முத்தன்சைவன்	௯	விண்ணிற்சிவம்
௧௦	நீயோனைசவன்	௧௦	மின்பாதியன்
௧௧	நானும்வேதன்	௧௧	சிவனிவன்
௧௨	தந்தீர்வேதம்	௧௨	நீயோசிவன்
௧௩	கைதாதேட	௧௩	நீளும்பாசம்
௧௪	வென்றவேதம்	௧௪	நீணீர்வாசம்
௧௫	பூத்தோன்வேதன்	௧௫	புள்ளிநாகம்
௧௬	சீறும்பெண்கள்	௧௬	உற்றார்மார்பன்
௧௭	விடீர்பெண்கள்	௧௭	உம்பர்நாதன்
௧௮	கடிப்பெண்கள்	௧௮	பூவோன்காமன்
௧௯	வையப்பெண்கள்	௧௯	சூடுமலர்
௨௦	மேலோபெண்கள்	௨௦	பூண்டீர்பதம்
௨௧	பூக்கும்பூகம்	௨௧	நெற்றிக்கண்ணன்
௨௨	தின்றீர்சூதம்	௨௨	வென்றான்கண்ணன்
௨௩	கிரிக்கூத்தன்	௨௩	செங்கண்மலர்
௨௪	வந்தாய்கூத்தன்	௨௪	சேவோனரன்
௨௫	போதக்கூற்றன்	௨௫	தேடுஞ்சொர்க்கம்
௨௬	தேடுமுத்தம்	௨௬	தேடீர்போகம்
௨௭	பூணீர்முத்தம்	௨௭	மையில்கோலம்
௨௮	குன்றிமுத்தம்	௨௮	மையாகொண்டல்
௨௯	மின்னார்முத்தம்	௨௯	ஐயன்கோலம்
௩௦	தந்தமுத்தம்	௩௦	மையோகோலம்
௩௧	கொள்ளோமுத்தம்	௩௧	தொல்லோன்போதம்

மானியாதி.

ஆனி.

௧ நீறுவை
௨ கைவீணை
௩ மின்சீதை
௪ தேய்பிறை
௫ வான்பிறை
௬ பூவாடை
௭ தடாதை
௮ குகணை
௯ சைவோணை
௧0 நீண்டோணை
௧௧ தேடுந்தேன்
௧௨ சிறுத்தேள்
௧௩ பெற்றீர்வேல்
௧௪ தாரீர்வேல்
௧௫ சூலிவேல்
௧௬ சோதிவேல்
௧௭ குன்றுவேல்
௧௮ சைவன்வேல்
௧௯ சிவன்வேல்
௨0 வேலோனே
௨௧ தாரேங்கேள்
௨௨ பூணும்பெண்
௨௩ பந்துப்பெண்
௨௪ உண்டீர்பெண்
௨௫ போனீர்பெண்
௨௬ வீட்டிற்பெண்
௨௭ வேண்டாம்பெண்
௨௮ மின்றாள்பெண்
௨௯ வென்றபெண்
௩0 வந்தபெண்
௩௧ பூவோன்பெண்
௩௨ பொன்றோபெண்

ஆடி.

௧ மாறோபெண்
௨ நீயோபெண்
௩ பூவோபெண்
௪ தேவோபெண்
௫ மோகப்பெண்
௬ வாதப்பெண்
௭ நீதப்பெண்
௮ குணப்பெண்
௯ செல்வப்பெண்
௧0 சைவப்பெண்
௧௧ வந்தாள்பெண்
௧௨ மின்றாள்பெண்
௧௩ உண்ணாப்பெண்
௧௪ வென்றாள்பெண்
௧௫ கைவாட்பெண்
௧௬ வந்திப்பெண்
௧௭ மிடிப்பெண்
௧௮ புத்திப்பெண்
௧௯ வெற்றிப்பெண்
௨0 கைவிற்பெண்
௨௧ வந்தீர்பெண்
௨௨ நின்றீர்பெண்
௨௩ நீணீர்பெண்
௨௪ பூணீர்பெண்
௨௫ வேண்டீர்பெண்
௨௬ ஒருபெண்
௨௭ வாழும்பெண்
௨௮ வீறும்பெண்
௨௯ கூத்துப்பெண்
௩0 தேடும்பெண்
௩௧ போதோன்வேள்

மாணியாதி.

ஆவணி.

௧	பூவோன்வேள்
௨	மாரவேள்
௩	வென்றவேள்
௪	விடான்வேள்
௫	வைவான்வேள்
௬	குன்றில்வேள்
௭	கண்டீர்வேள்
௮	பூவில்வேள்
௯	வாடும்வேள்
௧0	தேவும்வேள்
௧௧	நீரோதை
௧௨	பொற்சவை
௧௩	குவளா
௧௪	வண்ணாவண
௧௫	வென்றாவண
௧௬	விண்சிலை
௧௭	கைக்கிவளா
௧௮	சீர்சீதை
௧௯	போதுவை
௨0	தூதுவை
௨௧	வாணோசொர்க்கம்
௨௨	தேவோன்போதன்
௨௩	சிவயோகம்
௨௪	தையல்மோகம்
௨௫	குன்றாப்போகம்
௨௬	மண்ணிற்போகம்
௨௭	வெறிபோகம்
௨௮	தாரீர்போகம்
௨௯	பேணீர்போகம்
௩0	நீடும்போகம்
௩௧	போதோன்மதன்

புரட்டாதி.

௧	மாகனகம்
௨	விளாம்பழம்
௩	துடிப்பணம்
௪	சூடீர்மலர்
௫	தேடும்பணம்
௬	போதநாதன்
௭	வந்தான்மாரன்
௮	விண்ணில்நாதன்
௯	உண்டீர்ஞாலம்
௧0	நூறுகாதம்
௧௧	மேலோன்சிவன்
௧௨	ஐயன்சிவன்
௧௩	நன்னிமித்தம்
௧௪	வீடீர்சித்தம்
௧௫	நீடுஞ்சிவன்
௧௬	நூல்சொல்வீர்கள்
௧௭	தெய்வமீசன்
௧௮	மையார்நீலம்
௧௯	கண்டீர்தீர்த்தம்
௨0	ஆடுந்தீர்த்தம்
௨௧	ஈன்றோன்முத்தன்
௨௨	கூத்தன்முத்தன்
௨௩	வெண்பாக்குணம்
௨௪	மையிடுங்கண்
௨௫	ஒருமுகம்
௨௬	நாணோகூத்தன்
௨௭	ஈழந்தாரம்
௨௮	உண்டாம்பூகம்
௨௯	வெற்றிச்சூலம்
௩0	பேசீர்நூல்கள்
௩௧	போதோன்செல்வன்

மாணியாதி.

ஐப்பசி.

௧	வேலோன்செல்வம்
௨	மூலபெலம்
௩	நீற்றான்செல்வன்
௪	வாணிற்செல்வம்
௫	போனீர்பெண்கள்
௬	தேடீர்பெண்கள்
௭	கூத்துப்பெண்கள்
௮	சீரோவேதம்
௯	ஞானவேதம்
௧௦	சொன்னார்வேதம்
௧௧	மேலாம்வேதம்
௧௨	பூவில்வேதன்
௧௩	சீர்சீர்வேதம்
௧௪	நானும்வேதன்
௧௫	போதோவையம்
௧௬	வேலோவையம்
௧௭	சூலக்கையன்
௧௮	நீறார்கையன்
௧௯	வாரிக்கையன்
௨௦	கொண்டீர்மையல்
௨௧	வேண்டீர்வையம்
௨௨	பூணுஞ்சைவம்
௨௩	வீறேசொல்லான்
௨௪	காணச்சொன்னான்
௨௫	போதான்சொல்லான்
௨௬	வேண்டான்கொடான்
௨௭	கூலிகொடான்
௨௮	தீண்டீர்பொற்றார்
௨௯	மாடுகொள்ளான்
௩௦	போதோன்வந்தான்

கார்த்திகை.

௧	ஈசன்வந்தான்
௨	பைந்தார்தந்தான்
௩	இட்டீர்நன்றாய்
௪	ஏறுகந்தான்
௫	நாதன்தாதா
௬	வென்றான்தாதா
௭	கற்றீர்வாயால்
௮	கூத்துக்காண்பாய்
௯	போதம்விடார்
௧௦	புல்வால்விட்டான்
௧௧	கைவில்விடான்
௧௨	நீறுவிடான்
௧௩	கேட்போம்சீராய்
௧௪	இல்லாளீந்தாள்
௧௫	செல்விசீறாள்
௧௬	மாதுதீண்டான்
௧௭	கூட்டோம்புலால்
௧௮	நன்றாயுண்பாய்
௧௯	புத்திகுன்றார்
௨௦	பொன்னுமுண்டாம்
௨௧	வீறேகூறாய்
௨௨	மையல்கூறாய்
௨௩	விதிபூவான்
௨௪	வேண்டீர்பூந்தார்
௨௫	மாலோவென்றான்
௨௬	வெல்லச்சென்றான்
௨௭	கதிசென்றான்
௨௮	பூவீயென்றான்
௨௯	போதோவேதா

மானியாதி.

மார்கழி.		தை.	
க	ஈந்தோன்வேதா	க	ஏறுகைத்தான்
உ	மேலோன்வேதா	உ	பூவுறைந்தான்
௩	நாதன்வேதா	௩	வீடுவைத்தான்
ச	நூலன்வேதா	ச	நாவுறைந்தான்
ரு	ஓதான்வேதா	ரு	போதுறைந்தான்
சா	ஈன்றான்வேதா	சா	வேண்டீர்கையால்
எ	வேண்டான்வேதா	எ	பூண்டீர்கையால்
அ	ஆதிவேதா	அ	ஈட்டீர்கையால்
கூ	பூவில்வேதா	கூ	தந்தீர்கையால்
க0	கொள்ளீர்சேதா	க0	கைக்கிவளப்பா
கக	ஈவீர்சேதா	கக	செல்வியைப்பார்
கஉ	கேட்பீர்சேதா	கஉ	முனியைப்பார்
க௩	காடுவேண்டாம்	க௩	விதியைப்பார்
கச	சூதுவேண்டாம்	கச	மதியைப்பார்
கரு	போதாவனைப்பார்	கரு	வையாவைப்பார்
கசா	நீற்றோனைப்பார்	கசா	வேண்டாட்டைப்பார்
கஎ	மேலோனைப்பார்	கஎ	உற்றுரைப்பார்
கஅ	காமனைப்பார்	கஅ	விற்றுரைப்பார்
ககூ	சூரனைப்பார்	ககூ	கண்ணனைவார்
உ0	போவானைப்பார்	உ0	ஐயனைப்பார்
உக	ஈர்வானைப்பார்	உக	செல்வத்தைப்பார்
உஉ	சேதாவைப்பார்	உஉ	வீரத்தைப்பார்
உ௩	ஆதியைப்பார்	உ௩	மாரனைப்பார்
உச	பூமியைப்பார்	உச	போதனைப்பார்
உரு	பொன்வீரையான்	உரு	மேலோனைப்பார்
உசா	ஈவீர்கையால்	உசா	பூஞ்சோலைகாண்
உஎ	தேடீர்கையால்	உஎ	நீரோடைசதான்
உஅ	நாடுவைத்தான்	உஅ	பாட்டோசைதான்
உகூ	பூவுறைந்தாள்	உகூ	போதோனைப்பார்
௩0	போதாசோதி		

மாணியாதி.

மாசி.

க தீதுவேண்டாம்
உ தேறீர்மேலாய்
௩ வாழ்வீர்மேலாய்
௪ பூவில்வேதா
௫ போதில்வேதா
௬ நீதான்வேதா
௭ ஏதம்வேண்டாம்
௮ சாகவேண்டாம்
௯ தூயோன்வேதா
க0 தோலோன்வேதா
கக வீடுபெற்றான்
கஉ தேடீரெல்லாம்
க௩ ஆய்ந்தீரெல்லாம்
க௪ பூமிபெற்றான்
க௫ சோதிபெற்றான்
க௬ ஈந்தான்வென்றான்
க௭ வேதன்வென்றான்
க௮ நாதன்வென்றான்
க௯ ஈவோன்வென்றான்
உ0 கோணேவென்றான்
உக வீறுகூறாய்
உஉ கேட்பீர்நூல்தான்
உ௩ பாடீர்நூல்தான்
உ௪ தூணிபூண்டான்
உ௫ ஓற்றீபூரான்
உ௬ சீராறான்
உ௭ வேதநூல்தான்
உ௮ ஆய்ந்தபூந்தார்
உ௯ தூட்டோம்பூந்தார்
௩0 கொண்டோம்பூந்தார்

பங்குனி.

க தொழும்புள்ளான்
உ சொற்சீருள்ளான்
௩ சோதியுள்ளான்
௪ பொன்மார்புள்ளான்
௫ போதமுள்ளான்
௬ போதோனுற்றான்
௭ தொண்டுசீராம்
௮ கொள்வீர்சீராம்
௯ சோதிநீதான்
க0 ஓதாய்நீதான்
கக சோகமீந்தான்
கஉ போதோன்வீயான்
க௩ ஒற்றுவிட்டான்
க௪ கோநீதிமான்
க௫ பொறிவிடான்
க௬ பொன்னாதியான்
க௭ சொர்க்கம்விடான்
க௮ ஒப்பொன்றிலான்
க௯ கொங்குத்தாரான்
உ0 சொற்சீர்பார்த்தான்
உக சோதிவாறான்
உஉ ஒன்றாகாதான்
உ௩ கோலத்தாரான்
உ௪ போதோன்வாழ்நாள்
உ௫ ஒன்றுதந்தான்
உ௬ கொண்டோர்நன்றாய்
உ௭ சோதிவந்தான்
உ௮ தோலாதமால்
உ௯ சொல்லவல்லான்
௩0 தொல்லோன்வந்தான்

சோத்திய வாக்கியம்.

செவ்வாய் வாக்கியம்.

குடிகெடாதே சாருங்குற்றம்	மாலோன்கீ	இருணம்
வைதோவணக்கேளோ நீதிநூல்	உண்டோபோ	தனம்
மன்னுவனயேதன்ருய் சிவம்	செல்வாயோ	தனம்
தந்தீரென்றுகேளேன் நான்	திமிரம்	தனம்
தெட்டியேதுண்டசெற்றம்	நீர்போதம்	இருணம்
நீபோவைகையூரகம்	தேவிநூல்	தனம்
பரிவிருத்தி வாக்கியம்	போனேனென்	

புதன் வாக்கியம்.

தர்தாவோ நீசெல்வர்கைக்குளம்	கிளியோ	இருணம்
சீருளகோன்தேவூரன்	பண்சொல்லோம்	தனம்
திருவொடுசெல்லீர்	கைநீளம்	தனம்
முதலநீருளா	என்றீர்நீர்	இருணம்
பரிவிருத்தி வாக்கியம்	மூதண்டம்	

வியாழன் வாக்கியம்.

பெற்றதுகாண்பீரோபெருக	மன்னுரான்	இருணம்
கூறியுண்டேன்றே நீ என்வண	கன்றேகோ	தனம்
பொய்யும்பேசீர் நூறுகாலம்	கையோபொன்	இருணம்
செல்வனே கற்றோர்க்குநூல்	கிளிகள்	தனம்
எமதுமதி சோதி	மண்பெற்றோம்	இருணம்
தேடீர்கையில் முதலால்	தையலூர்	இருணம்
நில்லீர்செவ்வேளின்சீர்	நீசெல்லாய்	தனம்
பரிவிருத்தி வாக்கியம்	வைகையில்	

வெள்ளி வாக்கியம்.

மீளீர்செல்வியை மன்னூர்கரம்	பேதமோர்	தனம்
வைதோற்குத்தீயைச் செல்விநீ	போமோபொன்	தனம்
தேன்போற்சிதைக்கு நீசெல்வன்	கையார்பொன்	தனம்
இன்றுகூறுமென்றேனே	பெருமோ	இருணம்
காடாகாபூவைநீமீள்	தாமோதரா	தனம்
சேரியையடைவாய்	மீளீர்மன்	இருணம்
பரிவிருத்திவாக்கியம்	நீர்சேரும்	

சனி வாக்கியம்.

தேவர்நீர்செல்லீர் கைவேலுடன்	கூத்தாடி	இருணம்
பேயோவீதிக்குப்போமென்னும்	குன்றோபோ	தனம்
விடான்சீதையைமாதேவன்	தினமோ	இருணம்
போதோமதுவுளதாம்	நில்லீரோ	தனம்
வாடிநீயூரைப்போக்க	கற்றேநீ	தனம்
பரிவிருத்திவாக்கியம்	பேரெயில்	

செவ்வாய்க்கு வாக்கியம்.

முதற் பரிவிருத்தி.

முடிவிலான் சீர்பெற்றேன்	௪0	இருணம்
போற்றும்வேலன் புத்தூரோன்	௮0	இருணம்
தையல்மீளக் கூறீரோ	௧௨0	இருணம்
ஒருமீன்போற் பெண்கண்டோம்	௧௫0	இருணம்
ஈயுமென்றாலெளிதோ	௧௮0	தனம்
மிடிதீர்ப்பதேனென்றோம்	௨௧0	தனம்
ஏற்றம்வேண்டாமேழைபோ	௨௩0	தனம்
முன்னோன்காவல் வையகம்	௨௫0	தனம்
வேகமுண்டாம் பைநாகம்	௨௭0	தனம்
நடுவீடோபோதனிடம்	௨௮௫	தனம்
கேளீர்சிவனோ நம்மீசன்	௩00	தனம்
கூற்றுறழாமொய்ம்பன் கும்பன்	௩௧௫	தனம்
பூவோடையானோ தலைவன்	௩௩0	தனம்
வெய்யோனிற்போமவன் மாலாம்	௩௪0	தனம்
போம்விண்ணூர் போகநன்றுகாண்	௩௫0	தனம்
வெற்றிவேலோன் கந்தவேளாம்	௩௬0	தனம்
குறுமைக்கோணல் சனியின்	௩௭0	தனம். வ.
ஏற்பீர்நைவோர்க்கபஞ் செய்யில்	௩௮0	தனம்
தூயவேலோன் பதம்போற்றீர்	௩௯0	தனம்
எழுதுகொண்டல் வண்ணனீ	௪00	தனம்
பேதமில்லோன் பதம்போற்றீர்	௪௧0	தனம்
வாயாததோ வல்லனீதி	௪௨0	தனம்
சொல்வீர்போமோ தனம்வைத்தால்	௪௩0	தனம். நீ.
பாடவல்லோர் பலரென்றார்	௪௪0	தனம்
பண்ணோதிப் பொற்பதம்பாடாய்	௪௫0	தனம்
சோதியென்போன் நற்கண்சூலம்	௪௬௫	தனம்
நூலோதி நமஸ்கரிக்க	௪௮0	தனம்
கூத்தோன்கொன்றான் மதனையோ	௪௯௫	தனம்
பெற்றீர் பெருதனவுண்டோ	௫௧0	தனம்
கைவிற்பேற்றே மீன்னோ	௫௩0	தனம்
பொன்போல்வோன் வாரானோ	௫௫0	இருணம்
கண்டீர்பத்தோ கற்றீரோ	௫௭0	இருணம்
நையாதையா வந்தீரோ	௬00	இருணம்
போனான்வெய்யோன் மால்பெற்றோம்	௬௩0	இருணம்
உண்டின்றுவாரான் வெய்யோன்	௬௬0	இருணம்
கச்சியோ காசியூரோ	௭00	இருணம்
பானுகுல நீபெற்றேன்	௭௪0	இருணம்
புற்றிலரவு பூண்போன்	௭௮0	இருணம்

சேவ்வாய்.

இரண்டாம் பரிவிருத்தி.

பாரீர்பெற்ருேர் நூல்தானே	௪0	இருணம்
திருநீற்ருேனென்ருேமோ	௮0	இருணம்
முடிவிலோன் சேவுள்ளோன்	கஉ0	தனம்
பொருதுவாறேன் வெலோய்	கரு0	தனம்
மானவேலன் வைகையோன்	கஅ0	தனம்
ஐயாபோரப் போந்தவனயோ	உக0	தனம்
பேசு நீதானேந்தவனயோ	உ௩0	தனம்
விடலையோ வனம்போவன்	உரு0	தனம்
குற்றமில்லாத கனகன்	உஎ0	தனம்
குறிச்சி காதம்	உஅரு	தனம்
பெற்ருேம் பிறப்போட	௩00	தனம்
வியனுகாதோத	௩கரு	தனம்
நீண்டான்போற் போந்தவனயோ	௩௩0	தனம்
மீள முன்போன வேலோன்	௩௪0	தனம்
புலாவலப்போக்க வென்ருேம்	௩ரு0	தனம்
பேசீர் மாமதனுலோ	௩௬0	தனம்
வேலோன் குறவருரோன்	௩எ0	தனம்
மான்பின் கூடவந்தீரோ	௩அ0	தனம்
எப்போ கூடவந்திரோ	௩௯0	தனம். வ.
கிரிநீளம் கண்டாமோ	௪00	தனம்
வெறிக்கமலன் முன்னேன்	௪க0	தனம்
மேலோன்வேலோ கண்தானே	௪உ0	தனம்
போதநீண்டோன் கண்ணனே	௪௩0	தனம்
போதமானேன் கந்தனே	௪௪0	தனம்
அடுத்தோர்போல் வந்தீரோ	௪ரு0	இரும். நீ.
குமாரன்போதமுள்ளோன்	௪௬ரு	இருணம்
செப்பாய்நீயோ கண்பெற்ருய்	௪அ0	இருணம்
கற்ருேரைப்போற் கண்ணனென்ருேம்	௪௯ரு	இருணம்
குருநீத்தவன் வெய்யோன்	ருக0	இருணம்
வைதுவிட்டால் வகையோ	ரு௩0	இருணம்
கூறீர்நீர்போனுன் வேலோன்	ருரு0	இருணம்
பூக்கொண்டு வந்தானனென்னே	ருஎ0	இருணம்
வேதமானேன் பின்செல்வோன்	௬00	இருணம்
நின்ருனேமால்பின் சென்ரேன்	௬௩0	இருணம்
பானுவேபோனீ வெய்யோன்	௬௬0	இருணம்
போதோநீயோ புத்திரோன்	எ00	இருணம்
மெய்யோபொய்யோ கூறீரோ	எ௪0	இருணம்
போற்றீர்மெய்யாங் கூத்தன்தோள்	எஅ0	தனம்

செவ்வாய்.

மூன்றும் பரிவிருத்தி.

இன்று கூத்தாடென்னுமோ	௪0	தனம்
கூத்தாடென்றுற் கேளேனே	௮0	தனம்
போற்றாய் வேலானையேனே	௧௨0	தனம்
போதங்கண்டாய் போகமேனே	௧௫0	தனம்
செப்புமிடம் ரேகையோ	௧௮0	தனம்
நீயார் பூவையோ	௨௧0	தனம்
தானுவோ மாலென்போன்	௨௬0	தனம்
நில்வீர்நீர்டோன் கண்டீரோ	௨௫0	தனம்
முன்னீர்பெற்ற வண்ணமோ	௨௭0	தனம்
வாருங்கூத்தாட வந்தோம்	௨௮௫	இருணம்
வேதமுன்னேன் மாறிவோன்	௩00	இருணம்
தந்தீர்தார்மன்று சூடோம்	௩௧௫	இருணம்
சூதோதையலாயேதோ	௩௩0	இருணம்
கூத்தாடான்காண் பாலகன்	௩௪0	இருணம்
மணங்தன்றுதான் வீரன்	௩௫0	இருணம்
சூதுகூறுதான் சூரன்	௩௬0	இருணம்
வெற்றிசெய்தான் மால்தூதன்	௩௭0	இருணம்.வ.
குருகூர்வாழ் மாதராம்	௩௮௫	இருணம்
வாளமுண்டான் வாழ்த்தினன்	௩௯0	இருணம்
மால்தாழ்வாழ்த்தாய் வாழ்வுண்டாம்	௪00	இருணம்
மனுவேதந் தர்மமா	௪௧0	இருணம்
கற்றோர்முன்கற்றார் சாயார்	௪௨0	இருணம்
வேள்முதல்வன்காண் வில்லால்	௪௯0	இருணம்
பேசீர்மைபோல்வாளுமால்	௪௪0	இருணம்,நீ.
காமனையொப்பானென்க	௪௫0	இருணம்
கொடிபோல் வாடுவள்	௪௭௫	இருணம்
கூற்றேய்பீர் பற்றுதிகல்	௪௮0	இருணம்
வேலனைக்கண்டான் வாழ்வன்	௪௯௫	இருணம்
கற்றீர்துமாராபோத	௫௧0	இருணம்
கையாடேந் சோதிவேலோன்	௫௩0	இருணம்
ஊற்றங்கூற்றம் பின்பேனே	௫௫0	இருணம்
கூடிச்சென்றன் சிற்றூரோன்	௫௭0	இருணம்
தனமுடனீ பெற்றேன்	௬00	இருணம்
நீதிமிக்கோன் முன்றுலோ	௬௩0	இருணம்
வந்தீர்நாமாது நீரோ	௬௪0	இருணம்
மூதுரைபண் கூறேமோ	௭00	தனம்
முற்கதைகள் செப்புவோம்	௭௪0	தனம்
வில்லோன்போனன் வேளேபோல்	௭௮0	தனம்

செவ்வாய்.

நாலாம் பரிவிருத்தி.

வாடாபற்றுரை வென்றேன்	௪0	தனம்
துட்டாவாடா போகவென்றேம்	௮0	தனம்
பூத்தானிராவணமென்போம்	௧௨0	தனம்
இப்போவுற்றமுண்டோ	௧௫0	தனம்
வாரீரென்போ மன்றுடோம்	௧௮0	தனம்
ஆடும்பெம்மானல்லோ கோன்	௨௧0	இருணம்
எல்லாமொக்கப் பார்த்தீரோ	௨௩0	இருணம்
முத்தனுமால்தாள் மூத்தோன்	௨௫0	இருணம்
மதன்விற்போரின் மேலோன்	௨௭0	இருணம்
பொற்குன்றேன்மன்றிற் போதன்	௨௮௫	இருணம்
கையாலெய்த சித்தசன்	௩00	இருணம்
புகழில்லான் பின்தீயன்	௩௧௫	இருணம்
குலியென்பான் வில்வீரன்	௩௩0	இருணம்
ஆதிசைவாதியென்க	௩௪0	இருணம்
மன்றுன்தொல்லோமீச்சைசவன்	௩௫0	இருணம்.வ;
நீண்டாளெப்போ நீபோகாய்	௩௬0	இருணம்
கதிர்வேலான் கிரிகாண்	௩௭0	இருணம்
சொற்குருவாங் திருமால்	௩௮0	இருணம்
ஈறிலானுதி நீதான்	௩௯0	இருணம்
செப்பும்வேலன் சிற்றூரான்	௪00	இருணம்
செப்பீர்துலஞ் சிற்றுண்டார்	௪௧0	இருணம்
மதிவிரவியமால்	௪௨0	இருணம்
துய்யான்காதலி சொன்னாள்	௪௩0	இருணம்.நீ.
செல்விக்கான சிந்தூரம்	௪௪0	இருணம்
வேலனீள்தமிழ் வீரன்	௪௫0	இருணம்
மிகுசெல்வனிந்திரன்	௪௬௫	இருணம்
கயத்திற்காவியாங்கண்	௪௮0	இருணம்
மேனிவலயாதிபாதம்	௪௯௫	இருணம்
மன்னுநூலோன் சீர்மையோன்	௫௧0	இருணம்
போகான்செல்வனீள் வேலோன்	௫௩0	இருணம்
நீதிவேலான் சீர்பெற்றேன்	௫௫0	இருணம்
சோதிப்போன் மன்றுள்முன்னேன்	௫௭0	இருணம்
நீதிவைப்பாதும் மாலோன்	௬00	இருணம்
மாலோபொருன் தூதாசொல்	௬௩0	தனம்
பேசீர்நலம்பெற்றீரோ	௬௬0	தனம்
குன்றுப்பாதமே பெற்றேம்	௭00	தனம்
கைவில்லிப்படையெப்போ	௭௪0	தனம்
நைந்தீர்மீளப் போவதென்னே	௭௮0	தனம்

செவ்வாய்.

ஐந்தாம் பரிவிருத்தி.

மதனூல் வல்லவனென்ருேம்	௪0	தனம்
தேவியூர் கண்டீரோ	௮0	தனம்
வேலன்முகங் கண்டோமோ	௧௨0	இருணம்
வாருடுபோகார் தீயோர்	௧௫0	இருணம்
தீனம்நீர்வாராய் வேலோய்	௧௮0	இருணம்
செங்கோலான் வழியேபோம்	௨௧0	இருணம்
சோதிநிலாவிலேயோ	௨௩0	இருணம்
ஒதாதீரோதீரையோ	௨௫0	இருணம்
துண்ணீர்த்த நீர்மையோன்	௨௭0	இருணம்
வையகமாள்வீர்போத	௨௮௫	இருணம்
போயோசெப்பாய் சீர்பாதம்	௩00	இருணம்
உபாயமோதுமுடன்	௩௧௫	இருணம்
மாவீதிபோதுவேலன்	௩௩0	இருணம்.வ.
வேள்கிரிபோலும் வந்தான்	௩௪0	இருணம்
கண்டான்காண் பொதுநித்தர்	௩௫0	இருணம்
மாதுமைதான் வீறுளாள்	௩௬0	இருணம்
வேந்தர்நூல் பாரீரேழாய்	௩௭0	இருணம்
பேசீர்மாலானீர் வேலாய்	௩௮0	இருணம்
வேலிவனத் தந்தீரென்ருன்	௩௯0	இருணம்
நீயோசெல்வ நீடுரான்	௪00	இருணம்
பூணீர்புகழீராஞர்	௪௧0	இருணம்
குறிகுணனீபேச	௪௨0	இருணம்.நீ.
கோலக்கூத்தனீவெல்ல	௪௩0	இருணம்
கேளாய்வேலனீவீரன்	௪௪0	இருணம்
வந்தான் மன்ஞசீரியன்	௪௫0	இருணம்
திருவூர்வாழ்வீர்போத	௪௬௫	இருணம்
கேளினிப்பொதும் வேலோய்	௪௮0	இருணம்
சொன்ஞர் நல்லகுருவோ	௪௯௫	இருணம்
செப்பீர் வையமுண்டாஞேர்	௫௧0	இருணம்
நீஞங்கண்ஞே கூற்றமோ	௫௩0	இருணம்
கொள்வோங் குலங்கூறிப்போம்	௫௫0	தனம்
நடுக்கேளாவூருண்டோ	௫௭0	தனம்
முன்னீரொப்பா மெய்யென்போம்	௬00	தனம்
படித்திலனே வேலோன்	௬௩0	தனம்
சிந்தித்தூர்போகை வேலோன்	௬௬0	தனம்
வாஞள்வெய்யோன் போலப்பெற்ருேன்	௭00	தனம்
நைவாற்கேஞே நலம்பெற்ருேம்	௭௪0	தனம்
சூது பேசீரோ	௭௮0	தனம்

சேவ்வாய்.

ஆரும் பரிவிருத்தி.

தனுப்பெற்றேன் மதனே	௬0	இருணம்
செருவீரேதார் மிக்கோர்	௮0	இருணம்
நாமிப்போ போமினென்றேம்	௧௨0	இருணம்
மிக்கோன் வையத்தில்வெய்யோன்	௧௫0	இருணம்
போதம்பெற்றேர் சீர்பெற்றேர்	௧௮0	இருணம்
போகீர்மீளார் நீள்வேலோர்	௨௧0	இருணம்
சொல்லீர்குன்றே முலையோ	௨௩0	இருணம்
கூறுநுமது கோபம்	௨௫0	இருணம்
தூதோதுமாதுகண்	௨௭0	இருணம்
முத்துப்போலோ மூரல்கள்	௨௮௫	இருணம்
கிளிக்குண்டோ சூதகம்	௩00	இருணம்
தேவனெங்கோ பூதலம்	௩௧௫	இருணம்
குடிகேடோ கூமூர்கள்	௩௩0	இருணம்
பாரமென்றேம் பூபாரம்	௩௪0	இருணம்
வாராய்நீயோதா தின்னம்	௩௫0	இருணம்
கண்டீரோ பொய்யூர்நீழல்	௩௬0	இருணம்
பொருங்கூற்ருகும் வீரன்	௩௭0	இருணம்
விடீர்நிலாவு மீக	௩௮0	இருணம்
மதுரமாகுந் தேன்போல்	௩௯0	இருணம்
மாருதமாலும் பெற்றேன்	௪00	இருணம்.நி.
வைத்துவந்தான் புத்தூரோன்	௪௧0	இருணம்
புதுநிலா முடியோன்	௪௨0	இருணம்
மனுநூல் மாதுகண்டோம்	௪௩0	இருணம்
முனீவோரோ நூல்கற்றேர்	௪௪0	தனம்
பொன்னெடு பொன்பூணீரோ	௪௫0	தனம்
கீணீராழங் கூறீரோ	௪௬௫	தனம்
மீக்கார்தக்கார் பூணூலோர்	௪௮0	தனம்
பொய்யுமோதோம் மெய்பெற்றேம்	௪௯௫	தனம்
இன்றுபோதம் பெற்றேனே	௫௧0	தனம்
தாருநீர்தாரென்றேத	௫௩0	தனம்
வேலவனைப்போல் மேலோர்கள்	௫௫0	தனம்
நின்றேனீதான் வேவளப்போல்	௫௭0	தனம்
தூரதூரங் கைவேலோய்	௬00	தனம்
இன்றுபேசோம் போகவேலோய்	௬௩0	தனம்
சீசீமன்னே வளம்பேசோம்	௬௬0	தனம்
மைநிறத்தீரோ	௭00	தனம்
வானத்தோனே மகத்தோன்	௭௪0	இருணம்
வேலன்வென்ருன் கண்டீரோ	௭௮0	இருணம்

சேவ்வாய்.

ஏழாம் பரிவிருத்தி.

மாதாவிலாதான் பூவோன்	ச0	இருணம்
மீளீரேதனியென்றேம்	அ0	இருணம்
வேள்சீரியவீ பெற்றேன்	கஉ0	இருணம்
கோலமால் போலும்பெற்றேன்	கரு0	இருணம்
மூதுரை வருமென்றேன்	கஅ0	இருணம்
மேலோரென்போர் பூணூலோர்	உக0	இருணம்
குன்றுவேதங் கூறுவோம்	உங0	இருணம்
கற்றுக்கேட்டார் கூரியோர்	உரு0	இருணம்
மீளீர்வேலோயென்னவோ	உஎ0	இருணம்
கோதாயுன் கற்பெளிதோ	உஅரு	தனம்
பாவோத நாச்செல்லுமோ	ங00	தனம்
பூமாதுதானென்றேத	ஙகரு	தனம்
பூணீர்பெற்றல் மெய்யீழம்	ஙங0	தனம்
மாலோவேலாவென்னயன்	ஙச0	தனம். வ.
வேதாவென்பான் மெய்யுள்ளான்	ஙரு0	தனம்
வெளுந்தீயான் வெய்யோனில்	ஙசு0	தனம்
கற்போற்காவான் வெற்பாளி	ஙஎ0	தனம்
முத்தாபையச் செல்பதி	ஙஅ0	தனம்
செவிக்கென்ன செப்பேனுன்	ஙகூ0	தனம்
சென்றேமென்பதென் வேலா	ச00	தனம். ரி.
இப்போபேசச் செல்லுநான்	சக0	தனம்
சித்தங்கொடார் செல்வியார்	சஉ0	தனம்
குளிர்நிலாப்பெண் பாற்காம்	சங0	தனம்
நீதிகெடாதென் தேசம்	சச0	தனம்
வையமாள்வோன் தேவூரன்	சரு0	தனம்
கற்றோர்போலப் பேசுவன்	சசுரு	தனம்
வைவோன்வையங் கேளீழம்	சஅ0	தனம்
கைதாவேலா மேலாக	சகூரு	தனம்
கேட்போமேலோவண வரம்	ருக0	தனம்
பெற்றீர்மன்று வையகம்	ருங0	தனம்
மாலுறுபோதோன் மதனன்	ருரு0	தனம்
மீகச்சொன்னுய் போதவனயோ	ருஎ0	தனம்
கறுத்தவன் கண்ணனென்போன்	சு00	தனம்
முன்னேன் விதிப்போன்	சுங0	தனம்
வேளின் குமாரனே	சுசு0	இருணம்
செந்துறை பதங்கூறேம்	எ00	இருணம்
முன்னீடுளதா மூரோ	எச0	இருணம்
மீகக்கன்னல் விற்பென்றேன்	எஅ0	இருணம

எட்டாம் பரிவிருத்தி.

குருநாலோதீர் நூலோர்	ச0	இருணம்
மைபோல்மாயோன் முன்பெற்ருேன்	அ0	இருணம்
முன்ருேட்பெற்ருர் முன்னூலோ	கஉ0	இருணம்
கவுத்துவம் பூண்பீரோ	கரு0	இருணம்
சொல்லுநீயோ வெய்யகோன்	கஅ0	இருணம்
செய்வோர்க்கீவோர் செவ்வியோர்	உக0	இருணம்
முந்துப்பெற்ருேம் வேணுமோ	உந0	தனம்
சுன்போலொட்டான் மேதையோன்	உரு0	தனம்
சுறிருர் கோடைகாலம்	உஎ0	தனம்
கண்டர்கண்ணனை நீங்கள்	உஅரு	தனம்
பொன்னனே நாகையூரன்	ந00	தனம்
சொல்லுமென்ருன் வைவேலன்	நகரு	தனம்
கோலகீத்தோன் போதவானும்	நந0	தனம்
வேலானென்போன் போககீத்தான்	நச0	தனம்
விடீரையோசொன்ன வூர்தான்	நரு0	தனம்
நைந்தீர்கோல் கொம்பனையாய்	நசு0	தனம். வ.
வெற்றிகொண்டலோன் வலாரி	நஎ0	தனம்
நற்ருேரைப்போல்வோங் கருதில	நஅ0	தனம்
பொரூர்க்கோவ்வோ மலைவில்	நகூ0	தனம்
தேடீர் இல்லோர் போதக் கையில்	ச00	தனம்
நருவற்ருனே வலாரி	சக0	தனம்
நீள்போதனேகோல் வேலான்	சஉ0	தனம். நீ.
கண்டுவந்தோம் போகங்கூத்தாம்	சந0	தனம்
உண்ணீர்விண்ணேர் போகமுண்டாம்	சச0	தனம்
நீல்லீர்முத்தோர் கோலம்பாராய்	சரு0	தனம்
செல்விபாதம் போற்றவைக்க	சசுரு	தனம்
பெற்றீரையா போதங்கூட	சஅ0	தனம்
சீறுவேலானே வலியன்	சகூரு	தனம்
மதிதாயோன் வளமோத	ருக0	தனம்
நீதிகேடன் வளங்கூருேம்	ருந0	தனம்
செருவிட்டோடோம்	ருரு0	தனம்
வீராவிரகமோ	ருஎ0	தனம்
நீரோமான்போல் வந்தீரோ	சு00	இருணம்
ஆவிபோனல் வருமோ	சுந0	இருணம்
பொற்போதைப்போடான் வெய்யோன்	சுசு0	இருணம்
பரிதிச்சோதி வெய்யோன்	எ00	இருணம்
சூலக்கையான் விண்ணூரோன்	எச0	இருணம்
நடுத்தீராய் நீயென்ருேம்	எஅ0	இருணம்

செவ்வாய்.

ஒன்பதாம் பரிவிருத்தி.

நூலாய்வோன்மாது கூறேன்	௪0	இருணம்
வாலியூற்றங் கூறினேம்	௮0	இருணம்
விண்ணீர்நீத்தம் பெய்வதோ	௧௨0	தனம்
சூதுநீயோ பேசுவோன்	௧௫0	தனம்
கூறீருராரே என்றேம்	௧௮0	தனம்
பெற்றீர் வேலவனையோத	௨௧0	தனம்
சீறடியோகொண்ட கோலம்	௨௩0	தனம்
போனன்செய்த பொற்பக்கோலம்	௨௫0	தனம்
வெல்லுவோன் கோகனகத்தன்	௨௭0	தனம்
இருக்கோன் கமலத்தாமன்	௨௮௫	தனம்
சூடானேமாலர விந்தம்	௩00	தனம்
அரியைச்சார்ந்த பதுமம்	௩௧௫	தனம்
விடீரே துணம்	௩௩0	தனம்
போகீர்நாதன் கூட	௩௪0	தனம்
வாரீர்தூதன் கூட	௩௫0	தனம்
முன்னேர்கோமான் செல்வம்	௩௬0	தனம்
பூவாழ்தாதா வேதன்	௩௭0	தனம்
பைவிரியாச் சேடன்	௩௮0	தனம். வ.
புலால்விடான் பேயன்	௩௯0	தனம்
தேடியவாறே தாய்	௪00	தனம்
பருந்தேறப் போமால்	௪௧0	தனம்
கற்றீர்முதல் வேதம்	௪௨0	தனம்
வண்டோதி நற்குணம்	௪௩0	தனம்
கொடாத மதியம்	௪௪0	தனம்
போதோன்தலம் பெற்றேன்	௪௫0	தனம். நி.
ஓதீர்காமன் வீறேன்	௪௬௫	தனம்
குராம்பூ நல்லதோ	௪௮0	தனம்
ஓதீர் சனதியோன்	௪௯௫	இருணம்
வெல்லுமென்றரிப்போ	௫௧0	இருணம்
செய்யாளென்றேத நூலோ	௫௩0	இருணம்
வடுபெற்ற கண்பெற்றேன்	௫௫0	இருணம்
கேளீர்பேறன தென்னே	௫௭0	இருணம்
சேருமுதலாம் வேலோன்	௬00	இருணம்
முன்னீரிலோடிச் சென்றேம்	௬௩0	இருணம்
இரப்பார்மார்பினூலோர்	௬௬0	இருணம்
சூரனென்கதீர் வெய்யோன்	௭00	இருணம்
ஒருமாலருளூண்டோம்	௭௪0	இருணம்
வேலவனையோ கூறினேம்	௭௮0	இருணம்

செவ்வாய்.

பத்தாம் பரிவிருத்தி.

கையோமெய்யோ வெய்யகோன்	௪0	தனம்
வில்லிற்றூயோன் வேஞரோன்	௮0	தனம்
கோபம்பெற்றுரைப் பேணும்	௧௨0	தனம்
செருவைக்காண்பை வேலோய்	௧௫0	தனம்
மதிதாராயோத வேலோய்	௧௮0	தனம்
மதுநீள்கமலம் வைத்தோய்	௨௧0	தனம்
போகீர்பைங்கானகம் வேலோய்	௨௩0	தனம்
கற்றோர்க் கீழ்மேனு	௨௫0	தனம்
நில்லீரென்றூர் நூலோர்	௨௭0	தனம்
வேலாவென்றேத முன்னோர்	௨௮௫	தனம்
மூரிபூண்ட மயிலோன்	௩00	தனம்
பேசீர்நீர்மால் பதமோ	௩௧௫	தனம்
மாலோன்வாழோ வாழியோ	௩௩0	இருணம்
விண்ணோரூர்போகா தீயோ	௩௪0	இருணம்
ஈவாரைக்கொள்ளா யென்றேம்	௩௫0	இருணம்
பைப்பீதகவாடையோன்	௩௬0	இருணம்
மகத்தினன் வாசவன்	௩௭0	இருணம்
வாழிமிக்கமாதவன்	௩௮0	இருணம்.வ.
கைதாராய் மன்றுகூட	௩௯0	இருணம்
நீற்றேன்போத வானெனக	௪00	இருணம்
தையிலூர்போகார் வேந்தர்	௪௧0	இருணம்
பேசீர்நாமோ காங்கேயன்	௪௨0	இருணம்
வேலோவனப் பாலனெனக	௪௩0	இருணம்
செப்பீர்கூறுத வேதம்	௪௪0	இருணம்
துனிக்குந்தாள் பற்றுக	௪௫0	இருணம்.நீ.
வீரக்கூத்தாட வீரன்	௪௬௫	இருணம்
வேலவனைச்சார்ந்த நிலம்	௪௮0	இருணம்
மாயோன்வீடோ வானகம்	௪௯௫	இருணம்
மெய்யோன்போதவான் போதன்	௫௧0	இருணம்
சொல்லீர்வைய மாவலயோ	௫௩0	இருணம்
வேலுடையான் காவளயோன்	௫௫0	இருணம்
மைக்கோலமணி பெற்றேம்	௫௭0	இருணம்
கூறீர்மேடாதி வெய்யோன்	௬00	இருணம்
காணுஞ்சூர நீ வெய்யோன்	௬௩0	இருணம்
விரியும்போத சூடோம்	௬௬0	இருணம்
மைன்றிறத்தோன் தாணிற்கோன்	௭00	இருணம்
சொல்லீர்கைமா பூட்டவோ	௭௪0	தனம்
பூங்கவணைதானெடுத்தோன்	௭௮0	தனம்

சேவ்வாய்.

பதினொராம் பரிவிருத்தி.

நைவானுங்கோதை வேலோன்	௪0	தனம்
வராகமோபோல மையோன்	௮0	தனம்
வாசத்தாதோன் மதவேளோ	௧௨0	தனம்
செயமுளானடல வேலோன்	௧௫0	தனம்
ஈவீர்செல்வ முன்ளோர்	௧௮0	தனம்
துய்யோவனப்போய்க் கண்டாயோ	௨௧0	தனம்
புலாலாக்கார் மகத்தோர்	௨௩0	இருணம்
வைத்துநீபோகா யிப்போ	௨௫0	இருணம்
தூணிற்பூத்தமால் தூதோன்	௨௭0	இருணம்
வந்தீர்நீர்வாரான் வெய்யோன்	௨௮௫	இருணம்
கூறுகசோதீ வேலோய்	௩00	இருணம்.
வீரவேளோ வீரகன்	௩௧௫	இருணம்
வேதத்தின் வழிநிற்க	௩௩0	இருணம்
பாரீர்நுதற் சிந்தூரம்	௩௪0	இருணம்
விண்பாற்செல்பதி வேலன்	௩௫0	இருணம்
கையிற்பெற்ற விற்போடான்	௩௬0	இருணம்.வ.
பேசீரூர்யதி நீர்தாம்	௩௭0	இருணம்
மாதுநீயணி பூணாய்	௩௮0	இருணம்
மைப்புரத்தன விற்பெருன்	௩௯0	இருணம்
நீதிகேள் சோதிவேலாய்	௪00	இருணம்
கைகுடியோடி யென்ருர்	௪௧0	இருணம்
சீயமானேன் திருமால்	௪௨0	இருணம்
மூதுரைபாராய் தாராய்	௪௩0	இருணம்
கற்ருரைக்காணன் கையன்	௪௪0	இருணம்.நீ.
கண்ணைப்போசொல் நின்செல்வன்	௪௫0	இருணம்
கூறுவாய் சோதிவீரம்	௪௬௫	இருணம்
விட்டீர்வெய்யோர் விண்ணகம்	௪௮0	இருணம்
சுருதியறி போதன்	௪௯0	இருணம்
கையுள்ளோன் கானீவனயோன்	௫௧0	இருணம்
செயத்தனே சீதைக்கோன்	௫௩0	இருணம்
மீளத்தான்வந்தீர் வேலோய்	௫௫0	இருணம்
உண்ணீரில்லான வீணென்ருேம்	௫௭0	இருணம்
கெளுந்தன முன்புண்டோ	௬00	இருணம்
மாமாயனே நூலாய்வோன்	௬௩0	இருணம்
நீயோபாணு நூல்கற்ருேன்	௬௯0	தனம்
ஆதிகத்தா மெய்பெற்ருேன்	௭00	தனம்
கதிதாராய் வேளுரோய்	௭௪0	தனம்
செல்வீர்பின் வாவனப்பெற்ருேர்	௭௮0	தனம்

செவ்வாய்.

பன்னிரண்டாம் பரிவிருத்தி.

நீகொண்டுவாகோளன் வேலோய்	௪0	தனம்
இவன்பீதாம்பரனேனென்போன்	௮0	தனம்
ஆரம்பூண்டானீயோ	௧௨0	தனம்
கோதாய் செகதலமோ	௧௫0	இருணம்
வேலோன்செய்யோன் காணீரோ	௧௮0	இருணம்
வேணியுள்ளார் தாள்பெற்றேம்	௨௧0	இருணம்
செயஞ்செய்கோடி வேலோய்	௨௩0	இருணம்
தேவதேவன் சிவலயோன்	௨௫0	இருணம்
துதித்தேனுதி பாதம்	௨௭0	இருணம்
செல்விக்குள்ளோன் சீதரன்	௨௮௫	இருணம்
பொருகடல் நீராழம்	௩00	இருணம்
நீளும்பூதன் நீணிலம்	௩௧௫	இருணம்
எங்கோற்கோன்முந்தீச் செங்கண்	௩௩0	இருணம்
முன்னுளோர் தாரீரையம்	௩௪0	இருணம்
துதிப்போம்வாரீர் தோகாய்	௩௫0	இருணம்
பொருவேலா நீதூதா	௩௬0	இருணம்.வ.
குருப்புகழ்நீ பேசாய்	௩௭0	இருணம்
தமிழாளனீள் வேளான்	௩௮0	இருணம்
தேடுவேறே நீகேளாய்	௩௯0	இருணம்
நூலுற்றுநோக்கீர் துய்யா	௪00	இருணம்
பொறுதீயோ நீதிமான்	௪௧0	இருணம்
வாகுமாயோன் வீரவான்	௪௨0	இருணம்.நி.
கற்றோர்பின் போகீரென்ன	௪௩0	இருணம்
மாராவீஞே நீசூரன்	௪௪0	இருணம்
தேவிகூறே ஈசூரன்	௪௫0	இருணம்
சோதிபத நீதாண்க	௪௬௫	இருணம்
போற்றீர்செல்வத்தீர் போதம்	௪௮0	இருணம்
நீக்கீர்தீயார் தீமையோர்	௪௯௫	இருணம்
சேவிஞன்போற்று மெய்யோன்	௫௧0	இருணம்
கைக்கும் விடமுண்டோன்	௫௩0	இருணம்
விடங்கூசா துண்டானே	௫௫0	இருணம்
தூர்கவளர்ந்தோன் தூயகோன்	௫௭0	தனம்
போதம்போக்கோன் வெண்ணீற்றேன்	௬00	தனம்
தோடார்காதான் மெய்பெற்றேன்	௬௩0	தனம்
வானமுதலே வேலோன்	௬௬0	தனம்
வேலன்சூரனை வென்றேன்	௭00	தனம்
காணுய்சகத்தோர்கள் வெய்யோன்	௭௪0	தனம்
குளித்தேகவந்த கூற்றேன்	௭௮0	தனம்

செவ்வாய்.

*பதின்மூன்றும் பரிவிருத்தி.

தேடீர்வேலன் பின்போய்	௪0	தனம்
போதம்பெற்றவ னீற்றேன்	௮0	இருணம்
வாழ்த்தீர்சிவன் காணுள்ளோன்	௧௨0	இருணம்
சோதிதாளோதி பெற்றேம்	௧௫0	இருணம்
நீதிகோடான் விண்பெற்றேன்	௧௮0	இருணம்
வீரவேலோய் நீசெய்யோன்	௨௧0	இருணம்
கதிரைநம்பீர் வேலோய்	௨௩0	இருணம்
நீள்பொற்போதோன் முந்தையோன்	௨௫0	இருணம்
சோதிவேலோன் முன்போக	௨௭0	இருணம்
ஓதீர்சுக முண்டாக	௨௮௫	இருணம்
வெண்பாவோ நாமுன்செப்ப	௩00	இருணம்
மூரிவிற்குணு வேலன்	௩௧௫	இருணம்
தூயநீற்றுனுஞ்செல்வன்	௩௩0	இருணம்.வ.
விஞோதியா முந்தையன்	௩௪0	இருணம்
மால்தீயோன் வாதுசொன்னால்	௩௫0	இருணம்
அரன்செல்வன் குன்றுதான்	௩௬0	இருணம்
கூத்தன்விடக் குன்றுதான்	௩௭0	இருணம்
பெருமையோன் முத்தனும்	௩௮0	இருணம்
கூத்தாவென்றேன் குணவான்	௩௯0	இருணம்
கூத்தனூரோதுஞ் சொல்ல	௪00	இருணம்
வெய்யகூத்தோ குனிப்பன்	௪௧0	இருணம்.நி.
பேசாயென்றேங் குறவன்	௪௨0	இருணம்
தீட்டூர்மைபோலு மேலோன்	௪௩0	இருணம்
மதுபான முன்பெற்றேம்	௪௪0	இருணம்
வாதீர்தூயது ணபீரோ	௪௫0	இருணம்
மைக்கிரீமானு மாயோன்	௪௬௫	இருணம்
விழிதங்தோன் குலத்தோன்	௪௮0	தனம்
கைதாரோன் கற்றூணினேன்	௪௯௫	தனம்
மாலோகோதாய தூணுற்றேன்	௫௧0	தனம்
கோனீதி பொய்யென்றெண்ணேம்	௫௩0	தனம்
தன்றீரெனச் செப்பேனே	௫௫0	தனம்
கற்றீயாதோன் பேதையோன்	௫௭0	தனம்
தூதுவீரா கேட்பையோ	௬00	தனம்
தூணிற்செல்வன் மையைப்போல்	௬௩0	தனம்
கேளாயோதப் பொன்வேலோய்	௬௬0	தனம்
சிவபதங்கற்ற மெய்யோர்	௭00	தனம்
பேசோங் கண்டதீப்போ	௭௪0	தனம்
மணியைப்போன்ற நல்லோர்	௭௮0	இருணம்

சேவ்வாய்.

பதிஞல்ாம் பரிவிருத்தி.

மதிநுயோர் வானுளோர்	௪0	இருணம்
தேகுளசோதி வெய்யோன்	௮0	இருணம்
மேலோர்மெய்யாழி வெய்யோன்	௧௨0	இருணம்
போதீர்குணங் தீதென்றேம்	௧௫0	இருணம்
கிரியில்லோன் புத்தேளோ	௧௮0	இருணம்
கையிற்பொன் தாருமேலோர்	௨௧0	இருணம்
கூதாழத்தோன் தானூலோன்	௨௩0	இருணம்
நம்பீதகன் தூனூலோன்	௨௫0	இருணம்
மீளுங்கோதாய் கூறீரோ	௨௭0	இருணம்
இன்றுபூணும் பூண்பீரோ	௨௮௫	இருணம்
மால்வீரமோ செப்பீனும்	௩00	இருணம்
போற்றுவீரோ செகத்தோர்	௩௧௫	தனம்
நில்லீர்முன்னோர் மெய்யுள்ளோர்	௩௩0	தனம். வ.
வெற்பீர்கீரோ மெய்நூலோர்	௩௪0	தனம்
பணியாரோ பெற்றோர்கள்	௩௫0	தனம்
இக்காவளயாஞ் சூதகம்	௩௬0	தனம்
நூற்றுக்குண்டாம் பூதலம்	௩௭0	தனம்
விகடியாங் தாதுவன்	௩௮0	தனம்
நீறுதந்தான் தாணீசன்	௩௯0	தனம்
வள்ளுவனார் நூல்சுத்தம்	௪00	தனம். நி.
எண்ணமில்லான் பூழியன்	௪௧0	தனம்
வையிருள்ளாம் பூணாரம்	௪௨0	தனம்
பையுவைத்தார் பூந்தாமம்	௪௩0	தனம்
விற்சிரிப்போ மெய்யாக	௪௪0	தனம்
கையிலேற்போன் பெண்பாகன்	௪௫0	தனம்
இப்போவென்ற தென்னிலம்	௪௬௫	தனம்
மோகங்கூறுன் பெண்பாகன்	௪௮0	தனம்
பொருதுபோ வேலாளன்	௪௯௫	தனம்
ஒழுங்குள்ள வேலவன்	௫௧0	தனம்
வானுடையரனே போதன்	௫௩0	தனம்
பேசுமிடம் வைகையோன்	௫௫0	தனம்
நில்லீர்வேலான் வைகையோன்	௫௭0	தனம்
கிரிபோர்பாத்தோ வளைத்தோன்	௬00	தனம்
மதுச்சாடவந்த தூயோன்	௬௩0	தனம்
வாளி தீட்டீரோ	௬௯0	தனம்
வேகமாற்றேன் மன்னனே	௭00	தனம்
செப்பீர்வேலாளன் குன்றேன்	௭௪0	இருணம்
ஆழிநீங்கான் மாலென்போன்	௭௮0	இருணம்

சேவ்வாய்.

பதினைந்தாம் பரிவிருத்தி.

கூத்தோனே பாதிமெய்யோன்	௪0	இருணம்
திரிபுரந் தீசெய்தோன்	௮0	இருணம
விண்பார்போந்தது மெய்யோ	௧௨0	இருணம்
நில்லீர்மேலாகும் கூத்தோ	௧௫0	இருணம்
தீருப்பூணைப் பூண்டீரோ	௧௮0	இருணம்
நூலோதுவோன் செல்வத்தோன்	௨௧0	இருணம்
வானம்பெற்ற செல்வனே	௨௩0	தனம்
விண்ணேனை மாலென்னுமோ	௨௫0	தனம்
விரிபோதன் மேலையோன்	௨௭0	தனம்
பேசீர்வேத மேலாக	௨௮௫	தனம்
புகழ்பூண்பான் வேறுரான்	௩00	தனம்
நிறுளான் கோவைபேச	௩௧௫	தனம்
போனேனே கோதைகாணுய்	௩௩0	தனம்
மாதாகோக வைகயேறான்	௩௪0	தனம்
முதியவரைத் தாபி	௩௫0	தனம். வ.
ஆதிபதங் கைகூப்பி	௩௬0	தனம்
ஓதப்போக வைகையில்	௩௭0	தனம்
வைத்தீர்பெற்றேம் பைவைந்தீர்	௩௮0	தனம்
மைபோலுவோவனப் பற்றீர்	௩௯0	தனம்
கலதிபோகை நீதி	௪00	தனம்
போதவானேவணச் சோதி	௪௧0	தனம். நி.
நிறுகாண் கோதைபூசாய்	௪௨0	தனம்
வந்தீர்நீர் தோகைதீயாள்	௪௩0	தனம்
சோதியென்போவனப் பற்றும்	௪௪0	தனம்
மீளவந்தவன பைய	௪௫0	தனம்
குன்றேனே மலைச்செல்வன்	௪௬௫	தனம்
தேசறு மாவலசுற்ற	௪௮0	தனம்
பெற்றீர்நீரோ போதமாக	௪௯௫	தனம்
தேரோன்சீலமோ வாகன்	௫௧0	தனம்
சொர்க்கம்பெற்றரோ கற்றேர்கள்	௫௩0	தனம்
கூசாதோன் மதனனென்றேம்	௫௫0	தனம்
கேளீர்நிலா வனலுண்டோ	௫௭0	தனம்
பாரீர்சிவங் கற்றேர்கள்	௬00	தனம்
பெற்றேதீனோர் கண்டாரோ	௬௩0	இருணம்
முன்போல்வான் காமதூலோன்	௬௬0	இருணம்
ஈசன் செய்யதாளென்போம்	௭00	இருணம்
மையாமால் கண்விண்வெய்யோன்	௭௪0	இருணம்
சைவோன் வேலோன்நீயென்றேம்	௭௮0	இருணம்

புதன்.

முதலாம் பரிவிருத்தி.

சுருதிமன் செட்டி	அ	இருணம்
வீரன்வென்றான்	கஎ	இருணம்
வைவாரைப் போய்த்தேடாய்	உச	இருணம்
படித்தென்ன பேறும்	௩0	இருணம்
வெல்லுகின்றான் வேலன்	௩ரு	இருணம்
தன்றேவென்றன் வேலான்	௪0	இருணம்
ஈவார்பேறார் மேலாய்	௪ரு	இருணம்
போதோவனக் காண்பேறேன்	௪எ	இருணம்.வ.
கீர்செற்றான் வேலான்	௪கூ	இருணம்
குருக்கூறாய் வேலாய்	ருஉ	இருணம்
போகீர்கீத்தார் பேரார்	ருரு	இருணம்
கேளீர்வந்தார் பேசார்	ருஅ	இருணம்
துலக்கையன் மேலான்	௬க	இருணம்
செய்யான்வெய்ய வேலான்	௬௪	இருணம்
கேளீர் கூத்தனேற்றான்	௬எ	இருணம்.கி.
முன்றேன் பெற்றவேதம்	எ0	இருணம்
போனார் தேசமேற	எரு	இருணம்
மாராபோகாய் தேசம்	எ௬	இருணம்
சன்றேதீதாங் கேடன்	அ0	இருணம்
குன்றுத கோவனயன்	அரு	இருணம்
போங்தோன் பொன்வனயோன்	கூஉ	இருணம்
ஆயோன்பின் பாவையோன்	க00	இருணம்.அ.
நீலமெய்யோன் போர்த்ததோல்	க0அ	இருணம்
இன்றுவந்தானே கந்தன்	ககரு	தனம்

புதன்.

இரண்டாம் பரிவிருத்தி.

சீசிகூரேம் பதகம்	௮	தனம்
நின்றீரோ மாதவனார்	௧௬	தனம்
பொதுக்கிடி	௨௪	தனம்
நீண்டோன் காதலி	௩0	தனம்
பேற்றீர் வையத்தீர்	௩௬	தனம்
சூரித்திஞனி	௪0	தனம்
தேடோமுண்ணுது	௪௩	தனம்
வானோர் கூட்டாருன்	௪௬	தனம். வ.
சூடுங்குராம்பூ	௪௯	தனம்
கூறீர் நீண்டான்மெய்	௫௨	தனம்
வாழ்வுள்ளான் மால்பெண்	௫௫	தனம்
வேலுடையதே	௫௮	தனம்
வையம்பெற்ற பெண்	௬௧	தனம்
தூயாள் துறப்பெண்	௬௪	தனம்
கிரியீன்ற பெண்	௬௭	தனம்.நீ.
மதுவீரப்பூ	௭0	தனம்
நீதமற்றநூல்	௭௩	தனம்
ஓதவேதமும்	௭௬	தனம்
விண்ணோர்தான் பார்த்தீர்	௮0	தனம்
கிரியைப் பாரீர்	௮௬	தனம்
வைதாரோ பற்பணி	௯௨	தனம்
கேளீர்தந்தார் பணி	௧00	தனம்
முன்னோர்நூலோர் பாராய்	௧0௮	தனம்
மாப்போதா மால்பாதம்	௧௧௬	தனம்

புதன்.

மூன்றாம் பரிவிருத்தி.

நீள்குரு கோதிமம்	அ	தனம்
இன்றே போனனிவன்	கரு	தனம்
சூதோதிப் போவீரோ	உச	தனம்
கேளீர்மந்தன் தீயோன்	௩0	தனம்
மாயோவனக் கண்டீரோ	௩௬	இருணம்
கூழீர்காள் வாழீரோ	ச0	இருணம்
நீறுகீழா நீலம்	ச௩	இருணம்
கைக்குண்டு கானீளம்	ச௬	இருணம்
மேலோர் பூனரீனம்	ச௯	இருணம்.வ.
வேதத்துள்ளானீசன்	௫உ	இருணம்
மேல்வானிலாச் சீதம்	௫௫	இருணம்
திருப்போனன் தீயன்	௫அ	இருணம்
செய்யோன் தேவரீசன்	௬க	இருணம்
எருதுள்ள ஈசன்	௬ச	இருணம்
வென்றான் வீரனீலன்	௬௭	இருணம்
மாலோ வீரச்சீயம்	௭0	இருணம்.நி.
நில்லீர் வீரச்சீயம்	௭௩	இருணம்
வெய்யபூநன்னீலம்	௭௬	இருணம்
மேலான சைவரீசன்	அ0	இருணம்
எங்கோன் பூண்டான்வீரம்	அ௬	இருணம்
வேதனீயோ முன்னோன்	௯உ	இருணம்
நில்லீர் சூலமுள்ளார்	க00	இருணம்
மகத்தோனே சூலி	க0அ	இருணம்
வெய்யவீரன் சூலி	கக௬	இருணம்

புதன்.

நாலாம் பரிவிருத்தி.

நீலம்பேரும் பூணீர்	௮	இருணம்
பேரும்பதம் பெற்றீர்	௧௬	இருணம்
நோக்கிலி காண்வெள்ளி	௨௪	இருணம்
கஞக்கண்டோங் தேவி	௩0	இருணம்
சீசீபெண்ணே வேசி	௩௬	இருணம்
கற்றீர்போதந் தேடி	௪0	இருணம்
பேசிராம் பேசில்	௪௩	இருணம்
துய்யான் பாதம்பேணீர்	௪௬	இருணம்.வ.
மால்துளபந் தேடீர்	௪௯	இருணம்
பொற்பாம் போதங்கேளீர்	௫௨	இருணம்
இதுமெய்யோ பேசீர்	௫௫	இருணம்
துலமுண்டோ கேளீர்	௫௮	இருணம்
வானிலாவோ கேளீர்	௬௧	இருணம்
மாலுளரோ கேளீர்	௬௪	இருணம்
மதமோதோம் பேணீர்	௬௭	இருணம்.நி.
மேலான்போதோன் தேவி	௭0	இருணம்
நன்னிலமோ தேவி	௭௩	இருணம்
முன்னீதியோன் வேலான்	௭௬	இருணம்
பாதிமெய்யோன் சேவான்	௮0	இருணம்
கேளீர் கீதவேதம்	௮௬	இருணம்
குலாவிஞன் வேதன்	௯௨	இருணம்
வீராலூர் சோலையோ	௧00	இருணம்.அ.
சேவானே நாகையோன்	௧0௮	இருணம்
யோகமுள்ளோன் சோழனே	௧௧௬	இருணம்

புதன்.

ஐந்தாம் பரிவிருத்தி.

உன்னிரையன் பொற்பதம்	அ	தனம்
ஒளிமிக்கோன் சங்கரன்	கசு	தனம்
மாலோன் பூங்கமலத்தன்	உச	தனம்
கேளீர்நீர் மாதவனும்	௩0	தனம்
கையில் மணி	௩சு	தனம்
கூறுநீதி	ச0	தனம்
பெற்றார் கூறீர்	ச௩	தனம்
மதம் பெற்றீர்	சசு	தனம். வ.
நடுக் கூறும்	சகூ	தனம்
வேலான் குன்று	௫உ	தனம்
தேடோஞ் சின்னூல்	௫௫	தனம்
விளாம்பூ	௫அ	தனம்
வெண்ணீறென்றான் தந்தது	சுக	தனம்
பொன்னேதூதா தந்தது	சுச	தனம்
காரிக்குப்பாதம் வடு	சுஎ	தனம். நீ.
கைவிடு காமமது	எ0	தனம்
விடவென்று கவந்தீர்	எ௩	தனம்
புலிசை காவலனீ	எசு	தனம்
பன்னீர் விடீர்	அ0	தனம்
முன்னேனவனீ	அசு	தனம்
துதிப்போம் வாரீர்	கூஉ	தனம்
மடவீர் போகநீர்	க00	தனம்
தாயாள் வேதபதி	க0அ	தனம்
பொருதியோ பாணு	கககு	தனம்

புதன்.

ஆரும் பரிவிருத்தி.

நாலுவேதம் பாடாய்	அ	தனம்
சுன்கோடியோன் பின்னர்	கசு	தனம்
நின்றேன் சூலச்சிவன்	உச	தனம்
பேசீர்நீர் காவியம்	௩0	தனம்
பொய்யோ மாயோன்வீரம்	௩சு	தனம்
சொல்லீர்சுன்ஞேன் தீயோன்	ச0	இருணம்
சுன்னிற்செம்பொன் வீறேன்	ச௩	இருணம்
காண்டீர்வேலோன் வீறேன்	சசு	இருணம்
கேளீர்வேலோன் சீரோ	சகூ	இருணம்.வ.
மதுபெற்றேன் தீயோன்	ருஉ	இருணம்
தூதுக்குப் போகீரோ	ருரு	இருணம்
வேதனேறே தீதோர்	ருஅ	இருணம்
அளிபோற் போந்தீரோ	சுக	இருணம்
வேதாவே ஆதீயோன்	சுச	இருணம்
தூயோன் சென்றனிப்போ	சுஎ	இருணம்
குருத்தாயான் மீக்கோன்	எ0	இருணம்.நி.
சொல்லீர்மெய் பாதியோன்	எ௩	இருணம்
மைவரை ஆழியோ	எசு	இருணம்
பாரீர்வாஞேர் வீரம்	அ0	இருணம்
வன்னிக்கையோனீசன்	அசு	இருணம்
பேணீர்வேத சீலம்	கூஉ	இருணம்
முன்ஞேன் பொருப்பன்	க00	இருணம்.அ.
நீண்டோன் வீரமுள்ளான்	க0அ	இருணம்
துய்யான்வேதாத் துய்யான்	ககசு	இருணம்

புதன்.

ஏழாம் பரிவிருத்தி.

பண்ணீர்வாசந் தூளி	௮	இருணம்
போதந்தூயார் பூணீர்	௧௫	இருணம்
கேளீரெப்போ சென்றீர்	௨௪	இருணம்
தேடிமுன்னஞ் செல்லீர்	௩0	இருணம்
பொற்புளதாளென்னும்	௩௫	இருணம்
பாரீர்சீரார் செய்யுள்	௪0	இருணம்
கருதுமாலென்று	௪௩	இருணம்
கற்றூர் தூயாரென்னும்	௪௫	இருணம்.வ.
வாழ்த்தீர் முன்னனென்று	௪௯	இருணம்
மேலோன்வீடாஞ் செம்பு	௫௨	இருணம்
கற்றீர்மன்றதென்னூல்	௫௫	இருணம்
சதுர்வேத மெய்நூல்	௫௮	இருணம்
போதன்பூண்பன் வெண்ணூல்	௬௧	இருணம்
சொல்லீசரென்று	௬௪	இருணம்
பேசுஞ் சிவனென்று	௬௭	இருணம்.நி.
கூத்தன்வீரஞ் செப்பு	௭0	இருணம்
மையாருடல் பெற்றீர்	௭௩	இருணம்
வைத்தான் செய்யசெட்டி	௭௫	இருணம்
வாழவந்தான் செட்டி	௮0	இருணம்
முன்னன்வேதா என்பான்	௮௫	இருணம்
போதோனென்போன் வேதா	௯௨	இருணம்
மின்னுறைந்த வேலன்	௧00	இருணம்.அ.
வாருமிப்போ சைவன்	௧0௮	இருணம்
சோதிவேல் படைத்தோன்	௧௧௫	இருணம்

புதன்.

எட்டாம் பரிவிருத்தி.

செப்பும்வானோர் போதத்தோர்	அ	இருணம்
பற்றீர்தூப போதமோ	கசு	இருணம்
குலத்தைக்காப்போர் மன்னர்	உச	தனம்
பூணுய்செய்யோன் பதங்கள்	௩0	தனம்
மேலோர் சிவபத்தர்காண்	௩சு	தனம்
காமோதெய்வ மகளீர்	ச0	தனம்
நின்முனே பதம்பணி	ச௩	தனம்
சதுர்வேதன் தவத்தி	சசு	தனம். வ.
மேலோன் வேதங்கற்றறி	சகூ	தனம்
மதிதூய மன்னனீ	ருஉ	தனம்
கற்றேதீர் கனவற்றீர்	ருரு	தனம்
வீராமன்னவன் கண்டீர்	ருஅ	தனம்
பெற்றீர்மேலோ பதநீர்	சுக	தனம்
நீல்லாய்வேலோர் பக்கத்தில்	சுச	தனம்
செங்குன்றூரோன் தவத்தி	சுஎ	தனம். நீ.
தேவியென்போள் சங்கரி	எ0	தனம்.
வழக்கையோதப்படி	எ௩	தனம்
பாரிய மதகரி	எசு	தனம்
சொல்லீர் குமரன்பதி	அ0	தனம்
நதிமிக்கான் சன்னதி	அசு	தனம்
நன்னீராடி	கூஉ	தனம்
சொல்லாய் தாயநீ	க00	தனம். அ.
குன்றேதப் போந்தீர்	க0அ	தனம்
காணாய் தாயபதி	ககசு	தனம்

புதன்.

ஒன்பதாம் பரிவிருத்தி.

மைப்பாகத்தோன் வாழி	௮	தனம்
காணுங்குற்றங் காணாய்	௧௬	தனம்
ஏதுகேளாய் காமா	௨௪	தனம்
வென்றிபெற்றேன் மீக்கான்	௩0	தனம்
துன்னீயீசனித்தம்	௩௬	தனம்
தாதாவேத சித்தன்	௪0	தனம்
நாதனே பாதியன்	௪௩	தனம்
கையோதந்தான் சிவன்	௪௬	தனம்
மேலோன் சதாசிவன்	௪௯	தனம். வ.
முத்தியோன்காண் சிவன்	௫௨	தனம்
நீயோவேத சித்தன்	௫௫	தனம்
மன்றுடுவன் சிவன்	௫௮	தனம்
துலிதானர்ச்சிக்க	௬௧	தனம்
பாரீரோ மதியம்	௬௪	தனம்
நதிவைத்தோன் சிவன்	௬௭	தனம்
வேலாவனைப் போற்றினம்	௭0	தனம். நி.
நின்றான்கோலச் சிவன்	௭௩	தனம்
வாசத்தாமன் சிவன்	௭௬	தனம்
மால்விடு கதிரோன்	௮0	தனம்
வாரீர்மால் பாதியோன்	௮௯	இருணம்
நூலோதப் போகீரோ	௯௨	இருணம்
தீயுமிழ் கண்ணீசன்	௧00	இருணம்
வாழ்த்தீர் செய்யானீசன்	௧0௮	இருணம்
துன்றேன் பாதம்புகழ்	௧௧௬	இருணம்

புதன்.

பத்தாம் பரிவிருத்தி.

வாழ்த்தீர் பூமாதுகாண்	அ	இருணம்
மதுகையோன் சூலி	கசு	இருணம்
கீத்தோர்க்காவன் சூலி	உச	இருணம்
பீடுறைதான் கூறீர்	௩0	இருணம்
தீயநூலோ செய்யுள்	௩சு	இருணம்
மூன்றேன்பைங்தோள் செம்பூ	ச0	இருணம்
போகாயோத்த தென்னூல்	ச௩	இருணம்
போற்றீர்கோலச் செவ்வேல்	சசு	இருணம்.வ.
இப்போபோற்றப் பெற்றேன்	சகூ	இருணம்
கேளாய் வேலோனென்றேன்	ருஉ	இருணம்
போதோன் றூயோனென்றேன்	ருரு	இருணம்
மெய்யோதிப் போமென்றேன்	ருஅ	இருணம்
கண்டீரோ பொற்செவ்வேல்	சாக	இருணம்
வெல்லும்வேசா நூலேன்	சாச	இருணம்
தடவேலான் மூதூர்	சாஎ	இருணம்.நீ.
பெற்றுன்வேதாப் பூணூல்	எ0	இருணம்
மேல்வினையாஞ் சூது	எ௩	இருணம்
மீடியரோ செப்பும்	எசு	இருணம்
சிலவுண்டோ செப்பீர்	அ0	இருணம்
போற்றுப்பாதம் பெறில்	அசு	இருணம்
வையீர்கோடாப் பெண்டில்	கூஉ	இருணம்
நீதிமிக்கோன் வேலான்	க00	இருணம்
வேதாச்செய்த வேலன்	க0அ	இருணம்
வேலுள கோனையன்	ககசு	இருணம்

புதன்.

பதினோராம் பரிவிருத்தி.

வேதநூலறைவோம்	அ	இருணம்
வானுறை காவளயோ	கசு	இருணம்
குடநாடன் போதத்தோன்	உச	இருணம்
உலகோர் வானேதவோ	௩0	இருணம்
நீதிநூலாம் போதகம்	௩சு	தனம்
மாதாவளமா போதகம்	ச0	தனம்
வாழியோ கோலமலர்	ச௩	தனம்
உண்ணீரோ சோழன்றன்பால்	சசு	தனம். வ.
மீனுறைவானோர் வந்தார்	சகூ	தனம்
மானேடேமாயோன் வந்தான்	ருஉ	தனம்
நூலாயும்மாயோன் வந்தான்	ருரு	தனம்
வந்தபாராயோ மன்னு	ருஅ	தனம்
வீணுமோமாயோன் வந்தால்	சுக	தனம்
முத்தன்சைவக்கோன் வந்தான்	சுச	தனம்
கண்டோஞ்செல்வம் போதனும்	சுஎ	தனம். நி.
காணீரையன் பொன்னதாள்	எ0	தனம்
மாயாதமா மோகமால்	எ௩	தனம்
மருவினரோ மன்னு	எசு	தனம்
பொன்னேடேமாயோன் வந்தான்	அ0	தனம்
நூலூற்றுநோக்க வந்தான்	அசு	தனம்
பொன்னேதூய மலரான்	கூஉ	தனம்
கேடகில்மேலாம் பதத்தில்	க00	தனம்
மின்னார் விரசி	க0அ	தனம்
நூலிர் மேலானீர்	கககு	தனம்

புதன்.

பன்னிரண்டாம் பரிவிருத்தி.

ஈயுந்திறங் கற்றீர்	அ	தனம்
கற்றாரே காதலி	கசு	தனம்
கரியவன் காரி	உச	தனம்
மதனோமால் காலாம்	௩0	தனம்
தூயமெய்யான் வாருன்	௩சு	தனம்
முன்னீர் போனேக்கினர்	ச0	தனம்
கிரிமாதோ மின்னூர்	ச௩	தனம்
மாலாகிப் போகின்றார்	சசு	தனம். வ.
சொக்கணீள் சோதியாம்	சகூ	தனம்
மால்புகழ் மோகினி	ருஉ	தனம்
மீதுறை காமாரி	ருரு	தனம்
மீன்போற்பெண் பாலாதி	ருஅ	தனம்
சித்தாஞ்சீர் காமர்ரி	சுக	தனம்
தூயானுங் காமாரி	சுச	தனம்
முனிவற்றான் மானும்	சுஎ	தனம்.ரி.
முன்னீரன்னன் மாலாம்	எ0	தனம்
திருமாலாவான் மால்	எ௩	தனம்
மதுத்தீதா மார்க்கம்	எசு	தனம்
வேலானேவான் மாறன்	அ0	தனம்
காற்றீனுப் போதியம்	அசு	தனம்
நீண்ட நீலத்தினேன்	கூஉ	தனம்
நீலப்பெண் பாதியோன்	க00	இருணம்
போகமதன் றீயோன்	க0அ	இருணம்
கூறீர்முன்னூன் வீரம்	ககசு	இருணம்

புதன்.

பதின்மூன்றும் பரிவிருத்தி.

போமோபோத குணம்	௮	இருணம்
பொற்கிர் பானுவான்	௧௬	இருணம்
மேலோர்நூலோ கூருய்	௨௪	இருணம்
வெய்யோனிறஞ் சூலி	௩0	இருணம்
மைமால்போலாங் கூறில்	௩௬	இருணம்
நீண்டான்நின்றன் தூது	௪0	இருணம்
பாரீர்நீண்டான் தூது	௪௫	இருணம்
மிக்கதுகாண் பூணூல்	௪௬	இருணம்.வ.
கிரிகீர் பாருற்றேன்	௪௯	இருணம்
மற்ருெப்பில்லா நூலென்	௫௨	இருணம்
ஆடிப்போனுன் கூத்தென்	௫௫	இருணம்
நீணீர்பெற்ற ஆரேன்	௫௮	இருணம்
வாசமுள்ள பூவென்	௬௧	இருணம்
சோதிசீவன் மூதூர்	௬௪	இருணம்
பாரீர்நாதன் கூத்து	௬௭	இருணம்.நி.
நீக்குங்காம நூலுண்	௭0	இருணம்
பூணுவீரம் பூணும்	௭௫	இருணம்
சேருமுகங் கூரும்	௭௬	இருணம்
விண்ணிறைகண் மூன்று	௮0	இருணம்
வாழிநூலாங் கூறீர்	௮௬	இருணம்
வானுளீரோ செப்பீர்	௯௨	இருணம்
ஒளிபெற்ற வெள்ளி	௧00	இருணம்
மாதவமோ பேசாய்	௧0௮	இருணம்
கிரியுள்ள தேசம்	௧௧௬	இருணம்

புதன்.

பதினாலாம் பரிவிருத்தி.

உண்ணீர் கைமாவேற	௮	இருணம்
முத்தமிழ் மலையம்	௧௬	இருணம்
பூவாரு மாவலயோன்	௨௪	இருணம்
தூலத்தினேன் போதத்தோன்	௩0	இருணம்
நீண்டானையோப்போம் வந்தோம்	௩௬	இருணம்
தேயுவன்னக் கோலத்தோன்	௪0	இருணம்
சென்றுபாடவோ கற்றேம்	௪௩	இருணம். வ.
பொன்னேவன்னம் போகப்போம்	௪௬	இருணம்
சேருமதன் கோலத்தன்	௪௯	இருணம்
பொன்னேபொன் போதகம்	௫௨	இருணம்
பொன்னுன்வையோன் போலமன்	௫௫	இருணம்
நீதிமீதோர் போனவர்	௫௮	இருணம்
சிந்திமாயோன் பொற்பதம்	௬௧	இருணம்
கற்றூர்கண்ணே பொற்பதம்	௬௪	இருணம்
மீனக்கண்டோம் பொற்பதம்	௬௭	இருணம். நீ.
எங்கோன்வானோர் பொற்கழல்	௭0.	இருணும்
வீறுமிக்கோர் பொற்கழல்	௭௩	இருணம்
உன்னும்கூத்தோன் பொற்கழல்	௭௬	இருணம்
பன்னீர்கோலம் பொற்கழல்	௮0	இருணம்
நீதிவேதன் பொற்கழல்	௮௬	இருணம்
பானீர்மெய்யாம் பொற்கழல்	௯௨	தனம்
அரிகடல் வண்ணனும்	௧00	தனம்
வருத்தும் வானமதி	௧0௮	தனம்
நீயோ சனகீ	௧௧௬	தனம்

புதன்.

பதினைந்தாம் பரிவிருத்தி.

பேதாநூல் பாரீர்	௮	தனம்
கூறாய் பொற்பதநீ	௧௬	தனம்
முன்னீர்பின்னாய் தண்ணீர்	௨௪	தனம்
நீண்டான்மால் போல்வாழீ	௩0	தனம்
செய்யாவளப் போல்வாழி	௩௬	தனம்
கேளீர் வானமாரி	௪0	தனம்
வீரா மீனவானீ	௪௩	தனம்
நூலோது மன்ஞனீ	௪௬	தனம். வ.
கேளீர் மீனவாரீர்	௪௯	தனம்
முற்காவியம் பாரீர்	௫௨	தனம்
தூயோன் பதம்பாடீர்	௫௫	தனம்
தூயவேலோய் வாரீர்	௫௮	தனம்
ஈவீர்முன் கோடாதீர்	௬௧	தனம்
இப்போ நீரோவாறீர்	௬௪	தனம்
மன்றுடியோ பாரீர்	௬௭	தனம். நி.
மூன்னீரிற் போமாரி	௭0	தனம்
மாஞெறு பொன்மாரி	௭௩	தனம்
குணஞ்செய் பொன்மாரி	௭௬	தனம்
நூலோத வந்தான்காண்	௮0	தனம்
காரிதேசம் வானம்	௮௬	தனம்
போற்றாய் பெற்றார்பாதம்	௯௨	தனம்
முன்ஞட்போம் வாளிபோம்	௧00	தனம்
பொன்னி நீராடிஞேம்	௧0௮	தனம்
போதவனைப் போற்றீரோ	௧௧௬	தனம்

புதன்.

பதிஞறும் பரிவிருத்தி.

மேவிநின்ருனீசன்	அ	இருணம்
மாலாமெய்க் கோகுலம்	கக	இருணம்
பொருவளக் கருத	உச	இருணம்
கூத்து பெற்ருடுவான்	௩0	இருணம்
தீயானீரோ சூலி	௩௬	இருணம்
போஞன் வெய்யோனூரில்	ச0	இருணம்
நில்லீர்வேளோ கூறீர	ச௩	இருணம்
சிவனையோ கூறீர்	சக	இருணம்.வ.
விடீர்மேலோ கூறீர்	ச௯	இருணம்
மேலோன்வெய்யோன் கூறும்	ருஉ	இருணம்
கண்டீர்ங்ரோ கூறும்	ருரு	இருணம்
தருவஞே பூணூல்	ருஅ	இருணம்
மேகலை வாட்டுதும்	கூக	இருணம்
வெள்ளிவெற்பாங் குன்று	கூச	இருணம்
சங்குதூய்தா முத்து	கூஎ	இருணம்.நீ.
உள்ளோர்செல்லார் முன்னீர்	எ0	இருணம்
வெள்ளமேலா முன்னீர்	எ௩	இருணம்
ஆக்கத்தோர் பொன்பூணீர்	எக	இருணம்
வருந்திப்பொன் பூணீர்	அ0	இருணம்
விருந்தோம்பக்கூறீர்	அக	இருணம்
கணக்கையங் கூறீர்	கூஉ	இருணம்
நன்னிலமோ செப்பீர்	க00	இருணம்
நீரடுத்த வெள்ளி	க0அ	இருணம்
செவ்வாயைப் பாரென்ருர்	ககக	இருணம்

புதன்.

பதினேழாம் பரிவிருத்தி.

போமிவ்விடங் கேளாய்	௮ இருணம்
செப்பீர்தூயார் வேதம்	௧௬ இருணம்
பெற்றீர்மேலோன் வையம்	௨௪ இருணம்
வேளாம் பூங்கணையன்	௩0 இருணம்
தந்தான் தாதாவையம்	௩௬ இருணம்
பொதுநீருஞ் சைவம்	௪0 இருணம்
பொன்னீவு மாவலயோர்ன்	௪௫ இருணம்.வ.
மால்திரு மாவலயோன்	௪௬ இருணம்
வேதந்தீட்ட வையம்	௪௮ இருணம்
சூலத்தான் மாவலயன்	௫௨ இருணம்
நையான் வையத்தையன்	௫௫ இருணம்
வேலீர் சூர்கவாய	௫௮ இருணம்
மன்னுநீள் வலையம்	௬௧ இருணம்
அம்புலித் தலையோன்	௬௪ இருணம்.ஙி.
மாயோன் தீக்கணையோன்	௬௭ இருணம்
வையீர்நீண்ட பைம்பொன்	௭0 இருணம்
ஓதீருர் மறையோர்	௭௫ இருணம்
சீலத்தை மறையோம்	௭௬ இருணம்
நீ கீரிப் பாவையோ	௮0 இருணம்
பொதியத்தோன் போதத்தோன்	௮௬ இருணம்
செல்விபோன போதகம்	௯௨ தனம்
மெய்யோர்நீண்டான் பொன்றவன்	௧00 தனம்
வெற்றிவேலோன் கந்தனும்	௧0௮ தனம்
விண்ணீர்மிக்கான் கந்தனும்	௧௧௬ தனம்

புதன்.

பதினெட்டாம் பரிவிருத்தி.

சிறீ தேவி	அ	தனம்
விண்ணிலாப் பாரீர்	கசு	தனம்
நூலீர்முன்னேடலீர்	உச	தனம்
போகா வீரத்தனு	௩0	தனம்
ஆகமமானது	௩சு	தனம்
தூனன் வீருனது	ச0	தனம்
ஆருழண்ணூர் மது	ச௩	தனம்
வாடாப்பூ மாயன்பூ	சசு	தனம். வ.
முத்தீனு மாயன்பூ	சகூ	தனம்
விலக்கீர் காமநூல்	௫உ	தனம்
ழங்கீர் கண்ணுமன்பெண்	௫௫	தனம்
மீளும் வேலவனென்	௫அ	தனம்
வாளிப்பூ மதன்பூ	சுக	தனம்
தாயோருள்ள நன்னூல்	சுச	தனம்
ஈயீரீழ மது	சுஎ	தனூம்
நீண்டான் புரப்பது	எ0	தனம். நீ.
எருதூர் பவனி	எ௩	தனம்
பொன்னுலயங் கண்டீர்	எசு	தனம்
குலாவி மாதவி	அ0	தனம்
போனவரோ பானு	அசு	தனம்
கோலங்கொண்ட மாலாம்	கூஉ	தனம்
பூமாரி வானுடன்	க00	தனம்
பாரீர் மெய்யோவியம்	க0அ	தனம்
வேதங்கானு விண்ணோர்	ககசு	தனம்

புதன்.

பத்தொன்பதாம் பரிவிருத்தி.

பொய்யோமெய்யோ நீத்தோம்	௮	இருணம்
கேட்டூரோமால் நீண்டோன்	௧௬	இருணம்
போனடி போக்குக	௨௪	இருணம்
பூணய்நற் சங்குகள்	௩0	இருணம்
குருச்செய்த குணம்	௩௬	இருணம்
முருகோன் வானுள்ளான்	௪0	இருணம்
வேலானர் வானுள்ளான்	௪௩	இருணம்
நீக்கீராகாத்துளி	௪௬	இருணம்.வ.
போதவான முனி	௪௯	இருணம்
கேளாளே வாயுதீ	௫௨	இருணம்
சீவனே மருளி	௫௫	இருணம்
ஆராயுங் கருதீ	௫௮	இருணம்
கொடுத்தான் கருதி	௬௧	இருணம்
நீ கமல முனி	௬௪	இருணம்
மதிதோற்ற புந்தி	௬௭	இருணம்.நி.
விண்ணுளோன் பருதி	௭0	இருணம்
வேலோன்பாதந் துதி	௭௩	இருணம்
போதன் சீலமுள்ளான்	௭௬	இருணம்
நீக்கும் வெய்யது நீ	௮0	இருணம்
பொன்போலு மாமுடி	௮௬	இருணம்
வேதாந்தியோ சூலி	௯௨	இருணம்
பொன்னே பூணக்கூறீர்	௧00	இருணம்
சோதியையாங் கூறீர்	௧0௮	இருணம்
சோதிமிக்க வெள்ளி	௧௧௬	இருணம்

புதன்.

இருபதாம் பரிவிருத்தி.

ஈவார்செவ்வாய் வெள்ளி	௮	இருணம்
போற்றிப்போதங் கேளாய்	௧௬	இருணம்
கற்றூர்வாரூர் வேலா	௨௪	இருணம்
விண்ணுடையான் வேலான்	௩0	இருணம்
நீதியுட் கோதையா	௩௬	இருணம்
தீருப்பெற்றன் வையம்	௪0	இருணம்
சேவிலே போமையன்	௪௩	இருணம்
வேதமேலோவணயன்	௪௬	இருணம்.வ.
எண்ணு நூலோவணயன்	௪௯	இருணம்
கொடுத்தீர் கொடையால்	௫௨	இருணம்
நீதிவானோர் வையார்	௫௫	இருணம்
மீக்காவணக் காண்பேறன்	௫௮	இருணம்
போறன்செய்யான் வேலான்	௬௧	இருணம்
மதிதூயான் வேலன்	௬௪	இருணம்
வெற்றிபூண்பான் வேலன்	௬௭	இருணம்.நீ.
குடிகொண்டான் வேலன்	௭0	இருணம்
கற்றிரையா வேதம்	௭௩	இருணம்
செய்யனுங் கோவணையோன்	௭௬	இருணம்
சேவிலூர் கோவணயோன்	௮0	இருணம்
நுதிநீள் கவணையோன்	௮௬	இருணம்
ஈயீர் மீக்காரைப்போல்	௯௨	இருணம்
போதம்பெற்றோர் சொர்க்கத்தோர்	௧00	இருணம்
முதியவானே கற்றோர்	௧0௮	இருணம்
மதிநூலோன் மன்னவன்	௧௧௬	இருணம்

புதன்.

இருபத்தொராம் பரிவிருத்தி.

மதனன்மால் மகனும்	அ	தனம்
தூய்யோன் முன்னன்	கசா	தனம்
ஓடும் வெண்மதி	உச	தனம்
மெய்யோர் நூல்பாரீர்	ங0	தனம்
கண்டீர்மால் கொண்டது	ஙசா	தனம்
நூலிதுபோத நூல்	ச0	தனம்
வாருநூலோர் நம்மூர்	சங	தனம்
சீலப்பெண் கொண்டபெண்	சசா	தனம். வ.
கோணு நூலோதக்கேள்	சகூ	தனம்
செவ்வாய் தீக்கோளதே	ருஉ	தனம்
மால்புயற் கோலமே	ருரு	தனம்
வெள்ளோவலக் காதே	ருஅ	தனம்
கற்றோர் செப்பாரே	சாக	தனம்
முந்நீருண்டாம் பெண்	சாச	தனம்
போதுங்குன்று நூல்	சாஎ	தனம். நீ.
செல்வியூர் வானூர்	எ0	தனம்
முன்னன் வேல்பாரும்	எங	தனம்
விண்ணேமண்ணே நன்று	எசா	தனம்
வேலாமுன்னேன் கண்டீர்	அ0	தனம்
நீபாரீளமதி	அசா	தனம்
கண்டீராம் வான்மதி	கூஉ	தனம்
மணந்தூயோன் மாலாம்	க00	தனம்
கண்டீரோ மானகம்	க0அ	தனம்
ஊரிலுண்டோ சிங்கம்	ககசா	தனம்

புதன்.

இருபத்திரண்டாம் பரிவிருத்தி.

விண்ணீத்தோனுஞ் சிவன்	அ	தனம்
இல்லோர்தீயோர் தீயோர்	கசு	தனம்
சூலிதூய நீற்றேன்	உச	தனம்
முங்கீர்நீண்டான் வீடோ	ங0	தனம்
தொடாத கோலுள்ளோன்	ஙசு	இருணம்
வாணனீண்டோன் புரம்	ச0	இருணம்
முத்தியுள்ளோர் புரம்	சங	இருணம்
குருகு கோகுலம்	சசு	இருணம்.வ.
எண்ணமுன்னோ துய்யார்	சகூ	இருணம்
மண்ணீதி நோக்குவான்	ருஉ	இருணம்
போதகம் போலுவான்	ருரு	இருணம்
வேதம்பேணூர் வீணூர்	ருஅ	இருணம்
நூலுற்றுப்பாடீர் நாம்	சுக	இருணம்
பாணுவீரு நீலம்	சுச	இருணம்
கேளீர் நீலாதீயன்	சுஎ	இருணம்.நி.
ஈழமீயார் நீசர்	எ0	இருணம்
மூங்கில்முத்தா மீசன்	எங	இருணம்
தீட்டீரெம்மான் வீரம்	எசு	இருணம்
மின்னிளங் கொழுந்தான்	அ0	இருணம்
ஓதும்வேலோதும் நாம்	அசு	இருணம்
சீர்பெற்றது யாழ்	கூஉ	இருணம்
மேலோர்னோ பொற்கூலி	க00	இருணம்
செப்பீர் சிவன்சூலி	க0அ	இருணம்
சங்குபெற்றூர் பூணீர்	ககசு	இருணம்

வியாழன்.

முதலாம் பரிவிருத்தி.

வேதாநூலோ கூறீர்	௩0	இருணம்
கோலங்காணக் கூத்து	௬0	இருணம்
தேடிப்பூண்ட கூத்து	௯0	இருணம்
கற்றீர்வேதங் கூறும்	௧௧0	இருணம்
நீங்கீர் வையமூதூர்	௧௩0	இருணம்
கேளீர்பையப் பூணூல்	௧௫0	இருணம்.வ.
தேடீர்வேதத் தூணூல்	௧௬௫	இருணம்
கேளீர்மெள்ளப் பூணூல்	௧௭௫	இருணம்
மின்னிதூய பூப்பெண்	௧௮௫	இருணம்
நீண்டானூரம் பூப்பெண்	௧௯௫	இருணம்
காமநீலப் பூமெய்	௨0௪	இருணம்
தூக்குங்காம நூற்பெண்	௨௧௪	இருணம்
மார்புநல்ல பூணூல்	௨௨௪	இருணம்
மிக்கோர்தந்த பூணூல்	௨௩௪	இருணம்
உரங்கொண்ட பூணூல்	௨௪௯	இருணம்.நி.
துய்யார்போட்ட பூணூல்	௨௬௯	இருணம்
நன்னீர்க்கஞ்சம் பூக்கும்	௨௮௯	இருணம்
வைத்தீர்சித்தன் கூத்து	௩0௯	இருணம்
நூலோவேதங் கூறும்	௩௩௯	இருணம்
தேடோம்வீணங் கூத்து	௩௬௯	இருணம்
ஓதுவோமோ செப்பீர்	௩௯௯	இருணம்

வியாழன்.

இரண்டாம் பரிவிருத்தி.

சீலம்பெற்றே செப்பீர்	௩0 இருணம்
மாதுபாகம் பெற்றீர்	௬0 இருணம்
சிவனென்னச் செப்பீர்	௯0 இருணம்
வேலோனையனென்னீர்	௧௧0 இருணம்
வாறேன்பொற்றள் செப்பீர்	௧௩0 இருணம்.வ.
பெற்றீரையனென்னீர்	௧௫0 இருணம்
பேசீர்வேதஞ் செப்பீர்	௧௬௫ இருணம்
கேளீர்மெள்ளச் சென்று	௧௭௫ இருணம்
இதுதூய நெல்லு	௧௮௫ இருணம்
ஆக்கமுள்ள நெல்லு	௧௯௫ இருணம்
மிக்கோர்சீலஞ் செப்பும்	௨0௪ இருணம்
தேடீர் நாதனென்று	௨௧௪ இருணம்
பேசீர் நக்கனென்று	௨௨௪ இருணம்
தேடோந் தனமென்று	௨௩௪ இருணம்
தேடாயோதவென்று	௨௪௯ இருணம்
பெற்றீர்போகஞ் செப்பீர்	௨௬௯ இருணம்.நி.
நாதன் பாதமெண்ணீர்	௨௮௯ இருணம்
சூல்வீரஞ் செப்பீர்	௩0௯ இருணம்
உன்னுஐயன் செவ்வி	௩௩௯ இருணம்
பூணருள்ளார் வெள்ளி	௩௬௯ இருணம்
முன்னேன்தாளோ பேசீர்	௩௯௯ இருணம்

வியாழன்.

மூன்றும் பரிவிருத்தி.

மேவிக்கேட்போங் கேளாய்	ரூ0	இருணம்
கோடான்வீர வேலான்	சா0	இருணம்
ஈயீர்பெற்ற வேதம்	கூ0	இருணம்
கையிற்பொன்ஞர் வேலன்	கக0	இருணம்
கடியதாம் வேழம்	கரூ0	இருணம்.வ.
மதத்த மாவேழம்	கரு0	இருணம்
வேலோன்போஞன் பேச	கசாரு	இருணம்
மிக்கோன்வைத்த சேமம்	கஎரு	இருணம்
சூதுபெற்ற வேதம்	கஅரு	இருணம்
முன்ஞந்தாய வேதம்	ககூரு	இருணம்
தனமுள்ள தேசம்	உ0ச	இருணம்
வைகுமிந்தத் தேசம்	உகச	இருணம்
சொன்ஞேமிக்க வேதம்	உஉச	இருணம்
வாராய் காளமேகம்	உரூச	இருணம்
இதுமத வேழம்	உசகூ	இருணம்.நீ.
கற்றுன் சாமவேதம்	உசாகூ	இருணம்
உலகினல் வேதம்	உஅகூ	இருணம்
மெய்யான்பூத்த வேதம்	ரூ0கூ	இருணம்
கிரியட்டான் வேலோன்	ரூரூகூ	இருணம்
ஆடும்பெம்மான் வேலோன்	ரூசாகூ	இருணம்
பாரீர்கீர்கோதை கன்ன	ரூகூகூ	தனம்

வியாழன்.

நாலாம் பரிவிருத்தி.

மகதலம் வையும்	௩0	தனம்
பூணன் வெற்பணையான்	௬0	தனம்
விண்ணேன் வானுடையான்	௯0	தனம்
நூலோதீர் காவலயில்	௧௧0	தனம்
நீரோதுங் காவலயில்	௧௩0	தனம். வ.
ஓதுநீர் காவலயில்	௧௫0	தனம்
ஏடீமிக்கார் கையில்	௧௬௫	தனம்
நீத்தீர்நாம் பாவலயில்	௧௭௫	தனம்
போக்கியல் பாவலயில்	௧௮௫	தனம்
வீரேபோ் பாவலயில்	௧௯௫	தனம்
பொருவேலன் கையில்	௨0௪	தனம்
துதிபெற்ற கையில்	௨௧௪	தனம்
மூங்கிற்பூ மலயில்	௨௨௪	தனம்
பூவுறுங் தலயில்	௨௩௪	தனம்
மேலாகு மலயில்	௨௪௯	தனம். நீ.
போனேம் பூவணயில்	௨௬௯	தனம்
கொட்டீர் வெய்யகையில்	௨௮௯	தனம்
செல்வளோ மாவலயில்	௩0௯	தனம்
பிரிவு பாவலயில்	௩௩௯	தனம்
போனேம் வானேர்பொற்பதி	௩௬௯	தனம்
சொற்பகைகோள்ளோங் கண்டீர்	௩௯௯	தனம்

வியாழன்.

ஐந்தாம் பரிவிருத்தி.

போறும்பூண்ட கோலத்தீர்	௩0	தனம்
மிக்கோர்காணுக் கோலத்தீர்	௬0	தனம்
தூயோன்செய்யான் சொன்னது	௯0	தனம்
நைவாரைக் காப்போர் தரு	௧௧0	தனம்
கண்டீரோ கோலச்சங்கு	௧௩0	தனம். வ.
நூக்கிப்போட்டோ மதனூல்	௧௫0	தனம்
தாரீர்கையாற் கொய்தபூ	௧௬௫	தனம்
கொடீர்வேலான் கொய்தபூ	௧௭௫	தனம்
கதிபெற்றான் கொய்தபூ	௧௮௫	தனம்
மேலோன்பூவாங் கொய்தபூ	௧௯௫	தனம்
கொடுப்பிர்நாங் கொய்தபூ	௨0௪	தனம்
நீதிமிக்கான் கொய்தபூ	௨௧௪	தனம்
தாருமாரா கொய்தபூ	௨௨௫	தனம்
துடீர்மன்னு கொய்தபூ	௨௩௪	தனம்
பாடந்தந்தானே நன்னூல்	௨௪௯	தனம். நி.
வெளிக்கண்காண் போனது	௨௬௯	தனம்
வேலோன்பின்காண் போனது	௨௮௯	தனம்
முங்கீருமால் போல்வது	௩0௯	தனம்
விண்ணோர்மண்ணோர் நமக்கு	௩௩௯	தனம்
ஏருமெய்ப் போதத்தது	௩௬௯	தனம்
கொடீர்நீர் சகலமும்	௩௯௯	தனம்

வியாழன்.

ஆரும் பரிவிருத்தி.

மாலுற்ற சர்ரங்கதனு	௩0	தனம்
தூரனே பாற்கரனும்	௬0	தனம்
மையல் விடும்	௯0	தனம்
பாரீருற்று	௧௧0	தனம்
நூலோதென்னூல்	௧௩0	தனம்
ஈசனென்னூர்	௧௫0	தனம். வ.
போற்றிக் கூறீர்	௧௬௫	தனம்
நூல்ரிற்கு நூல்	௧௭௫	தனம்
பெற்றூர் வீறூர்	௧௮௫	தனம்
பூங்கொடி பெண்	௧௯௫	தனம்
தேடீர் நற்பெண்	௨0௪	தனம்
கைதாவென்	௨௧௪	தனம்
தாராய்சைவா நல்லநூல்	௨௨௪	தனம்
கூறுய்வேதாகம நூல்	௨௩௪	தனம்
செப்பீர் செய்யாகமநூல்	௨௪௯	தனம். நீ.
பொய்யோ வேதாகமநூல்	௨௬௯	தனம்
முன்றும் வேதாகமமும்	௨௮௯	தனம்
கோடு சங்கு	௩0௯	தனம்
கையுஞ் சூது	௩௩௯	தனம்
சாகா விலங்கு	௩௬௯	தனம்
சோதி தோன்றுது	௩௯௯	தனம்

வியாழன்.

ஏழாம் பரிவிருத்தி.

கற்றீர்மெய் பாரும்	௩௦	தனம்
வேட்டோகின்டோன் சங்கு	௬௦	தனம்.
நீண்டான்கையோ சந்து	௯௦	தனம்
கருங்கண்ணன் சங்கு	௧௧௦	தனம்
வெள்வாளி தளவு	௧௩௦	தனம்
பேணீர்மிக்க கற்பு	௧௫௦	தனம். வ.
மாதவியணங் கூர்	௧௬௫	தனம்
முன்னுகா மதநூல்	௧௭௫	தனம்
நூக்க மதனனூல்	௧௮௫	தனம்
வீண்போமோ மதன்பூ	௧௯௫	தனம்
பேணீரோ போதநூல்	௨௦௪	தனம்
வாழும்பெண் கோலப்பூ	௨௧௪	தனம்
ஆனநூல் போதநூல்	௨௨௪	தனம்
நீர்பண்ணும் போதநூல்	௨௩௪	தனம்
பாராய்கி போதநூல்	௨௪௯	தனம்
கண்டானீண்டோன் தனு	௨௬௯	தனம். நீ.
உண்ணிருண்ணே மது	௨௮௯	தனம்
பொதுவெய்யோன் கண்கண்டீர்	௩௦௯	தனம்
தேடீர் மாதவனீர்	௩௩௯	தனம்
தொல்லோவணயன் கண்டீர்	௩௬௯	தனம்
என்னோந் குழாமணி	௩௯௯	தனம்

வியாழன்.

எட்டாம் பரிவிருத்தி.

விண்ணோர்மிக்கோர் வாளி	௩0	தனம்
கைமாவைப்போல் வாளி	௬0	தனம்
நம்பீசனூர் தான்	௯0	தனம்
நீசனெய்த மாறும்	௧௧0	தனம்
நம்பும்வேதம் பாடாய்	௧௩0	தனம்
மெய்க்கலை கற்றான்காண்	௧௫0	தனம். வ.
புன்றீங்கே கற்றாலும்	௧௬௫	தனம்
விண்ணோன் வேதனுவான்	௧௭௫	தனம்
நாடோதெய்வ நாடாம்	௧௮௫	தனம்
செப்பீர் முடங்காரி	௧௯௫	தனம்
பின்னிதீயன் காரி	௨0௪	தனம்
கோலஞ்சிந்தன் காரி	௨௧௪	தனம்
முருகன்வந்தான் காண்	௨௨௪	தனம்
நீளுங்கோல மாலான்	௨௩௪	தனம்
குன்றுகைக்கொண்டான் மால்	௨௪௯	தனம்
நீணீரைப்போல்வான் மால்	௨௬௯	தனம். நீ.
முந்நீர்க்கோல மாமால்	௨௮௯	தனம்
செப்பீராயன் பாதம்	௩0௯	தனம்
பற்றுய்செய்ய பாதம்	௩௩௯	தனம்
தீயாதீயா நாட்டம்	௩௬௯	தனம்
வேளோகோ கோடியன்	௩௯௯	தனம்

வியாழன்.

ஒன்பதாம் பரிவிருத்தி.

பொய்யோ செப்போமிப்போ	௩0	தனம்
மதன் திறலியன்	௬0	தனம்
நீலமேக நிறம்	௯0	தனம்
கண்டரோ காரியம்	௧௧0	இருணம்
பகவானுமிவன்	௧௩0	இருணம்
அதிப்பாற்காஞ் சிவன்	௧௫0	இருணம்.வ.
பொய்யோதா வாயினன்	௧௬௫	இருணம்
கேசவனுழியான்	௧௭௫	இருணம்
செல்வத்தோனுழிமால்	௧௮௫	இருணம்
மாயவனயவித்தான்	௧௯௫	இருணம்
மதுசெற்ற வில்லான்	௨0௪	இருணம்
மேலான் சூலத்தினன்	௨௧௪	இருணம்
ஈசன் புகழினன்	௨௨௪	இருணம்
மதன்தீய வில்லான்	௨௩௪	இருணம்
அலுனிபதி மால்	௨௪௯	இருணம்
மையுண்டாங் கண்ணியர்	௨௬௯	இருணம்.நி.
நீள்புவிப் பதியான்	௨௮௯	இருணம்
பொருப்புற்ற வில்லான்	௩0௯	இருணம்
செத்ததோர் வாளியாம்	௩௩௯	இருணம்
வாரேம் பூங்காவினில்	௩௬௯	இருணம்
விண்ணிற்காஞே நிதி	௩௯௯	இருணம்

வியாழன்.

பத்தாம் பரிவிருத்தி.

நமனைப்போல் நீதி	௩0	இருணம்
முன்னோர்க் குணவீயீர்	௬0	இருணம்
மூதுரைகற்றீர் நீர்	௯0	இருணம்
வானர்வாணனீனும்	௧௧0	இருணம்
வேதாவினு நீரும்	௧௩0	இருணம்
வாரீர்மீக்காரீயும்	௧௫0	இருணம்;வ.
நீற்றோர்மீக்கார்க் கீயும்	௧௬௫	இருணம்
ஈசன்தானனீறு	௧௭௫	இருணம்
நீலங்கண்டாய் நீர்ப்பூ	௧௮௫	இருணம்
வையும்பைய நீனால்	௧௯௫	இருணம்
கற்றீர்வேதனீநூல்	௨0௪	இருணம்
துய்யான்செய்த நீனால்	௨௧௪	இருணம்
தூயநூலோ நீபூண்	௨௨௪	இருணம்
பூசச் சூகநீறு	௨௩௪	இருணம்,நீ.
நன்றாயீசனீறு	௨௪௯	இருணம்
மிகத்தீயனீறு	௨௬௯	இருணம்
சிவனுள்ள நீறு	௨௮௯	இருணம்
மேலோர்பெற்ற நீறு	௩0௯	இருணம்
நீதிகற்றார் மீளீர்	௩௩௯	இருணம்
வேதம்பெற்றாற் கீயீர்	௩௬௯	இருணம்
சலதியோ முந்நீர்	௩௯௯	இருணம்

வியாழன்.

பதிஞொரம்பரிவ்ருத்தி.

நாதனே மருந்து	௩0	இருணம்
மையுண்டு கண்ணுக்கு	௬0	இருணம்
காரிக்கோர் கால்சுற்று	௯0	இருணம்
வெண்ணிலாப் பாருமுன்	௧௧0	இருணம்
முன்னீதி வாழுமூர்	௧௩0	இருணம்
தேடீர்மிக்கார் முன்னூல்	௧௫0	இருணம்.வ.
போடோமிக்கார் முன்னூல்	௧௬௫	இருணம்
மெய்யோபாணு முன்னூல்	௧௭௫	இருணம்
கண்ணுத்த மாதுபெண்	௧௮௫	இருணம்
செப்பீர்வையமும் பெண்	௧௯௫	இருணம்
சொல்வில் வேதற்குப்பெண்	௨0௪	இருணம்
பாகம்பெற்றது பெண்	௨௧௪	இருணம்
செய்யோன் பூத்தருப்பெண்	௨௨௪	இருணம்
சிவபுராங் குன்றூர்	௨௩௪	இருணம்
கூருயீசன் மூன்னூல்	௨௪௯	இருணம்.நி.
பேசாயீசன் முன்னூல்	௨௬௯	இருணம்
செய்தியுள்ள குரு	௨௮௯	இருணம்
பாரீர்செய்ய குரு	௩0௯	இருணம்
செகங்காணுக் குரு	௩௩௯	இருணம்
விண்ணோர்க்கே வான்குரு	௩௬௯	இருணம்
பத்திபூண்டோன் கூறு	௩௯௯	இருணம்

சுக்கிரன்.

முதலாம் பரிவிருத்தி.

பொன்னுடையான் சீதரன்	ச0	இருணம்
போற்ருய்மேலோன் பூத்தோன்தோள்	அ0	இருணம்
புள்ளோங்குங்கண் பெற்றபொன்.மு.இ.	கக0	இருணம்
குலிசத்தான் மேலவன்.ட்.இ.	கச0	தனம்
நீருடுத்த வையகம்	கசு0	தனம்
நைவீர்கையோ கொண்டலன்ஞன்	கஅ0	தனம்
வானம்பெற்ருன் கொண்டலொப்பான்	ககூரு	தனம்
தீண்டீர்சிவன்பதந் தோன்ற	உக0	தனம்
செல்வனீற்ருன் பதம்போற்ருய்	உஉ0	தனம்
நூலோதீர் போத.பி.இ.	உங0	தனம்
துலிபதஞ் செல்வோம்	உஙஅ	தனம்
தாதுசென்ற தொல்லோன்	உசசு	இருணம்
தாதாமாதாப் போல்வோன்	உருஉ	இருணம்
பொய்யோ கூருக்கோவோ	உருஅ	இருணம்
நிக்கீர்கேளாய் பொய்ச்சொல்	உசுச	இருணம்
வேதஞேயோதங் கற்ருேன்	உஎ0	இருணம், வ.
ஓதிஞேர் போதங்கற்ருேர்	உஎசு	இருணம்
தேடுமேலாகப் பொன்	உஅஉ	இருணம்
தேடீருண்டாகப் பொன்	உஅஅ	இருணம்
சிங்கமொப்பான் மாயோன்.மு இ.	உகூசு	இருணம்
கல்லாநூல் கற்ருமோ.மு.இ.	ங0உ	இருணம்
வெள்ளிநிறம் பால்போல்	ங0அ	இருணம்
கவிராசனுங் கோன்	ஙகச	இருணம்.நி.
பொற்ருேடிகண் வாளோ.மு.இ.	ஙஉ0	இருணம்
மதுதீர்த்த மாயோன்.மு.இ.	ஙஉசு	இருணம்
வாழ்த்தீர்மெள்ள மால்தோள்	ஙஙஉ	இருணம்
மைவாட்கண்ணுள் வாஞே.பீ இ.	ஙஙஅ	இருணம்
கிரிசெற்ருன் பாதம்.பி இ.	ஙசசு	இருணம்
மேலோன்வீடோ நன்ஞகம்.பி.இ.	ஙருச	இருணம்
துதிமிக்க மதியம்.மு.இ.	ஙசுச	இருணம்
முடிவிலான் தன்பாதம்	ஙஎச	இருணம்
மைமலையொப்பான் மாலரம்.மு.இ.	ஙஅகூ	இருணம்
மருதுகாலாலட்டான்	ச0ச	இருணம்
சுன்தீதே பண்ணிப்போவன்	சஉச	இருணம்
சோதிபாத நீயோத	சசச	இருணம்
சுன்தீதே தருந்தொல்லோன்	சஎச	இருணம்
கிரிபுக்கான் சூலத்தோன்	ரு0ச	இருணம்
கிள்ளியுலகே வானம்	ருசச	இருணம்
பெற்றநூலோ யோதவோத	ருஅச	இருணம்

சுக்கிரன்.

இரண்டாம் பரிவிருத்தி.

ஈசனூல்மாதவம் பொற்கோன்	௬௦	இருணம்
குன்றீனுமகட் கண்டோம்.மு.இ.	௮௦	இருணம்
துய்யோர்வாட்டார் மாதவம்.பி.இ.	௧௧௦	இருணம்
பதிபெண் பாதியனும்.பி இ.	௧௪௦	இருணம்
கைத்தீகொண்டா நீற்றேனும்	௧௬௦	இருணம்
பதியந்தரு கோணல்	௧௮௦	இருணம்
நீக்கீர்பொய்யோ நூலோபொய்	௧௯௫	இருணம்
நில்லுந்தூய பூக்கொள்வோம்	௨௧௦	இருணம்
துய்யோர்செப்பா நூலோதோம்	௨௨௦	இருணம்
சொல்லீர்நூலோ செப்போடோ	௨௩௦	இருணம்
கூறுய்சிவனென்ற சொல்	௨௩௮	இருணம்
நீணிவலயஞ்செய்த கோன்	௨௪௬	இருணம்
நீறுடிதானென்றுயோ	௨௫௨	இருணம்
தோன்றுத்தூயான் பெண்பாலோன்	௨௫௮	இருணம்
சுடர்வேலான் செவ்வியோன்	௨௬௪	இருணம்
முதுவேலான் செவ்வீரன்	௨௭௦	தனம். வ.
நூலுற்றெல்லாஞ் செப்புக	௨௭௬	தனம்
சூலமுள்ளான் பெண்வெள்ளம்	௨௮௨	தனம்
விநாயகாமெய் பேசாய்.பி.இ.	௨௮௮	தனம்
சதுமுகன்மெய் வேதன்	௨௯௬	தனம்
நீளுமாயன் பெண்சேயன்	௩௦௨	தனம்
நாலுவலர் மெய்செப்பார்.பி.இ.	௩௦௮	தனம். நி.
விண்ணீதவன் பெண்கூற்றுன்.பி.இ.	௩௧௪	தன்ம்
மைவடிவன் பெண்ணுரம்	௩௨௦	தனம்
வானோன் சூலம்பெறுவான்	௩௨௬	தனம்
நீருமையற்பெண் தீயாள்	௩௩௨	தனம்
நீண்டான்நீங்காச் செவ்வியாம்	௩௩௮	தனம்
முன்னோனல்லோ வேலினன்	௩௪௬	தனம்
தேவிமேலோர் வேல்மானும்	௩௫௪	தனம்
முன்னீர்வேதன் வேதத்தில்.பி.இ.	௩௬௪	தனம்
மாதாதைகாண் வேதனும்	௩௭௪	தனம்
பெருதமலக் கோமான்	௩௮௯	தனம்
கேளும்வானோர் போதமோத	௪௦௪	தனம்
நாதனூல் நாமோதப்போவோம்	௪௨௪	தனம்
சூதுகைக் கமலங்கொள்வோம்	௪௪௪	தனம்
மெய்யோநூலாம் போதம்	௪௭௪	இருணம்
தூயானுடோ வானகம்.மு.இ.	௫௦௪	இருணம்
இருள்போகா விண்ணகம்.மு.இ.	௫௪௪	இருணம்
மன்றுபோ மதுக்கொள்ளோம்	௫௮௪	தனம்

சுக்கிரன்.

மூன்றும் பரிவிருத்தி.

போதங்கொண்டோன் வெய்யோனே	௪0	தனம்
பூமுளைகசற்றே வாசம்.பி.இ.	௮0	தனம்
கதிபெற்முன் சைவத்தான்.பி.இ.	௧௧0	தனம்
போகார்தீயோர் பரலோகம்	௧௪0	தனம்
மானவேலான் மதன்கோலம்	௧௬0	தனம்
நீதியன் வானோக்கோன்	௧௮0	இருணம்
பேணியே போதங்கொள்வோம்	௧௯௫	இருணம்
பேசுநீண்டான் பதமோ	௨௧0	இருணம்
பூமாது போகாதகோன்	௨௨0	இருணம்
நூல்பொருந்த நாவானே	௨௩0	இருணம்
வேதஞ்வான்காண் சிவன்	௨௩௮	இருணம்
கீழார்கேளார் காரியம்	௨௪௬	இருணம்
தோன்றினன் சோதிநீண்டான்.பி.இ.	௨௫௨	இருணம்
தூணிலுள்ளோன் றிருமால்	௨௫௮	இருணம்
செப்பீர்பெண்கொடி நீதி	௨௬௪	இருணம்
போனீரே சோதியூரில்	௨௭0	இருணம்வ.
செங்குன்றேன் றேதிச்செல்லும்	௨௭௬	இருணம்
பாவிக்குங் கொடியேபெண்	௨௮௨	இருணம்
குன்றீன்ற கொடியேகேள்	௨௮௮	இருணம்
பீடுகுன்று மாதேபெண்	௨௯௬	இருணம்
தோகாய்காணாய் மாலென்றேன்	௩0௨	இருணம்
வேல்புரைகண்ணாள் மூதார்	௩0௮	இருணம்
வெங்கணைக்கண்ணாள் வீணார்	௩௧௪	இருணம்.நி.
செய்யோனே பாராயின்று	௩௨0	இருணம்
பூவம்பான் மாதாத்திரு.பி.இ.	௩௨௬	இருணம்
பையாரும் பாம்பாம்பாரீர்	௩௩௨	இருணம்
நீதியைப் பாராதநீ	௩௩௮	இருணம்
சோதிக்குப் பொற்சிகரி	௩௪௬	இருணம்
நீளும்பாத நித்தனும்	௩௫௪	இருணம்
மாதினல் வாலிபோனன்.பி.இ.	௩௬௪	இருணம்
மற்றேப்பிதோ நீத்தோர்கள்	௩௭௪	இருணம்
நீண்டானைக் கண்டீரோபோய்	௩௮௯	இருணம்
சோதிநூலோது வோரோ	௪0௪	தனம்
சிறுமைமால் குறளோன்.மு.இ.	௪௨௪	தனம்
சீமின்தின்னர் நூல்கற்றர்	௪௪௪	தனம்
பள்ளிகொண்டோன் மேலாயன்.மு.இ.	௪௭௪	தனம்
இப்போவேலோனைக் கண்டாய்.பி.இ.	௫0௪	தனம்
கூறுமென்முன் கோலப்பொற்றுள்.பி.இ.	௫௪௪	தனம்
தோழீர்தெய்வந் தோல்லோர்	௫௮௪	தனம்

சுக்கிரன்.

நாலாம் பரிவிருத்தி.

ஈசன்பெண்ணோர் பாகத்தோன்	௪௦	தனம்
தெளிவுள்ளான் சிவனும்.பி.இ.	௮௦	தனம்
கேளுங்கற்றோர் சுலோகம்	௧௧௦	தனம்
கேளோமேலோர் நூலோதோம் .	௧௪௦	தனம்
மாதுபங்கோ னென்றோமோ	௧௬௦	தனம்
செய்யதுன்றும் வெய்யதோள்.மு.இ.	௧௮௦	தனம்
நூலோர்சால மேலானோர்.மு.இ.	௧௯௫	தனம்
குடிகெடாதே பாபம்	௨௧௦	தனம்
பொன்மலையோன் வைகலன்	௨௨௦	தனம்
சாமவேதத்தைக் காணாய்	௨௩௦	தனம்
தீந்துறுமை யாழி	௨௩௮	தனம்
நீராழியோன் கோலம்வாழ	௨௪௯	தனம்
நீரும்வெய்யோன் கோலம்பாரீர்	௨௫௨	தனம்
துலிசத்தனைத்த வாழ்வு.பி.இ.	௨௫௮	தனம்
தேவனீசனைத்த வாழ்வு	௨௬௪	தனம்
முருகுற மோகமாம்பூ	௨௭௦	தனம். வ.
மாயோன்புகழோத வாவேன்	௨௭௯	தனம்
உன்னையீசன் கோலத்தாளே	௨௮௨	தனம்
என்னவண்ணமோத மாலே	௨௮௯	தனம்
ஆனீருண்டோன்கோலங்காண்பேன்.பி.இ.	௨௯௯	தனம்
ஆய்ந்தோர்க்காமோ தோதகப்பெண்	௩௦௨	தனம்
நீணிலயாயம் பூ	௩௦௮	தனம்
கற்றீர்மேலானைப் பாடும்.பி.இ.	௩௧௪	தனம். நி.
நூற்பாவை தாதைபாரி.மு.இ.	௩௨௦	தனம்
குன்றுதகோன்கோலங் கொண்டான்	௩௨௯	தனம்
வீராநீண்டோன் கோலம்போற்றாய்	௩௩௨	தனம்
சீலவேலோன் கோலமோத	௩௩௮	தனம்
போற்றியீசன் கோலம்போற்ற	௩௪௯	தனம்
நூல்கற்றமால் கொண்டவொப்போன்	௩௫௪	தனம்
தீதுளோன் போதங்கற்றோனே	௩௬௪	தனம்
வேலோன்பத மனங்கொண்டோம்	௩௭௪	தனம்
கோடாப்பெண் பாகத்தனேகோன்	௩௮௯	தனம்
வானப் பீதகனே	௪௦௪	இருணம்
வேதம்பெற்றோன் வந்தானே	௪௨௪	இருணம்
வேலினோனே வானுடன்.மு.இ.	௪௪௪	இருணம்
தொல்லோன் நூலோதியமால்.பி.இ.	௪௭௪	இருணம்
குன்றுப்பாத நீயோத	௫௦௪	இருணம்
பொருப்பன் பொற்பூணோனே	௫௪௪	இருணம்
கூறீர்மன்று வென்னவோ	௫௮௪	இருணம்

சுக்கிரன்.

ஐந்தாம் பரிவிருத்தி.

குன்றுதான் கவலயோத	௪0	இருணம்
சோதிதாளோதக் கற்றேனே	௮0	இருணம்
ஈசவனச் சொல்வோம்	௧௧0	இருணம்
மதியுள்ள மன்னனே	௧௪0	இருணம்
வேலவனப் போற்றுராரோ	௧௬0	இருணம்
செங்கண்மாலோ சிற்றுயன்	௧௮0	இருணம்
தீதுவேதமிக் காணும்.பி.இ.	௧௯௫	இருணம்
போற்றிநீண்டோ னீசனும்	௨௧0	இருணம்
செப்பாமீசன் சீறடி.பி.இ.	௨௨0	இருணம்
கேளீர்மிக்கா னீசனும்.மு.இ.	௨௩0	இருணம்
குன்றுதோரோது மன்றும்.மு.இ.	௨௩௮	இருணம்
சீராருரோதுவோனும்	௨௪௬	இருணம்
வேலோன் கோலமுள்ளோனும்	௨௫௨	இருணம்
கையுள்ளான் கருத்தோனும்	௨௫௮	இருணம்
உன்னீர் சீலமுள்ளோன்தாள்	௨௬௪	இருணம்
வேலோனுலகுள்ளோனும்	௨௭0	இருணம்.வ.
கேளுஞ் சீவனுக்கொப்பார்	௨௭௬	இருணம்
முன்னோர்கற்றது சொல்லார்	௨௮௨	இருணம்
தீயோரெப்போதும் போற்றார்	௨௮௮	இருணம்
மெய்யாகப் போற்றுவோனும்.பி.இ.	௨௯௬	இருணம்
சோதிபேணர் கீழோரோ	௩0௨	இருணம்
எப்போபெற்றாய் நீயோத	௩0௮	இருணம்.நீ.
போற்றுப்பெற்றார் நீள்போதம்.பி.இ.	௩௧௪	இருணம்
கற்றுரைக் காணீரோத.பி.இ.	௩௨0	இருணம்
முத்தீன்ற கோடுகொள்வோம்	௩௨௬	இருணம்
சோதியுள்ளோன் துய்யோனே.	௩௩௨	இருணம்
மைக்குன்றையொக்குந் தோல்லோன்	௩௩௮	இருணம்
வேதநூல்கற்குந் தோல்லோன்	௩௪௬	இருணம்
ஒருதி வாணுதலோ.மு.இ.	௩௫௪	இருணம்
மின்னீடியோ சூலத்தோன்	௩௬௪	இருணம்
தூயநீலஞ் சூடவோ	௩௭௪	இருணம்
கேளீர்தோல்லோர் செய்தசொல்	௩௮௯	இருணம்
நாதன்வேதன் பெற்றனே.பி.இ.	௪0௪	தனம்
தூயோன் காமவேதனும்.பி.இ.	௪௨௪	தனம்
தூயாள் பூங்கோதைநல்லாள்	௪௪௪	தனம்
தோல்லோர் சிவபோதமோத	௪௭௪	தனம்
தீட்டூரையன் பதந்தோல்லோர்	௫0௪	தனம்
பூஞேன்கைப் போதகமோ	௫௪௪	தனம்
மேலோன்வேதா வானவன்	௫௮௪	இருணம்

சனி.

முதலாம் பரிவிருத்தி.

சூடாயையா வெண்பூ	௩0	இருணம்
ஓதலாங்கோவே சேல்	௬0	இருணம்
பெண்ணீதியோ பேசேன்	௮௫	இருணம்
தேடீர் நீரோதேவே	௧௧0	இருணம்
சொல்லாய் முன்னேன்பேரே	௧௩0	இருணம்.வ.
வெய்யோனீயோ வேளே	௧௫0	இருணம்
வெற்றிமிக்கோன் வேளே	௧௬௫	இருணம்
ஓதீராமோ வேளே	௧௭௫	இருணம்
வேலுள்ளகோன் வேளே	௧௮௫	இருணம்
விண்ணகமோ தேவே	௧௯௩	இருணம்
மேலோற்கோப்போ வேளே	௨0௩	இருணம்
பேசீர்சேவாவென்றே	௨௧௩	இருணம்
மாயோவண மாவென்றேன்	௨௨௮	இருணம்
தாதா வேதாவென்றேன்	௨௪௮	இருணம்.நி.
தேவிபேணுய் செந்நெல்	௨௬௮	இருணம்
போற்றிவையாய் செந்நெல்	௨௯௩	இருணம்
பெற்றேதச் சொல்வேன்மெய்	௩௧௮	இருணம்
குருவின்சொல்லே மெய்	௩௪௮	இருணம்
பொன்னுர் பூப்போலேயென்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

இரண்டாம் பரிவிருத்தி.

மின்னீள்கோலமே பெண்	௩0	இருணம்
பாடாய் சிவன்மேலே	௬0	இருணம்
தீதுவீரம் பேசேன்	௮௫	இருணம்
கொள்ளீர் குலங்கேட்டே	௧௧0	இருணம்
சொல்வீர் தீய்யவேலை	௧௩0	இருணம்.வ
மேகமுண்ட வேலை	௧௫0	இருணம்
நீண்டநீல வேலை	௧௬௫	இருணம்
துனிக்கின்ற வேலை	௧௭௫	இருணம்
பேசீர்காம வேளை	௧௮௫	இருணம்
வைவோங்காம வேளை	௧௯௩	இருணம்
மீக்கான்பதம் வேளை	௨0௩	இருணம்
செப்பீர்கோல வேலை	௨௧௩	இருணம்
போதோன் போகவேளை	௨௨௮	இருணம்
முன்னிவலயோ சேயே	௨௪௮	இருணம்
விடீரையோ வேளே	௨௬௮	இருணம்.நி.
வேளின்கோலம்பேசேன்	௨௯௩	இருணம்
போகாய் காமவேளை	௩௧௮	இருணம்
நூலோதுக வேளே	௩௪௮	இருணம்
பழிப்பேதம் பேசேன்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

மூன்றும் பரிவிருத்தி.

ஓதுமன்று வேலோ	௩0	இருணம்
கைவாளியான் வேளே	௬0	இருணம்
ஊறுங்குன்று வேலை	அரு	இருணம்
பெற்றீர்பூணன் வேலை	கக0	இருணம்வ.
வெள்ளிபூணுப் பேதை	க௩0	இருணம்
மிக்கோர்கூறும் வேளை	கரு0	இருணம்
வெய்யோன்புக்கான் வேலை	க௬ரு	இருணம்
நூலோன்கீழா மேதை	களரு	இருணம்
வெற்றிமிக்கான் மேதை	கஅரு	இருணம்
தையுட்சாரா வேலை	க௯௩	இருணம்
சீலமாலா மேதை	உ0௩	இருணம்
பேசில்நன்றும் வேலை	உக௩	இருணம்
கூறுவோம் நாம்வேளை	உஉஅ	இருணம்
விண்ணிற்போமால் மேதை	உசஅ	இருணம்.நி.
கேளீர்போகா வேளே	உ௬அ	இருணம்
போற்றிக்கண்டான் வேளே	உ௯௩	இருணம்
மிக்கான்மிக்கான் வேளே	௩கஅ	இருணம்
பாணம்பூவாம் வேளே	௩சஅ	இருணம்
பொற்சீதைமார்க்கே பெண்	௩எஅ	இருணம்

சனி.

நாலாம் பரிவிருத்தி.

எங்குளாய் கோதையே	௩0	இருணம்
விண்ணிலுஞ் சோலையே	௬0	இருணம்
சொன்னேமெங் கோவணயே	அரு	இருணம்
சொல்லீரெங் கோவணயே	கக0	இருணம்
வாழ்த்தீரெங் கோவணயே	க௩0	இருணம்.வ.
கண்ணுநூற் ரேகையே	கரு0	இருணம்
பேசுந்துய்யோன் வைகை	க௬ரு	இருணம்
புகழுந் தோகையை	களரு	இருணம்
செப்பாய்நீ தோகையை	கஅரு	இருணம்
கேணீத்த் தோகையை	க௯௩	இருணம்
நீளோதியோ வைகை	உ0௩	இருணம்
மேவானுந் தோகையை	உக௩	இருணம்
வருமன்றே வைகை	உஉஅ	இருணம்
தூற்றுத சொல்லவை	உசஅ	இருணம்.நி.
நன்னணிசன் ரேகையை	உ௬அ	இருணம்
தீட்டீர் மாயோவணயே	உ௯௩	இருணம்
கூறுய்நீ தோகையே	௩கஅ	இருணம்
கண்டாற்கென்றே கைம்பெண்	௩சஅ	இருணம்
வாழ்வுபோன கைம்பெண்	௩எஅ	இருணம்

சனி.

ஐந்தாம் பரிவிருத்தி.

பேணுந் தீயகைம்பெண்	௩0	இருணம்
மன்னிஹூர் கலைப்பெண்	௬0	இருணம்
தேடோ மேகலைப்பெண்	௮௫	இருணம்
கூறீரே கலைப்பெண்	௧௧0	இருணம்.வ.
தேடினேன் கலைப்பெண்	௧௩0	இருணம்
திருப்பெற்றவனையேன்	௧௫0	இருணம்
பேசு சூலத்தவனையே	௧௬௫	இருணம்
ஈசன் சூலக்கையே	௧௭௫	இருணம்
உண்டாட்டுக் கணைவேள்	௧௮௫	இருணம்
வெண்ணணீசனைக் கேள்	௧௯௩	இருணம்
முன்றேன் வீரத்தைக்கேள்	௨0௩	இருணம்
பேசாய் சிவனையே	௨௧௩	இருணம்
நடுங்காக் கலைப்பெண்	௨௨௮	இருணம்
வீதிக்காங் கலைப்பெண்	௨௪௮	இருணம்.நீ.
கருதாய் கலைப்பெண்	௨௬௮	இருணம்
கூறுதி கலைப்பேண்	௨௯௩	இருணம்
தீட்டீர் முன்னமைநூல்	௩௧௮	இருணம்
பேசீரே யன்னையூர்	௩௪௮	இருணம்
ஈசன்காணுக் கையூர்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

ஆறாம் பரிவிருத்தி.

துதீபு மாவலையும்	௩0	இருணம்
வெய்யோற்கே வாகையும்	௬0	இருணம்
நீதியைப்பார் கைக்குள்	௮௫	இருணம்
கைதுவண யாவனக்கு	௧௧0	இருணம்
போய்சொல்லோஞ் சொல்லோஞ்சற்றும்	௧௩0	இருணம்.வ.
இலங்கை யாவனக்கு	௧௫0	இருணம்
கூறக்கேள் மாவலயும்	௧௬௫	இருணம்
போற்றிச்செல் மாவலயும்	௧௭௫	இருணம்
போகீர் பூமாவலக்கு	௧௮௫	இருணம்
வாரேறூர் மாறையூர்	௧௯௩	இருணம்
போதாது தாழைப்பூ	௨0௩	இருணம்
முன்னீயிர் தாழைப்பூ	௨௧௩	இருணம்
கைக்கொள்ளீர் தாழைப்பூ	௨௨௮	இருணம்
மிகுதி தாழைப்பூ	௨௪௮	இருணம்.நீ.
பாதந்தீ தாழைக்கு	௨௬௮	இருணம்
வாறுடு பாற்கைநீர்	௨௯௩	இருணம்
பெய்யதேன் வாடைநீர்	௩௧௮	இருணம்
பொய்யாஞ்சொற் சொல்லோங்கண்டீர்	௩௪௮	இருணம்
சொல்லுமிக்கோர் கோலநீர்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

ஏழாம் பரிவிருத்தி.

வேதம்பெற்றேன் கோலநீ	௬0	இருணம்
பூமுகைப்போதோ பதி	௯0	இருணம்
குன்றுமலரோ பதி	அரு	இருணம்
செப்புமலரோ பதி	ககO	இருணம். வ.
பேசீர்மலரோ பதி	க௬0	இருணம்
மன்றேமலரோ பதி	க௫0	இருணம்
பேசுகைப்போதோ பதி	க௯௫	இருணம்
சூலங்கைகொண்டோன் பதி	க௭௫	இருணம்
நாமாதோபோதோ பதி	கஅ௫	இருணம்
செப்பீர்செம்போதோ பதி	க௯௬	இருணம்
கேளும்பூங்கொம்போ கண்ணீ	உஉ௬	இருணம்
நையாப்பூங்கொம்போ கண்ணீ	உக௬	இருணம்
மாதுக்குப்போதோ பதி	உஉஅ	இருணம்
பொன்னீளும்போதோ பதி	உசஅ	இருணம். நி.
மின்னேபூங்கொம்போ கண்ணீ	உ௯அ	இருணம்
குன்றுச்செம்போதோ பதி	உ௯௬	இருணம்
மாதவளப்போதோ பதி	௬கஅ	இருணம்
நற்கார்மாயன் கோலமாம்	௬சஅ	இருணம்
நீயோசூலத்தோன் கண்டாய்	௬௭அ	இருணம்

சனி.

எட்டாம் பரிவிருத்தி.

காரிகைகண்ணே மலர்	௬0	இருணம்
தினங்காணாய் பொற்பதம்	௯0	இருணம்
பாரீர்மிக்கான் பொற்பதம்	அரு	தனம்
பொற்றாய்நீண்டான் பொற்கழல்	ககO	தனம். வ.
மதநீங்காப் போதகம்	க௬0	தனம்
பாராய்மிக்கான் பொற்பதம்	க௫0	தனம்
காமாகாணாய் பொற்பதம்	க௯௫	தனம்
துதிக்கமாயோன் கழல்	க௭௫	தனம்
விண்ணீற்றேன்றன் பொற்கழல்	கஅ௫	தனம்
புன்சொற்கொள்வான் பொற்பதம்	க௯௬	தனம்
பாராய்ஜயன் பொற்பதம்	உ0௬	தனம்
தீட்டூர்வேலன் பொற்பதம்	உக௬	தனம்
மதவேழம் போதகம்	உஉஅ	தனம்
பேசுஞ்செய்ய பொற்பதம்	உசஅ	தனம். நி.
தாதாவேதஞ் சொன்னவன்	உ௯அ	தனம்
ஓதீரையன் பொற்பதம்	உ௯௬	தனம்
பேசுகநாம் பொற்பதம்	௬கஅ	தனம்
கூறுநீங்காப் பொற்பதம்	௬சஅ	தனம்
தீட்டூர்வேலான் பொற்பதம்	௬௭அ	தனம்

சனி.

ஒன்பதாம் பரிவிருத்தி.

செய்யனும் போற்கழலான்	௬0	தனம்
நிற்போமுன்னேன் பதத்தில்	௬0	தனம்
மூர்ப்பூவோ பகழ்	அ௫	தனம்
மேவப்பெற்றேம் பதத்தில்	௧௧0	தனம்
போகப்பெற்றேம் பதத்தில்	௧௬0	தனம். வ.
நீண்டோன் கூறேம்பகழ்	௧௫0	தனம்
குன்றுது கோலமதி	௧௬௫	தனம்
முடித்தீர் கோலமதி	௧௭௫	தனம்
நில்லீர்மிக்கோன் பதத்தில்	௧அ௫	தனம்
மானேக்கி கோலமயில்	௧௯௬	தனம்
தப்பாமாயோர்ன் பகழ்	௨0௬	தனம்
குன்றீன்ற கோலமயில்	௨௧௬	தனம்
வேள்போதன்றே பகழ்	௨௨அ	தனம்
முதுபோதோ பகழ்	௨௪அ	தனம். நீ.
ஆகாயம் போந்தமதி	௨௬அ	தனம்
வெண்ணிலாக் கோலமதி	௨௯௬	தனம்
கற்றீர்நீர் போதங்கண்டீர்	௬௧அ	தனம்
கற்றுரே போதங்கண்டீர்	௬௪அ	தனம்
குருக்கற்றவன் கண்டீர்	௬௭அ	தனம்

சனி.

பத்தாம் பரிவிருத்தி.

சேவ்வியுள்ள மதனீ	௬0	தனம்
பேதாவேதங் கற்றநீ	௬0	தனம்
மேலோர்கொள்ளார் மதனூல்	அ௫	தனம்
மாற்றுவோகா மதனூல்	௧௧0	தனம். வ.
வையீர்பொல்லா மதனூல்	௧௬0	தனம்
மிக்கோர்கொள்ளார் மதனூல்	௧௫0	தனம்
வீணேவைக்க மதனூல்	௧௬௫	தனம்
தெய்வம்பேணத்தக்க நூல்	௧௭௫	தனம்
உன்னுர்வெய்ய மதனூல்	௧அ௫	தனம்
நீநீர்ப்பூ மதனன்பூ	௧௯௬	தனம்
போதோதாய மதன்பூ	௨0௬	தனம்
கற்றுர்உற்ற மதனூல்	௨௧௬	தனம்
நீணீர்நீல மதன்பூ	௨௨அ	தனம்
கேளாய்நீ மதன்பூ	௨௪அ	தனம். நீ.
பாருநீல மதன்பூ	௨௬அ	தனம்
வாசப்பூ மதனன்பூ	௨௯௬	தனம்
தூயனேகமலனும்	௬௧அ	தனம்
முதியவா மதன்பூ	௬௪அ	தனம்
தையலுக்கா மதன்பூ	௬௭அ	தனம்

சனி.

பதினோராம் பரிவிருத்தி.

நூற்பாவைக்கூன நன்னூல்	௩0	தனம்
பூமாதாம் பெண்	௬0	தனம்
வேலோனி சேல்	அ௫	தனம்
கற்றேதும் பெண்	௧௧0	தனம். வ.
ஒப்போதும் பெண்	௧௩0	தனம்
வீரனியே	௧௫0	தனம்
பொன் வாழ்யே	௧௬௫	தனம்
மதிமானே	௧௭௫	தனம்
நம்மீசனே	௧அ௫	தனம்
வைகுமே	௧௯௩	தனம்
ஆகமே	௨0௩	தனம்
வெண்பாவைப் பாடவல்லேன்	௨௧௩	தனம்
திருவேபாட வல்லேன்	௨௨அ	தனம்
பூவின்மேலான நற்பெண்	௨௪அ	தனம். நி.
வையுமேலான நற்பெண்	௨௬அ	தனம்
தூயபெண்	௨௯௩	தனம்
கண்டாற்காம் பெண்	௩௧அ	தனம்
விண்ணீங்கும் பெண்	௩௪அ	தனம்
மின்வீணைப் பெண்	௩௭அ	தனம்

சனி.

பன்னிரண்டாம் பரிவிருத்தி.

பூவில்மிக்க பெண்	௩0	தனம்
மின்னீள் சூலமே	௬0	தனம்
சோதி பேதமே	அ௫	தனம்
நீண்விலயே	௧௧0	தனம். வ.
மையான் வையமே	௧௩0	தனம்
பாடும் வேதத்தை	௧௫0	தனம்
கூறுமெய் தன்வனை	௧௬௫	தனம்
சொல்லமெய் தன்வனை	௧௭௫	தனம்
வேலனூர் மலை	௧அ௫	தனம்
பூவிற்றுய்ய கை	௧௯௩	தனம்
பாடுமீசனை	௨0௩	தனம்
சிவனீள் மலை	௨௧௩	தனம்
கூறுய் சிவனை	௨௨அ	தனம்
முற்கொல்லி மலை	௨௪அ	தனம். நி.
காணாய் சிவமே	௨௬அ	தனம்
பேசிலீசனே	௨௯௩	தனம்
கையிற் சூலமே	௩௧அ	தனம்
மன்னீர் வையமே	௩௪அ	தனம்
நீர்போகீர் மாலே	௩௭அ	தனம்

சனி.

பதின்மூன்றும்பரிவிருத்தி.

செருச்செய் தாமே	௩௰	தனம்
வேலோ அம்போகண்ணே	௫௰	தனம்
வேலோன்பின் போவளே	௮௫	தனம்
நீரோதீர் போதமே	௧௧௰	தனம்
கைக்கொள்ளீர் போதத்தை	௧௩௰	தனம். வ.
முற்கிரி பொன்மலை	௧௫௰	தனம்
குன்றின்முள் கோலமை	௧௬௫	தனம்
வைகுமன்றே மழை	௧௭௫	தனம்
வெண்போதன்றே மழை	௧௮௫	தனம்
கிழாமோ பொன்மலை	௧௯௩	தனம்
குதிரைத் தாவண	௨௰௩	தனம்
இதுவே தாவண	௨௧௩	தனம்
பூங்கொம்பே பாவை	௨௨௮	தனம்
பாரீர் வெள்ளாவண	௨௪௮	தனம். நீ.
செப்பும் வெண்பாவே	௨௬௮	தனம்
செங்கோன்றை மாலே	௨௯௩	தனம்
குன்றேதங் கோபமே	௩௧௮	தனம்
மிக்கானீ கொண்டபெண்	௩௪௮	தனம்
கண்டாமே கோலப்பெண்	௩௭௮	தனம்

சனி.

பதினாலாம்பரிவிருத்தி.

வெய்யபாதகப் பெண்	௩௰	தனம்
நீதிமுதல்வன் பெண்	௫௰	தனம்
தாயாள் செங்கணம்பே	௮௫	தனம்
போற்றினேனரன் பெண்	௧௧௰	தனம்
கண்டீரோ கம்பரே	௧௩௰	தனம். வ.
சாமவேதங் கற்றேன்	௧௫௰	தனம்
மாதாத்தெய்வ மன்னே	௧௬௫	தனம்
போற்றீர் சூலங்கண்டேன்	௧௭௫	தனம்
நாடுங் குணமதே	௧௮௫	தனம்
வேலோன் குன்றத்தானே	௧௯௩	தனம்
நீதிமிக்கவனே	௨௰௩	தனம்
செல்வ நீத்தவனே	௨௧௩	தனம்
விடு பாதகமே	௨௨௮	தனம்
சுக பாதகமே	௨௪௮	தனம். நீ.
தய்யாள்பார்த்தன் தன்பெண்	௨௬௮	தனம்
மேலான் சிவன்றன்பெண்	௨௯௩	தனம்
நீண்டாற்குலகம் பெண்	௩௧௮	தனம்
வெற்றிவேல்வனென்	௩௪௮	தனம்
கற்பினாள் மாயன்பெண்	௩௭௮	தனம்

சனி.

பதினைந்தாம் பரிவிருத்தி.

வேதாப்பூ வாசப்பூ	௯0	தனம்
முற்சிந்தை மாயன்பெண்	௬0	தனம்
வேயீன்ற கோமானேன்	அ௫	தனம்
மாதுமாய்த்தோன் மாலேன்	௧௧0	தனம்
பொற்கோடியொப்பாள் பெண்	௧௯0	தனம். வ.
பிரீவாமோ மாதே	௧௫0	தனம்
தேனீன்ற கோமானே	௧௬௫	தனம்
பூங்கொண்ட லொப்பானே	௧எ௫	தனம்
செய்யபோதோ மாதே	௧அ௫	தனம்
முற்றிழை பாகனே	௧௬௯	தனம்
மின்னீரே மாதரே	௨0௯	தனம்
பேசும்பெண் பாகரே	௨௧௯	தனம்
முப்போன்பெண் பாகரே	௨௨அ	தனம்
நீதிகூடாத பெண்	௨௪அ	தனம். நீ.
காணீருடாத பெண்	௨௬அ	தனம்
கண்டீர்செம் பாகப்பெண்	௨௬௯	தனம்
முற்றிழை பாகனேன்	௯௧அ	தனம்
மன்னனீன்ருள் கோமானேன்	௯௪அ	தனம்
தூணீற்பூத்தோன் மாலேன்	௯எஅ	தனம்

சனி.

பதினாறும் பரிவிருத்தி.

சூலிகோலத் தாளேன்	௯0	தனம்
கூத்துச்சிவனுர்க் கென்	௬0	தனம்
பேசுஞ்சுத்தமாம் பெண்	அ௫	தனம்
போதம்பெற்ற மாலே	௧௧0	தனம்
பூக்காண்செய்ய மாதே	௧௯0	தனம். வ.
தூய்யோன்பெற்ற மாவல	௧௫0	தனம்
போற்ருய் சூலத்தாவன	௧௬௫	தனம்
ஒதீருள்ளத் தாவன	௧எ௫	தனம்
பற்றுமீசன்ருவள	௧அ௫	தனம்
கோலநீல மாவல	௧௬௯	தனம்
பேசச்சிவன்ருவள	௨0௯	தனம்
உன்னுய் நாதன்ருவள	௨௧௯	தனம்
செப்பில் அத்தன்ருவள	௨௨அ	தனம்
போதோன் கஞ்சமாவல	௨௪அ	தனம். நீ.
தூய்யோன் மலரானே	௨௬அ	தனம்
மாயோனுக மாலே	௨௬௯	தனம்
பாடுஞ் சிவன்ருளே	௯௧அ	தனம்
பேசுஞ் சூலத்தானே	௯௪அ	தனம்
பாடும்பொற்ருள் மாதே	௯எஅ	தனம்

சனி.

பதினேழாம் பரிவிருத்தி.

பாடுநீண்டான் தானே	௩0	தனம்
வேதமேலா மாலே	௬0	தனம்
நீள்வாஞே கொடியே	௮௫	தனம்
சொல்லீசன் சோதியே	௧௧0	தனம்
பார்த்தோதாய் சோதியை	௧௩0	தனம். வ.
தீட்டீசன் கொடியை	௧௫0	தனம்
நூலோதவோ நீவனை	௧௬௫	தனம்
ஈயாரே பொன்னினை	௧௭௫	தனம்
தொழீர் கையாற்றுவள	௧௮௫	தனம்
கூறுவேலான்றுவள	௧௯௩	தனம்
விடோம் வேலான்றுவள	௨0௩	தனம்
துய்யவெண்பா மாலை	௨௧௩	தனம்
தெய்வநூல்பார் காவள்	௨௨௮	தனம்
தேவிக்குண்டா மாலை	௨௪௮	தனம்
செல்விக்குண்டா மாலை	௨௬௮	தனம். நி.
ஆதிநூல்பார் மாதே	௨௯௩	தனம்
செங்கண்வேலா மாதே	௩௧௮	தனம்
தோன்றுத சோதியே	௩௪௮	தனம்
யாகத்துச் சோதிப்பெண்	௩௭௮	தனம்

சனி.

பதினெட்டாம் பரிவிருத்தி.

சூலக்கை சோதியே	௩0	தனம்
நீக்கீர் காமமின்னே	௬0	தனம்
சொல்லுமீசன் சிந்தே	௮௫	தனம்
ஆகந்தூய மின்னே	௧௧0	தனம்
கூறீர் தூயமின்னே	௧௩0	தனம். வ.
வாருள் பூங்கன்னிகை	௧௫0	தனம்
விண்ணீங்கு கன்னிகை	௧௬௫	தனம்
செம்போது கன்னிகை	௧௭௫	தனம்
வாங்காய் வீரச்சிலை	௧௮௫	தனம்
கற்றீர் மிக்கசிலை	௧௯௩	தனம்
தேடீர் ஞானத்தினை	௨0௩	தனம்
மைக்குன்ற வனிதை	௨௧௩	தனம்
சொற்கொண்ட வனிதை	௨௨௮	தனம்
நிலைவோ மதியே	௨௪௮	தனம்
செம்போதோ கன்னியே	௨௬௮	தனம். நி.
மைக்குன்றே கன்னியே	௨௯௩	தனம்
கற்றீர் பாரதிபெண்	௩௧௮	தனம்
தேவி குமரியென்	௩௪௮	தனம்
குன்றுதே தமிழ்நூல்	௩௭௮	தனம்

சனி.

பத்தொன்பதாம் பரிவிருத்தி.

செப்பாயின்ருதி நூல்	௩0	தனம்
நீடுநூலாதி நூல்	௬0	தனம்
தார்க்கொன்றை யாதிபூ	௮௫	தனம்
மெய்யாஞேரோதீர் நூல்	௧௧0	தனம்
பீடுள்ளோரோதீர் மெய்	௧௩0	தனம். வ.
முன்னீத்தோரோதீர் மெய்	௧௫0	தனம்
போதத்தோர் சொல்லீர்மெய்	௧௬௫	தனம்
ஆனிலையாதிக்கென்	௧௭௫	தனம்
வைத்தீரே பாழிலென்	௧௮௫	தனம்
கொற்றவேலாதிக்கென்	௧௯௩	தனம்
செய்யமெய் யாதிக்கென்	௨0௩	தனம்
தாயான் பூவாழிபெண்	௨௧௩	தனம்
துன்ருது மாரியென்	௨௨௮	தனம்
கூத்தி கீழ்சாதிப்பெண்	௨௪௮	தனம்
வெள்ள நீராதிப்பெண்	௨௬௮	தனம். ரீ.
நாதனுக்காதி நூல்	௨௯௩	தனம்
மெய்யாநூலாதி நூல்	௩௧௮	தனம்
நைவில்லை யாதிக்கு	௩௪௮	தனம்
போர்வாழியோ தீது	௩௭௮	தனம்

சனி.

இருபதாம் பரிவிருத்தி.

செல்வம்பெற்ருே ரீயீர்	௩0	தனம்
ஈயீர்சொன்ன மீயீர்	௬0	தனம்
திருப்பாதந் தீட்டீர்	௮௫	தனம்
செல்வரீழ மீயீர்	௧௧0	தனம்
உள்ளீரீழ மீயீர்	௧௩0	தனம் வ.
கூட்டியீழ மீயீர்	௧௫0	தனம்
ஈவோரீழ மீயீர்	௧௬௫	தனம்
மேலாரின்ன மீயீர்	௧௭௫	தனம்
நூலீர்பாதந் தீட்டீர்	௧௮௫	தனம்
வேலோன்பாதந் தீட்டீர்	௧௯௩	தனம்
மிக்கதன மீயீர்	௨0௩	தனம்
கூருங்கோலந் தீட்டீர்	௨௧௩	தனம்
இல்லார்கைக் கொன்றீயீர்	௨௨௮	தனம்
நாடிமேலோர்க் கீயீர்	௨௪௮	தனம்
கற்ருர்மேலோர்க் கீயீர்	௨௬௮	தனம். ரீ.
நையுமேலோர்க் கீயீர்	௨௯௩	தனம்
போற்றிபோல னீயீர்	௩௧௮	தனம்
உலகியல் தீட்டீர்	௩௪௮	தனம
செப்பீர் தாயநீதி	௩௭௮	தனம்

சனி.

இருபத்தோராம்பரிவிருத்தி.

வானுட்போகார் தீயார்	௩0	தனம்
கற்றோர்க்கீயார் தீயார்	௬0	தனம்
வேலோனூர் பாடீர்நாம்	௮௫	தனம்
கதிபெற்றார் தீயார்	௧௧0	தனம்
வடுப்பெற்றா ரீவார்	௧௩0	தனம். வ.
திருப்பெற்றார் தீயார்	௧௫0	தனம்
மாதாவென்றார் தீயார்	௧௬௫	தனம்
கூறீர்நூலா நீத்தார்	௧௭௫	தனம்
மேலோகூறார் தீயார்	௧௮௫	தனம்
மதியுள்ளார் நீத்தார்	௧௯௩	தனம்.
நீதியீயார் தீயார்	௨0௩	தனம்
வெண்ணீற்றினன் வீயான்	௨௧௩	தனம்
நீணீற்றான்காண் வீயான்	௨௨௮	தனம்
நடுப்பாரா தீயார்	௨௪௮	தனம்
குறியமால் நீண்டான்	௨௬௮	தனம். நீ.
வானங்காணார் தீயார்	௨௯௩	தனம்
வெற்றிமிக்கான் வீரன்	௩௧௮	தனம்
கூறலூரா ரீழம்	௩௪௮	தனம்
நீள்தீக்கையா னீசன்	௩௭௮	தனம்

சனி.

இருபத்திரண்டாம்பரிவிருத்தி.

ஒளிவிட்டோன் முன்னம்	௩0	இருணம்
துன்னீர்தூயோர் குணம்	௬0	இருணம்
பேணீரோ போனுள்ளார்	௮௫	இருணம்
வெய்யோன் கோபமுள்ளான்	௧௧0	இருணம்
முனியோ தனுவாம்	௧௩0	இருணம்
தூயான்போதமுள்ளான்	௧௫0	இருணம்.வ.
பூங்குழை போதுள்ளாள்	௧௬௫	இருணம்
பொன்மாலை போலுவாள்	௧௭௫	இருணம்
வாழ்வீரே கொடுத்தால்	௧௮௫	இருணம்
தூயோரே போற்றுவார்	௧௯௩	இருணம்
ஈசனென் றோதுவாய்	௨0௩	இருணம்
தூயார் நூலோதுவாய்	௨௧௩	இருணம்
இல்லார்க்குக் கொடுப்பாய்	௨௨௮	இருணம்
சோதிகீழோது மால்	௨௪௮	இருணம்
நூல்கற்றீர் போலுமால்	௨௬௮	இருணம்.நீ.
முந்நீர்நீர் போலுமால்	௨௯௩	இருணம்
போதநூலோதுமால்	௩௧௮	இருணம்
ஈயீர். மேலோர்க்குத்தரம்	௩௪௮	இருணம்
தூயோன் பாகத்துள்ளான்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

இருபத்துமூன்றும் பரிவிருத்தி.

கூடீர் குலங்குன்முர்	௩0	இருணம்
குருவே கருதீர்	௬0	இருணம்
கூறுவோம் வாருநீர்	௮௫	இருணம்
ஆகமா மாதுநீ	௧௧0	இருணம்
தூணீஞன் மாதுநீ	௧௩0	இருணம்.வ.
தூயாளா மாதுநீ	௧௫0	இருணம்
போதுள்ள மாதுநீ	௧௬௫	இருணம்
பொற்பாதங் காணுநீர்	௧௭௫	இருணம்
சொன்னீரோ காணுநீர்	௧௮௫	இருணம்
நீரோபோன் மாணுவீர்	௧௯௩	இருணம்
ஈசனைக் கருதீர்	௨0௩	இருணம்
பூமாதே வருவீர்	௨௧௩	இருணம்
சுருப்பெற்ற முங்நீர்	௨௨௮	இருணம்
தீர்பூதஞ் சுட்டீர்	௨௪௮	இருணம்.நீ.
வேதநூல் கருதீர்	௨௬௮	இருணம்
சொல்லுநூல் கருதீர்	௨௯௩	இருணம்
பாகமே கறுத்தீர்	௩௧௮	இருணம்
வாரீரோ மாதுநீர்	௩௪௮	இருணம்
பொய்யோ கீழர்குந்தீர்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

இருபத்திஞலாம் பரிவிருத்தி.

வெள்ளிவெய்யார் குரு	௩0	இருணம்
முங்நீரொப்போ நூலும்	௬0	இருணம்
தீதிலார்க்கோ பூணூல்	௮௫	இருணம்
பூணுவீரோ பூணூல்	௧௧0	இருணம்
கைக்கோள்ளீர் பொன்னூற்பெண்	௧௩0	இருணம்.வ.
வெண்குயிலோ நூற்பெண்	௧௫0	இருணம்
தாதாவிற்கோ நூற்பெண்	௧௬௫	இருணம்
வருவாளோ நூற்பெண்	௧௭௫	இருணம்
மேலோர்நாவோ நூற்பெண்	௧௮௫	இருணம்
படித்ததொன்னூற் பெண்	௧௯௩	இருணம்
மால்கீழோபோற் பூப்பெண்	௨0௩	இருணம்
மீதுவலயாளும் பெண்	௨௧௩	இருணம்
தேடுமேயாடும் பெண்	௨௨௮	இருணம்
செய்யளே வாழும்பெண்	௨௪௮	இருணம்
நீக்கும்பெண்ணுடும் பெண்	௨௬௮	இருணம்.நீ.
துய்யாரே பாருநூல்	௨௯௩	இருணம்
முங்நீரைக் காட்டுநூல்	௩௧௮	இருணம்
துய்யமார்போ பூணூல்	௩௪௮	இருணம்
மார்பிலுண்டோ பூணூல்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

இருபத்தைந்தாம் பரிவிருத்தி.

வாஞேரைப் போற்றூரூர்	௩0	இருணம்
பொய்யோதாத நூற்பெண்	௯0	இருணம்
நாமுதிய நூற்பெண்	௮௫	இருணம்
கற்ருேதுக நூலே	௧௧0	இருணம்
போற்ருய் திய்யபூவே	௧௩0	இருணம்.வ.
மெய்யோதுக நூலே	௧௫0	இருணம்
பைப்பாம்பீசன் பூணே	௧௯௫	இருணம்
கூறுஞ்சிவ நூலே	௧௭௫	இருணம்
கூறச்சிவ நூலே	௧௮௫	இருணம்
வேளின்பாணம் பூவே	௧௯௩	இருணம்
கேளீர்நக்க ஞூலே	௨0௩	இருணம்
சொல்வோர்நக்க ஞூலே	௨௧௩	இருணம்
நூலோபோத நூலே	௨௨௮	இருணம்
தையல்கையோ பூவே	௨௪௮	இருணம்
போன்மனையோ பூவே	௨௯௮	இருணம்.நீ.
காரிகையோ நூற்பெண்	௨௯௩	இருணம்
வாயோகற்ற நூற்பெண்	௩௧௮	இருணம்
திகிரிமன் பூப்பெண்	௩௪௮	இருணம்
பேசிர்தூய நூற்பெண்	௩௭௮	இருணம்

சனி.

இருபத்தாறும் பரிவிருத்தி.

எய்யக்கொண்டான் பூவே	௩0	இருணம்
நாகமிக்கான் பூணே	௯0	இருணம்
வையுந்தீயர் நூலே	௮௫	இருணம்
முன்ஞேர்நூலா நூலே	௧௧0	இருணம்
போற்ருர்பூணூர் பூவா	௧௩0	இருணம்.வ.
நாழ்வோர்கூருர் நூவல	௧௫0	இருணம்
கண்காணு மாரூரை	௧௯௫	இருணம்
போற்றுவீராரூரை	௧௭௫	இருணம்
கேட்டோஞ் சீராநுரை	௧௮௫	இருணம்
போற்றினியா ரூரை	௧௯௩	இருணம்
தேடிஞைரூரை	௨0௩	இருணம்
கூறுங்கற்ருரூரை	௨௧௩	இருணம்
மிக்கோன்கற்ருன் நூவல	௨௨௮	இருணம்
போற்ருய் போயாரூரை	௨௪௮	இருணம்
போற்றப்போ மாரூரை	௨௯௮	இருணம்.நீ.
வெண்ணீற்றேஞரூரே	௨௯௩	இருணம்
மேலோர்க்காமாரூரே	௩௧௮	இருணம்
காணீர்நீராரூரே	௩௪௮	இருணம்
செப்பும்வெண்பா நூலே	௩௭௮	இருணம்

சனி.

இருபத்தேழாம் பரிவிருத்தி.

குமரனே செவ்வேள்	௲0	இருணம்
செய்யனீயோ செவ்வேள்	௬0	இருணம்
நல்லோர்நூலோ மெய்யே	அரு	இருணம்
வானோர்பெண்ணே பெண்ணே	கக0	இருணம்
உரமென்றேும் வேற்றை	க௲0	இருணம்.வ.
கூறுநூலோ வெள்ளை	கரு0	இருணம்
முதனூலோ செவ்வை	க௬ரு	இருணம்
வேளின்முன்னேன் வெள்ளை	கஎரு	இருணம்
கூறுவீரோ செவ்வை	கஅரு	இருணம்
வேதநீயோ வெள்ளை	க௯௲	இருணம்
சோதிமிக்கோ னெந்தை	உ0௲	இருணம்
மெய்நீண்டாற்கோ வெள்ளை	உக௲	இருணம்
மாதுபங்கோ னெந்தை	உஉஅ	இருணம்
வனசனே வெள்ளை	உசஅ	இருணம்
உலோபமோர் செய்யேன்	உ௬அ	இருணம்.நி.
ஈயீரற்றேர்க் கென்றேன்	உ௯௲	இருணம்
திறமிக்கோன் செவ்வேள்	௲கஅ	இருணம்
தெண்ணீர்க்குன்றேன் செவ்வேள்	௲சஅ	இருணம்
முன்சொல்லையோ மெய்மெய்	௲எஅ	இருணம்

சனி.

இருபத்தெட்டாம் பரிவிருத்தி.

நூக்காய்காம மெய்ப்பெண்	௲0	இருணம்
இல்லாற்குள்ளாஞ் செவ்வேள்	௬0	இருணம்
குன்றேவென்ற செவ்வேள்	அரு	இருணம்
ஞானேன்வேத மெய்யே	கக0	இருணம்
செய்யவேலன் செவ்வேள்	க௲0	இருணம்.வ.
அன்றுவென்ற செவ்வேள்	கரு0	இருணம்
சங்கம்பெற்ற வெள்ளை	க௬ரு	இருணம்
ஆதிசூலஞ் செம்மை	கஎரு	இருணம்
வையீர்துய்ய பெண்ணை	கஅரு	இருணம்
போதன்துய்ய வெள்ளை	க௯௲	இருணம்
பாராயீசன் செம்மை	உ0௲	இருணம்
கண்டீர்சீவன் செம்மை	உக௲	இருணம்
பேசுநாதன் செம்மை	உஉஅ	இருணம்
கோடாதான செவ்வேல்	உசஅ	இருணம்
வேலோனென செவ்வேள்	உ௬அ	இருணம்.நி.
மதுபானஞ் செய்யேன்	உ௯௲	இருணம்
ஐயனீசனென்றேன்	௲கஅ	இருணம்
கையுஞ்சூல மென்றேன்	௲சஅ	இருணம்
வாரானே மாலென்றேன்	௲எஅ	இருணம்

சனி.

இருபத்தொன்பதாம்பரிவிருத்தி.

பேசீர்மிக்கா ரென்னேன்	௩0	இருணம்
கோணீரோ னென்றேன்	௬0	இருணம்
போதான்வேதா வென்றேன்	௮௫	இருணம்
சேடன்பைவா யென்றேன்	௧௧0	இருணம்
புன்றலை மாலென்றேன்	௧௩0	இருணம்.வ.
தைக்கும்வேலான் செவ்வேள்	௧௫0	இருணம்
தூயவேலான் செவ்வேள்	௧௬௫	இருணம்
துதிபெற்றன் செவ்வேள்	௧௭௫	இருணம்
பாம்பூண்டா னென்னே	௧௮௫	இருணம்
நாகம்பூண்டா னென்னே	௧௯௩	இருணம்
நீத்தார்க்குள்ளான் செவ்வேள்	௨0௩	இருணம்
பார்டீர்நீண்டா னென்றே	௨௧௩	இருணம்
மாதுமின்று மென்னே	௨௨௮	இருணம்
சூலத்தினென்றேன்	௨௪௮	இருணம் நீ.
உவாத்தியா ரென்றேன்	௨௬௮	இருணம்
குழல்மின்று மெய்ப்பெண்	௨௯௩	இருணம்
சூலிமுன்று மென்றேன்	௩௧௮	இருணம்
கோடாவேலா னென்றேன்	௩௪௮	இருணம்
காணீர்கற்றோர்க்கே மெய்	௩௭௮	இருணம்